TÜRK EĞİTİM-SEN

Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi tarafından,
Çanakkale Zaferi'nin 100. yılı vesilesiyle düzenlenen
"Yüz Yıllık Destan Çanakkale" adlı şiir yazma ve resim
yarışmasına katılan eserler

"YÜZ YILLIK DESTAN ÇANAKKALE" ŞİİR YAZMA VE RESİM YARIŞMASI ESERLERİ

www.turkegitimsen.org.tr
Nisan 2016

"YÜZ YILLIK DESTAN ÇANAKKALE" ŞİİR YAZMA VE RESİM YARIŞMASI ESERLERİ

EDİTÖR
Dr. Yılmaz YEŞİL

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL MERKEZİ
Talatpaşa Bulvarı No:160 Kat:6 Cebeci/ANKARA
Tel : 0.312 424 09 60
Faks : 0.312 424 09 68
www.turkegitimsen.org.tr

İÇİNDEKİLER

SÖZBAŞI 13
SUNUŞ 15

ŞİİR ESERLERİ

276 / Murat AKTÜRK 19
MUKADDES BiR HATIRA / Metehan MEZARARKALI 21
ÇANAKKALE'DE BULUNAN KÜNYE / A.Mesut BAYRAM 23
BEN AHMETOĞLU ALİ / Fatma UÇARLAR 25
TOPRAKTA KALAN MENDİL / Didem Sermin GÖNENLİ 27
KARA BİR DUMAN ÇÖKTÜ KİLİTBAHİR ÜSTÜNE / Celâlettin KURT 28
CENNETİN ÇOCUKLARI / Gülseren SARI 31
ÇANAKKALE'Yi DiNLiYORUM / Mahmut ÖZTÜRK 33
ADIN PEYGAMBER ADIYLA / Fatih Şahin IŞIK 35
ALLAH'A ŞÜKÜR / Rufat GÜLER 36
ANLATMAZSA HARAMDIR / Harun KURT 38
BAYRAĞA YENiDEN RENK VERMEK / Kılıçaslan ŞAHİNOĞLU 40
TÜKENMEZ CEVHER / Fehmi TOPALAKLI 41
BAYRAKLAŞAN MEHMETLER / Veysel YİĞİT 43
BiR DESTAN YAZILDI / Mustafa BOZKURT 45
BU SEN DEĞiLSiN / Hasan UZUN 47
ÇANAKKALE / Suat ALAY 49
ÇANAKKALE / Ayşe KÜÇÜKAYDIN 50
FIRTINA / Yusuf ALPASLAN 51
GÖKKUSAĞI / Yusuf ALPASLAN 53
ÇANAKKALE DESTANI / Yusuf ALPASLAN 54
RÜZGAR / Yusuf ALPASLAN 55
YAĞMUR / Yusuf ALPASLAN 56
ÇANAKKALE DESTANI / Şevket AKAR 57
ÇANAKKALE MUŞTUSU / Zafer ERDAL 58
ÇANAKKALE YiĞiTLERi / Emine DOĞRUOĞLU 61
ÇANAKKALE / Ahmet KÖRPEŞ 63
ÇANAKKALE'DE HÜZÜN / Nizamettin YILDIZ 64
ÇANAKKALE'DE / Hulisi GÜMÜŞSAY 66
DESTAN YAZANLAR / Mehmet Aydın DAYI 68
KAN KOKULU SEMA / Mehmet MANTAR 69
SİPERDEKi MÜLAHAZA / Suat ALAY 70
TARİHE SIĞMAYAN DESTAN / Mevlüt GÖZDE 74
TOPRAK VE ŞEHİT / Suat ALAY 78
UNUTMA KAHRAMANINI / Murat TAPAR 80
VATAN EZGİSİ / Mehmet MANTAR 83
YARINLARI YAŞAYANLAR / Adnan KAHRAMAN 84
YÜZYILLIK DESTAN ÇANAKKALE İŞTE BU BENiM ÖYKÜM / Murat TAPAR 86
AH ÇANAKKALE / İhsaniye DÜZDAĞ 89
ALLAHU EKBER / Onur ÜNLÜTÜRK 90

AYLARDAN ÇANAKKALE / Fahriye ÇITAKLI 93
AZİZ ŞEHİTLERİMİZE (1. BÖLÜM) / Ömer Tan AKMAN 94
BATMAYAN GÜNEŞ: ÇANAKKALE / Umur BARUTÇUOĞLU 95
BEN, ÇANAKKALE / Mehmet KÖPELİ 96
BİLİRİM / Işıl KAYA 98
BİR TUTKUDUR ÇANAKKALE / Adem BEKTAŞ 99
BİZ TÜRK GENÇLİĞİ / Cevdet GÜNEYLİ 100
CAN AK GÜLE / İbrahim ŞAŞMA 101
ÇANAKKALE DEDİKLERİ / Muharrem ERKİL 104
ÇANAKKALE / Ömer GÜLTEKİN 105
ÇANAKKALE / Ömer GÜLTEKİN 106
ÇANAKKALE / İsmail TUNCER 107
ÇANAKKALE / Sebahattin KÖROĞLU 108
ÇANAKKALE / Ahmet TÜRKMEN 110
ÇANAKKALE / Burhan KUŞÇU 111
ÇANAKKALE / Şerafettin ÇAYIR 112
ÇANAKKALE / Hüseyin BÜYÜK 113
ÇANAKKALE BİZİM / Muharrem ERKİL 114
ÇANAKKALE ÇİÇEĞİM / Nurettin ASLAN 115
ÇANAKKALE DEMEK / Seher ALKAN 116
ÇANAKKALE DESTANI / Fatma SIĞINIR 117
ÇANAKKALE DESTANI / Fatma SIĞINIR 118
ÇANAKKALE DESTANI / Kürşad TATLI 119
ÇANAKKALE DESTANI-AKROSTİŞ / İbrahim KUZU 120
ÇANAKKALE DESTANI / Cengiz GÜVERCİN 121
ÇANAKKALE GEÇİLMEZ / Haydar İŞLER 122
ÇANAKKALE GEÇİLMEZ / Sami ÇELİK 124
ÇANAKKALE GEÇİLMEZ / Nurettin ASLAN 125
ÇANAKKALE İÇİNDE / Ömer KARATAŞ 126
ÇANAKKALE KOÇAKLAMASI / Bilgehan AYATA 127
ÇANAKKALE MAVERA / Dilek ŞAHİN 129
ÇANAKKALE RUHU / Cemil UYGUN 131
ÇANAKKALE SAVAŞI'NDA / Emine ATICI 132
FERDALAR / Münüre KAHRAMAN 135
BEN ÇANAKKALE ŞEHİDİ / Veli KOÇER 137
SUÇUNUZ ÇOKTU! / Erdoğan ERKORKMAZ 138
ÇANAKKALE DESTANINA SEVDALI BİR YÜREĞİN HAYKIRIŞI / Orhan ALAKUŞ 139
ÇANAKKALEMİZ / Özlem ŞANLI 141
ÇANAKKALEM / Ahmet TÜRKMEN 142
KAHRAMAN TÜRK ASKERİ / Murat AKBAŞ 143
BİR DESTANDIR ÇANAKKALE / Yusuf YAMAN 145
ÇANAKKALE BU. . ./ Selami YILDIRIM 146
ÇANAKKALE'DEN SON MEKTUP / Selami YILDIRIM 147
ÇANAKKALE TÜKENMEZ / Ahmet TÜRKMEN 149
ÇANAKKALEM SON KALEM / Halil YILMAZ 150

SON VUSLATA ERENLER! / Remzi ÖZMEN 151
DESTANIN ŞAHİDİ ÇANAKKALE / Rıza umut BUDAK 153
SELAM OLSUN / Mustafa Menderes ATAKAN 155
ÇANAKKALE DESTANI / Mustafa ÖZKAN 156
ŞEHİT BABASI / Yaser TURAN 158
ARİFÇE BİR DENEME / Yasemin AKIN 159
HAKKIN YOLCULARI / Yasemin AKIN 161
ONURUM ÇANAKKALE / Mahmut ÖZTÜRK 163
ŞANLI DESTAN ÇANAKKALE / Mahmut ÖZTÜRK 165
VATANKALE / Haşim Burak METİN 167
KAHRAMANLIĞIN SİMGESİDİR ÇANAKKALE / Eyüp EKİNCİ 168
ÇANAKKALE NERESİ / Ali TOSUN 169
NURDAN ORDULAR / Hamza KÖSE 170
YAZILDI YAZILACAK ÇANAKKALE DESTANI / Osman ESMER 172
UNUTMA, EY OĞUL! / Yıldız YILMAZ 173
TOPRAK UĞRUNA / Yaser TURAN 174
BİR DESTAN ÇANAKKALE / Mehtap SAYGI 176
ÇANAKKALE'DE MEHMED / Ahmet AYDINOĞLU 177
DİLE GEL ÇANAKKALE / Mehtap SAYGI 179
YÜKSELSİN BAYRAĞIM / Abdullah KÜÇÜKBAHAR 180
GEÇİLMEZ DEDİRTTİK ÇANAKKALE'Yİ / Ahmet AYDIN 181
ÇANAKKALE / Muharrem TÜRKOĞLU 182
ÇANAKKALE/ Emin ÖNDER 184
BİR BOĞAZ KURT KÜKREMESİDİR ÇANAKKALE / Cennet BAZ 185
ÇANAKKALE / Ramazan AKBAY 187
ŞEHİTLERİN BEKLEDİĞİ YER / Yaser TURAN 188
ÇANAKKALE GEÇİLMEZ / İbrahim GÜVEN 189
ÇANAKKALE RUHU BU / Umut KAYA 190
GEÇEMEDİLER / Hakan DUMAN 192
ÇANAKKALE'SİN SEN / Sevinç HAYIRLIOĞLU 193
YAR'IN UCUNDAKİ YAR ÇANAKKALE / Ali PARLAK 194
ASR'A YEMİN OLSUN Kİ. . ./ Ali PARLAK 195
ÇANAKKALE MEHMEDİM / Ünal KAYA 196
ÇANAKKALE'DEN GELİR / Hasan AY 197
İŞTE ÇANAKKALE / Müge DEMİRTÜRK 198
SON KALE / Şengül GÖKYURT 199
ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ / Ahmet FENAR 200
ÇANAKKALEDE / Mehmet YILDIZ 202
ÇANAKKALE TARİHE BAĞLADI BİZİ / Sami ÇELİK 203
ÇANAKKALE TÜRKÜSÜ / Ömer GÜLTEKİN 204
ÇANAKKALE YUMRUĞU / İbrahim KUZU 205
ÇANAKKALE' DE MEHMET / Erol Faik BİRLİK 206
ÇANAKKALE'DE NE GÖRDÜM? / Vedat ÇALIK 207
ÇANAKKALE'M / Halil BEKTAŞ 208
DESTANDIR ÇANAKKALE / Salih KARA 209

DESTANLAŞAN ÇANAKKALE / Teslime TAKIR 211
DESTANSIN ÇANAKKALE'M (Çanakkale Zaferi'nin 100.Yılına ithaftır.) / İbrahim KUZU 212
DUY MEHMED'İM / İlhan ERAY 213
DiRiLiŞTiR ÇANAKKALE / Mehmet Sena HASANOĞLU 214
EMANET / Faruk DÖNDER 215
ÇANAKKALE'NİN ÇOCUKLARI / Adnan KARA 216
ÇANAKKALE'Yİ TANIDIM / Selami AKYOL 217
ÇOCUĞUN ADI ÇANAKKALE / İbrahim YÜKSEL 219
EY ŞANLI KALE / Burak ÇELİK 220
GEÇİT VERMEZLER / Veli KOÇER 221
GÖNÜL DİLİYLE ÇANAKKALE / İbrahim ŞAŞMA 222
GÖRDÜM / Rufat GÜLER 225
HER CANAN BİR FİDAN / Ömer KARATAŞ 227
HİLAL AŞKI / Recep TURHAN 228
KANIM AY YILDIZ OLDU / Onur ÜNLÜTÜRK 230
İMANIN KALESİ ÇANAKKALE / Hüseyin BULUŞ 231
İSTİKBALİN MÜHRÜ / Ekrem CEYLAN 233
İSİMSİZ KAHRAMANLARA / Mehmet Ali KOÇAK.. 235
KORKUYORUM / Ahmet BOZTAŞ 236
KÜFREDECEKTİR SANA TARİH / Abdullah KURT 237
ÇANAKKALE YOLUNDA BİR MEHMETÇİK / Selahattin SEKBAN 242
KANLA YAZILAN DESTAN!! / Selahattin SEKBAN 243
ŞEHİD / Erdal TOSUN 245
ÜLKÜMÜZ ÇANAKKALE / Murat TAPAR 246
MEMEDİM / Necla BASA 248
ÇANAKKALE / Abdurrahman ULU 250
TOPRAĞA SIĞMAYAN ŞÜHEDALARA / Göksal METİN 251
TÜRK DESTANI / Eyüp Ensar YILDIZ 253
ÇANAKKALE / Kenan Oğuz MEŞE 254
MAHÇUP / Fatma TUNA CENGİZ 255
MEHMEDİM / Şerafettin ERDOĞAN 257
MEHMET'İN DESTANI / Abdullah Mesut BAYRAM 258
OSMANLININ SON DESTANI / Necip ZEYBEK 260
RUHUMA GİYDİĞİM ASLAN MEHMEDİM / Ayla SELÇUKOĞLU KÖKSAL 266
SADAKAT / Faruk DÖNDER 293
SON DARBE / Necip ÖZİPEK 295
SÖYLEMEDİK SON SÖZÜ / İlhan ERAY 298
TARiHTE ZAFER / Hüseyin AKSOY 299
TOPRAK AĞLIYOR / Ayişe KARACABEY 300
TÜRK'ÜN BOĞAZI / Anıl ÇANDARLI 301
TÜRK'ÜN GÜCÜ / Fikret KESTEN 304
TÜRK'ÜN ZAFERİ / Kamil ÇOPUR 306
TÜRKE ÇANAKKELE DE HESAP SORULDU / Murat ERTAP 308
TÜRKLÜĞÜN MANZUM KASİDESİ / Ferda GÜLER 310
VATAN ÇANAKKALE / Mustafa DEĞİRMENCİ 312

VUSLAT / Ekrem CEYLAN....313
ÖLÜME KINA YAKTI ONBEŞLİLER / Hüseyin ÜSTÜNTAŞ....315
ÖLÜMSÜZ NEFERLER / Yalçın YILDIRIM....316
ŞAHADETİ ÇANAKKALE / İsmail TUNCER....317
ŞANI BÜYÜK ÇANAKKALE / Hasan KURT....318
ÇANAKKALE / İbrahim MUCUK....320
BİZİMDİR BİZİM / İbrahim MUCUK....321
100 YAŞINDA ÇANAKKALE / Mehmet ALPHAN....322
DESTANIN 100. YILI / Mehmet ALPHAN....323
YÜZ YILLIK ÇANAKKALE / Halil YILMAZ....324
2015'TEN, 1915'E SESLENİŞ / Hamide CANBAZ....325
ALDI ÇANAKKALE / Sezai BABUÇ....326
ANALAR ÖĞÜT ETTİ / Vahide UĞUR....328
AND İÇERİM / Emre ERDOĞAN....330
ASARIN DESTANI / Yusuf ERSUNGUR....332
ASİL MİLLETİM / Osman Ali AYDIN....334
AZİZ ŞEHİTLERİMİZE / Ömer Tan AKMAN....336
ÇANAKKALE / Ahmet KÖRPEŞ....337
ASIRLARA BAŞ OLAN TARİHE AYAK OLAMAZ / Satiye DAĞI....338
ÇANAKKALE / Bayram AKTAŞ....341
BEN GELDİM (100. Yıl Anısına) / Selahattin SÜRSAVUR....342
BEN ÇANAKKALEYİM / İsmail DEMİREL....344
BEN ÇANAKKALE'YİM / Halide RİŞVAN....346
BIÇAK BOĞAZ'A DAYANDI / Vahide UĞUR....348
BOZGUN AKŞAMLARINDAN ZAFER SABAHLARINA / Zeki ORDU....349
BOĞAZIN ASLANLARI / Hamza KÖSE....354
BU VATANA KEFEN BİÇİLMEZ! / Hamdi SALAR....355
BUGÜN ÇANAKKALE / Yaşar DUYMUŞ....356
BURA ÇANAKKALE / Aslan USLU....357
BURASI ÇANAKKALE / Baki CİĞER....359
BURASI ÇANAKKALE / Ahmet KAS....360
BÜYÜK DESTAN / Sedat Ceyhun HELLAGÜ....361
BİLEN VAR MI? / Mustafa YAMAN....362
BİLİNSİN DİYE YAZDIM / Şevki KAYATURAN....366
BİNLERCE CAN / Hülya HOYRAZ KUŞ....368
BİR BAŞKADIR ÇANAKKALE / Saliha ANIL....369
BİR BAŞKASIN SEN ÇANAKKALEM / Münif Yasin KALAYCIOĞLU....370
BİR DESTAN Kİ / İbrahim AÇILAN....371
BİR DESTANIN METAMORFOZU / Serpil KESKİN....374
BİR OLDUK ÇANAKKKALE'DE / Rukiye GÜN....375
BİTMEMİŞ DESTAN / Enver ÜSTE....376
CAN EVİMİZ CAN KALE / Fesih AKTAŞ....377
DAVET / Mustafa YAMAN....379
DESTAN ÇANAKKALE / Münir TOK....383
DÜŞÜMDE ÇANAKKALE / Serpil KOÇYİĞİT....385

DİRİLİŞ DESTANI ÇANAKKALE / Emine SARGIN KAYA....386
ER MEYDANI / Kutlu YILDIRIMLI....389
EVLAD-I FATİH / Harun KURT....391
EVLAT / Ummuhanı ÖZDEMİR....393
ÇANAKKALE DESTANI / Ethem TURAN....395
EY ! BENİM GÜZEL ÇANAKKALE'M / Adnan DENİZ....396
GEÇMİŞTEN GELECEĞE ÇANAKKALE / Birdal KAZAZ....398
GÜN VARDIR / Mevlüt ÖZDİKİCİ....399
HAKKINI HELAL ET MEHMET! / Ömer KOZ....401
HATIRAY-I TUFAN / Emine SARGIN KAYA....402
HÜRRİYET MESELESİ / Özlem ŞANLI....409
HÜRRİYET ÂŞKI / Turgut ATAŞCI....410
KAN GÜLÜM / Osman TOSUN....412
KAN/ATLARIMIZLA / Günay UYSAL....413
KAPANMAZ PENCERE / Nihat PAMUKÇU....415
KOCA ÇINAR / Şadiye İNCE....416
KAHRAMAN MEHMET / Ummuhanı ÖZDEMİR....417
KARDEŞİM HASAN / Hakan YILMAZ....419
MAHŞERİN ÇIĞLIĞI: ÇANAKKALE ve BİR ŞAHLANIŞ DESTANI / Nejdet ÖZTÜRK....421
MAKBERİN YILDIZLARI / Süheyla GÜL....429
MEHMEDİM / İsmail Hakkı ŞAHİN....432
MEHMETİM / Haluk GÜR....433
MEHMETÇİK DESTANI / İdris ÖZLER....434
MEHMET'LE HASBİHAL ! / Saim BASTIK....438
MESRUR-U ŞÜHEDALAR / Cengiz YAĞLI....439
ÇANAKKALEM / Muharrem ERKİL....441
ÇANAKKALE DESTANI / Mahmut TOPBAŞLI....442
ÇANAKKALE / Mustafa METLİ....444
MÜMKÜN MÜ? / Kaan AKSUN....446
NASİHAT / Sevgi EKŞİ....447
ONLAR / Muttalip TAŞ....448
RUHUM ÇANAKKALE / Hatice YAĞMUR....451
SEFANIN ŞANLISINA / Hasan AY....454
SEN, ÇANAKKALE / Gürkan ÇANAKÇI....455
ÇANAKKALE'DE / Serap SAĞLAM....456
SESLENİŞ / Sinan YILMAZ....458
ÇANAKKALE / Süleyman ISMAK....459
TARİH ÇANAKKALE YAZACAK / Emre ERDOĞAN....460
TARİHLER NE SÖYLER / Sabri SALMAN....461
TARİHİM ÇANAKKALE / Erol ÜLKER....464
TOPRAĞIN ŞEHADETİ / Mukadder AKÇA....466
ÇANAKKALE / Turgut BAŞAR....468
TÜRK'ÜM / Haluk GÜR....470
TÜRKÜN TARİHİNE DESTANLAR DÜŞTÜ / Celâlettin KURT....471
UNUTMAK TÜKENMEKTİR / Zafer TEKİN....474

UYANIŞ / Hasan UZUN 476
VATAN SAĞOLSUN MEHMET / Aysel BELKAYA KİPECİ 479
VATANDIR ÇANAKKALE / Süleyman BALABAN 480
YAZILMAMIŞ BİR ÖYKÜ / Ömer KOZ 482
YIKILMAZ KALE ÇANAKKALE / Sabri SALMAN 484
YIL 1915 / Mehtap TÜZÜN 486
ÇANAKKALE DESTANI / Yusuf YAMAN 487
YAHYA ÇAVUŞLARDANIM / Orhan DEMİREL 488
ÇANAKKALE / Yaşar ERDEMLİ 499
YÜZ YILLIK DESTAN ÇANAKKALE / Serpil KESKİN 490
YÜZYILIN DESTANI / Rukiye GÜN 492
YİTMEZ ÇANAKKALE / Orhan CAN 493
GEÇİT YOK ÇANAKKALE 'DEN / Orhan CAN 494
ZAFER BİZİMDİR / Mehmet GÜRBÜZ 495
ÇANAKKALE UNUTMA BENİ / Yaşar DUYMUŞ 466
ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ'NE / Mehtap TÜZÜN 497
ÇANAKKALE GEÇİLMEZ / Durmuş Ali YAVUZ 498
ÇANAKKALE İÇİNDE / Yaşar DUYMUŞ 499
ÇANAKKALE, BU VATANIN KALBİDİR / Ali AĞIR 500
ÇANAKKALE GEÇİLMEDİ / İbrahim KAYA 502
ÇANAKKALE GEÇİLEMEZ / Erdoğan ERKORKMAZ 503
ÇANAKKALE GEÇİLMEZ / Mustafa BÜLBÜL 504
ÇANAKKALE GEÇİLSEYDİ / Süleyman IRMAK 506
ÇANAKKALE HEPİMİZ HEPİMİZ ÇANAKKALEYİZ / Hikmet BİNGÖL 508
ÇANAKKALE HİKAYESİ / Serdal ÖZTÜRK 510
ÇANAKKALE NEDİR / Hüsamettin KANDEMİR 511
ÇANAKKALE NERE? / Arif ERCAN 513
ÇANAKKALE ORATORYOSU / Ali SAÇIKARA 514
ÇANAKKALE SAADETİMİN BEKÇİSİ / Vahide UĞUR 517
ÇANAKKALE SEN TANIKSIN / Gülay PAMUK 519
ÇANAKKALE SENSİN / Gülay PAMUK 521
ÇANAKKALE TÜRK'ÜN KUTLU DESTANI / Aslan USLU 522
ÇANAKKALE YÜZÜNCÜ YIL / Süleyman IRMAK 524
ÇANAKKALE'DE BAHAR / Mustafa ATİKEBAŞ 526
ÇANAKKALE'DE AKŞAM / Abdurrahman ULU 527
ÇANAKKALE'M, GURURUM / Ali GÜMÜŞ 528
ÇANAKKALE'M / Hasan KOCAMAZ 529
ÇANAKKALE / Ceyhun UZUNER 530
İLK KEZ GELİYORSUN ÇANAKKALE'YE KANIMCA / Arif KÖPRÜCÜ 531
ÇANAKKALE / Osman KUŞ 533
ÇANAKKALE / Ünal KAYA 534
ÇANAKKALE / Ahmet FENAR 535
ÇANAKKALEM / Cihan KAÇAR 536
ÇANAKKALE'DE / Abdurrahman ULU 538
ÇANAKKALE'DEN GEÇİLMEZ / Mehmet OYMAK 539

ÇANAKKALE'MİN SUSKUN TEPELERİ / Hülya HOYRAZ KUŞ 540
ÇARPIŞAN MERMİLER / Erdoğan ERKORKMAZ 541
ÇANAKKALE RUHU / İbrahim KAYA 542
ÇANAKKALE SADECE BİZİM DEĞİL / Selami AKYOL 543
ÖZGÜRLÜKLE NİŞAN TÖRENİ / Nevzat KONŞER 545
ÇANAKKALE VATANDIR / Serdar KÖSEM 549
İSİMSİZ KAHRAMANLAR / Mehtap TÜZÜN 550
ÇANAKKALE / İlkay FIRTIN 551
İMTİHAN / Fazilet ORMANTEPE 552
İŞTE O ZAMAN ÖLÜRÜZ / Songül REİSOĞLU 554
ŞANLI BİR ZAFERDİR ÇANAKKALE / Melike ÖZKAN 555
ŞEHADET ŞERBETİNİ İÇENLERE / Fatih FİDAN 557
ŞEHİDİME / Hamide CANBAZ 559
ŞEHİTLER ŞEHRİ / Serpil KESKİN 560
ÇANAKKALE'M / Şemsettin AĞAR 561
ŞEHİTLER DİYARI / Erden Ender GÜNER 563
ÇANAKKALE / Şevki KAYATURAN 564
ŞŞŞ! SESSİZ OLUN! / Hakan YUMUŞAK 565

RESİM ESERLERİ

ÇANAKKALE'DE 1915 / Ahmet TÜRE 570
YA ŞEHİT OLDULAR, YA GAZİ / Fatih BAŞBUĞ 571
DİRİLİŞ / Nurullah ERDOĞAN 572
Gurur / Ahmet TÜRE 573
An / Duygu SARI 574
Tek Yürek / Nurullah ERDOĞAN 575
Emanet / Barış ERDOĞAN 576
Bedel / Mehmet ASLIŞEN 577
Çanakkale'de Bir Asır / Semahat KURT 578
Bayrak / Ali Ertuğrul KÜPELİ 579
Zaferin Rengi Mavi / Orhan KAVAK 580
Yetim Saz / Volkan ÇOBAN 581
Allah'a Teslim Olan Şehitlerimiz / Nurşen AKSAKAL KANTAR 582
Zafer / Fatma YURTÇU 583
Bedel / Barış ERDOĞAN 584
Mazisi Destanlar Yazan Yiğitler Diyarı : Çanakkale / Barbaros YÜCEER 585
İzler / Emine KARATAŞ 586
Mavi Kan, Özgürlük / Selim CEYLAN 587
Gölgedekiler / Mehmet ÇOT 588
Bastığın Yerleri Toprak Diyerek Geçme Tanı / Nilgün KAYA 589
Mehmetçiğin Gururu / Fahriye ÇITAKLI 590
Gelinciklerin Kahır Türküsü / Ömer DEMİRELLİ 591
Şimdi Çanakkale / Seyfi GÜLSER 592
Kırmızı , Benim Adım / Yasemin KARAKIŞLA 593
Şah-Mat / M. Tuğba TARAKÇIOĞLU 594

Şehitler Ölmez / Murat KÜÇÜKİBRAHİMOĞLU 595
Boğazın Feryadı Çanakkale / Hasan GEZER 596
Geleceğe Miras / Fatih UĞURLU 597
Bastığın Yerleri Toprak Diyerek Geçme Tanı / Tuncer ASAN 598
Son Bakış / Murat KÜÇÜKİBRAHİMOĞLU 599
Bayrak İçin Çanakkale'de / Aykut YILDIRIM 600
Minnet / Kani DİNGER 601

SÖZ BAŞI

Bir tarihin yeniden yazıldığı Çanakkale'de 18 Mart 1915 günü, bundan 100 yıl önce; ufukları ümit ve zafer neşesi kaplayan bir şafak daha söktü. Dardanos'un toprak kümbetinde ufku gözetleyen Mehmetçik; sayısı 18'e ulaşan çelik gömlekli hayaletlerin helecanlı silüetler çizerek Boğaz'a yaklaştığını görüyordu. Okyanusların fütursuz ve şımarık çocuklarına Türk topçusu toprak tabyalarından mert ve asil bir karşılık hazırlamakla meşguldü. Ama ne karşılık..! İnancın güce, manânın maddeye, yokluğun zenginliğe, özgürlüğün esarete, bağımsızlığın işgale karşı hazırladığı ve bütün dünyaya vereceği bir karşılık.

Çanakkale Deniz ve Kara Zaferi Türk tarihinin 1800'lü yıllarından itibaren çoğunlukla görülen yenilgilerden sonra askeri ve siyasal varlığını bütün dünyaya bir kez daha kanıtladığı bir zaferdir. 1353 Çimpe Kalesi'nin alınması ile Avrupa'da ilerleyişimiz 19. Yüzyıl la birlikte geri çekilmeye dönüşmüş ve bu süreç Çanakkale Zaferi ile son bulmuştur. Çanakkale öz yurdunu savunmak için şahlanan yaralı bir ulusun, sayı ve maddî açılardan üstünlüğü tartışılmaz olan düşmanlarını yenerek, onları felce uğrattığı bir savaştır. Bu yönüyle Türk tarihine adını altın harflerle yazdırmış ve Türk'ün şeref ve kahramanlık abidesi olmuştur.

Osmanlı Devleti'ne "Hasta Adam" ismini koyan Garb'a, Conk Bayırı'nın Anafartalar'ın ve Arı Burnu'nun kan ve can pazarında en iyi cevap verilmiştir. Öyle bir can pazarıdır ki, iman ve inançla şehit olacağını bilerek, gülerek şehadete koşan, Allah'a tam tevekkül etmiş bir milletin zaferiyle sonuçlanan.

Şairin dediği gibi; *"Ve kahramanlar can verir, Yurdu yaşatmak için."* Çanakkale Zaferi Türk Milleti'nin gerekirse son neferine kadar vatanı ve ülküsü uğrunda şehit olabileceğini, beş bin yıllık tarih sahnesinden silinip gidemeyeceğini, Türkler bitti demeden hiçbir şeyin bitmeyeceği gerçeğini; bir kez daha şımarık, küstah ve kibirli sömürgeci ulusların suratına tokat gibi çarpmıştır.

Milletimizin bizlere aktardığı genetik kodlarda yer alan bu inanç, azim, cesaret ve inandığımız değerler uğrunda Yüce Allah'a tam teslimiyet, Türk Eğitim-Sen'in mücadelesinde de ete kemiğe bürünerek üyelerinde ve teşkilatlarında vücut bulmuştur.

Milletimizi ve ülkemizi ilgilendiren her türlü sorunda elini taşın altına koyarak, akılcı ve ahlaklı çözümler üretmeyi ve doğru bildiğini çekinmeden söylemeyi kendisine şiar edinen Türk Eğitim-Sen Türk milletinin ve eğitim çalışanlarının hür ve gür sesi olmuştur.

Türkiye'nin sendikası Türk Eğitim-Sen olarak Çanakkale Zaferi'nin 100. Yılında Çanakkale'yi geçilmez kılan ecdadımızın aziz hatırasını yaşatmak ve gelecek nesillere aktarmak için "100 Yıllık Destan Çanakkale" adlı resim ve şiir yarışması düzenledik. Sadece Türkiye Kamu – Sen'e bağlı sendikalarımızın üyelerine yönelik bu yarışmaya son derece geniş bir katılım olmuştur. Seçici kurullarımızın eserler arasında derecelendirme yapmakta zorlandığı birbirinden değerli sanat ürünleri yarışmaya katılmıştır.

Türk Eğitim - Sen Genel Merkezi adına; yarışmanın amacına ulaşmasına katkı sağlayan değerli yarışmacılara, eserleri titizlikle inceleyen, değerlendiren ve yarışmayı sonuçlandıran seçici kurul üyelerine, yarışmanın duyurusu, eserlerin toplanması, ve genel merkeze gönderilmesini sağlayan teşklilat mensuplarımıza şükranlarımı sunarım.

Saygılarımla.

Cengiz KOCAKAPLAN
Genel Eğitim ve Sosyal İşler Sekreteri

SUNUŞ

İnsanoğlunun hayatında önemli nirengi noktaları vardır; bu dönemeçlerde insan ya büyük başarılar kazanır ya da büyük yenilgilere uğrar. Aynı durum milletler için de geçerlidir. Toplumların tarih sahnesine çıkmasıyla birlikte başlayan serüvenleri önemli kırılma noktalarıyla şekillenir. Ya çok büyük galibiyetlerle müjdelenirler ya da ellerindeki pek çok şeyi kaybederler. Bir de her şey bitti denildiği anlarda kendi içlerinden isimsiz kahramanlar çıkararak makûs kaderlerini tersine döndürüp büyük bir zafer ile muştalanırlar.

Çanakkale, işte böylesi bir dönemeçtir necip Türk milleti için. Düşmana dur denildiği, bir milletin tek yürek olup attığı, istiklâl ve namus uğrunda can veren Mehmetlerin bir gül bahçesine girer gibi toprağın kara bağrında yattığı, dünyada emsali olmayan bir destandır Çanakkale.

Anadolu'nun Türk milleti tarafından bir kez daha paha biçilmez bedeller ödenerek savunulduğu mücadelenin adıdır, Çanakkale..! Başka bir bakış ile Çanakkale, can ve diğer kaynaklar açısından bize en pahalıya mal olan mücadelemizdir. Bu zafer için hemen hemen her evden bir iki şehit verilmiştir. Anadolu'dan ve İstanbul'dan gönüllü öğretmen, mülkiyeli, tıbbiyeli öğrenciler ve eli silah tutan bütün erkelerin gelmesiyle Türk milleti binlerce aydınını, okumuşunu, mühendisini, doktorunu, öğretmenini ve yaşı 13'e kadar düşen bütün erkeklerini bu mücadelede vatana vermiştir. Bu savaşta kaybımız 253 bindir. Kurtuluş Savaşlarında toplam kaybımızın 40 bin olduğu düşünüldüğünde milletçe ne kadar büyük bir bedel ödediğimiz daha net görülmektedir.

Mithat Cemal Kuntay'ın;

"Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır;

Toprak, eğer uğrunda ölen varsa vatandır..!"

Sözleri de Çanakkale Destanı'nı ve Türk milletinin vatana bakışını enfes bir üslûp ile dile getirmektedir.

Milletimizin tarih sahnesine çıktığı andan beri kahramanlıklarımızı, üzüntülerimizi ve acılarımızı dile getirdiğimiz Türk söz-

lü geleneğinde Çanakkale mücadelesinin müstesna bir yeri vardır. Milletimizin varlık yokluk mücadelesi ağıtlarımızda, destanlarımızda ve şiirlerimizde sanatçılarımız tarafından Türk milletinin gönül telinden ifadelerle anlatılmıştır. Türk Eğitim-Sen olarak Türk milletinin derdiyle dertlenmeyi, sevinciyle mutlu olmayı kendimize şiar edinmiş bir sendika ve sivil toplum kuruluşuyuz.

Çanakkale Zaferi'nin 100. Yılında şairlerimizin dilinden, ressamlarımızın gözünden bu mücadeleyi bir kez daha ölümsüzleştirmek ve gelecek nesillere aktarabilmek için, Türkiye Kamu - Sen'e bağlı sendikalarımızın üyelerinin de katılabileceği "Yüz Yıllık Destan Çanakkale" adlı, " Yüzüncü Yılında Çanakkale Zaferinin Hissettirdikleri ve Milli Egemenlik" konulu şiir yazma ve resim yarışması düzenledik. Seçici kurulumuzun karar vermekte zorlandığı birbirinden nadide eserlerle şairlerimizin ve sanatçılarımızın yarışmaya rağbet etmesi; bize doğru yolda olduğumuzu göstermiş, bir o kadar da gururlandırmıştır. Şairlerimizin emeğini kalıcı kılmak ve birbirinden değerli eserleri gelecek nesillere aktarabilmek adına elinizdeki bu kitabı hazırlamaya karar verdik.

Bu yarışmaya katkı sunan şairlerimize ve ressamlarımıza, seçici kurulda görev alan değerli akademisyen ve sanatçılarımıza, Merkez Yönetim Kurulu üyelerimize, Türkiye Kamu - Sen ile Türk Eğitim - Sen teşkilatlarına, sendikamıza destek veren kıymetli üyelerimize teşekkür eder, bütün eğitim çalışanlarını Türk Eğitim - Sen çatısı altında güç birliği yaparak, aydınlık yarınlara birlikte yürümeye davet ederim.

Saygılarımla.

İsmail KONCUK
Genel Başkan

"YÜZ YILLIK DESTAN ÇANAKKALE" ŞİİR YAZMA YARIŞMASI ESERLERİ

SEÇİCİ KURUL

Doç. Dr. Fatih SAKALLI
Gazi Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi

Firdes IŞIK
Merkez Kadın Komisyonları Başkanı - Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Prof. Dr. İbrahim DİLEK
Gazi Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi

Pehlivan UZUN
Kırıkkale Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Görevlisi

Yahya AKENGİN
Şair ve Yazar - Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı Başkanı

Dr. Yılmaz YEŞİL
Gazi Üniversitesi Türk Dili Bölüm Başkanlığı Öğretim Görevlisi

276 kelimeden oluşan bu şiir, 276 kg'lık top mermisini kaldırarak ''Ocean'' adlı İngiliz savaş gemisini Boğaz'ın kanlı sularına gömen Seyit Onbaşı'nın ve şahadet makamına eren bütün kınalı kuzuların aziz hatırasına ithaf edilmiştir.

276

Ne bir ölüm şarkısı ne acıklı bir türkü
Birin bini yendiği devrandır Çanakkale
Yedi düvel dört yandan boğmak isterken Türk'ü
Tüm cihana okunan meydandır Çanakkale

Burası Çanakkale, gülmez burda bebekler
O gün bugün kan kokar, karda açan çiçekler
Nurdan melek ordusu şehitlerimi bekler
Türk'ün ateş göğsünde imandır Çanakkale

Bir kanlı şafak söker Boğaz'ın sırtlarında
Kimi evlat bırakmış, kimi yâr artlarında
Anaların feryadı yükselir yurtlarında
Nesl-i insandan öte insandır Çanakkale

Kan köpüren nehirler Seddülbahir'i yıkar
Çukurova'da güneş, yaşlı gözleri yakar
Konya'da kıraç toprak, Erzurum'da tipi kar
Erciyes'in başında dumandır Çanakkale

Kırar tüm zincirleri, diriltir bir milleti
Akla hayale sığmaz Türk'ün iman kuvveti
Gömer suyun dibine Ocean denen illeti
Seyid'imin koluna dermandır Çanakkale

Ayakta yırtık çarık, akla gelmez üşümek
Öğünde bir tas hoşaf, yanında kuru ekmek
Düşman yurda musallat, açlık tokluk ne demek
En derin yokluklardan yamandır Çanakkale

Dökülmez tek gözyaşı, yâran olmuş gözlere
Vuslatlar hayal olmuş, belki kalmış mahşere
Biz dönmesek de olur, bayrak düşmesin yere
Uyuyan bir millete ''Uyan!'' dır Çanakkale

Çin Seddi'ne dayanır, gâh Mohaç'tır gâh Bedir
Şahadeti emreder ukbadan gelen emir
İlahi beste gibi, kalır dillerde tekbir
Peygamber ordusuna vatandır Çanakkale

Hürriyetin kadrini kahraman gaziye sor
Şahadet şerbetini kınalı kuzuya sor
Türk'e mezar kazmayı bu şanlı maziye sor
Esaretin katline fermandır Çanakkale

Conk Bayırı'nda Kürşad, Hicaz'da Bilge Kağan
Şaha kalkmış gelmekte Malazgirt'ten Alparslan
Namus sana emanet, dayan Mustafa'm dayan
Süleyman'dır, Fatih'tir, Osman'dır Çanakkale

İnmesin diye bayrak, susmasın diye ezan
On beşinde tükenir ölüme akan zaman
Şu toprağın bağrında dağlar gibi uzanan
Tam iki yüz elli bin civandır Çanakkale

Bir dert ki yüreklerde mermilerden de ağır
Kaldır Seyit Onbaşı, kalplerden gamı kaldır
Bıkmadan, usanmadan anlatılan yıllardır
Yazılmamış yüz yıllık destandır Çanakkale
Türk'ün ateş göğsünde imandır Çanakkale

Murat AKTÜRK
Türk Eğitim-Sen Manisa Şubesi

MUKADDES BiR HATIRA

Çanakkale bir yaradır milletin bağrında tam yüz yıllık
Tarihin sararan yapraklarına düşen koca bir aydınlık!

Sesimi titreten hangi aziz şehidin o hazin dolu çığlığıdır,
Kulağımı delen bu tekbirler yiğitlerin toprağa bağlılığıdır.
Bir vefa borcumuz varsa size vardır ancak, öderiz elbet;
Bin yıl geçse de tükenmeyecek size duyduğumuz minnet.
Zira siz değil miydiniz bu vatan uğruna canını hiçe sayan,
Gecesini yitiren yıldızlar gibi gökyüzünden sonsuzluğa kayan.
Siz varken bu milletin şerefini payimal etmek kimin ne haddine,
İman dolu kalplerinizi siper eylediniz vatanın yaralı sinesine.
Düşman, kendi zehirli etini dişledi farkına bile varmadan,
Sizse ebedi cennetle müjdelendiniz daha yaralarınızı sarmadan.

Çanakkale bir davadır milletin fikrinde her daim filizlenen,
Tarihin kanlı sayfalarına ölümsüz bir destan gibi gizlenen!

Cihan görmüş müydü hiç; kıyameti andıran böyle bir savaş,
Deliren o düşman dalgalarının karaya vurmasını yavaş yavaş
Şüphesiz sayıca bizden çoktular; Anzak'ı, İngiliz'i, Fransız'ı,
Lakin gayesiyle daha ihtişamlıydı Türk'ü, Kürt'ü, Çerkez'i, Laz'ı.
Ejderhayı andıran yüzlerce gemi ve yüz binlerce amaçsız asker, Kin
kusarcasına ölüm yağdıran vatan toprağına birer birer.
Ne amansız bir saldırı, nasıI inanilmaz bir nefretti bu,
Söndü gökte parlayan yıldızlar, kuruyup kaldı yerde akan su.
Ansızın gelip dayandılar vatanın hudutlarına zehirli bir akrep gibi,
Fakat kendi tuzaklanyla göründü hummalı gözlerine ölümün dibi.

Çanakkale bir membadir milletin gönlünde durmadan kaynayan
Tarihin kadim surlarından, hakikat denizine yıllardır acıyla akan!

Toprak, bomba sağanağı altında cehennem gibi yanarken,
Mehmetçik ateşe yürüdü, demeden 'ölmek için daha erken'.
Düşen her askerle yükseliyordu ecdadın o eğilmeyen başı,
'Allahu Ekber' nidalarıyla inliyordu Gelibolu'nun dağı taşı,
Seddülbahir ve Arıburnu asla yıkılmayan bir kale duvarıydı,
Conk Bayırı, şehit kanlarıyla kızıla boyanan bir cennet parçasıydı.
Batı'nın ürkünç gözlerinde can bulan kirli bir ütopyaydı bu taarruz,

Ancak bu topraklarda ona yaşama fırsatı vermedi şanlı ordumuz.
'Üstte mavi gök çökmedikçe' diner miydi hiç minarelerden ezan sesi,
Ve iner miydi o nazlı bayrak semadan, yetim kalmış bir çocuk gibi.

Çanakkale büyük bir ağıttır milletin dilinde her zaman yankılanan,
Tarihin soğuk duvarlarına acılarla yüklü bir türkü gibi yazılan !

Aşk akar, kan akar, zaman akar yiğitlerin düşüp kaldığı o yerde,
Akmayan yalnızca korkudur onların cesaretle örülmüş sadakatinde.
Onlar ki binlerce yıllık bir mirasın şehadet gönüllüsü bekçileriydi,
Gökte meleklerin, yerde nebilerin kıymet biçemedigi incileriydi.
Onlar ki mağrur gönüllerde hatıralar gibi dipdiri kalan bir ruhtur,
Malazgirt'ten bu yana Türklük meşalesiyle yanan sonsuz ufuktur.
Ah! Bütün diller sessizlik yemini etmişçesine sussa ne yazar,
Onların adını kitapların en yücesi içinde eşsiz bir sır gibi saklar.
Ey kutlu bir dava uğruna, şehitlikle şanına şan katan yüce asker,
Kitabımız, "Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın!" der.

Çanakkale son kurşundur garbın o lanetli emellerine sıkılan
Tarih tekerrür etmesin diye o topraklarda bir anıt gibi duran!

Ölüm yurdunda altın bir kase ile sunuldu koç yigitlere şehadet,
Göklerden bir şifa gibi inip yeryüzünü aydınlatan o malum davet.
Gafil düşmanın yüzüne ansızın düşünce korku, başladı girdap,
Ellerinde parçalandı din düşmanlığıyla yazdıkları o melun kitap.
Bir tarafta güce tapınan haramilerin dünyasından akan o kir,
Bir tarafta gönülden iman edenlerin en büyük ümidi: Allah bir!
Leyla'sını arayan bir Mecnun aşkıyla koşunca herkes cepheye,
Vatanın kanayan yaraları sarıldı abıhayat içen ölümsüz erlerle.
Zamanın gergefine mukaddes bir nakış gibi işlediler bu zaferi,
Bu asil millet hiç giymesin diye esaretle dikilmiş o kanlı kefeni!

Metehan MEZARARKALI
Türk Eğitim-Sen Erzurum 1 No'lu Şube Şubesi

ÇANAKKALE'DE BULUNAN KÜNYE

Şehitlerin hatırasına dikilecekti fidan
Gelibolu civarında çıplak bir alan…
Atalarını ziyaretin gururuyla yola revan
Olan izcilerle doldu kısa sürede mekan.
Dualar edildi,konuşmalar yapıldı ceman,
Yaşananlara bir kez daha oldular hayran.
Sonra başladılar çalışmaya oradaki akran.

Her karışı şehit kanlarıyla sulanan
Ve bahar yağmurlarıyla suya doyan
Toprak eşiliyordu kimseyi zorlamadan.
Paslanmış,renk değiştirmiş birkaç kovan,
Bir de kopmuş bacaktan geriye kalan
Bir kaval kemiğiydi küreğe takılan…
Hayrete düştü,tuhaflaştı birden onu bulan.
Çağırdı arkadaşlarını,paylaşıldı heyecan.
"Biraz daha kazalım!" dediler bir ağızdan.

Bir künyeydi, bu kez küreğin ucunda parlayan.
Abdullah oğlu Mehmet,memleketi Van…
Boğazlarda düğümlenen,gözleri dolduran
Bir haletiruhiyeydi aynı anda yaşanan.
Çok uzakta köyünden, büyüdüğü topraktan ,
Bir şehitlikte ebedi uykusunu uyuyan
Onun gibi sayısız yiğit,nice kahraman…
Ömrünün baharında binlerce civan…

Gakkoş, dadaş, uşak,efe, kızan …
Mehmet,Ahmet,Temel,Celal,Hasan…
Söz konusu olunca kutsal vatan,
Nasıl evinde,yöresinde kalabilirdi insan?
O asil şuur,bükülmez bilek, sarsılmaz iman,
Haçlı zihniyeti kapıya dayandığı zaman
Parmak ısırttı bütün dünyaya, ne yalan…
Görmeliydiniz Mehmet'im ne yaman!
Ölümü beklenen "Hasta Adam"a can
Vermek için coştu,destanlaştı o an.

Gelinliği mahşere sakladı nice canan.
Bambaşka bir sevdaydı kalplerde yanan.
Yare, sılaya değil Mevla'ya varan
Bir kutsal sefer ki dönüşü olmayan.
Nefer şehit, ordu gazi,millet hür olmadan
Tamamlanmayacak bir vazifeydi aslolan.
Sonunda birlikte yazıldı Çanakkale'de destan.

Bugün , bir asır geçse de aradan,
Hala sesler gelir sanki oradan:
"Boşa dökülmedi." der bunca kan
Kolay kazanılmadı, kurtarılmadı vatan;
En aziz en yüce emanet, armağan…
Değerini bildiniz mi ne durumdasınız elan?
Rahat mı mezarında,şehitliğinde atan?
Kemikleri mi sızlamakta yoksa her an?
Türk'üyle, Kürt'üyle ….yürekleri bir vuran
Kahramanların davasıydı mazideki davan!

Şimdi ne yazık ki çıkmış birileri yoldan;
Senaryolar yazılıyor yine dört koldan.
Kardeşliği yok etmek ister kalleşler ayan beyan.
Arslanlar gitmiş de çakallara mı kalmış meydan?

Kurduğumuz birçok devlet,beylik,hanedan
Tarih oldu gördün hep aynı hata,aynı hüsran.
Oğuz Kağan,Bilge Han,Ertuğrul Gazi,Baş Komutan,
Anlatmadılar mı hakikati,neden bu gaflet,bu nisyan?
Uyanın artık,uyanın vakit çok geç olmadan!

A.Mesut BAYRAM
Türk Eğitim-Sen Amasya Şubesi

BEN AHMETOĞLU ALİ

Ben, Ispartalı Ahmet oğlu Ali!
57. Alay neferi…
Eli kınalı yârim bekler beni,
Karnında bebem…
Annem yaşlı, gözleri daha da yaşlı,
Elleri duada, gönlü yaslı…
Babamı bilmem,
Tıpkı çocuğumun beni bilmeyeceği gibi…
Yemen'e gitmiş,
Ömrü orada bitmiş…

Ben, Ispartalı Ahmet Oğlu Ali!
57. Alay neferi…
İngiliz, Anzak, Fransız
Ülkemin pak toprağında,
Komutan Hüseyin Avni buyurdu " İleri! "
Birimiz dahi bakmadı, durup da geri.
Yirmi beş bin düşmanla baş ettik,
Biz 628 Türk eri…

Ben, Ispartalı Ahmet Oğlu Ali!
57. Alay neferi…
Yıl 1915, tarih 25 Nisan
Bayramdı o gün
Hem de kurban…
Birlikte kıldık namazı,
Birlikte ettik niyazı…
"Ben size taarruzu değil, ölmeyi emrediyorum!" dedi Atam,
Başka türlü reva mı bize uyku?
Yoksa nasıl yatam?

Ben, Ispartalı Ahmet oğlu Ali!
Biz 57. Alay neferi,
Hepimiz bu vatanın eri…
Yaş ortalamamız yirmi dört
Ey vatanımın toprağı,
Üstümüzü sen ört!

Ben, Ispartalı Ahmet oğlu Ali!
57. Alay neferi,
Siper ettik göğsümüzü
"Çanakkale geçilmez!" dedik
Ve geçilmedi…
Yıl 1915, tarih 25 Nisan
Bayramın ilk günü
O gün oldu, o gün
Hepimizin düğünü…

Fatma UÇARLAR
Türk Büro-Sen Isparta Şubesi

TOPRAKTA KALAN MENDİL

Üşüyordum her gece, nazlıymışım ben.
Yemek bile yoktu ki seçeyim içinden.
Çok ölen gördüm, alev saçlı mermiden,
Kurumuyordu mendilim, gözyaşımın selinden.
Annemin kokusu duruyor mendilimde,
Tek onu alabildim, kutsal elini öpünce.
Oyuncağıma baktım, dört tekeri üstünde,
Çıkardım, takacaktım nasılsa geldiğimde.
Koşmak saklanmak zevkli gelmeli,
Saklambacı ne güzel oynardı mahalleli,
Gördüğünü ebelemekti oyunun cilvesi,
Buradaki kurallar puslu, karanlık perdeli.
Ağacıma baktım, korkudan titriyordu,
Çiçeğimi gördüm, başını eğiyordu,
Çimlere bastım, darmaduman yatıyordu.
Bekleyin dedim, sesim yankılı kükrüyordu.
Verilir mi tek bir taş, onlar bilmez değerini.
Kolay mı ekti babalar, toprağın ekinini,
Verilen canlarla, kelebeğin etkisi,
Tüm dünyaya yayıldı, Türk'ün hüzün denizi.
Cesaret ordusu göklerden aktı yerlere,
Kenetlenince her gelen cepheye,
Işığı gören kaçtı, Mehmetçiğin yüreğinde,
Pişman olup döndüler, geldikleri yerlere.
Mendilimi gömdüm, gururum içinde.
Yüz yıldır kuru kaldı, bıraktığım yerde.
Bir tek halayda çıksın, yurdum düğünlerinde,
Bayrağım gibi dalgalansın Çanakkale göklerinde.

Didem Sermin GÖNENLİ
Türk Sağlık-Sen Ankara 2 No'lu Şube

KARA BİR DUMAN ÇÖKTÜ KİLİTBAHİR ÜSTÜNE

"Koca Seyid'in hâtırasına"
Kara bir duman çöktü, Kilitbahir üstüne
Mitralyözler patlarken, kap-karanlık bir duman
Resimlendi kör savaş; yerde, gökte, denizde
Fecre vurdu bombalar, güne vermeden aman
Geldi düşman telaşla, itilafla cümlesi
Donanması, füzesi; baktığında çok yaman
Son kalesi vatanın, düştü işgal altına
Ana, baba, kardeşler; yâr bile oldu güman
Kara bir duman çöktü, Kilitbahir üstüne

Yazıldı da düşmanın, türlü dilden fermânı
İngilizce, Anzakça, Fransızca okundu
Topu-tankı Salip'in; vurdu Gelibolu'yu
Bu ahvâl ki Türklüğün, gurûruna dokundu
Namus bildi Mehmetçik, emperyalist işgali
Vatanını hayından, kem gözlerden sakındı
Kollarına ölse de, vurdurmadı pukağı
Cihangirce tavrını, Türklük üzre takındı
Yazıldı da düşmanın, türlü dilden fermânı

Koca Seyid derler hey! Şahbazından bir yiğit
Balıkesir şehrinin, yeşil Havran köyünden
Soyu mu? Bilge Kağan, Şah-ı Merdan Alparslan
Yavuz, Fatih, Kânunî; Ulubatlı soyundan
Huyu biraz Mevlâna; Tabduk Emre, Pir Sultan
Bizim Yunus, Yesevî; Hacı Bektaş huyundan
Boyu mu? Oğuz Ata; Ebûbekir, Muhammed
Türk-İslâm'la taçlanan, mübarekler boyundan
Koca Seyid derler hey! Şahbazından bir yiğit

Kırk kişiydi kırk yürek, Mecidiye Tabyası
Çin Seddinde Kürşat'ın, kırklar ordusu kadar
Havranlıydı kimisi, Elbistanlı kimisi
Türk erinin gözleri, olmuştu birer radar
Ve düşmanlar birlikti, hayınlıklar içinde
Uçakları, tankları; doluydu katar katar

Saldırdılar hışımla, yerden, gökten, denizden
Silahları susmadan, dom dom kurşunlar atar
Kırk kişiydi kırk yürek, Mecidiye Tabyası

Anadolu, Rumeli; döndü yangın yerine
Barut koktu dağ deniz; yosun, sümbül yerine
Çekilirken art arda, bombaların pimleri
Görev düştü her yaştan, anayurdun erine
Gülle, mermi, şarapnel; uçuşurken göklerde
Toslaştılar koçlarca, hep gerine gerine
Gazi Paşa emretti: "Ölmek vardır, dönmek yok"
Buyruk düştü aşk ile, yüreklerde derine
Anadolu, Rumeli; döndü yangın yerine

Dağ devrildi, gök çöktü; koptu kızıl kıyamet
Mecidiye sırtına, mitralyözler çevrildi
Ağır okka mermiler, düştü tabya üstüne
Fidan gibi gençlikler, topraklara devrildi
Deli taydı onca genç, kafa kopuk, el kopuk
Eller-kollar dört yana, lime lime savruldu
Bu nasıl iş Allah'ım! Nedir düşmanın âhı
Ter-ü taze canların, yürekleri kavruldu
Dağ devrildi, gök çöktü; koptu kızıl kıyamet

Koca Seyid Havranlı, ölmemişti, sağ idi
Önce baktı canlara, sonra mavi sulara
Vuruyordu tabyayı, kefereler gemisi
Sağnak sağnak durmadan, vermeden bir kez ara
Bismillahla yüklendi, Koca Seyid mermiyi
Sürdü topun ağzına, düşmeden hiçbir zora
Allah dedi ya Allah! Ateşledi son topu
Zırhlısını düşmanın, gömdü derin koylara
Koca Seyid Havranlı, ölmemişti, sağ idi

Çanakkale şanlıydı; Çanakkale bir destan
On sekiz mart zaferi, dağa-taşa kazıldı
Türkün kutlu ülküsü, coştu çavlanlar gibi
Kanlar ile tarihe, satır satır yazıldı
Dar değildi Türklüğe, Anadolu dar değil
Küffar ata yurdunda, pelin pelin dağıldı
Geçemedi düşmanlar, şanlı Çanakkale'yi

Bedenleri cansızca, Marmara'ya sağıldı
Çanakkale şanlıydı; Çanakkale bir destan
"Âsım'ın nesli" dedi; koca şair bu nesle
Düşürmedi bu nesil, bayrağını yerlere
Bir öldüler binlerce, dirildiler yeniden
Sîneleri açtılar, düşmana gere gere
Şahâdetle uçtular, göklere çekildiler
Çok yaraştı şehitlik, Mehmet adlı her ere
Ortasında savaşın Gazi-Mehmet kalanlar
Yeni cenklere koştu, acımadan hiç sere
"Âsım'ın nesli" dedi; koca şair bu nesle

Koca Seyid Onbaşı, onca adsız kahraman
Anayurdu bizlere, eylediler armağan
Baş koydular mukaddes, vatan denen ülküye
Onlar idi zulmeti, Çanakkale'de boğan
Kilitbahir, Dardanos; efsaneydi onlarla
Bunu yürekten bilir, Türk anadan her doğan
Allah'tandır ruhları, aramızda dolaşır
Çünkü "Şehitler ölmez"; onlar göklere ağan
Koca Seyid Onbaşı, onca adsız kahraman

Celâlettin KURT
Türk Emekli-Sen Kahramanmaraş

CENNETİN ÇOCUKLARI

Gündüzler gece , geceler ise gündüzdü
Çanakkale'nin ayaza kesen tepelerinde
Günler bir asır , saatler seneydi
İnsan eti kokan siperlerde
Gökler ölü kusuyordu ,
Toprak ise kan
Ve yok oluyordu insanlık adına insan

Genç bedenler yanarken cehennem ortasında
Tarih bile ağlıyordu yaşanan bu drama
Toprak dahi kayıtsız kalamazken bu vahşete
Gülüyordu "medeniyet" hem de kalleşçe

Zaman durmuştu Gelibolu'nun sisli vadilerinde
Rüzgar ağıtlar yakıyordu geceye
Bulutlar ağlıyordu sabahın üstüne
Kan yağıyordu gökyüzünden yağmur yerine
Ve doymuyordu "medeniyet" insan etine

Ölüm sessizliğinde bir bekleyişten sonra
Gürledi tüm Anadolu

Onbeşinden yetmişine
Aktılar Çanakkale'ye
Siper ederek kendilerini
"Dur" dediler vahşete

Çocuktu kimisi oyun gibi gördü cepheyi
Kimi altmışında
Kimi yetmişinde
Kimi otuzunda henüz
Kimi hayatının baharında...
Hepsi yeminliydi
Şehit olmaya

Bir ses yükseldi birden
Çanakkale'nin kanlı sırtlarından
-Çanakkale Geçilmez diyordu
Mavi gözlü komutan

Ve emir bekliyordu ondan
On binlerce kahraman

Hiç düşünmeden atıldılar
Onbeşliler ateşe
Ekin gibi biçilip
Toprağa saçıldılar
Ölüme sevdalı yiğitler
Cennete kavuştular

Kurşunlar birleşip top top olurken havada
Bombalar iniyordu Memleketlerin sırtına
Her bir organ tutuşurken ayrı bir yerde
Serinliyordu dudakları şehadet şerbetiyle
Ve nur yağıyordu isimsiz yiğitlere

İnliyordu cepheler
Tekbir sesleriyle
Açılmıştı tüm eller
Arşa doğru sessizce
Yerinden kalkmıştı son nebi
Ve uzattı Çanakkale'ye
Nurdan elini

Dağıldı karanlıkları ufuklar kıpkırmızı
Ulaşmıştı dualar selamlarla Allah'a
Gidenler dönmediler bir daha yurtlarına
Yazıldılar Türklüğün altın sayfalarına

Ateşler yağarken bedenimin üstüne
Yeni bir devir açtın al kanınla tarihe
Çıktın en yücelere
Bak melekler saf tutmuş
Senin için secdede
Ey şehit Peygamber'in sana sözü var
Ne mutlu sana ki
Ayağına serilmiş cennet var.

Gülseren SARI
Türk Eğitim-Sen Gaziantep Şubesi

ÇANAKKALE'Yi DiNLiYORUM

Çanakkale'yi dinliyorum, gözlerim kapalı
Önce hafiften bir ateş başlıyor;
Ansızın sallanıyor
Askerler, tabyalarda; Uzaklarda, çok uzaklarda,
Zırhıların hiç durmayan tarrakaları
Çanakkale'yi dinliyorum, gözlerim kapalı.

Conkbayır'ı dinliyorum, gözlerim kapalı
Tayyareler uçuyor, derken;
Yükseklerden, sürü sürü, çığlık çığlık
Bombalar patlıyor tabyalarda;
Bir askerin paramparça ayakları;
Conkbayır'ı dinliyorum, gözlerim kapalı

Çanakkale'yi dinliyorum, gözlerim kapalı
Harıl harıl Arıburnu
Cıvıl cıvıl Anafartalar
Yaralı dolu çadırlar.
Bomba sesleri geliyor zırhlılardan
Güzelim bahar rüzgarında barut kokuları
Çanakkale'yi dinliyorum, gözlerim kapalı

Kumkale'yi dinliyorum, gözlerim kapalı
Bir uçak geçiyor tepemizden
Top mermileri, bombalar, şarapneller
Bir asker düşüyor önümde yere; vurulmuş olmalı;
Kumakale'yi dinliyorum, gözlerim kapalı

Seddülbahir'i dinliyorum, gözlerim kapalı
Bin bir ağızdan bir tekbir başlıyor; ansızın şahlanıyor
Askerler, siperlerde; uzaklarda, çok uzaklarda,
Annelerin hiç durmayan duaları
Seddülbahir'i dinliyorum, gözlerim kapalı.

Lapseki'iyi dinliyorum, gözlerim kapalı
Melekler uçuyor, tepemizden; Yükseklerden, fevc fevc, dalga dalga
Kumandan ağlıyor topun başında; Seyit'in yorgun parmakları;
Lapseki'yi dinliyorum, gözlerim kapalı

Çanakkale'yi dinliyorum, gözlerim kapalı
Bir zırhlı çırpınıyor sahillerinde;
Yarası derin mi, değil mi, biliyorum;
Zafer yakın mı, değil mi, biliyorum;
Simsiyah bir duman yükseliyor arkasından
Suya yan yatışından anlıyorum; Çanakkale'yi dinliyorum.

Çanakkale'yi dinliyorum açık gözlerim
Malazgirt'ten Alparslan "Yettim !" diyor.
"Ya ben ya Canakkale !" diyor
Cihangir Fatih bu iş tamam diyor Edebalı
Tebessüm ediyor olup bitene
Güzeller güzeli savaşın sonu belli
Anlıyorum
Gözlerimi açmış,
Kanı Tevhidi kurtaran askeri seyrediyorum.

Mahmut ÖZTÜRK
Türk Eğitim-Sen Şanlıurfa Şubesi

ADIN PEYGAMBER ADIYLA

Adın peygamberler adıyla yan yana
Ve bir nefes kadar uzak dururken şehadete
Hükmü kendine zahir
Yüreği ezelden yaralı
Alnı haktan kınalı
Elest meclisinde içilmiş ant gibiydi adın...

Dilim lal olmuş
Söylenmemiş şiirler gibiydi adın
Yitik destanların kahramanlarıydı...
Özlerken adının yanında durduklarınla adını
Sordum düşen mermiye
Gürleyen tabyaya
Çöken mevziiye

Adın Seyyit Onbaşı'ydı
Omuzunda yüklü alemin
Adın Çobanlı'ydı
Nusret'e yol veren…

Bir yangına sırlanmışken sevda
Sordum adını
Ateşe sus düştü
Onbeşli'nin gözü
An kadar yakındı
Yedi kat elden gelen
Ayakları yalın
Şahdamarımda değil de kalbimde mekan tutmuştun
Zaferdin…
Çanakkale'ydin…

Fatih Şahin IŞIK
Türk Eğitim-Sen Konya 1 No'lu Şube

ALLAH'A ŞÜKÜR

Söndü bir anda Anadolu Feneri
Kör olup görmedi düşman gözleri
Anlayamadı düşman buradaki sihri
Kaderin Mehmet'e güldüğü gündür
Mehmet'im seni veren Allaha şükür

Geçti Nusret Gemisi yapılan sınavı
Kurdu düşmana tek tek tuzağı
Sapladı zalimin bağrına kazığı
Bugün Mehmet'in cenk günüdür
Mehmet'im seni veren Allaha şükür

Yedi düveli toplayıp gelmişler
Bizi galiba bir koloni zannetmişler
Mehmet'e bir hesap hatası etmişler
Mehmet'in bu gün şahadet günüdür
Mehmet'im seni veren Allaha şükür

Gelsin düşmanın topu alayı
Geçemedi yine elli yedi'nci alayı
Başında kahraman Kemal Yarbayı
Mehmet'in gazi şehit olduğu gündür
Mehmet'im seni veren Allaha şükür

Akıyordu düşmanın ağzından salyalar
Ateş kustu cehennemi silahlar
Geçit vermedi Mehmet ile tabyalar
Mehmet'in bu gün ateşle imtihan günüdür
Mehmet'im seni veren Allaha şükür

Denizde çakıldı döndüler Karaya
Çaylarını içeceklermiş İstanbul'da
Oradan da geçeceklermiş Rusya'ya
Gün Mehmet'in sel olup aktığı gündür
Mehmet'im seni veren Allaha şükür

Yıldırmadı Mehmet'i hiçbir güçlük
Koymadı bu milleti boynu bükük
Mehmet'in önünde Başkomutan Atatürk
Gün doğu ile batının hesaplaştığı gündür
Mehmet'im seni veren Allaha şükür

Biz Mehmetçiğiz geçit vermem dediler
On dördünde on beşinde şahadeti seçtiler
Beyaz atla peygambere gittiler
Hilal'in haç'a galip geldiği gündür
Mehmet'im seni veren Allaha şükür

Rufat GÜLER
Türk Eğitim-Sen İstanbul 5 No'lu Şube

ANLATMAZSA HARAMDIR

Yapayalnızdık biz asırlardan beri,
Hasımlarımız etrafımızda bir yumak.
Ey Milletim insanlığa hizmetinin kadri!
Bilinmeyip kanların sebil olacak

On binlerce katil toprağımı lekeler.
Semada dört döner onlarca tayyare.
Zırhlılar hiç durmadan at ha at eder.
Altı bin mermi düşer metrekareye.

İngiliz'in Fransız'ın sömürgesi var.
Armadalarında getirmişler yüz binleri.
Hindu'su, Yamyamı ne demek bunlar?
Acep haritalarda nerdedir yerleri?

Gözlerim ufukta, kulağım seste,
Ha çaldı çalacak hücum borusu.
Cennet uzak değil ki sekiz metrede
Aklımda akşama sağ mıyım sorusu

Fena kaşınıyor koltuklarımın altı,
İki ay olmuş derim banyo görmeyeli.
Hüküm sürer vücudumda bit saltanatı,
Çilelerimiz helaldir, ezanlar dinmemeli

Tifüs denen bela tir tir titretir.
Pençesine düşeni Allah Korusun!
Salgınlar ard arda bir gider bir gelir,
Her seferinde duamız: 'Bu son Olsun.'

Hayali, zihnimi meşgul eden resim,
Sofra; meyve, yemek tabak dolusu
Başucunda oturan galiba benim!
Uzaklardan duyulur karnımın gurultusu.

En fazla dört vakte verecekler toprağa.
Dökülecek, mezara etlerim kemiklerim…
Zaten yalnızdım ki gelirken dünyaya,
Yeni yalnızlığıma yabancılık çekmeyecegim.

Her zaman bir tarafı daha ağırdır.
Hiç eşit olmadı ki terazinin kefesi.
Kulağımız düşman narasına sağırdır.
Doldurmuştur yürekleri vatan sevgisi.

Hey şair, kaleminin nedir yararı!
Bu koç yiğitleri anlatmazsa haramdır.
İstatistik bilimi, karaladığı rakamları
Unutma ki yüzbinlerin hepisi candır!...

Harun KURT
Türk Eğitim-Sen Osmaniye Şubesi

BAYRAĞA YENiDEN RENK VERMEK

Çanakkale; Dört kıtadan ölüme, el ele yürümektir.
Savunma tarihine, unutulmaz örnektir.
Yeniden şahlanıştır, şehadete varıştır.
Allah'ın huzuruna vatan için varıştır.

Çanakkale; Cepheye damga vurmak, ölüme selam durmak,
Kanla yıkanan yurdu son nefesle korumak,
Şahadete ulaşıp işgale direnmektir.

Çanakkale; Düşman dolu sahile, çelik zırhlı duvara,
Bombaların altında koşarak güle güle,
Vatan ve namus için ölüme yürümektir.

Çanakkale; Toprağın suyla değil kanla yoğrulmasıdır.
Toprağa düşenlerin tekrar doğrulmasıdır.

Çanakkale; Gemilerin kıyıdan, bombaların karadan
Kınalı kuzu olan Mehmed'i dövmesidir.
Yerle gök arasından mahşer gürlemesidir.
Toprakla şehitlerin birbirine karışıp
Allah Allah sesiyle arzın titremesidir!

Çanakkale; Son savunma hattının yükselen gür sesidir.
Yere düşerek solan şanlı Türk bayrağına
Mehmetçiğin yeniden kanla renk vermesidir.

Çanakkale; Dünün kanlı cephesi, bugünün barışıdır.
1915 Mart'ından 100 yıl sonrasında,
Savaşları anlatan film makarasına Tarih yazan
ecdadın tarihi sarışıdır.

Kılıçaslan ŞAHİNOĞLU
Türk Eğitim-Sen Malatya Şubesi

TÜKENMEZ CEVHER

Yere düşmez bir ziya, gölge keser mermiler
Bataklığın içinde saplı durur gemiler

İner üzerimize çelik namlu çiğleri
Gürleştirir, yeşertir, yere düşen beğleri

Ergenekon bilmez mi? Cahil mi bütün küffar?
Demir eritilmez mi? Dahil mi bütün küffar?

Yelken işlemez bizim tuttuğumuz sularda
Yine diriliriz biz o hain pusularda

Kasabası, köyleri akın akın birleşir
On beşine basanla Türk ordusu gürleşir

Ateş garip sarardı! Güneş birden karardı
Erler düşsün ne çıkar! Müjdeli cennet vardı

Geçmek size bir haktır bükülse bileğimiz
Yaşamaktır ölmektir vatanda dileğimiz

Savaş yapmak değildir kalkan ardında durmak
Gereklidir yüzleşip vurmak ha bre vurmak

Madem göğüs göğüse gelmeyecektin bizle
Nasıl kazanacaktın cengi böylesi gizle?

Gerçi sizin işiniz uzaktan top atmaktır
Sizden olmayanlan onümüze katmaktır

Onlar ile sizi de dökeriz denizlere
Korku gelir yapışır o soluk benizlere

Türk ile bir bilinen bu kutsal topraklara
Destursuz basan murdar ukala ayaklara

Kondurmayız, tozunu sakınırız vatanın
Sonu kızıl tamudur Türk erine yatanm

Çatal ayak kahbelik topukları delse de
Öderiz eğer bedel en ağır bedelse de

Alay alay fedalar şu semayı doldurur
Güller açar cennette, dünyada can soldurur

Ne elli yedincisi ne Seyid'i Hasan'ı
Hiç etmedi, affetmez Tiirk'e ilmek asanı

Böyle bir istek ile erler kalkıp yerinden
İmanı hissettiler derinden ta derinden

Bayırdan bakan bir çift göz ile izdesiniz
Candan öte kıymetli can evimizdesiniz

Bir değil idi GAZİ, bütün erler gaziydi
Sarıldığımız cevher: Allah, Kuran, maziydi

Vatanında olmaktır Türk erinin tokluğu
Al bayrak dalgalansın gözü görmez yokluğu

Ellerde olsa bayrak düşer belki yerlere
Gönüldeyse o ancak ulaşır zaferlere!

Kilit çeker set çeker boğazı düğümleriz
Doğar doğmaz vatana kurban olan erleriz

Alnınızda kızıllık doğarsa da yaşarız
Peygambere, Allah'a seve seve koşarız

Fehmi TOPALAKLI
Türk Eğitim-Sen Malatya Şubesi

BAYRAKLAŞAN MEHMETLER

Havada, kanda kurşun; tozda, dumanda kurşun.
Kurşun içinde kurşun; siperde, canda kurşun...
Topraklar kan püskürür, Mehmetçik kan süzülür,
Tarihin sayfaları bu vahşetle büzülür...
0 "Kınalı Kuzular" kına döker kaleme,
Tarihin miğferinden, kan doluyor kaleme.
Düvel-i muazzama kuduruyor deryadan;
Cihanın mahşerine, kan damlıyor tabyadan…
Bayraklaşan Mehmetler, Rab'lerine varıyor,
Nineler yetimlerin saçlarını tarıyor...
Şahadet şerbetini içiyor her bir nefer,
Cennet kapılarına açılıyor bu zafer...

Ateş kusan topların, toprağı kavurduğu,
Yer ile gök arası, ne varsa savurduğu...
Böyle bir hengamede, gömüldüğü topraktan,
Koca Seyyid ruhunda, ayağa kalktı vatan…
Soludu…kan soludu, Havranlı Delikanlı;
Silah kanlı... yüz kanlı... tabyalar al, al kanlı...

Bir baktı ufuklara, sürü sürü kefere,
Haydi! Nideli Ali! kalk çıkalım sefere!..
Sürdü avuçlarına, dualı topraklardan,
Allah!.. deyip sutladı, gülleyi her kenardan.
Kibirli edasıyla, ilerliyor armada,
Koca Seyyid gülleyi bayrak gibi sarmada.
Anası söylemişti: "Oğlum, vatan da vatan! .."
Geldi, çattı o gaza, öç alalım küffardan! ..

Melekler şehit taşır, Peygamber kucağına.
Mehmet Akif yaş döker, hilalin ocağına...

Attı... Yiğit Türkoglu, zırhlının ciğerine,
Serin sular dar geldi, haçlının neferine.
Düştü; firengin başı, boğazın diplerine,
Sancağımız takıldı, semanın iplerine.

Vatana, ezana, ve analar gözyaşına,
Bayrakları saralım, gökkubbenin başına.

Memleket türküleri, harbin bestesi oldu,
Sark'ın ışıklarında, hasmın güneşi soldu... .

Yurdun çocuklarına, "hürriyet" kaldı sizden;
Anadolu gidecek, secdeli izinizden...
Milletin istiklali, Çanakkale'de baki,
Bayraklar ve sancaklar, ezanlada mülaki ...
Dağa, taşa, ormana, secdeli bu toprağa;
Fermandır bu destanlar, cihanda dört bucağa ...

Gaza meydanlarında yiğitsin Koca Seyyid;
Hilalin'in yere düşmez, şahitsin Koca Seyyid!..

Veysel YİĞİT
Türk Eğitim-Sen Sakarya Şubesi

BİR DESTAN YAZILDI…

Zalimin zulmünü gördü bu vatan,
Bir destan yazıldı Çanakkale'de.
Birliğe inandı kefensiz yatan,
Bir destan yazıldı Çanakkale'de.

Cephede kurulmuş bir can pazarı,
Toprak değil, şehidimin mezarı,
Çanakkale'de tüm yurdun nazarı,
Bir destan yazıldı Çanakkale'de.

Bu şanlı ordunun silahı iman,
Gönüllere yardır sevgili vatan,
Önemsiz mi şühededan akan kan?
Bir destan yazıldı Çanakkale'de.

Siper etti on beşliler canını,
Karıştırdı toprağa al kanını,
Gör ve anla Seyit'in imanını,
Bir destan yazıldı Çanakkale'de.

Eller semada son cuma namazı,
Biz onlardan, onlar vatandan razı,
Bitirdi şehitler nazı, niyazı,
Bir destan yazıldı Çanakkale'de.

Tekbirlere karışmış top sesleri,
Vatan aşkı sildi kalpten isleri,
Şiir yetmez anlatmaya hisleri,
Bir destan yazıldı Çanakkale' de.

Mehmetçikler şehitliğin talibi,
Ulus ister şefaatten nasibi,
Milletimiz destan yaptı bu harbi,
Bir destan yazıldı Çanakkale'de.

Aynı bahçedeki farklı renk güller,
Tek bir güle vurgun çılgın bülbüller,
Aynı dava için ölen gönüller,
Bir destan yazıldı Çanakkale'de.

Çanakkale'm sensin gurur kaynağım,
Sonsuza dek dalgalansın bayrağım,
Şehitlerden yadigardır toprağım,
Bir destan yazıldı Çanakkale'de.

Çanakkale'de var cennet kokusu,
Bozkurt'un hakkıdır zafer coşkusu,
Olur mu yiğitte ölüm korkusu?
Bir destan yazıldı Çanakkale'de.

Mustafa BOZKURT
Türk Eğitim-Sen Osmaniye Şubesi

BU SEN DEĞiLSiN

Bilmemen gerekiyor nereden geldin
Kimin elinden aldın kimlere verdin
Sen doğruluğu pek severdin
Nerden düştü aklına oğul bundan sana ne
Dünden haberin yok bugünden sana ne

Dedelerin İngiliz kitaplar öyle der
Annen baban en çok havyar yemeyi sever
Akşam oturmalarında birada güzel gider
Bir zaman masal dinlenmiş oğul bundan sana ne
Dünden haberin yok bugünden sana ne

Ataların ne Selçuklu ne de Hunlar
Osmanlıya deden diyor yalancı bunlar
Çanakkale'de suyu boğmuş gözlerden akanlar
Derler, derler oğul bundan sana ne
Dünden haberin yok bugünden sana ne

Seyre geldiler yine dün Sevr'i unutmamışlar
Ne dedilerse o gün sözünü tutmamışlar
Kinlerini çiğneyip henüz yutmamışlar
Onlar amcan olur oğul bundan sana ne
Dünden haberin yok bugünden sana ne

Amerika ve İsveç'te karar alındı
Karınlarındaki gazlar burunlarına salındı
Oysa onlar özgürlükçü çokta yalındı
Demokrasi geliyor oğul bundan sana ne
Dünden haberin yok bugünden sana ne

Senin adın çok söylendi artık susmalı
Binlerce yıldır susanlar artık kusmalı
Bunlann adeti pis görünüşleri yosmalı
Susmalı, susmalı oğul bundan sana ne
Dünden haberin yok bugünden sana ne
Titre ve kendine gel oğul
Bu sen değilsin

Kurun geçse yüreğinden delik bırakmaz
Dön geri, birileri, bu sen değilsin
Hançer değse yaralamaz, kan akmaz
Ağlıyorsun karşımda bu sen değilsin
Sahteler sahte zaten altını sende
Çam urdan çıksa dahi ki rlenmez bu desende
Bu gerçeği görmesen, sen bilmesen de
Konuşan gözlerinle bu sen değilsin

Acılar anlatılıyor, derman aranıyor
Bir kuru tebessüme ferman aranıyor
Gözlerine gülecek devran aranıyor
Arayanı görmezsen bu sen değilsin

Mutsuzluğu hak edenler senden uzakta
Bırak onlar bu yola beraber gitsin
Mutluluğu hak edensin, düşler tuzakta
Gerçeğe yalan söy leyen bu sen değilsin

İkiyüzelliüçbin şehit dirildi geldi
Akan kanlar bu toprağa serildi geldi
Giden aklın başına delirdi geldi
Sen gelmediysen eğer bu sen değilsin

Akif çöl toprağına eğdi başını
Ağlamaklı gözleriyle yoldu saçını
Bir tek Kabe'de buldu mezar taşını
Hissetmezsen yüreğinle bu sen değilsin

Peygamberin aguşunda korkar mı ürkek beden
Dönmez mi dediler sana yanlış yollara giden
Dön diye çırpınıyor şehit oğlu şehit deden
Dönmeyen ayaklarını kır bu sen değilsin

Ölü otursan da diril kalk, dön de bir arkana bak
Sağındayım, solundayım, bu sen değilsin
Hani o gerçeklere yürüyen bibak
Söyle gerçekleri de başım eğilsin
Umudunu kaybetme bu sen değilsin

Hasan UZUN
Türk Eğitim-Sen Kocaeli 2 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Çanakkale, umudun ve umutsuzluğun
Her saniye birbirini tarttığı iki kefe
Umut ki kazandı.
Ödeyerek en imkansız bedeli.
Yaşanan her an
Belki de hayatta kalan her can
Yüreklerinin naçar sokaklarında
Okudular korkuya meydan.
Ölmekten değil,
Utandılar tutsak olmaktan.
Her gece binlerce yıldız kaydı gökten,
Her gün ölüm mektupları dağıtıldı karargahtan
Haberin ulaştığı dudakların arasından
İç sızlatan söz:
"Sağ olsun vatan"
Ve her ana bin yıl çöker o an

Suat ALAY
Türk Eğitim-Sen İzmir 2 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Çanakkale; dünyanın hiç bilmediği yerdi
İngiltere sömürgelerini Türk askerinin üstüne serdi
Sanıyordu Mehmetçik korkacaktı savaştan
Muharebe meydanı Mehmetçigin, düğüne durduğu yerdi

Bütün dünyaya karşı Mehmetçik
Çanakkale cenginde kafiri yere serdi
Karadan gök bakışlı, Altın saçlı komutan
Mehmetçiğe ölüm emrini verdi
Korkar mı hiç Mehmetçik
Ölüm gaza ve cihat uçmağa varılan yerdi

Çanakkale; dünyanın hiç bilmediği yerdi
Dalgalar başka vurur, rüzgar başka eserdi
Fütursuzca tüm dünya bütün gemilerine:
Çanakkale'yi vur emrini verdi

Dağlar ayrı Mehmetçik, toprak ayrı Mehmet'ti
Denizdeki Nusret bile bütün dünyaya karşı geldi

Çanakkale; dünyanın hiç bilmediği yerdi
Toprağı şehit kanı, suyu miski amberdi
Türk ulusu, ulus millet olduğunu tüm dünyaya gösterdi
Çanakkale dünyanın hiç bilmediği yerdi

Ayşe KÜÇÜKAYDIN
Türk Eğitim-Sen Manisa Şubesi

FIRTINA

"Yağmur, yağız bir at gibi
Dörtnala koşturmakta.
Gök, elindeki şimşeği
Şak şak diye şaklatmakta.
Yer sığınacak bir liman
Ver Rabbim, diye yalvarmakta."

1. Karanlığı ışıtan, top ve silah
Ay düştü sanır, gören maazallah.

2. Gök, gördüğü manzaradan elemli.
Öksürür ciğerden sanki veremli.

3. Yer, rengarenk misket gibi kes dolu.
Neden burdayız? Akılda tek soru.

4. Çanakkale sizden hesap soracak.
Kimsesiz gibi, mezarsız koyacak.

5. Mehmet'im yokluk, sefalet içinde.
Her şeye rağmen iman var göğsünde.

6. Gerçek yokluk, zalimlik, bilir Mehmet.
Öyle oğretti Hazreti Muhammet.

7. Merhameti bizden öğrendi, Batı.
Fransız kol, Türk gömleğiyle sarılı.

8. Batırdı kocakarıyı gemimiz.
Ahmet Saffet! Öpüldü elleriniz.

9. Kimse odeyemez hakkını, Seyit.
Gelmedi dünyaya, sen gibi yigit.

10. Kaldırdığım mermi, dünyadan ağır.
Bir çağı kapatır, bir çağ açtırır.

11. Nusrat'ım! Döktüğün mayına sağlık.
Helak olsun bu düzen, aşağılık.

12. NasıI bir kin bu, çarpışır mermiler.
Önünde kalkan olur, hak bedenler.

13. Ölmeyi emretti, Ata'm bize.
Başka türlü düşman, gelmez dize.

14. Fırtına bu Mehmet, göz gözü görmez.
Vatan borcu bu, ödemekle bitmez.
Uyuma! Gece, güne kolay dönmez.
Uyuma! Düşman, aman nedir, bilmez.

Yusuf ALPASLAN
Türk Eğitim-Sen Tekirdağ Şubesi

GÖKKUŞAĞI

"Renk içinde renk
Kırmızıdan mora
Ahenk içinde ahenk
Nasıl bir güç ki bu
Bir beyaz, yedi renge denk"

1. Tekrardan yükseldi, kuş cıvıltısı
   Semada güneşin, şen ışıltısı.

2. Tabiat canlandı, yok mutsuz olan.
   Mikroptan arındı, çok şükür vatan.

3. Şehidim asil, döndü öz yurduna.
   Giderken hüzün, konar mı yüzüne.

4. Gazim mahzun, içemedi şerbet.
   Olsun, bir gün o da olur, elbet.

5. Hak, der: gecenin sonu güne çıkar.
   Ey Batı! Sen de bu idrak ne arar.

6. Türk'e ait: vatan, zafer, şeref, şan.
   Sen hala madde, manadan güçlü san

7. Gafletten uyan, bak da gör, ey Batı!
   Şehit dolu, toprağın her bir katı.

8. Çanakkale, uçsuz bucaksız makber.
   Dinle, yükselen ses: Allahu Ekber.
   Açmış sana kollarını, Peygamber.
   Ey şehit oğlu! Çağrıya kulak ver.

Yusuf ALPASLAN
Türk Eğitim-Sen Tekirdağ Şubesi

ÇANAKKALE DESTANI

"Rüzgar, yağmurun habercisi,
Yağmur, fırtınanın tetikçisi
Gönüllerde mahfuz iman ise
Gökuşağımın müjdecisi."

"Önce uğultusu,
Sonra kendisi.
Her şeyden güçlüdür
Onun nefesi."

Yusuf ALPASLAN
Türk Eğitim-Sen Tekirdağ Şubesi

RÜZGAR

1. Papatyalar, zambaklar, güller vardı.
Çimenlerde koşuşan canlar vardı.

2. Güzeldi günler, tazeydi umutlar.
Kokardı sümbüI gibi tüm hayatlar.

3. Gök kubbe altında söylendi sözler.
Rüzgarın yolunu terleyen, gözler.

4. Rüzgar, gün olur umut taşır gökten.
Rüzgar, gün olur barut taşır yerden.

5. Sesten hızlıdır kan, barut kokusu.
Dünyayı sardı, bir ölüm korkusu.

6. Yol bulup sızdı, evlere kapıdan.
Gönle düştü birden, feryad ü figan.

7. Kaçtı huzuru ağıldaki atın,
Beşikte sallanan masum sabinin.

8. Rüzgar ulaktır, getirir haberi.
Kara kaplı bulut, onun yaveri.

9. Sudan sebeplerle başlarmış savaş.
Ey korkak! Durma, sen de güce yanaş .

10. Toplanın, neye kadirse gücünüz.
Çıksın sandıktan, küflenmiş hıncınız.

11. Korkmayız, rüzgara dönük yüzümüz.
İnsanız, cana kıymak, tek hüznümüz.

12. Rüzgar, durma, sen de yönün belli et.
Bundan sonra düşman dilesin medet.
Türk geldi, sen dahi titre, ey zulmet!

Yusuf ALPASLAN
Türk Eğitim-Sen Tekirdağ Şubesi

YAĞMUR

"Kimine göre bereket,
Kimine göre felaket.
Rabbim damlayla halk ettin,
Allah'ım yağmurla haşret."

1. Gri buluttan, ilk damla düştü yere.
   Toprağın yüzü oldu, yara bere.

2. Verince diğer damlalar, el ele.
   Toprak, bir anda tebdil oldu, al göle.

3. Suyun dibi bulanık ve karanlık,
   Bire karşı on, alenen barbarlık

4. Göz gözü görmüyor, ten cana hasret.
   Medeniyet buysa, hayret ki hayret.

5. Kanlı ellerini çek üzerimden.
   Kırarım o eli, çek! Mahremimden.

6. Yağmur temizlemez, sizdeki kiri.
   Alemde yok, siz gibi, vahşet piri.

7. Her birinizin ayrıdır emeli.
   Necis dolu, fikrinizin temeli.

8. Avrupalının derdi İstanbul'muş(!)
   Çocuk doğarken zaten, ölü doğmuş.

9. Bunca yıldır eğmedi Türk başını.
   Kurda kuşa yem etmez naaşını.

10. Gelin, yağmur olup sel olup gelin!
    Geldiginiz gibi döneceksiniz.
    Eveelallah! Bunu, böylece bilin.

Yusuf ALPASLAN
Türk Eğitim-Sen Tekirdağ Şubesi

ÇANAKKALE DESTANI

Kıran kırana bir kavga başladı boğazda,
"Anafartalar Kahramanı" dendi Ata'ya,
Sultanahmet'te toplandı gidenler savaşa,
Gömüldü Haçlı zihniyeti boğazın suyuna.

Haçlılar masada ince hesaplar yaptı,
Bulut içinde yok oldu bir ingiliz alayı,
Şanlı askerimiz hayrete düşürdü cihanı
Türkün kahramanlığı hesaba katılmadı.

Sırtlandı Seyit çeyrek tonluk mermiyi,
Çatırdıyordu göğüs ve omuz kemikleri
Bu mermi savaşın kaderini değiştirdi,
"La havle" dedi aşk ile kendinden geçti.

Tek amaç, Türk'ü tarihten silmekti,
Yürüdü askerimiz düğüne gider gibi,
Geride kaldı on binlerce dul ve gazi,
Vatan için boğazda binlerce şehit verildi.

Şevket AKAR
Türk Eğitim-Sen Manisa Şubesi

ÇANAKKALE MUŞTUSU

Altay lardan kopup gelmişti
Ataları Oğuzların Kayı boyu
Ebedi yurt olmalıydı Anadolu
Efe, zeybek, dadaş, ha uşak hepsi Türkoğlu . .
Büyüktü mazisi, şanlıydı soyu.
Düşmana mezar olmalıydı Çanakkale koyu.
Boğazda onlarca istihkam.
Allah mehmetle, ne gam !
Mehmetçik nöbette, parmaklar bekler tetikte,
İstihkamlarda toplar patlar:
Güm güm güm . . .ölüm ….ölüm . . . ölüm.
Namlular hayasızca kusar ölüm
Mehmedimin düğünü bugün,
Yürekler davul çalar korkusuz . .
Güm güm de güm güm . . .
Cennette onu bekler güI kokulu güI yüzlüm
Üç hilalli sancakta gözü Mehmedin.
Kendi düşse de toprağa
Sözü var sıladaki yavukluyla, anaya babaya
Ya gazi olacak ya şehit
Kavli böyle milletiyle.
Yedi düvele Çanakkale'den yok geçit
Çanak-kale Çanakkale.
Can-dan kale can-dan kale
Kan . . . kan . . . kan . . . cankale
Mehmedim kendinden emin.
Dilinde tekbir, Allahu ekber
Allahu ekber
Göklerden gelen haber:
"Allah yolunda öldlürülen lere "ölüler" demeyin."
Bilirki Mehmet,
Şehitler ölmez, şehitler ölmez
Müşahittir melekler . . .
Türk'ün ordusu daim muzaffer
Adı güzel kendi güzele selam gider.
Son peygamber Hz. M uhammed (SAV),
Bekler şehitlerini cennette.

Müjdeler olsun Mehmede
Degil mi peygamber kucağı son mekanı
Umrunda değil İngiliz'in Fransız'ın alayı.
Yedi düvel, yedi cephe.. ..
Yed cephenin de gözü kulağı Çanakkale . . .
Hilalin 1071'de başlayan haçla mücadelesi
1915' te düşürmekti yere hilali.
Başladı önce deniz harbi
Saldıran donanma "canavar medeniyetin tek dişi",
Dünyanın gözdesi asla yenilmezi
Türk'ü yok etmek en önemli işi
18 Mart 1915 günü
Yazıldı yeniden denizde Türk 'ün kaderi
Yalnız bırakmadı Türk'ü Rabbi .
Peygamberin sevgili "Mehemmetçigi
Soğuk sulara gömdü Elizabet' i Buve'yi
Dünya böyle tanıdı Onbaşı Seyid'i.
Tarihe not düştü 18 Mart 1915 Çanakkale Zaferi;
Hazır ol ey dünya! 1923'te geliyor Türkiye Cumhuriyeti
Denizde başlayan denizde bitmedi.
Büyük savaş sadece denizde nihayetti.
Yedi düvel, beş kıta.
Bir de karada yok ladı yaralı Bozkurdu
Gelibolu, Seddülbahir, Arıburnu
Başlattı düşman buralara taarruzu
Anadolu 'nun mavi gözlü bozkurdu
Anafartalar komutanı Albay Mustafa Kemal
Koca Çimentepe - Conk Bayırı'nda.
Verdi askerine son komutu:
"Ben size savaşmayı değil ölmeyi emrediyorum."
Komutu duyar da durur mu Mehmed'im?
Sanki Malazgirt'te Alparslan 'ın neferi
Semada yankılandı Allah Allah nidaları
Geri dönmedi şehit oldu her eri
Bu kez karada yazıldı Çanakkale Zaferi
Anafartalar'ın eşsiz komutanı Mustafa Kemal'i tanıdı,
Tanıdı Çanakkale'de Türklük alemi.
Anadolu Türk'ün asli yurdu
Lideri, başbuğu, bozkurdu . . .

Çanakkale'de verilen mesajı duydu
1071 den 1923'e Türkiye'yi kurdu.
Türk Milleti'ne Çanakkale'yi ne Mondros'u unuttu
Türklük alemi için
Türkiye Cumhuriyeti ebedi bir umuttu.
Sözümüz söz ey şehitoğlu şehitler!
Unutmadık, unutturmayız sizi
Allah şahittir ,
Olsa da Ayyıldız hepimizin kefeni.

Zafer ERDAL
Türk Eğitim-Sen Isparta Şubesi

ÇANAKKALE YiĞiTLERi

Bir avuç yiğidin dünyayı dize getirdiği,
Onbinlerce evladın kahramanca can verdiği,
Aşılmaz kale, girilmez boğaz Çanakkale.
Bu destanı anlatamaz, dökülen kanlar gelse dile
Düşman girmiş toprağıma izansız,
Hiç durmadan vuruyor, acımadan vicdansız
Yağdırıyor mermiyi, saldırıyor bıkmadan,
Şehitlerin kanıyla ıslanmış toprak kurumadan
Top, mermi, düşman sarmış o küçücük tepeyi,
Hiç görmedim bir arada bu kadar çok mermiyi.
İnlemeler kaplamış kapkaranlık geceyi,
Anzak şaşkın…Görmediler böyle cesur yüreği!
Sabah olmuş, güneş doğmuş fark etmiyordu insan,
Allah'ım kurtuluşu, zaferi vatanıma ediver ihsan.
Vurulup düşerken, silahını bırakmayan,
'Ya İstiklal Ya Ölüm' düsturundan çıkmayan, '
Allahu Ekber' nidasıyla öne atılan,
Dualarla melekleri hep yanına çağıran,
Anandan, yuvandan ayrılıp cepheye geldin yayan,
Arkadaşları kucağında can verdikçe, şehadeti arzulayan
Kahramanca dövüşürken istiklal için gün sayan,
Bedenini bayrağına siper edip koruyan,
İmanı tam, aslan gibi dayan Mehmedim dayan !Türk askeri
sabırlıdır, imanlıdır, güçlüdür,
Saçları ve elleri kına ile süslüdür.
Hain düşman, çok askerle dev gemilerle geçemezsin yarışı,
Binlerceniz etmez bir Seyit Onbaşı.
Onurludur, şereflidir, eğilmez Türk'ün başı,
Mahkumsunuz ne yapsanız kaybetmeye savaşı.
Türk askeri vatanına aşıktır,
Evinden, ocağından ayrı, bağrı yanıktır.
Gökler, yerler, tüm insanlık bu zafere tanıktır
Milletimiz özgürlüğe fazlasıyla layıktır.
Ey Türk genci! İşte sanadır sözüm;
Yastık diye taşlara ben başımı koydum,
Özgür yaşaman için işte ben şehit oldum.
Toprağının kıymetini bil bil karış

Oku, başar, hiç durmadan ülken için çalış,
Ahlaklı ve merhametli ol, bilim için yarış.
Şehadete ereli, yüz yıl oldu ben gideli,
Vatan candan azizdir, koru bu emaneti.

Emine DOĞRUOĞLU
Türk Eğitim-Sen Ankara 3 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Çanakkale Boğazı, mavi değil, kan kırmızısı,
Karayla yazılmış onun alın yazısı,
Göründü düşman donanması, bir mart sabahı,
Açılır Çanakkale'de Türk tarih kapısı.

Son bir kez daha görev düştü, emektar Nusrat'a
Döşedi mayınları tek tek, gözlerden ırakta,
Ocean, Bouvet gömüldü karanlık sulara,
Donanma mı dayanır, bu yüce imana.

Kaldırdı topu yerinden, Koca Seyidim,
Biz görmesekte, hayattadır şehitlerim,
Çıkmadıkça ciğerlerimden son nefesim,
Geçilmeyecek Çanakkale, Allah şahidim.

Deniz geçit vermedi namerde, karaya çıkıldı
Birbiri ucuna ölüm kusan hendekler kazıldı,
Siperlerden sadece kurşun değil, erzak da atıldı,
İnsanlık tarihi Çanakkale' de yeniden yazıldı

Memedim düşmez, paramparça etse de mermi
Bu mahşeri gören " Ben de insanım" der mi?
İnsan bile bile, gülerek ölüme gider mi?
Hiç düşünmediniz mi? Türkler Çanakkaleyi verir mi?

Ahmet, Mehmet, Adem, Osman daha onbeşinde,
Dimdik karşısında, Anzak, İngiliz selinde,
Süngüsü elinde, kasaturası belinde
Yürüyorlar hiç durmadan peygamberin izinde.

Sabah üzüm hoşafı, akşam buğday çorbası,
Kiminin nişanlısı bekler, kiminin babası,
Kaç kişi görecek, kim bilir sabahı,
Kıskanır mı acep, Sultan Mehmet'in aslanları.

Ahmet KÖRPEŞ
Türk Eğitim-Sen Konya 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE'DE HÜZÜN

Yıl 1915, mekansa Çanakkale
Kaderin cilvesine bak bir sen hele,
Görmemişti Vatan şimdiye değin, böylesi bela
Geliyor küffar sel gibi, Çanakkale-Geliboluya.

Vatan evlatları coştu, uçtu cepheye,
Vatanım ki hür değilse, yaşamak niye?
Tarih şahit olmamıştır inan, böyle bir huya,
Türkün göğsü olmuştu sanki, tunç gibi kaya.

Şu dağlar; Erciyes, Ağrı, Süphan uludur bakın,
Dedikki namerde, haine rahat yok, olması sakın.
İşte Çanakkale, işte Türkler geliyor akın be akın,
Düşmanın aynıdır sonu o işte, gün gibi yakın.

Sana gurbet değildir şehidim, Çanakkale bir derbent,
Namertler varsa da, merdimiz şükür daha çok elbet,
Gönlümüz taşıyor bir görsen, sana dolu muhabbet,
Çırpınır vatan aşıkları, yakarır Allahım sen yardım et.

Çanakkale-Gelibolu'da herdem nöbettir şehidim,
Asırlardır bizim bu Ülke, adeta haykırır tarih şahidim,
Oğuzataya verilmiş sözüm var, işte budur ahidim,
Türkün mührünü tarihe vurmak, değişmez emelim.

Şu gök gürültüsünü duy, düşmana inad ne diyor dinle,
Geldi bak, rahmet bulutları örtüyor üzerini şerefle şanla,
Değilsin yalnız yiğidim, bak şu tepelere şüheda senle,
Saldırdı küffar, savundun sen vatanı bütün heybetinle.

Ey şehid şühedam yüzümüz yok ama, üzülme sakın;
Geceleri kalk, erenler aşkına öyle bir etrafa bakın.
Biliyorum ki şehidim, iki cihanda da ağırdır yükün,
Bizse akın akın geliyoruz, sözümüz var, zaferler yakın.

Senin şehadetin şahittir, tapusu tarih, bu yerler bizim,
Oldun bu vatana kurban heyhat, ey kınalı kuzum.
Sen şehitsin de, anlamayanlar da var maalesef hazin,
Bakıyorsun semadan bize, herhalde hüzünlü yüzün.

Üzülme be şehidim ne olur ah, gülsün gül yüzün,
Cirit atıyor Ülkemde hainler de, ondan mı hüznün?
Böyle gitmez, gün gelir mehterle söylenir sözün,
Haini ezmek için havaya kalkar birgün, topuzum.

Nizamettin YILDIZ
Türk Ulaşım-Sen Ankara Şubesi

ÇANAKKALE'DE

Gözlerini kapatmış geriye, gidiyordu kör kurşunlara Mehmetler,
Bir umut yeşersin diye Vatana, bin kurşun yiyordu Mehmetler.
Ayakları çıplak, üstünde bir çul, mermisiz tüfeğinde takılı süngü,
Işıldarken altın ruhu göz kamaştırıyordu zamanlara Mehmetler.
Binlerce kirli ayağı vatana bastığına pişman ediyordu Mehmetler.
Gözlerinde doyulmamış sevdanın aydınlık yüzü,
Vatana dua son nefes veriyordu Mehmetler.

Ne hayatlar önemliydi ne aşklar, kalbur zaman içinde kaldı analar atalar,
Yürekte kor yara yetim kalmış nice evlatlar,
Abdestini almış, son mektubunu yazmış, dostlarıyla helallemiş,
Siperde, kulak sızlatan bir uğultu, elinde tüfeği,
Düşmanla hesaplaşmak, şahadet sırası bekliyordu Mehmetler.
Öldüğüne yanmıyordu, düşmanı vatandan kovmaya,
Biraz daha uğraşamadığına yanmıyordu Mehmetler.

Düşman toprağa ayak basalı beri,
Zehir olmuştu yediği, içtiği, aldığı nefes her Türk' e,
Yeminliydi hepsi, kovmaya düşmanı toprağının üstünden,
Çoluk çocuk, anne baba, yar, hepsini geride bırakıp gidiyordu,
Çünkü hepsi de biliyordu, vatansız, olmaz onur, namus, yetişmez buğday, okunmaz ezan,
Çünkü hepsi de biliyordu,
Vatansız, Bayraksız, tutsak, ölemez insan, çıkmaz can bedenden,
Ruh huzur bulamaz ebediyen ve hepsi biliyordu,
Ölüm Türk'e ne yapsın, vatan için ölümsüzlüğü tatmışken.

Bir mahşer yeriydi Çanakkale'de cephe, tarif edilemez bir Cehennem,
Düşman kuvvetliydi bizden kat kat üstün,
Sağ, sol, ön, arka her yer ölüm,
Vatan için şahadete erene ölüm bir düğün,
Ancak düşmana kor ateşten bir azaptı ölüm.
Yurdum için sadece savaşmıyor, bedenini siper ediyordu,
Geç kalsm, geçemesin diye düşman,
Geçit vermiyordu alçaklara kahraman Mehmetler,
Beride, kahraman Mustafa Kemal, kahraman orduyla destan yazıyordu.

Çelik zırhını ruhuna giymiş, durdu düşman önünde yüce asker,
Ne kurşunlar devirebildi, ne kaç yüz bin, milyon hasım eller,

Çarptı Türklüğe, imana, geri döndü saplandı düşmana sağanak mermiler,
Gözlerinde hürriyetten, bağımsızlıktan kıpkızıl ateş,
Kelime-i Şahadet, Bayrağı arkadaşına teslim etti, son süngüsünü de sapladı,
Bir düşman daha yıktı yere, eli boş gitmedi son nefesinde vatanına hediye,
Daldı elvan rüyalara, kara toprağa düştü, kanlarıyla nur oldu vatana yüce asker.

Ne destan biter, ne kahramanlık, damarına basılınca Türk'ün,
Dillere destan yurduna yan bakılınca, ne dün ne bugün,
Geçmişte yazmışız, bu gün yine yazarız, yarın yine yazacağız,
Vatanımızda Kıyamete kadar bağımsız ve hür yaşayacağız, Aldanmasını
zavallılar Türk'ü alçakgönüllülüğüne,
Tanıyanlar bilir, gerekirse bir ölür, bin diriliriz,
Durgun bir dere iken, şahlanır çağlayan olur,
Bir Türk' e kalsa bile vatan Bayrak elimizde dalgalanırız,
Hiçbir zincir sıkamaz, hiçbir hançer öldürülemez ruhumuzu,
Biz, şanlı, kahraman Türk ırkıyız.

Hulisi GÜMÜŞSAY
Türk Eğitim-Sen Malatya Şubesi

DESTAN YAZANLAR

Onlar ki ölümüne gitmişlerdi
Vatan için, namus için, bayrak için.
İnanmışlardı zafere bir kere o küçücük kalpleriyle
Çünkü kale gibi dimdik ayakta duran imanları vardı o yüreklerinde.

Dağlar aştılar, yollar geçtiler, yorulmadılar.
Yorulmak nedir, bilmediler onlar.
Tarihe coşkun denizler gibi aktılar.
Çünkü Mustafa Kemal önderleriydi,
Ki onlar Mustafa Kemal'in askerleriydi.

Kimisi eşini, kimisi ana babasını
Kimisi de kundaktaki bebesini bıraktı.
Biliyorlardı dönüş olmayacaktı,
Ortada bir vatan borcu vardı.
Onları ancak ölüm ayırırdı bu topraklardan,

Çoğunun bedeni de bu topraklarda kaldı.
Fakat kimse döndüremedi 'MEHMET'leri
Çünkü onlar Mustafa Kemal'in askerleriydi.

Dağ, tepe, bayır, ova demediler
Sıcak, soğuk; yaz, kış demediler
Savaştılar, uğraştılar, didindiler
Bir ölüp bin dirildiler.
Tek istedikleri vatan ve bağımsızlıktı,
Ve istediklerini de alacaklardı.
Ölüme meydan okuyan gözlerinden belliydi,
Kararlıydılar.

Bir kere "ÇANAKKALE GEÇİLMEZ" demişlerdi.
Çünkü onlar Mustafa Kemal'in askerleriydi.

Mehmet Aydın DAYI
Türk Eğitim-Sen İstanbul 9 No'lu Şube

KAN KOKULU SEMA

Bırakın beni! Ben şehit olacağım.
Dokunmayın kaderime değiştirmeyin onu.
Ben ölerek kazanacağım.
Elbet bir gün o bayrağın kırmızısında dalgalanacağım.

Bu kurşunlar gurur bana, şehitlik onur bana.
Mezarım olmasa da olur, yüreğinizde yaşayacağım.
Adım bilinmese nolur? Şanlı Türk askeri ben olacağım.
Bu inci emanet bana; verilir mi hiç ölümden korkana.

Hain dinle! Vatanın her taşı,
Sana duvar olur geçilmez.
Anamın her gozyaşı,
Sana zehir olur iyilmez.

Şayet kazanırsak bu savaşı,
Kaybetsek ne yazar kanı, canı.
Durursa bacımın, anamın,evladımın feryadı,
Ağlamayın, inletin coşkuyla kan kokulu semayı.

Ağır gelir Türk'ün yumruğu düşmana.
Balyoz ile iner hürriyet, ezilir hain altında.
Paha biçersen elmas vatana,
Çanakkale bayrağın yıldızı olur, bulanır kana.

Bu gökteki ay ve yıldız bir olur,
Türk'teki kudretle doğrulur.
Millet ve iman gücüyle gökler yarılır,
Elbet hainin seddi de yıkılır.

Yokmuş dünya da böyle sevda,
Kan, can milletime feda,
Çanakkale senin uğrunda, Ölüm bile gureba.

Mehmet MANTAR
Türk Eğitim-Sen Gaziantep Şubesi

SİPERDEKİ MÜLAHAZA

Gelin cephedeki Mehmet'imin ağzından savaşı dinleyelim.
Kim mi bu Mehmet?
Dostlar fark eder mi?
Ha Konyalı Mustafa, Mardinli Emrah,
Ha Trabzonlu Kadir, Bursalı Murat, Ha İzmirli Kemal, Sivaslı Yasin,
Ha Erzurumlu Musa, Ha Maraşlı Fatih,
Ha da Yozgatlı Sabri Fark eder mi?
Hepsi aynı ortamı paylaşıyor, Ortak duyguyu aktanyor ...
Ve bakın ne diyorlar ...

Bir şarapnel patlamasıyla açıyorsun gözlerini
Yanında, anasına korumaya yemin ettiğin
Daha onaltılık, bıyıkları bile terlememiş Yasin ...
Emanet duygusuyla ilk O'na bakıyorsun
Bir kere söz verdin. Ciğeri acıyan bir anaya
Sana sarılırken söylediklerini duyuyorsun bir anda
"Önce vatanım, sonra Yasin'im
Sana emanet Mehmet'im"
Boynundaki künye değdikçe acıyor değil mi yaran?
Arkadaşını kurtarmak için çıkmasaydın siperden
Olur muydu hiç yaran?
Yüreğin rahat sadece tenin acıyan
Komutan bağırıyor sol kanattan "Sular nerede"
Herkes telaş içinde Mataralarını sallıyor Su yok,
Ekmek yok,
Yasin ayağa fırlıyor
Alın komutanım bende var...
Uzattığı matara koluyla aynı yere düşüyor...
Herkes susmuş
Gavurun kurşunu Yasin'i kolundan vurmuş.
Bir çığlık bölüyor sessizliği
Yasin yerde.
Kolunu sarmaya çalışıyorsun kanlar içinde
Sargı bezi kalmamış
Alkol tükenmek üzere
Her şey bitiyor mu Mehmet'im? Umutlar nerede?
Durup o ufacık çocuğa bak1yorsun
İşte diyorsun ...

Bir Türk!
Sen O'nun kopan kolunu sarmak için
Çadır bezini yırtarken
0 tek eliyle silahını doldurup Uzatıyor sana...

Cepheyi boş bırakma. Namlusundan kan damlayan silahı
Doğrultuyorsun karanlığa
Bir, iki, üç, dört, beş... Öfken bitmiyor…
Gözünden akan yaşı
Kimse görmesin diye başını eğiyorsun ...
Bir el dokunuyor omzuna;
Kurşunumuz bitiyor Mehmet Çavuş
Barut azaldı...
Gülleleri yann gelip alacaklarmış
Güney cephesinde lazımış.
Şimdi ne yapacağız? Elimizden daha ne gelir!
Kara gözlerini dikiyorsun ufka
Bir savaş başladı, bir kurtuluş…
Buraya gelirken ne olacağını biliyorduk
Çoğumuz eve dönemeyeceğiz.
Dönecek olanlar da
Bir parçasını bırakarak burada
Kolunu, bacağını, elini
Ama ne olursa olsun savaşacağız
Buna mecburuz. ..
Bizden sonrakilerin istikbali için
Analarımızın,
Kardeşlerimizin Özgürlüğü için...

Akşam neredeyse oluyor
Patlayan bombalar karanlığa inat ışık saçıyor
Yaranın sızısı gittikçe artıyor
Ve kimse bilmiyor ki içinde bir kurşun hala duruyor.
Cephede kandan yüzleri tanınmmayan yiğitler sana bakıyor.
Erzurumlu Musa sana bakıyor
Ve haykırıyor: Kazandık...!
Ve sen var gücünle silahına sarılıyorsun.
Yiğitlerim sakın durmayın diyorsun.
Bir avuç insan nişan alıyor,
Gavurun ateşi sıkıştırıyor

Bir onlardan bir bizden
Herkes sırasını bekliyor.
Atılan el bombası cepheye düşüyor.
Siperdeki yiğitler birbirine bakıyor.
Buraya kadar mı diye?
Daha yirmisindeki Sinan haykırarak kaçıyor: "Hayır"
Ve telaşla kalktığınız anda İlerde bir ses duyuluyor.
Bomba düşman cephesine yakın patlıyor.
Onlarda ölü çok
Bizde Musa yok!

Saatlerce süren ateş altından
Duymayı beklediğiniz söz
Bir türlü gelmiyor komutandan: "Evlatlar kazandık" diye.
Yürekler kaldırmıyor bu acıyı bitmiyor zaman,
Susmuyor gülle,
Durmuyor kan.
Ve kolay kazanılmıyor VATAN.
Şimdi yanımda Sinan
Hem mermi sayıyor hem ağlıyor.
Komutan yaralı,
Yedek kuvvet yok. Şu saatten sonra korku yok,
Geçmiş yok, gelecek yok.
Ve bir kurşun vuruyor bayrağımın direğini
Düşüyor uğruna ölünen HiLAL.
Düşüyor şehidimin örtüsü düşüyor kanımın rengi
Ve düşüyor Mehmet'imin ümidi.
Yine sessizlik...
Bir yiğit çıkıyor cepheden tutuyor al bayrağımı,
Saplıyor kanıyla sulanan toprağa
Vuruluyor yigit,
Düşüyor yiğit...
Ve komutan fısıldıyor
Mehmet şehit...!

Kazanılıyor hürriyet, sayende.
Sen göremesen de
Ve sayenizde hür doğuyor her çocuk Mehmet'im!
Senin bu şerefli mücadeleni hep okuduk
Ama seni hiç tanımadık.

Biz hiç özgürlüğü kaybetme korkusu yaşamadık.
Biz hiç şarapnel sesiyle uyanmadık,
Ve biz hiç vatan uğruna savaşmadık.
Şimdi sen olmasan da
Bilmesen de
Ve beni sen görmesen de
Unutma biz de sendeniz.
Çünkü biz,
"Bir ölür bin diriliriz"
Ve seninle gurur duyuyoruz
Çünkü damarlarımızda aynı asil kanı taşıyoruz...

Suat ALAY
Türk Eğitim-Sen İzmir 2 No'lu Şube

TARİHE SIĞMAYAN DESTAN

Bu kaçıncı hayasız, ceberut istila hayali?
Aslan ininde çakal sürgünü…
Bu kaçıncı hezimet, helak oluş ve infilak?
Bu kaçıncı haçlı seferi?
Kuşatma altında ölüm-kalım savaşı ...

Tarihe kazınmış Türk'ün mührünü,
Hangi çılgın silecek?
Alınlarında katil yazısı, postallarında kan.
Görün ki; bu medeni Avrupa!
Geçilemez, durun!
Her karış toprağında izi varken Oğuz'un,
Mehmet'in, Alparslan'ın...
Yedi başlı ejderhanın boğulduğu destandır bu.
Selam durun!
Arzla arş arasında çizilmiş ilahi bir hudut.
Cennet cehennem araf'ında,
Miski amber kokulu bir gülzarın
Bağbanıyla son vecdidir bu!
İki cennet serilmiş ayaklarına…

Viran bir coğrafya;
Yek vücut bir millet,
Serden geçti on beşliler,
Cephe hattında kadın kahramanlar,
Her biri Elif gibi dimdik ayakta
Siper siper can verdiler İbrahim
Ve asra
Ve Rahman'a yemin olsun,
Öldükçe dirildiler İbrahim!

Bu nasıl imandır Yahya Çavuş?
Manga manga selam duran şu Fransız, İngiliz;
Şu Anzak, şu yağmacılar güruhu…
Kopan bacağına sardığın tüfek askısından utanmış
Ve cenneti alada saf saf dizilmiş melekler hayran sana.

Mağripten, maşrıktan ve dahi duyulmamış diyarlardan devşirme,
Sözde, kutsal bir seferin yolcuları…
Bir yanda beş asırlık beslemeler,
"Millet-i sadıka" denip baş tacı edilenler,
Ve İbrahim…
Firavunlar, deccallar ve üç beş müstevli;
Bir yanda batı hayranları,

Türk lokumu rüyasında maceraperestler istedi diye,
Fatihler yadigarı aziz vatan,
Üç beş çapulcu istilasıyla nasıl zapt edilir?
Ne açlık, ne susuzluk, ne uykusuzluk;
Ne tank, ne top, ne bir düşman güllesi koparabilirdi seni
Kırk asırlık yurdundan.

Yıl 2015;
Anlasınlar hasta adam kim?
Ölen kim, kalan kim İbrahim?
Asırlara sığmayan bu övünç, bu şeref, bu haklı gurur,
Yaldız yaldız, bir asırlık destanın
Çanakkale! Kilitbahir gibi dimdik ayakta.
Tufanların, deryaların sırrı gibi
Bilmezler ki;
Hak'la batıl kavgasında
Hakk'ın da bir hesabı var İbrahim!

Üç beş kana susamış sırtlan,
Ve Kabil'in yolunda Adem'in çocukları,
"Bu toprak için toprağa düşmüş asker!"
Unutup ölümcül yarasını,
Yırtıp üstündeki son hırkasını
Düşman yarasını saran;
Elinde bir beyaz bayrak, Yaralı düşmanını sırtlayan,
Böyle yiğit bir düşman ne gördüler, ne duydular…
Serdengeçti, civanmert on beşliler
Bin asırlık çınar gibi gönüllere girdiler.
Ebedi uykusuna daldıkları hayattan,
İçip Kevser ırmaklarından,
Firdevs baheçelerinde huşu içinde
Saf saf dirildiler İbrahim!

Başka hangi yıldızın üstüne secde eder ay?
Asya'dan Avrupa'ya
Şahlanan bu kısrak başı,
Gem vurulmaz bu küheylan.
Şehit şüheda yadigarı aziz vatan;
Mağrur ve heybetli,
Oğuz soylu
Ahmetlere, Mehmetlere biat ederdi ancak.
Şahittir Çanakkale!
Ayet ayet, dua dua
Kurşunlara yön veren
Ve güllenin gülleyi dövdüğü
Rahmet yayılan coğrafya
İsmaillerdi boynun uzatan siperlere;
Hepsi kınalı Hasan, hepsi Eyyüp sabrıyla.
Dillerinde aynı dua
Ve açlıktan, susuzluktan, uykusuzluktan haya edip,
"Hasbin Allah'u Venimel vekil" deyip
Düştüler koyun koyuna, bir bir:
- İdem köylü Ali Oğlu Durmuş;
Şehit!
-Kozanlı kalebey Oğlu, Hacı Yusuf;
Şehit!
-Çukurkuyulu Mustafa Oğlu Ömer;
-Şehit!
Seyit Onbaşım!
Top güllesi değil,
Ebreheler durduran Ebabil sürüsü,
Bir yanardağdı düşmanı püskürttüğün,
Yedi pehlivan gücünde devleştiğin sebat
Gün ki senin günün,
Övün…
Senindir,
Bu gurur bu şeref bu şan,
Senindir tarihler yazan, tarihe sığmayan destan.
Bölünemezdi, geçilemezdi aziz vatan,
Geçmeden canından son evladı Fatihan,

Duysun Avrupa!
Seddülbahir, Kirte, Conkbayırı, Gelibolu
Burası Malazgirt, burası Anadolu;
Kürşat soylu yiğitlerin mekanı
İstanbul surlarından daha dik, her neferi bir Ulubatlı Hasan!
Ve Hakkın nusratiyle
En aşıllmaz kalelerin kalesi,
Çanakkale!
Geçilemez!

Mevlüt GÖZDE
Türk Eğitim-Sen Hatay 1 No'lu Şube

TOPRAK VE ŞEHİT

Bir damla kan düştü bağrıma,
Bir damla yaş,
Bir damla aşk…
Sardım sarmaladım koynuma
O taze sıcaklığı gecenin ayazında
Kanıyordu göğsündeki yara
Ansızın bir nağme belirdi dudaklarımda
Bir türkü tutturup çevirdin bakışlarını Yıldızlara Ay'a.
Sonra emanet ettin, son türkünü
Hafifçe esen rüzgara
Hüznün mü bestesiydi bu?
Yoksa bambaşka bir sevincin mi?
Ayrılığa mı yakılmıştı türkün?
Yoksa vuslata mı?...
Çınlıyordu hasretin deli eden sesi göklerde
Son selamını gönderdi rüzgar, sevdiceğine

Gökyüzü ağlıyordu
Vurulurken. Sen düşerken
Kurumuş dudaklarına kavuşmak istiyordu damlalar
Yeryüzüne inerken
Güneş, seni bir kez daha görmek için çırpınıyordu.
Ve ay buna izin vermiyordu.
İnleyen göğsün son soluklarınla yoruluyordu.
Ve inceden bir ses,
Ver elini uçurayım cennet bahçelerine diyordu.
Özlemiştin,
Özleyenler seni bekliyordu.
Şimdi uğrunda savaştığım toprak seni aldı diyorlar.
Ağıtlarla değil, kahramanlık türküleriyle anıyorlar.
Ve sessizlik ummanına dökülüyor yaşlar.

Seni öldü sanıyorlar ey yiğit.
Kollarımda uyuduğunu bilmiyorlar.
Bir bebeğinkine
Bir meleğinkine benzer
Beyaz bir masumiyetle kavuştun bana
Akasyaların ve yağmurun altında.

En güzel kokumla karşıladım seni
Sonsuz uykuya dalarken örtü diye üzerine çektin beni
Hani sevdiğine kavuşmaya
"Şeb-i arus" denir ya bu coğrafyada
Hani ölüm asude bahar ülkesine açılır ya
Şiir tadında.
Hani doğarken ölümüne nişanlıydık ya
Bu topraklarda
Hani sevdiceğinden önce vatana vurgun olur ya

Bir üveyik misali ruhun kanatlanırken
Güzel ülkenin başşehrine.
Basarım sevdiğimi gögsüme
Analar sarar evlatlarını ancak böyle
Ben geride bıraktığımı sımsıkı sararım
Çünkü
Ben anayım
Ben vatanım
Ben anavatanım
Anavatanın bağrında yatan yiğidim,
Şimdi söyle şehidim.
Gönüller mi senin esirin
Yoksa sen mi gönüllerde zincirlisin?

Ve son olarak diyorum ki:
Sen dillerde destansın
Ve biliyorum ki
Sen bu milletin kalbindesin
Bu bahis gözyaşıyla kapatılmış.
Üstüne "şehit" mührü basılmış.

Suat ALAY
Türk Eğitim-Sen İzmir 2 No'lu Şube

UNUTMA KAHRAMANINI

Toplanmışlar Asyalısı-Avrupalısı haçlı seferiymiş nedeni,
Hayasızca toprağıma basmışlar, kim der bunlar medeni,
Heyhat ki soysuzca nazlı hilale göz koymuşlar,
Soysuzluğa savaş, emperyalizme neden bulmuşlar,
Unutma ecdadını hem de kahramanını,
Unutursan koparırlar vatanından, hem de can damarını.

Görmediler Anadolu'yu sulayan onlarca kanları,
Vatan iyin kanlardan filizlenen binlerce canları,
İman ateşi, vatan gazisi hem de Türklüğün nedeni,
Göremezsin cihan da özümüz Mustafa Kemal'i
Bakmasınlar yeşil gözlerindeki efsuni mertliğe,
Yer yoktur dört kitapta düşmanın yaptığı namertliğe,
Unutma ecdadını hem de kahramanını,
Unutursan koparırlar vatanından, hem de can damarını.

Hasta adam dediler hasta ruhlu ecnebiler,
Davamız ilahidir asırlarca mücadelesini verdi nebiler,
Çanakkale iki yandan yaslanmış bir firuze umman,
Vatan için bir değil on kere ölsem de yine kanmam,
Rus'u, İngiliz'i, Fransız'ı kurmuşlar ittifaki,
Bir geçselerdi Çanakkale'yi İstanbul'da alacaklardı firakı,
Unutma ecdadını hem de kahramanını,
Unutursan koparırlar vatanından, hem de can damarını.

15 'lisinden 65'ine vatandan başka bir şey görmediler,
Oluk oluk şahadet şerbeti içtiler de asla geri dönmediler,
Ey! Türk evladı ögüt alırsan aslından neslinden,
Türk'üm dersen, ruhunu doyur ki atalarının nefesinden,
Unutma ecdadını hem de kahramanını,
Unutursan koparırlar vatanından, hem de can damarını.

Kopmuş bacağı elinde Yahya Çavuş ile 67 erin yoktur sorgusu,
Ertuğrul koyunda sardı düşmanı cehennemin korkusu,
Nasıl yıktılar Kafiri, sandı ki karşımda koca bir Türk ordusu,
Unutma ecdadını hem de kahramanını,
Unutursan koparırlar vatanından, hem de can damarını.

Tarihe kahramanlığını yaldızla yazdıran.alaydır,
Askeri cengaver, komutanları Hüseyin Avni yarbaydır,
Ufukta görülür Nusrat gemisi, Cevat ÇOBANLI ondan sorulur,
Deniz de mayınlar, mayında zaferler ondan bilinir,
Unutma ecdadını hem de kahramanını,
Unutursan koparırlar vatanından, hem de can damarını.

Çanakkale boğazında eser bir poyraz ki hafız Nazmi beyden,
İngiliz Goliath ve Ocean gemisini batırdığı yerden,
Biri Hasan Hulusi diğeri Mehmet mevsuf efendiler,
Daha fidan subaydılar Kilitbahir'de filizlendiler,
Agamemnon ki içinde kafir demirlendi Dardanos da,
İmana zırh dayanır mı? Gösterdiler düşmana dosta
Unutma ecdadını hem de kahramanını,
Unutursan koparırlar vatanından, hem de can damarını.

Yüzbaşı Ramazan ağadır çimenlik kalesi serdarı,
100 tonluk topun kalmamıştır elinde gücü, ne de endamı,
Dedi ayaklarım kopsa da Cideli Mahmut Çavuş,
Bouvet Fransız gemisini batırdım ya Ya Rab! artık bana kavuş,
270 kiloluk topu kaldırdı semaya Havranlı Koca Seyit,
Kuvvetini yüreğinden alanı anlatamasm, yazsan da beyit beyit,
Unutma ecdadını hem de kahramanını,
Unutursan koparırlar vatanından, hem de can damarını.

Siperlere sığmadı Mehmet Çavuşla yedi Mehmetler mangası,
İngiliz zabiti şaşmış, heybetli diye vurulmuş damgası,
Vicdan mı arasın kan mı? Sargı yerinde katliam yapandan,
Ne aradığını sor bakalım? Anzak koyundan çıkandan,
Aldılar kınalı Ali mi kınası kurumadan,
Binlerce yetim kaldı, şehidi yarine doymadan,
Unutma ecdadını hem de kahramanını,
Unutursan koparırlar vatanından, hem de can damarını.

Dinsiz postallar, Gelibolu koylarını yaktılar baştan başa,
Karşılarına bir cengaver çıktı ki ad1 Esat paşa, Kerevizdere,
Domuzdere, Kanlıdere'de oluk oldu kan,
Cepheden cepheye koştu binlerce isimsiz kahraman,
Bir tabur patladı, yükseldi şahadetin ezan sesi,
Anburnun da duyuldu peygamberin misk-i amber nefesi,
Her biri Zülfikar olmuş sanki peygamber cenkleri,

Arpa ekmeği buğday çorbası hem de yemekleri,
Dualar yükselttik Ey! Yaradan esmasını tanıtsın,
Namusuma süngü çekenin yüzünü karatsın.
Yüz binlerce evladımı Çanakkale'nin dağları dağladı,
Bu Öyle bir savaştı ki yer ağladı gök ağladı,
Unutma ecdadını hem de kahramanını,
Unutursan koparırlar vatanından, hem de can damarını.

Murat TAPAR
Türk Eğitim-Sen Tokat Şubesi

VATAN EZGİSİ

Hayır!O gün sabah olmadı, O güneş hiç doğmadı,
Dalgalar meltem değil, poyraz getirdi.
Yağan yağmur Çanakkale'ye kanadı.

Ondandır kan koktu sema,

Sonra kara bir gemi dayandı limana,
Mecnun'un Leyla'sını almak istedi,
Ağladı bir ana.

Hain pusu kurdu vatana.

Sen misin kasteden Türk'ün Leyla'sına,
Can neydi ki yiğide hürriyetin uğruna,
Ölüm koyuna koşan koşana.

Ateşten bir sis, yükseldi, Yıldız gökyüzünü yırttı indi,
Gündüz ortasında ay yükseldi,
Yansıdı Çanakkale'nin kırmızı toprağına.

Ne baba, ne ana, ne evlat,
Kimse görmedi o gün rahat,
Vatana güneş doğdu ya yetti onlara,
Hepsinin kalbindeydi bu cihat.

Sanma unutulur şehit,

Onurumuzu kaldıran Onbaşı Seyit,
Unutulmaz o kefensiz yiğit,
Anla hain çakılmaz berrak sulara kibrit.

Bu sevda ebedi,

Hem kalbi bütün hem de dini,
Bize verildi sultanın cevheri,
Hep inletecek cihanı vatan ezgisi.

Mehmet MANTAR
Türk Eğitim-Sen Gaziantep Şubesi

YARINLARI YAŞAYANLAR

Hey yarınları yaşayanlar!
Hem bağbanı görenler,
Hem de gül zarı görenler,
Bülbülün figanından korkan
Ağyarları görenler
Heyulamızı süsleyen seng-i mezarlar,
Yankılanan tarihimin sesi,
Asırların sinesinden
Gönlüme akmakta.
Tepende dönem semazenler
Veda busesinin karıştığı yerlerdeki,
Sessiz feryatları okşamakta.
Sanma ki kahramanlık savaşı
Bu, bize bahedilmiş bir destandır.
Bu, tevekkül ve tekbir uğultusuyla
Yürüyenlerin destanıdır.
Ey Çanakkale'nin münevver insanları
Milletimin şerefi için savaşanlar
Kurşunlar senin şahidin olacak
Şühedanın fışkırdığı toprakları
Kainatın Halik'ı arzu etti.
Güllerin Gülü" ne güzel karşıladı
Bu ne güzel bir selamdı Yarabbi
Habibim için şehit olanlara.
Biliyordu ki siper ederken toprağını
Ahiretteki sevgili ile birlikte olacaktı.
Biliyorum ki cennetin gülleri
Şehidimin kanı ile sulanacaktı
Sizlerin kaybettiğiyle övünen bizler
Biliyoruz ki;
Sizler kaybettiğiniz yerde kazandınız.
Kandil yanan tepelerinde
Rüzgar fatihalara karışır
Sarar vatan toprağını her zerresini.
Senin emanetin olan sancak
Benim namus ve şerefim olacaktır.
Şüheda ruhundan uzaklaşanlar
Biliniz ki yurdundan da uzaklaşmaktadır.
Sizler cennete yürürken

Bizlere kalan miras,
Çanakkale Türküsü.
Rüzgarlarda dalgalanan şanlı bayrağım,
Destan senin içindi.
Yaşamın gülümsemesinden doğan
Yarınları yaşayanlar,

Gelip geçici zevkler için
Yolundan dönme.
Gece karanlığında meydanları terk edenler
Zaferlere ulaşamadılar.
Bütün dünyayı yutmak isteyenlerin
Tarihin derinliklerine gömdüler.
Cihana ölmez bir abide bıraktılar.
Milletin gönlünde abideleşen Çanakkale
"Vatan büyük ve sonsuz bir ülkedir"
Diye haykıran şairim
Bana yolum çizmiştir.
Milli birlik ve beraberlik ruhu
Çanakkale de hayat bulur.

Adnan KAHRAMAN
Türk Eğitim-Sen Sivas Şubesi

YÜZYILLIK DESTAN ÇANAKKALE İŞTE BU BENİM ÖYKÜM

Nedir ki Anadolu'nun dünya da yeri?
Sarmış küffar hem gemisi hem neferi.

Milletler toplanmış sanırsın kıyamet vakti,
Sarısı zencisi vatanıma yapmışlar akdi.

Vatana göz dikmiştir, gözü çıkasıca! Ebedi,
Adi Avrupalı güya! Hem güçlü hem medeni.

Hilalim ay yıldızım yurdumun ilahi süsüdür,
Karanlığı getiren kafirin esaret örtüsüdür.

Bu toprağın suyu şehit kanı, şüheda duası,
Çanakkale dedigin Mekke'den gelir nidasi.

100 sene evvel süngüyle açıldı onlarca mezar,
Nebiden selam geldi, düşmana oldu intizar.

İnledi vatanın üstünde şarapnelin topların sesi, Ölürüz!
Vatanı sarmasın da ezansızlığın kafesi.

İşte budur şanlı Türk'ün tarihteki yaşam emeli,
Bölük bölük can vermeli de, bayrağı çiğnetmemeli.

Taşırım sırtımda vatandır benim ilahi yüküm,
Destandır Çanakkale işte bu benim öyküm.

Girdi Çanakkale'ye kafir, etti özümü talan,
Şehitlik yurdu Anafartalar, gerisi yalan.

İnledi Conkbayır'ı yüreklerde tekbirin sesi,
Türk'e karşı duranın kesilir soluğu nefesi.

Ateş kustu kafir hem karadan hem sudan,
Şüheda ile rahmet yağdırdı ulu Yaradan.

Gelibolu saklar Hasan'ı Hüseyin'i bağrında,
İngilizi Fransızı koşabilir mi toprağında.

Anzak Koyu demişler kor ateş yandığımız yere,
Türkün, Kürdün, Çerkezin, Lazın düştüğü yere.

Adımız Türk Milleti, bir vücutta damarız biz,
Vatana karşı bir vücut koca bir imanız biz.

Taşırım sırtımda vatandır benim ilahi yüküm,
Destandır Çanakkale işte bu benim öyküm.

Ne imandir! Düştü secdeye Azrail'in gözyaları,
Yaktı yürekleri Çanakkale' de şehitlerin başları.

Mustafa Kemaller, Seyitler bitmez vatandan,
Ülküyü öğren, gecesini gündüzüne katandan.

Kafire ram olmadık, özgürlüktür zamanımız,
Çaglarca esarete düşmeyiz ögüt alırsa evladımız.

Diziliriz ana, baba, gardaş bu yolda baş başa,
Şehitliktir ülkümüz bakmayız yaşa başa.

Taşırım sırtımda vatandır benim ilahi yüküm,
Destandır Çanakkale işte bu benim öyküm.

Kırarız elleri, gördü mü hilalimi yerlere atanı,
Gör dediler kimdir hilalin uğrunda binlerce yatanı.

Ezandır davamız, cihana en büyük miracımız,
Çanakkale›dir eşimiz, aşımız hem de tacımız.

Her karış toprağa serildi onlarca şehit asker,
Ancak Türk bırakır Dünyaya böyle eşsiz eser.

Çanakkale dediğin kalmış makber içinde makber,
Mezardan çıkarız, duyalım yeter ki Allah'u Ekber.

Unutma ecdadını hem yurdunu hem vatanını,
Yanına yaklaştırma geçmişini, bayrağı satanını.

Ceddin ki! Değdirtmediler ülküme namahrem eli,
Nazlın yurduma böyle kıyametler bir daha gelmemeli.

Taşırım sırtımda vatandır benim ilahi yüküm,
Destandır Çanakkale işte bu benim öyküm.

Murat TAPAR
Türk Eğitim-Sen Tokat Şubesi

AH ÇANAKKALE

Ah Çanakkale!
Oğulların her bir karış toprağında kaldığı,
Anaların ağıtlarla uzaklara daldığı;
Düşmanın toz toprak gibi dağıldığı
Kurtuluş Savaşımızın kalbi Çanakkale…

Ah Çanakkale!
Dönmeye değil, ölmeye gitme vaktidir,
Her erin vatana hizmet etme akdidir,
Akan al kanlar Türk'ün Çanakkale'de ödenen nakdidir.
Kurtuluş Savaşımızın kalbi Çanakkale…

Ah Çanakkale!
Ölümüne tetik çeker gencecik eller,
Vatan aşkını en kutsal sevda beller
Şehadet şerbetini içmeye yeminli diller
Kurtuluş Savaşımızın kalbi Çanakkale…

Ah Çanakkale!
Karşıda gözünü kan bürümüş bir avuç (!) sefil
Din, vatan, bayrak uğruna Hakka yürümüş bir ehil
Ta anne karnındayken yetim büyümüş bir nesil
Kurtuluş Savaşımızın kalbi Çanakkale…

Ah Çanakkale!
Azgın zulmün suskun sesi,
Mahzun gönlün coşkun nefesi,
Ebediyete yol alan Türk-İslam güneşi
Kurtuluş Savaşımızın kalbi Çanakkale…

Ah Çanakkale!
Nasıl almasın ki tüm dünya seni kale
100 yıllık destan, sonsuza uzanan makale;
Kurtuluş Savaşımızda yıkılamayan kale
Kurtuluş Savaşımızın kalbi Çanakkale…

İhsaniye DÜZDAĞ
Türk Eğitim-Sen Eskişehir 1 No'lu Şube

ALLAHU EKBER

1. Destur ya Rabbena La İlahe İllallah
   Aşk ile dahi Muhammeden Resulullah

2. Yoktur tasvire kudretim medet ya Allah
   Nazm-ı güher-feşana kilit olsun Bismillah

3. Kalemim de sürçmesin tamam olsun nazmım
   Bismillah elfi elfi Bismillah der cismim

4. Destan-ı Çanakkale doğdu bahr-ü berrden
   Bismillah 'la yürüdü Mehmed her siperden

5. Can verdi Mehmed dört koldan düşmesin diye
   Son Peygamber'den Sancak-ı Şerif hediye

6. Aslımız hak dönüş hak bu can vatana hak
   Savlet-i küfrü yıkmak mü'min kula hak

7. Ahde vefa imandandır vakt-i ahddir bu
   Sıddık-ı bezm-i elestsin kurtar yurdunu

8. Mehmed, hücum-u salibdir geçmesin aman
   Kabrinde ağlamasın ceddin Kılıçarslan

9. Hiç kabrinde yatar mı hem şehid hem arslan
   Bak kâfiri kırıyor altında küheylan

10. Hem Resul-i Ekrem serdardır ümmetine
    Melekler cenkte ervah-ı şehid seninle

11. Asakir-i Muhammed yek pare haykırır
    Allahu Ekber Allahu Ekber Allah bir

12. Allah muzaffer Ordu-yu Ahmed muzaffer
    Mülk-ü islam der tek bir ses Allahu Ekber

13. Mermi, gülle yedi parçaları yağdı yağmurca
Kaşı bıyığından gür kıydılar hunharca

14. Bombayla birlikte göklerden yağan toprak
Hane-i saadetine çatı oldu bak

15. Bir yanda kabri Mehmed'in cennet bahçesi
Öte yanda var küffarın gayya kuyusu

16. Yedi iklim binmiş yüzen demir dağlara
Çarpıp helak oldu Mehmed' in tunç bağrına

17. İmdad-ı İlahi vasıl oldu Mehmed'e
Leşker-i iblis paymal oldu ol saatte

18. Asakir-i Muhammed yek pare haykırır
Allahu Ekber Allahu Ekber Allah bir

19. Allah muzaffer Orduyu Ahmed muzaffer
Mülk-ü İslam der tek bir ses Allahu Ekber

20. Aradım Mehmed' in her çiçekte kabrini
Bulamadım zeminde yok nurdan evini

21. Şimdi gark olmuş Lütf-u Rahman'a kanmış
Anlatılan kadr-i şehadet ne de azmış

22. Yine gönder arza olayım şehid Ya Rab
Binler kez uğruna olayım kurban Ya Rab

23. Gönlüm bak gıpta et efsun-ı şehadete
Ancak muhtaçsın mağfiret vü şefaate

24. Ya Rab nasip et bizlere şefaat âmin
Okuyanlar can-ı gönülden desinler âmin

25. Gelmiş geçmiş gelecektekilere âmin
Diyenlere Ümmet-i Muhammed'e âmin

26. Asakir-i Muhammed yek pare haykırır
Allahu Ekber Allahu Ekber Allah bir

27. Allah muzaffer Orduyu Ahmed muzaffer
Mülk-ü İslam der tek bir ses Allahu Ekber

28. Ezelden Allahu Ekber Allahu Ekber
Ebede Allahu Ekber Allahu Ekber

Onur ÜNLÜTÜRK
Türk Eğitim-Sen Giresun Şubesi

AYLARDAN ÇANAKKALE

Aylardan Çanakkale
Günlerden diriliş,
Bir lokma ekmek, bir tas katık
İfla olmaz bu yürek, vatan sevgisiyle tok
Genç, dinç, yel gibi…
Gözleri deniz, kolları ak bulut
Korkmazlar, kara fırtınalardan.
Asırlık yiğitler
Sessiz, susar mağrur hep
Ölü ya da sağ
Söylemez, susar,
Mehmetçiğin gururu canın'dan bile öte
Ok gibi, kırmızı atlas gibi,
Serildiler, düşman üstüne yiğitler
Sevdaları, sevdalılar
Geride bıraktı
Yunuslar, pirler, dervisler,
Eşlik etti onlara.
Şimdi toprak ana bak
Bütün evlatlarına,
Onlar senin kucağında
Bak gözün gibi evlatlarımıza.

Fahriye ÇITAKLI
Türk Eğitim-Sen İstanbul 7 No'lu Şube

AZİZ ŞEHİTLERİMİZE

400 gemi ile gelmişler Mehmet'imin üstüne,
Golyat (Goliath) devi de varmış içlerinde,
Agamemnon tarih sayfalarında çıkmış,
Kuin Elizabet (Quinn Elizabeth) ise başlarındaymış.

İrezistibıl(Irresistible), karşı konulmazmış anlamı,
İnfileksibıl(İnflexible), boyun eğmez inatçı,
Albion'u getirmişler Poseidon'un dev oğlu,
Trıumph'ta gelmiş adı zafer demekmiş.

Boyun eğmez, inatçı demişler gemiye,
Agamemnon gibi çıkacaklarmış karaya,
Belki Truva yine aynı yerde Truva
Koruyanı Hektor değil artık Seyid ile Yahya.

Majestik görkemli, Vencıns(Vengeance) intikam demekmiş,
(Ocean) Oşın bilmem kaç taretli, (Bouvet) Buve dehşetli imiş!
400 gemi ile gelmişler Mehmet'imin üstüne,
Kaçamayanlar artık mavi denizin dibinde…

Ömer Tan AKMAN
Türk Eğitim-Sen Antalya 1 No'lu Şube

BATMAYAN GÜNEŞ: ÇANAKKALE

Ayın şavkı fütursuzca düştü o gece Çanakkale'ye
Bir şavk ki, nazire edercesine Preveze'ye Cerbe'ye
Pervasızca uğuldadı rüzgar.
Ve böldü gecenin sessizliğini,
Tekbirler, intizarlar, nidalar…
Kenetlendi yekpare gönüller, vakur bedenler.
Tahayyül edemedi, edemezdi de böylesi bir hengameyi koca cihan,
Haşre dek sürecekti bu cehennemi isyan
Kesif bir nefret kokusu sarmıştı Çanakkale'yi
Ve yırttı zifiri karanlığı, şaşaalı bir sis perdesi.
Asumanı doldururken tevhitler, şahadetler, naralar,
Tersine aktı Boğaz, düştü yakamoza yalabıklar.
Gecenin ayazı cellat gibi kesmekteydi nazenin bedenleri,
Ve bir günah kadar çirkindi mücrimin soğuk nefesi.
Lakin yitip gitmeliydi bu mukaddes mefkure.
Susuzluktan çatlamış dudaklar, aşinaydı bu cenge.
Kıyamete dek nüfuz etmeliydi dimağlara,
Ey yüce sitayişler mugayir bu debdebe.
Haykırmalıydı, tesellisize ağlayan kalpler
Silinmeliydi bu bedbaht yazgı, bu kasvet, bu feveran, bu yeis
Ve kaim olmalıydı her bir yürekte, namütenahi bir iman.
Arşa yükselirken tevekküler
Ve kalkmışken avuçlar hüdaya,
Mahşeri bir kızıllık silindi Alçıtepe'ye, Kocaçimen'e, Gelibolu'ya
Zayiatmış, buhranmış, ne gam!
Tarumardı, biçareydi düşman.
Dört bir yanda, Dabbetü'l Arz'dan beter bir feveran
Zerresi yoktu Mehmetçikte ne bir haslet, ne bir hezeyan.
Öykünecekti tarih Çanakkale'ye, bu emsalsiz bir destan' her kim ki
dikse gözlerini sessiz bir gecede semaya,
Görecektir, yıldızların en parlağı, şehidim orada

Umur BARUTÇUOĞLU
Türk Eğitim-Sen Eskişehir 1 No'lu Şube

BEN, ÇANAKKALE

Ben, şanlı zaferlerde inleyip duran ney'im,
Bedene ruh üflerim, kurutulmuş sazlardan.
Ben, cihana meydan okuyan Çanakkale'yim,
Cehennem yaratırım, en keskin ayazlardan.

Benimdir, vurulup koynumda yatan yiğitler.
Benimdir, bir hilâl uğruna batan yiğitler.

Bir kızıl gülşendir bende her gündüz ve gece
Gönlüm muhteşem neslin izinde perişandır.
Türk'ü bilmeyen, tarihe bakıp da öylece
Anlamaz bir millet niçin her daim zişandır.

Benimdir, bahara ermeden solan yiğitler.
Benimdir, kefensiz toprağa konan yiğitler.

Kim görmüş; bir alay topyekün şehid olur mu?
Kanlısırt'tan hâlâ kan sızar derelerime.
Tarih tekrar, mevte gülene şahid olur mu?
Hangi ilaç devadır, onmaz yârelerime?

Benimdir, çileyi sineye çeken yiğitler.
Benimdir, canını vatana eken yiğitler.

Namazgah, Kocaçimen, Anafartalar var ya,
Çınlar top sesleri, bağrımı döver de durur.
Hani yüreğini ince bir sızı sarar ya,
Bir kurşun, bir meleği sırtından vurur.

Benimdir, göklere kanını saçan yiğitler.
Benimdir, her bahar çiçekle açan yiğitler.

Ak pürçekli analar, secdede niyazdalar,
Gül yüzlü gelinlerin gönülleri yaralı.
İhtiyar Muhtar Emmi, hasretle ufka dalar,
Çok oldu gidenlerden bir haber almayalı.

Benimdir, al kaftan bürünüp giden yiğitler.
Benimdir, bayrağa rengini veren yiğitler.

Kırlarım Hasan kokar, dağlarda Yahya Çavuş
Altındır saçının teline paha biçilmez.
Gönlümün ortasından kanatlanır da bir kuş,
Müjdeler ol Rasul'ü; Çanakkale geçilmez.

Benimdir, dilde tekbir, elde Kur'an yiğitler.
Benimdir, gayede bir, ehli iman yiğitler.

Her şafak vaktinde mazinin şöleni başlar,
Mavi gözlü bir kurt mevzilerde belirir,
Kıyama durur âlem, utanır tüm savaşlar,
Küffar dize gelirken, Nemrut bile delirir.

Benimdir, toprakları vatan yapan yiğitler.
Benimdir, Hakk'ı bilip, Hakk'a tapan yiğitler,

Ben, Çanakkale; benim tüm destanların şahı,
Bir daha gelmez o şan, bin yıl geçse aradan.
Gururla taşıyorum bu mukaddes ervahı,
Dua'mdır ebedî, Türk'ü korusun Yaradan.

Benimdir, vatan için serden geçen yiğitler.
Benimdir, Yusuf yüzlü, cennet kokan yiğitler.
Dediler: Ya Allah, Bismillah, Allah-u Ekber!

Mehmet KÖPELİ
Türk Büro-Sen Ankara 1 No'lu Şube

BİLİRİM

1915'in kışını bilirim
Üstünde işgalin soğuk soluğu
"Geçilmez" sözünün var olduğu
Bir diyar bilirim

Sap saman karışmış somunlar bilirim
Şükrünü ekmeğe katık eden
Üstü lime lime yüzü gülen erler
Yürek yangını resimler bilirim

Aynalı çarşı içindeki türküyü bilirim
Ağlayan anaların yaslı sözleri
Tazecik yüreklerin yaşlı gözleri
Şahadetin son sözünü bilirim

Seyit Onbaşı'nın bükülmez kolunu bilirim
İlahi bir el uzanır göklerden
Gücünü alır Göç'ten, Türeyiş' ten
Ezelden ebede bir "var" bilirim

Ali'nin saçlarının kınasını bilirim
Komutanın sessiz çığlığını
Bir mektup tüter memlekete
Savaşmayı değil ölmeyi bilirim

Altın yaldızlı başta mavi gözler bilirim
Cephede soluklanmış ruhlara lider
Türk'ün binlerce yıllık macerasında son önder
Korkusuz bir Türk bilirim

Yaşanmış bir zaferde yazılmış bir kader bilirim
Türklüğün altın sayfasında
Korkunun esiri olmayan
Yalnız ve ancak var eden bir millet bilirim

Yüzyıllık bir destan bilirim
Şehitlikte abidenin üstünde
Kırmızı bir gül açar
Ay ve yıldızla parlayan bir bayrak

Işıl KAYA
Türk Eğitim-Sen İzmir 2 No'lu Şube

BİR TUTKUDUR ÇANAKKALE

Bir tutkudur Çanakkale.
İnsanlığın boğazında düğümlenen,
Bir tutkudur Çanakkale.
Dünyanın gözünde,
Bir tutkudur Çanakkale.

Bir tutkudur Çanakkale.
Ölümün, ölürcesine sevildiği,
Bir yerdir Çanakkale.
Neferin sözlüsünde,
Bir işvedir Çanakkale.

Bir tutkudur Çanakkale.
Yüreğin gergefine dokunan,
Bir sevdadır Çanakkale.
Şahidin sözünde,
Bir kördüğümdür Çanakkale.

Bir tutkudur Çanakkale.
Yangının içinde üşüyen,
Bir ateştir Çanakkale.
Mehmet'in yetiminde,
Bir bekleyiştir Çanakkale.

Bir tutkudur Çanakkale.
İt Durmaz Tepesi'nde uluyan,
Bir kurttur Çanakkale.
Çakalların içinde,
Bir umuttur Çanakkale.

Bir tutkudur Çanakkale.
Habersiz yeryüzüne inen,
Bir yağmurdur Çanakkale.
Damlanın ortasında,
Bir ummandır Çanakkale.

Adem BEKTAŞ
Türk Eğitim-Sen Niğde Şubesi

BİZ TÜRK GENÇLİĞİ

Gururla yad ettik, ecdadımızın şanlı mazisini,
Asla nankör olmadık vatan toprağında, içimizdeki nankörlere inat
Biliyoruz yazıldı Sakarya'da Türk'ün unutulmaz destanı,
Biliyoruz kan ve barut kokuyor hala Çanakkale dağları.

Biz Asım'ın nesli olarak geçtik Tuna'dan bir yaz günü "Ya Allah diyerek"…
Biz yazdık destanlar tarihini,
Biz vardık Sakarya'da Conkbayırı'nda Kocatepe'de.
Siz şahitsiniz dağlar taşlar, günlerce savaştık paslı süngülerle Çanakkale'de.

Biz yüreğimizdeki umudu sürdük silahlarımıza, kurşun yerine,
İçimizdeki vatan sevgisiydi, bitmeyen tek cephanemiz,
Bağımsızlık aşkı değil miydi bizim en güçlü silahımız?
Biz yazmadık mı Sakarya destanını,
Çanakkale destanını, medeniyet defterine?
Okutmadık mı bu destanı bütün dünyaya, hem de heceleye heceleye?

Kolay mıdır sizce, vatan için,
Hak için namus için girmek toprağın kara bağrına?
Kolay mıdır anadan, yardan, kardeşten evlattan ayrılmak?
Kolay mıdır küçük bebeği kundakta yetim bırakmak?

"Ben vatanımı seviyorum !"demek; en kolay olanı
Bunu yaşamak herhalde en zor olanı
Sevebilir misiniz bir şehit anası kadar bu vatanı?
Kurban edebilir misiniz öz evledınızı, "Elleri kınalı!"
Elbette doğacaktır Hakk'ın şehitlere va'dettiği o güzel günler,
Bunu anlamaya ve yaşamaya cesaret ister, yürek ister.
Sönmedi, sönmeyecek içimizdeki iman ateşi,
Dinmedi hala şehit analarının mübarek gözyaşları.
Dimdik ayakta duruyor "Bismillah!" diyerek toprağa düşen şehit bedenleri,
Unutmadık ve asla unutmayacağız bir "Hilal" uğruna batan,
bu Güneşleri….

Cevdet GÜNEYLİ
Türk Eğitim-Sen Tokat Şubesi

CAN AK GÜLE

Gökyüzünün yitik mavisi.
Toprak ağlıyordu, su ağlıyordu.
Ve dağlarımda açan kırkikindilerinde bir tasa.
İffetine dokunurken çelik zırhlı gemiler.
Kara yetmiyordu yasa.

Gelin kızların kaç yerinden bölünür uykusu.
Unutulmuş çocuklar ve çocukluklar.
Gidenin ardından dökülen bir tas su.
Ve dönüşü olmayan yolculuklar.

Parmağını basarken tarih;
Bin dokuz yüz on beşin o karanlık martına.
Dağlarım beşik gibi;
Egenin ortasında kopmuş fırtına.
Sur'a üflesin İsrafil de;
Seyit umudu yüklensin sırtına.

Vatan toprağı imdat dilerken yiğitlerden.
Aşka düşen gönüller akın ediyordu.
Bir şarapnel parçası, bir alev topu
Cenneti muştuluyor.
Resulü yakın ediyordu.

Kol kopuk, bacak kopuk, el kopuk.
Neden getirdiniz beni cepheden,
Neden diye yargılar.
Öz yurdumda bir yabanın çizmesi.
Bu yarayı sarmıyordu sargılar.

Ne aslı, ne Leyla, ne Şirin ne de Mihri.
Aşkın tek adı vatandı.
Vurulurken Mehmet'in sırtına şahadet mührü;
Üç günlük aşklar aşk oluşundan,
Kumrular kumruluğundan utandı.

Bu son bakıştı baba ocağına.
Bu son dokunuştu helaline.
Değer diyordu, değer.
Konu vatansa, bayraksa eğer;
Analar evladını,
Bebek emdiği göğsü unuturmuş meğer.

Arsız bir akın yurtlanırken yurdumu.
Cemreler unutur oldu düşmeyi.
Hangi sevda pınarı besliyordu.
Avuçlarıma kan akıtan çeşmeyi.

Hak mı bu, revamı?
Yüzlerce kurt bir kuzuya saldırsın.
Söyledim Koca Seyit'e
Dünyayı ayağa kaldırsın.

Gökyüzü toz duman. Genizler barut kokusu.
Çelik zırhlı gemiler tabyaları kan kusuyordu.
Bir canavarın bir dişi kırılsa;
Sancısı tutan dünya, ne garip susuyordu.

Kalmadı kalmayacak
İffetiyle oynanan, denizlerin o ahı.
Bin tövbeyle silinmez
Türk İstiklaline kastetmenin günahı.

Şimdi kıyılarıma vuran her dalga
Asırlık titreyişi Ege'nin, hala iç çekişidir.
Koynunda çürümüş bedeni düşman gemilerinin.
Tadı o yüzden acıdır, o yüzden ekşidir.

Vatan toprağı gerçek anası şehidin.
Ona makber biçilmez.
Duyulsun bir kez daha;
Çanakkale geçilmez

Çanakkale… Kaç yağmur yıkasa da yüzünü.
Hala kan kokuyorsun, hala kanıyorsun.
Senin için kendini ateşe atan yiğitlere;
Şimdi de sen yanıyorsun.

Ey kutlu şehir, Çanakkale
Soylu bir direnişin, kahramanlığın gerçeği.
El değmemiş güzellik ve masumiyet.
Umudun ve aşkın çiçeği.
Can güle, canım güle
Helal olsun, can ak güle…
Helal olsun can ak güle.

İbrahim ŞAŞMA
Türk Eğitim-Sen Karaman Şubesi

ÇANAKKALE DEDİKLERİ

Teke Yöresi Burdur umuzdan Çanakkale'ye kadar yordular beni
Anadan, babadan, sıladan en kötüsü yardan ayrı koydular beni
Gelibolu mu, Anafartalar mı bilemedim nerde vurdular beni
Şehit düştüm anam mezara da düşmanlarla birlikte koydular beni

Kıymeti belli, bilmem kaç milletten savaşanlara olmadı yararı
Yetim kaldı çocuklar, hiç beli değil kimlerin cephede kaldı yarı
Topraklarımızda gözü olan devletler vermeye çalıştı ayarı
Kendini vatana adayan Anadolu kadını verdi son kararı

Ana kuzusu, Kahraman Mehmetçik kaçmaz, sarsa da düşman dört bir yanı
Bir karış toprak vermemek için, düşünmez şehit düşeceği o anı
Biz Türküz, şehit evladıyız kalmadı atalarımızın yerde kanı
Kan sularıyla kazanılan bu vatana, sahip çıkmanın tam zamanı

Aç gözlüler bir avuçcuk Anadolu Türkünü almamışlardı gale
Sınırlarımız Çanakkale Zaferinden sonra gelmiş şimdiki hale
Teslim olmaz savaşır Türk Askeri, kalmasa da savunacak tek kale
Dünyada emsalin yoktur senin, boğazınla-savaşınla Çanakkale

Çanakkalede hangi cephe belli değil vurdular onbeşlik genç eri
Canı-kanı pahasına savundu kınalı kuzular bu kutsal yeri
Sen göklerde dalgalan şanlı Bayrağım, Türk askeri asla dönmez geri
Büyük Atatürk demiş "Ordular ilk hedefiniz akdenizdir ileri"

Muharrem ERKİL
Türk Eğitim-Sen Burdur Şubesi

ÇANAKKALE

Yiğidin harman olduğu Çanakkale
Atamdan yadigar kalan Çanakkale
Ziyaret ettiğimde gözyaşlarımın pınar olduğu Çanakkale

Selam sana Anadolu'dan selam
Genç, yaşlı, ana, baba, oğul, bacıdan selam

Toprağını geçenler Mehmetçiğe oluyor hayran
Bağrında yatıyor iki yüz elli bin Arslan
Benimde bir taşına canım kurban

Selam sana Kastamonu'dan selam
Candaroğullarından, Sepetcioğlu Efelerden selam

Hürriyet yolunu kanlar içinde açan çiçeğim
Her Türk'ün umudu, dileği çiçeğim
Şehitlerin mezarında nur saçan çiçeğim

Selam sana Şehit Şerife Bacılardan selam
İnebolu'dan cephane taşıyanlardan selam

Çanakkale›m toprağını doyamam koklamaya
İncitirim diye korkarım basmaya
Durdu Mehmetçiğim düşmana kaya gibi kaya

Selam senin toprağına, taşına
Seni görmek nasip olmaz her Türk oğluna

Ömer GÜLTEKİN
Türk Eğitim-Sen Kastamonu Şubesi

ÇANAKKALE

Geçmeye gelenler, Mehmetçikle yatıyorlar yan yana
Kahramanlık destanı yazıyor Mehmetçik Conk bayırında
Ey Anafartalar Mehmetçiğe şahit sensin
Anzak koyu sen düşmanın denize döküldüğü yersin
Çok şey anlatır Çanakkale denilen türkü
Bütün dünya eşsiz kahramanlığıyla tanıdı Türk'ü
Gönlüm isterdi benimde M. Kemal'in yanında yapaydım askerlik
Gösteirdim bende düşmanlara nasılmış erlik
Anzak koyunda her fırtına Mehmetçiğin kahramanlık sesi
Atıldı düşmana kesilsin diye bu hain istilanın sesi
Mehmetçik süngü takmış koşuyor yalınayak
Kendini kanatlanmış bir kartal sanarak
Kanların denizdeki 9 kişi kızıl ipek
Ey Mehmetçiğim senin anıtını her yana dikmek gerek
Koca seyit topun bağrında bakıyor ileri
Attığı bombalarla denizi boyluyor gemilerin her biri
Koştu Mehmetçik Arı burnundan, Alçı tepeye
Orası düşman eline geçmesin diye
Ey Çanakkale ne fayda! İstediğim gibi seni anlatmış değilim
Ne kadar anlatsam Kahramanlara vasfınızı tam yazamaz elim

Ömer GÜLTEKİN
Türk Eğitim-Sen Kastamonu Şubesi

ÇANAKKALE

Kurulmuş üstüne kahpe oyun, büyük hile
Yedi haçlı soysuzu saldırdılar üstüne
Göz koydular vatana, toprağına, nesline
Yazdı dünya tarihi, baş sayfa ÇANAKKALE

Asırlardır rahat yok Osmanlı'ya dedeme
Çünkü aklından çıkmaz Estergon, Preveze
Onların ahtı için düşmüşler bir gaflete
Ecdadım geçit vermez, burası ÇANAKKALE

Emperyalist güçlerin ateşi var Mehmet'e
Hasta, yoksul sandılar benzettiler sefile
Ayağa kalktı tüm ulus yediden yetmişe
Mehmetçiğin canısın, kanısın ÇANAKKALE

Ana, kız, çoluk, çocuk gark olmuşuz zahmete
İhtiyar ninelerim mermi taşır cepheye
Emir buyruk selam durduk Mustafa Kemal'e
Dedem, ninem ve ben, soy ağacım ÇANAKKALE

Vatansız kalmaktansa yemin ettik ölmeye
Melekler selam durdu yiğitlere şehide
Ya istiklal ya ölüm baş koymuşuz milletçe
Şehitler yurdusun, abidesin ÇANAKKALE

Çok eziyet ettiler yıllar yılı bizlere
Türk'ü, Kürd'ü Çerkez'i şehit düştü el ele
İntikamım korkunçtur senin gibi zalime
Şanlı tarihin adı, kahraman ÇANAKKALE

Seni esir verip de katlanamam işgale
Senine dalgalansın hilal, yıldız, merhale
Bu iman vuslatıyla mutlu olsun Türkiye
Yüzyıl değil, milyon yıl, destansın ÇANAKKALE

İsmail TUNCER
Türk Büro-Sen İzmir 2 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Şanlı Çanakkale'yim, her yanım çanak çanak
Göz yaşı topluyorum pınarlara koşarak
Yıllardır cepheyim ben, bağrım çöllerden çorak
Aman vermem düşmana, süngüler debelerim.

Gazi Çanakkale'yim, bilirim savaşları
Türkistan'dan gelmedir, Truva baltaları
Burdan uçtu Mohaç'a Oğuzun torunları
Gözlerim yollardadır, gidenimi beklerim

Çanakkale'yim yine, gökler tanık şanıma
Ne şurada ne burda girmesinler kanıma
Billur ırmaklarım var can katarlar canıma
Bilin ki sonsuza dek bu önemli yerdeyim.

Yiğit Çanakkale'yim, korku bilmez yüreğim
Biliniz, hiçbir zaman bükülmedi bileğim
Kurşun yedim, kan kustum; korkmadım, ölüm içtim
Bir fırtınalı günde zafer yolunu seçtim.

Yine Çanakkale'yim, her an savaşa hazır
Yakarım ben dağları, yakarım cayır cayır
Söz özgürlük olunca ne gönül ve ne hatır
Gözetemem artık ben, tavizsiz hallerdeyim

Tarihi bir kaleyim, yani Oğuz Kağan'ım
Bilge Kağan, Alparslan; Murat, Yıldırım Han'ım
Seyyit Onbaşı'yım ben, topa mermi sallarım
Kızılelma yoluna gidenleri beklerim.

Ben Çanakkale'yim ya, Kabe'ye muhafızım
Kahraman Türklüğümün destanına hafızım
On beşlik talebeyim, yaralar saran kızım
Tarihin sonuna dek ben kutlu bir türbeyim.

Kanlı Çanakkale'yim Sakarya'yla kardeşim
Yoktur, inanın, asla cihanda bir tek eşim
Türk'üm, hem Atatürk'üm korkuyla olmaz işim
Türklüğün tarihine ne destanlar eklerim.

Şanlı Çanakkale'yim, bağrımda bir ordu var
On sekiz mart sabahı güneş bir başka doğar
Gülle bacadan iner mayınlar alttan patlar
O tarihten bugüne destanımı söylerim.

Kafkasya'yım, egeyim; Konya'yım, Edirne'yim
İzmir'im, Ankara'yım; Trabzon'um Rize'yim
Harputta çayda çıra, Erzurm'da halayım
Sormayın bana kimim, Altaylardan gelmeyim
Şehitlerim koynumda, vatan Çanakkale'yim.

Sebahattin KÖROĞLU
Türk Eğitim-Sen Trabzon 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Gelse Gelibolu dile,
Bağrım dolu şehit diye,
Yedi katlı ulu göğe,
Sığmaz koysan dize dize.

Çoklarının yaşı çocuk,
Gül değil henüz tomurcuk,
Baharında ömrü soluk,
Bir çiçektir Çanakkale.

Yüz yıl geçse de hep taze,
Şaşmaz ki ilahi endaze,
Kalsın hesaplar mahşere,
Bir davadır Çanakkale.

Bin yerinden delik delik,
Akar kanı iplik iplik,
Atamdan kalan ibretlik,
Bir diyardır Çanakkale.

Türk evladı sana âşık,
Her bir zerrene hayranık,
Asumanda yanık yanık,
Bir türküdür Çanakkale.

Ahmet TÜRKMEN
Türk Eğitim-Sen Giresun Şubesi

ÇANAKKALE

Hainler dört yandan kurmuşlar pusu
Ne kadar kanlı bir gün Çanakkale
Kabus olmuş yurdun tatlı uykusu
Ne kadar dehşet bir an Çanakkale

Eli silah tutan cepheye koşmuş
Türk askeri vatan aşkıyla coşmuş
Ne çaresiz vahim ne yaman işmiş
Her yer yara ölüm kan Çanakkale

Ülkemin ikbali orda çizilmiş
Eşsiz benzersiz bir destan yazılmış
Bize top tüfekle mezar kazılmış
Şimdi kaderine yan Çanakkale

Nişanlı bekarı ah ile zarda
Ne yaralar açtın anada yarda
Hepimiz acılı ve intizarda
Buna dayanır mı can Çanakkale

Geçilmeyiz dedik ve geçirmedik
Her düşmanı vurduk ve kaçırmadık
Göğümüzde düşman kuş uçurmadık
Sen oldun Türklüğe şan Çanakkale

Burhan KUŞÇU
Türk Eğitim-Sen Erzincan Şubesi

ÇANAKKALE

Asırlarca baş eğmiş şimdi bak baş kaldırır.
Ağzında salya akar, gözlerde kin kudurur.
Savaş hele bir bitsin başını taşa vurur,
Türklüğün destanının yazıldığı savaş o
Düşmanın mezarının kazıldığı savaş o

Tarihte essiz savaş övünç dolu bir duygu
Kahraman bir milletin yazdığı destandır bu
Kırmızı akıyordu topraktan fışkıran su
Türklüğün destanının yazıldığı savaş o
Düşmanın mezarının kazıldığı savaş o

Gemiler mayın döker uçaklar bomba atar,
Karada Mehmetçikler hedefe sanki uçar,
Gizlenmiş katil toplar soluksuz ölüm saçar,
Türklüğün destanının yazıldığı savaş o
Düşmanın mezarının kazıldığı savaş o

Mehmetçik tekbir çeker düşman cephede titrer,
Düşman topuna karşı süngü elinde bekler,
En güçlü donanmaya karşı durur leventler,
Türklüğün destanının yazıldığı savaş o
Düşmanın mezarının kazıldığı savaş o

Denizde Nusret coşar, karada Seyit coşar,
Mehmetçik cennet görmüş ,yer kapmak için koşar,
Cephenin gerisinde kalanlar kinle yaşar,
Türklüğün destanının yazıldığı savaş o
Düşmanın mezarının kazıldığı savaş o

On sekiz mart anlatır haklının savaşını
Mehmetçik böyle korur,toprağını taşını,
Yedi düvel bir olsa eğdiremez başını,
Türklüğün destanının yazıldığı savaş o
Düşmanın mezarının kazıldığı savaş o

Şerafettin ÇAYIR
Türk Eğitim-Sen Ankara 6 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Ey toprağı kanlı örtülü; boğazı yaslı, düğümlü şehir
Mabedine göz koyulur da; hangi yürek eyler seyir
Yediği lokma sayılı; aldığı nefes olsa da zehir
Ne ar çiğnetir, ne geçit verir ÇANAKKALE.

Mevzubahis vatanken hangi kurşun gelir ağır,
Tekbir ile atan gönle; açlık, susuzluk olur mu kahır,
Medeniyet diye yırtınan Avrupa bir tek orada mı sağır,
Ne ezan dindirir, ne de çan dinletir ÇANAKKALE.

Eller açılmışken dağların ve karıncaların sahibine,
Ezdirir mi karıncayı Mevla'm, alev kusan dağların azametine,
Mehmedim daha ondördünde, koşarken yaradan rahmetine,
Ne ayak tökezletir, ne de can incitir ÇANAKKALE.

Meydan boş sanki, geziniyor mermiler misali serseri,
Bulut olmuş ıslatıyor mehmedimi; bulmuş gibi çorak yeri
Yiğidimin gönlü tok, ruhu tok; ama beden kalmış bir kemik bir deri,
Ne başını eydirir, ne göğsünü indirir ÇANAKKALE.

Şehidim uyan da gel, nasıl sahip çıkarız bu büyük mirasa,
Gözlerin feri sönse, pınarı ırmak olsa yolunda kurusa,
Haykırsak da destanını tükense nefesimiz, dilimiz düğüm olsa açılmasa,
Ne hakkın ödenir, ne de borcun tükenir ÇANAKKALE.

Hüseyin BÜYÜK
Türk Eğitim-Sen İstanbul 5 No'lu Şube

ÇANAKKALE BİZİM

Dünyaya karşı gelmiş bir üç beş nefer
Düşmanın hesabı tutmadı bu sefer
Karşıdakiler çok, yokluk ondan beter
Zor kazanıldı Çanakkale'de zafer

Ülkemde ezan sesleri susmayacak
Ay Yıldızlı Bayrağım dalgalanacak
Bu zafer nesillere aktarılacak
Hep Çanakkale adıyla anılacak

Çanakkale'm benim, nice canlar aldın
Sana göz dikenleri denize saldın
Topun yok tüfeğin yok düşmana daldın
Cesaretinle herkese korku saldın

Salınarak yürüdü aslan yiğidim
Zafer ben diyen gençliktedir ümidim
Cihan savaşında Dedemdir şahidim
Cennette kucak açmış bekler şehidim

Sen zaferinle dünyaya vedin sesi
Bu zafer oldu, ülkemin can nefesi
Hücuma geçti Arıburnu Cephesi
Devamıdır, Afyonun Kocatepesi

Yoktur, kimlerin öldüğünün kanıtı
Niye savaş, vermiyor kimse yanıtı
Işık tutuyor, Göktürklerin yazıtı
Çanakkale'de Meçhul Asker Anıtı

Muharrem ERKİL
Türk Eğitim-Sen Burdur Şubesi

ÇANAKKALE ÇİÇEĞİM

Sancaklar dalgalanır
Dünyanın gözü sende.
Kimseler yan bakamaz,
Can dururken bedende.

Çanakkale çiçeğim,
Gözbebeğimsin benim.
Gül'üm, Lale'm, Orkidem,
Aşığınım ben senin.

Conk bayırından Atam,
Düşmanı bahre döktü.
Türk ordusu önünde,
Bütün dünya diz çöktü.

Böylece dünya duydu,
Milletimin ününü.
Aslanoğlu bir daha,
Kutla yıldönümünü.

Nurettin ASLAN
Türk Eğitim-Sen İstanbul 4 No'lu Şube

ÇANAKKALE DEMEK

Kara toprak, kan ağlar; kan kokar mavi deniz,
Ana babalar telaşlı, şanlı ordu çaresiz,
Dillerde, hep aynı dua, gönüllerde aynı iz,
Umut, Çanakkale demek; Çanakkale de biz.

Her asker bir fidandır, her kahraman bir filiz,
Şehit düştükçe her biri, kan ağlar içimiz,
Bu yağan, yağmur değil; belki nur, belki feyiz,
Dua, Çanakkale demek, Çanakkale de biz.

Bu harp bir başka, bu savaş,cihanda eşsiz,
Anayı babayı unuttuk, siperler oldu evimiz,
Çarıklar yırtık, elbiseler kirli; ama yürekler temiz,
Sabır, Çanakkale demek, Çanakkale de biz.

Dağlar taşlar hep susar, kurumuş dudaklar sessiz,
Yemeyi içmeyi de bıraktık, ölmek oldu işimiz,
Can bedenden çıkınca, gözler de kalır fersiz,
Şehit, Çanakkale demek, Çanakkale de biz.

Tarihe şeref verir, bizim şanlı mazimiz,
Çünkü onu biz yazdık; şehidimiz, gazimiz,
İcabında, vatan için, hepimiz birer Seyit'iz,
Vefa, Çanakkale demek, Çanakkale de biz.

Vatan kutsaldır elbet, hürriyet tek derdimiz,
Bu kutsal görev için ehit nice gencimiz,
Nusret, Nusret' le geldi; düşman bile habersiz,
Zafer, Çanakkale demek, Çanakkale de biz.

Yıl bin dokuz yüz on beş, mart on sekiz,
Düşman bogaza dayandı, gücü kuvveti hadsiz,
Yurt için candan geçtik, gayrisini elbet veririz,
Vatan, Çanakkale demek, Çanakkale de biz.

Seher ALKAN
Türk Eğitim-Sen Niğde Şubesi

ÇANAKKALE DESTANI

Ey! Tarihi kahramanlıkla şahlanan Anadolu,
Şehitler diyarı, atalarımızın mimarısın.
Her zaman şereflidir inan yüce Türkoğlu.
Bizim hürriyetimizin büyük iftiharısın.

Yüzüncü yılında hala taptazedir Çanakkale.
Binlerce insan, binlerce canla topraktasın.
Düşmanın "Alacagız" sandığı bir hayale,
Bozgun verip, dimdik ayakta dunnaktasın.

Kollar, bacaklar haykırırken "Allahu ekber "
Nasıl bir ruhtur ki kaldırır mermiyi
Bir anda bozulur düşmanın bildiği tüm ezber
Şerefli kılar bu dik duruş ölmeyi.

Biz bir milletiz ki tarihimiz Şereftir.
Özgürlük bizim adımız, soyadımız hürriyettir.
Başlarımız dik, ruhlarımız Çanakkale'ye akar.
İnançlı göğüslerimiz daima Allah' a tapar.

Yılmadan, yıkılmadan, asla sorgulamadan
Kaderlerimiz namus yoluna siperdir.
Kalplerimiz çelikten, pantolonlarımız yamadan
Gözlerimiz kartal gözleri, alınlarımız terdir.

Fatma SIĞINIR
Türk Eğitim-Sen Kahramanmaraş 2 No'lu Şube

ÇANAKKALE DESTANI

Ellerine kurban, gozlerine hayran olduğum.
Ne şerefli bir tarih sundun sen bana
Geçmişinde geleceğimin sonsuzluğunu bulduğum.
Benim de canım kurbandır bu vatana.

Tarihe sığmayan bir destandır Çanakkale
Değil yüzyıl, bin yılllar yaşayacak.
Düşmanlar sanmış sade çanaktan bir kale
Bilememişler kalplere demirden bir yele saplanacak.

Ey! Aslanlarımızın kanıyla sulanan Çanakkale
Bir kükreyişin durdurur koca gemileri.
Hiçbir cemal benzemez bu eşsiz cemale.
Alevden koç yiğittir tüm erleri.

Benim de anneannemin kardeşi oradadır.
Senin de atan, deden orda yatmaktadır.
Orası ki gönlümüzün pınarıyla yıkansa,
Çoban yıldızı gibi aydınlığa uzansa,

Ey! Gönlümün sultanı, şehitlerimin toprağı
Kutsal emanetim, hürriyetim, kanım, etim
Ey! Türkün dalgalanan ay-yıldızlı bayrağı
Sana sonsuz şükran duyacaktır milletim.

Fatma SIĞINIR
Türk Eğitim-Sen Kahramanmaraş 2 No'lu Şube

ÇANAKKALE DESTANI

Çakal sürüsü ne vatan uğruna ne bayrak uğruna;
Saldırdı Türk'ün yurduna hayasızca.
Mehmetçiğin elinde Kur'an, dilinde Allah Allah!
Yer gök şahidi olanlara.

Rabbim o nasıl bir andı;
Kanlısırt'ta her yer kandı.
Kenarda bekliyordu akbabalar;
Kefensiz yatıyordu kınalı kuzular.

Conkbayır'da oluyordu asıl olay;
Daha on sekizinde, ondokuzundaydı 57. Alay.
Ölmeyi emrediyordu mavi gözlü komutan;
Mehmetçik düşünmedi bile bir an.

Tüm alay koşarak gitti uçmağ'a;
Çil yavrusu gibi dağıldı düşman sağa sola.
Mehmetçik yeni bir destan yazıyordu ecdad yolunda;
Churchill tırnaklarını yiyordu rıhtımda.

Düşman askeri anlamıştı burası Türk yurdu;
Keferelerin komutanları kudurmuştu.
Çaresizce arkasına bile bakmadan;
Defolup gitti Türk yurdundan.

Geride kaldı mı biçare yavrular?
Ağlıyordu yetim canlar.
Ortada ne alim kaldı ne sanatkar;
Ölü demeyin diridir onlar!

Kürşad TATLI
Türk Eğitim-Sen İstanbl 5 No'lu Şube

ÇANAKKALE DESTANI-AKROSTİŞ

"Çanakkale kolay lokma" Diyene
Arslan gibi pençe attı Mehmetçik.
Namertliğin hırkasını giyene.
"Allah Allah" diye çattı Mehmetçik.

Kara yağız delikanlı olarak
Kor yürekli, ak alınlı olarak
Al bayraklı, özü şanlı olarak
Lime lime edip yuttu Mehmetçik.

Eski düşman dost mu bilir bizleri
Dünya çökse zayi olmaz izleri
Edepsize maske olan yüzleri
"Seyit" olup topa tuttu Mehmetçik.

Tüfek eski, mermi çürük sandılar.
Ayağında yırtık çarık sandılar.
Nevale az, kalbi kırık sandılar.
Işık almaz yerden bitti Mehmetçik.

İbrahim KUZU
Türk Eğitim-Sen Ankara 6 No'lu Şube

ÇANAKKALE DESTANI

Çanakkale'de destan yazıldı, okumasını bilene
Avuç dolusu masum, savundu vatanı gafile,
Nedenini herkes biliyor, ucu haçlıya dayanıyor
Amacı belli Müslüman'ı yok etmek gayesi
Kınalı Mehmetler savunuyor vatanın her karışını
Kalpten gelen iman, dilde haykırılan tekbirlerle,
Allah bizimle diyor Mehmet, Hasan, Mustafa
Lailaheillallah diyor diller bir çarpıyor gönüller
Ey gafiller, çekilin bu Türk yurdu,
Dört bir yandan sararız bizi boğacak kurdu.
Evet, bizi ayakta tutan bu güç bu iman
Seyit onbaşıya 215 okkayı kaldırtan
Ta ki sınamasınlar artık Türk'ün sabrını
Arş-ı titretir bizdeki tarih şan
Ne çabuk unuttular Alparslan'ı Süleyman'ı Fatih'i,
Işık oldu Mustafa Kemal, Çanakkale aydınlattı bizi.

Cengiz GÜVERCİN
Türk Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Bir bahar daha geldi yıl, bin dokuz yüz on beş
Başımıza yıkıldı yamyamlar, sürüyle leş
Ne kadar da aptalsın Freng, çabuk unuttun dünü.
Yamyamlara ders verdik bir on sekiz mart günü
Çanakkale muamma bir destan çözülemez
Üstüne Çanakkale'nin destan yok, yazılamaz
Tatlı tatlı eserken, Anadolu yelleri
Göz dikti güzel yurda hristiyan dölleri.
Yedi düvel bir oldu saldırdı üstümüze
Tüm haçlı keferesi, nasıl da kıydı size
Siz ki, Alper Tunga'nın yiğit erleriydiniz
Meydanlarda şakıyan şimşektiniz, seldiniz
Öylede kolay kolay ser verdiniz diyemem
Sizi ne kadar övsem borcumu ödeyemem
Ne işleri vardı ki evimize geldiler
İngiliz'i Fransız'ı bizden çok yal yediler
Çanakkale önünde çok şanlıydın be Mehmet
Sana kem gözle bakan düşmanınsa çok namert
Dostun yoktur Dünya'da, kimse sana el vermez
Attın Kürşat narası, "ÇANAKKALE GEÇİLMEZ"
Anlamadı zavallı Anzak'ın küçükleri
Alpaslan'ı ne bilir ecnebi kaçıkları
Ne arasın Anadolu'da Yenizelanda
Mehmetçiğin şerefi yatar, akan kanlarda
Alperenler destan yazdı, çoktu harikalar
Ezanı duyunca şaşırmış, Dağlı Gurkalar
Hep bunların gelişi pekte hoş değil belli
Kimi de hiç duyulmamış taa, Senagalli
Ne güzelde yakışırmış mavi deniz kana da
Yanlış kapıyı seçtin burası Anadolu Kanada
Hindu bile gelirde, karşılamaz mı her Türk
Göğsünü siper etti Mehmetçikle ATATÜRK
Avusturalya'da gelmiş ya, işleri felçti
Ben bunları söyledim kızım deftere geçti
Kefere hiç biter mi sayıları çoğidi
Ordan buradan derlenmiş, altı yüzde Yahudi
Geldiler düğün dernek, sanki Ergenekondan
Orası Conkbayırı, ayırır tatlı candan

Düşmanı karşılarken gülüyor, oynuyordun
Sanki biz duyar gibi, hep Yasin okuyordun
Annen seni yollarken, acep baban neylemiş
Başkomutan sizlere ölüm emri eylemiş
Mehtap var geceleyin Arıburnu parıldar
Akan küçük derede, şehit kanı şırıldar
Mehmetçik hücumdaydı bir elinde silah
Şehadete gidiyor, anası etmesin vah
Mermisi dahi yoktu, ne topu ne tüfeği
Bu zaferin ardında vardı iman gerçeği
Bunlar insan kurdu döktüler ekşimiş aşa
Düşmanın bile hayran sana ey Cevat Paşa
O şanlı şehitler, yurdumun bacını verdi
Bedrin aslanlarına, Akif Özdeş eyledi
Mevlam sizi yaratırken ruhunuza özenmiş
Mehmedimin gemisine Nusret vermiş, şan vermiş
Şehadete giderken göğe nazlı uçtunuz
Türk İslam alemine, ne ufuklar açtınız
Geride mavi deniz, siz giderken allandı
Yepyeni ufuklarda ayla, yıldız sallandı
Şimdi gezip tozarken, gül gülistan oralar
Anadolu minnettar, dua eyler analar
Soyun temiz, dedemiz Oğuz Kaan Han
Bilemez ki ne dese, Haydar Pehlivan
Gökten birer birer koparsak yıldızları
Size çelenkler örse, yurdumuzun kızları
Öyle mahmur mahmur kabrinizde uyurken siz
Acaba, acaba borcumuzu ödeyebilmiş miyiz

Haydar İŞLER
Türk Eğitim-Sen Kahramanmaraş 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Türk milleti tarihinde şeref ile yaşarken,
Birileri sinsice kefen gömlek biçerdir.
Çanakkale boğazı kıyıları taşarken,
Birileri Türk kanını kadeh kadeh içerdi.

Türk Milleti her ulusa insan gibi bakarken,
Birileri toprağına adice göz dikerdi.
Çanakkale kıvrım kıvrım akarken,
Birileri her zaman fitne – fesat ekerdi.

Türk Milleti yerde koymaz Ata'sının kanını,
Düşman kuşatmıştı yurdunun her yanını.
Çanakkale söz vermişti "ya istiklal ya ölüm",
Türk için yenilmekti en büyük zulüm.

Yurdu kurtarmaktı artık tek çare,
Hep birlikte yemin etti söz verdi.
Kalamazdı bu zulüme bi çare,
Hayatı değildi, vatandı derdi.

Hazırlandı, Allah deyip atıldı,
Ardından çoluk-çocuk bu savaşa katıldı.
Artık her taraftı bir mahşer yeri,
Şerefle ölürdü, dönmezdi geri.

Ey Türk oğlu! Unutma bir yanını,
Can ile kurtardın öz vatanını.
Dünya gördü yine yüce şanını,
Aldın "Çanakkale Geçilmez" ünvanını.

Sami ÇELİK
Türk Eğitim-Sen İstanbul 6 No'lu Şube

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

On sekiz mart tarihi gün,
Dünya gelse baş edemez,
Çanakkale geçilemez.
Türklük için kutlu düğün,
Türk Milleti ezilemez
Çanakkale geçilemez.

Türklük kan verenler
Vatan için can verenler
Kışlalarda Alperenler
Sıra sıra sezilemez
Çanakkale geçilemez.

Conkbayırı, Dumlupınar,
Görenlerin kanı donar.
Seyit çamış gibi çınar
Yıkılmadı, yıkılamaz
Çanakkale geçilemez.

Aslanoğlu "gökte kuşa"
Adın yazsam dağa taşa.
Seninle erdik barışa,
Sensiz ülkem gezilemez,
Çanakkale geçilemez.

Nurettin ASLAN
Türk Eğitim-Sen İstanbul 4 No'lu Şube

ÇANAKKALE İÇİNDE

Çanakkale içinde aynalı çarşı
Mehmet'in narası titretir arşı
Of gençliğim eyvah
Bu diyarın denizi denizdir, dalgası dalga;
Mehmet'im köyünde duramaz başlarsa kavga…
Her biri nefer değil meşaledir:
Say ki buralar Mohaç, Malazgirt, Bedir!
Çanakkale'de akıp gider her saat;
Atalar şanını yüceltmekse maksat,
Ufkun kızıllığı bil ki kandandır,
Bulutlar şehidin cennete yol aldığı kervandır
Ey düşman!.. Yağmur olup yağsan da tepelerden,
Namert silahını doğrultsan da her yerden,
Mehmet'i bir an tereddüt mü eder sandın?
Bir eşi var mı cihanda verdiğim andın!..
Yolum Kılıçarslan'ın, Yavuz'un yolu;
Babam da şehittir, hem şehit oğlu…
Boşa yorma kendini, anlayamazsın!
Destanımı, içinde yaşatanlar yazsın…
Ezelden ebede yoldur hızımız,
Salındıkça yaşar ay-yıldızımız
Of gençliğim eyvah
Başka sevda tatmadı bu yürekler:
Her kavga, bir Mustafa Kemal bekler…
Yeniden açsın diyen bin bir rengiyle çiçek,
Her yiğit bir Fatih'tir, her nefer kahraman, gerçek!
Çanakkale içinde yiğitler yatar,
Mehmet'in yüreği toprakta atar
Of gençliğim eyvah

Ömer KARATAŞ
Türk Eğitim-Sen Aydın Şubesi

ÇANAKKALE KOÇAKLAMASI

Nasıl anlatayım ki o mübarek beldeyi
Hangi sözcüğü seçmeliyim, hangi cümleyi?
Anlatmak için burayı kelimeler yetmez
Buraya bir gelenin ayağı geri gitmez.
Bırakıp bir kenara tüm zevkini şuhunu
Her Türk genci duymalı Çanakkale ruhunu.
İliklerinden geçip ciğerine inmeli
Her zerresine ruhunun bu duygu sinmeli.
Ayaklarını basınca bu kutlu toprağa
Durup da düşünmeli geçmişini bir daha.

Yüce Türkoğlu, toprağını tanımalısın!
Sen bu toprağın kanı, bu toprağın malısın.

Gezip gör Seddülbahir'i, Ertuğrul Koyu'nu
Gör ki nasıl da çetindir bu ölüm oyunu.
Türk ordusu orada cesaretle bilendi
Tam üç bin kefereye kahramanca direndi.
Zığındere'de şehit düşen onca yaralı
Trablusgarplı, Yozgatlı, kimi Tomarzalı
Düşünmediler bir an bile geri dönmeyi
İstediler yıldız gibi parlayıp sönmeyi.
Düşman çok, cephane yoktu, perişandı üst baş
Uyku yasaktı, yedikleri iki tayın aş
Ya üzüm hoşafı ya da kurtlu mercimekti
Bazen de paya düşen aç susuz yürümekti.

Silahları eskiydi, düşman ise şendiler
Silahla değil onları inançla yendiler.

Tabyaların önünde görünce siperleri
Canlanıverir gözünde şanlı Türk erleri
Allah Allah sesleriyle düşmana yürürler
Kanlı Sırt tepesini şimşek gibi bürürler.
Conkbayır tarafından sanki bir ses duyulur
Yarbay Mustafa Kemal "ölüm" diye buyurur.
Askerler bu buyruğa tereddütsüz uyarlar

Şahadete ermenin sevincini duyarlar.
Seyit Onbaşı, Hasan Bey ve daha niceleri
Yatmadı bizim için gündüz ve geceleri.
Vatan için, olmadık zorluğa katlandılar
Gencecik yaşında nice adsız kahramanlar.

Türk evladı! Hatırla yere her basışında
Şehitler kanı var toprağın her karışında.

Buna rağmen bu toprağa tükürüp söversen
Kendi ecdadın yerine küffarı översen
Defolup gidecek övdüğünle kalacaksın
Gidemezsen intihar et, çünkü bir alçaksın!

Bilgehan AYATA
Türk Eğitim-Sen Sivas Şubesi

ÇANAKKALE MAVERA

Dayandı anavatanın kapısına iblisler,
Toprak saf tutmuş; güneş Mevla'ya yakarıyordu.
Çeliğe su veren koç yiğitler,
Şahin Sırtı'nda, Conk Bayırı'nda ölmekliği çağırıyordu.

Zaman bile üşüdü, titreşti Çanakkale!
Ölümüm kuşananlar, ölümsüzleşti Çanakkale!

Som ateşin içine dalarak,
Zümrüd-ü Anka gibi küllerinden doğarak,
Ümmeti bekleyen NEBİ ile kucaklaşarak,
Cumhuriyet'e giden yolu aydınlattılar.

Demir yürekli taburlar , devleşti Çanakkale!
Lav dilli ejderhaya dönüştü Çanakkale!

Fundalıklarda esen cennet kokulu rüzgar,
Dinledi coğrafyanın haykıran sesini,

Yedi düvel haddini aştı Çanakkale!
Mektepli körpe evlatlara şehadet düştü Çanakkale!

Koparken kızılca kıyamet,
Yayan yürüyüp, yavan ekmek yediler.

Sarınca gök kubbeyi cümle melekler,
Zerre kadar incinmedi Mehmetler.

Kınalı kuzular çelikleşti Çanakkale!
Kanatlandı, cepheden cepheye uçuştu Çanakkale!

Ey zalim medeniyete tapan!
Mukaddes mabedimi, namütenahi yuvamı yıkan,
Kafirlerin karanlık masallarına inanan,
Akbabalara kalır mı sandın vatan?

Ateşle su birbirine karıştı Çanakkale!
Deniz yandı, tutuştu Çanakkale!

Huda'dan zırhlı iman dolu göğsümüz,
Alınlar secdede, duayla bilenmiş süngümüz,
Seyret, kahraman orduyu ey yüzsüz!
Hasbünallah bir ölür; bin diriliriz.
Boğazın kutlu suları dalga dalga coştu Çanakkale!
Acı mayalandı, sabır taştı Çanakkale!

Türk'ün can evinde yezitler dolaşamaz,
Ucube dolu gayyalar bizi korkutamaz,
Türk esir alınamaz;gaflet uykusuna dalmaz,
Allah bir! Nidalarını garp susturamaz.

Gökler çatırdadı, hırçınlaştı Çanakkale!
Hürriyet aşığı nesil, destanlaştı Çanakkale!

Ey millet-i memduha!
Bu ezan senin,
Bu asker yatağı toprak senin,
Bu ay yıldızlı al bayrak senin,
Ecdadı şanlı, necip bir milletin,
İzinde Mustafa Kemal'in,
Arayışı, uyanışı, dirilişidir Çanakkale!

Dilek ŞAHİN
Türk Eğitim-Sen Bursa 2 No'lu Şube

ÇANAKKALE RUHU

Düşman donanması İstanbul'a girecekti,
Osmanlı'nın varlığını toptan silecekti.
Müttefiklere yardım seninle gidecekti.
Bir çırpıda planları bozdun Çanakkale.

Rusya'ya yardıma gideceklerdi olmadı.
Uzun sürecek savaşı gözleri almadı.
Koç yiğitler bu uğurda nafile solmadı.
Düşman gemilere mezar kazdın Çanakkale.

Deniz umutları bitti, gördüler karayı.
Mehmetçik Allah'ü Ekber'le attı narayı.
Sonunda aldılar iflah olmayan yarayı.
Yokluk içinde destanlar yazdın Çanakkale.

Dünyanın her yerinden onca asker toplandı.
İslam'ı kurtarmak uydurdukları plandı.
Kurşunlar karşılıklı birbirine saplandı.
Kefere planları sezdin Çanakkale.

Vatanın her yerinden onca asker toplandı.
Niyetleri şehit olmak, girdiler sıraya.
Kimisi gazi, kimisi şehit düştü
Haritaları yeniden çizdin Çanakkale.

O günkü heyecanımız bitti mi yoksa ne?
Birlikte destanlar yazabilir miyiz yine?
Kaldı mı bizde o günkü çelik bilek, sine?
Dağınık halimize mi kızdın Çanakkale.

Cennet vatan, destanlar diyarı Anadolu.
Etrafın sana göz koyan hainlerle dolu.
Beraberce kıralım sana uzanan kolu.
Geleceğimize plan çizdin Çanakkale.

Cemil UYGUN
Türk Eğitim-Sen Sinop Şubesi

ÇANAKKALE SAVAŞI'NDA

Dedem anlatırdı;
" Yıl 1915;
Kara bulutlar vatan toprağımızın üstüne,
Çanakkale, İstanbul Boğazı'nın suları
Yasla dalgalandı.
Dünyanın ta öbür ucundan,
Yedi düvel geldi üzerimize,
İngilizler, Fransızlar,
Avustralyalılar, Hintliler…
Denizden, karadan,
Dört bir yandan saldırdı.
Güçlü topları, tüfekleri,
Gülleleri, bombalarıyla,
Kan emiciler gibi saldırdılar!
Hesap edemediler,
Türk askerinin,
Anadolu insanının
Vatan sevgisini…
Anaların sağ yanı ciğer parem, kınalı kuzum dese de
Vatan sevgisi ağır bastı.
Alladılar, pulladılar, kınalar yaktılar,
Geri dönmeyeceklerini bile bile

Dualarla gönderdiler,
Öpmeye kıyamadıkları
Kınalı kuzuları,
Ciğer parelerini.

Bebekler beşikte yanık türkülerle büyüdü.
Dul kaldı yeni gelinler,
Yetim büyüdü çocuklar.
Baba nedir bilmeden sevdiler
Sararmış solmuş
Fotoğraflarda gösterilen
Gülyüzlü babayı

Bayram nedir yaşamadılar,
Yeni papuç, yeni fistan giymediler
Yama üstüne yama bedenleri ısıtan.

Şehirlerde, köylerde
Kadın, çoluk çocuk, ihtiyarlar,
Yaşam savaşı veriyordu!
Cenazeleri, kaldırmak
Kadınlarımıza kaldı.
Ne günler yaşadık milletçe,
Anadolu'da yokluk,
Cephede yokluk!
Öyle bir yokluktu ki yaşanan
Kayık yerine
Ekmeği tuza bandık
Gecenin ayazı,
Dondurucu soğuk,
İliklerimize kadar işledi.
Uykusuz geceler,
Hasta, yorgun bedenler
Yedi düvelin topu, tüfeği
Yıldırmadı,
Yenilmedik!
Destanlar yarattık yokluklar içinde,
Haykırdı Mehmetçiğe Conkbayır'da Mustafa Kemal,

"Ölmeyi emrediyorum size"
Kıyameti yaşadık…
Kanla doldu Zığındere, Kervizdere,
Seddülbahir, Kumkale, Kireçtepe'de
Toplar dövüldü durmaksızın..
Havada çarpışan kurşunlar
Anaların yüreğinde parçalandı,
Şimşek şimşek!
Kollar, bacaklar savruldu sağa sola
Dolu dolu yağdı toprağa,
Çimen çimen, çiçek çiçek
Yeşerdi her bahar tarlalarda,,,
Vatan sevgisiyle yoğrulan
Körpecik bedenler.

Savaşırken insanlığı öğrettik
Yarasını sardık düşmanın,
Gelecek nesillerin,
Hür topraklar üzerinde yaşaması için

Can verip;
Toz olup savruldu,
Çanakkale topraklarında Mehmetçik!"
Böyle söyler, böyle anlatırdı dedem.

Şimdi dudaklarımızdan dökülecek dualara
Ebedi sonsuzluklarına
Bir gül demeti gibi sunulacak
Minnettarlığın, sevginin,
Duyguların dua seli olup aktığı,
Sonsuzluğunuzun aydınlığında
NURLAR İÇİNDE YATIN
AZİZ ŞEHİTLERİMİZ,
YÜCE ATAM!

Emine ATICI
Türk Eğitim-Sen İzmir 3 No'lu Şube

FERDALAR

Ey Ferdalar, gönlümdeki aşkla haykırıyorum her lahza
Bu aşkla ferdalarda rah-ı vatan lebriz-i ziyadır

Sen ki hamiyyet meydanında toprağa tezyin edesin
Ey Şebab, bu aşkla hun-i helak edersin

İşte rah-ı vatanı şereflendirecek afak sensin
Cihandan sukun-i menama bürünmüş düşmen temaşada

Tahammül yok artık esbab-ı cefayı arayanlara
Nev Şebab kan kokusu sinmiş bağ-zar sana sesleniyorum

Sen ki metanet ü mezelleti rededen ecdadın torunusun
Yol vermeyen geçitler senin hüccet-i namusundur.

Şebi, zemini, asmani gül kokar cevher-i elmastır
Selametin hamir-i mayan onların kanlarından doğdu

Ey Şebab, senin akranın şimdi ecdadın ağuşunda
Öyleyse ruhun Çanakkale'de gözün afakda bayraksın

Bu millete bahşetmiş Hakim-i Mutlak toprağı ve bayrağı
Sen var oldukça yüreklerde terennüm eden bu ruh sönmeyecek

"Allah yolunda öldürülenler" ölü değildir, inancı
Anadolu'nun bağrında semaya yükselen ezan sesinde

Asımın Nesli… Sensin Ey Şebab bunu unutma
Ulvi gönlünde lebriz-i ziya ile Türklük gururundur

Anadolu'nun şiir-i jiyanı mermilere nakşoldu esması
Ellerinde Kur'an'ı revan oldular cennete

Lisan-ı hal ile hali dilimiz seni anlatmakta cihana
Sebeb-i terk-i can hasret ateşi ile yana Mevla'ya

Ümidei vatan olan pak ü muhteşem Ey Şebab
Meydan-ı hamiyyet ile sükun-ı menam olmasın

Başımız semada mest-i mağrur olurken tek maksudumuz
Beyanımız sine-i derunun da hak yeksan olmak

Hasılı senin koynunda hoşemim hassiyetı-i kat-ı hayattan
Dar-ı bekaa'da rahat uyu metanetliler seni unutmadı

Hakk-ı nimet için toprağı tezyin eden hezaranlar
Şühedalar kan-ı Güherler, ruhunuz şad olsun

Münüre KAHRAMAN
Türk Eğitim-Sen Sivas Şubesi

BEN ÇANAKKALE ŞEHİDİ

Ben Çanakkale şehidi, adım Hüseyin.
Kanım aktı toprağa, mutluyum seviçliyim.
Beni "Öldü" demen, kalbinizde biriyim,
Vuruldum, yıkılmadım Yaradan'ın adıyla.
Ben Çanakkale şehidi toya gelirim.
Düşmanı da görünce şaha kalkar hislerim.
Peygamberin övgüsüne nail olmuş milletim,
Belledim, göğüs gerdim Yaradan'ın adıyla.
Ben Çanakkale şehidi yârim uzakta,
Akacak kan asla durmaz damarda.
Bir oğlum var Mehmet, anasının yanında,
Okudu, "Nasip" dedi Yaradan'ın adıyla.
Ben Çanakkale şehidi yitirmem yakarı.
Düşman gelir ağır ağır kıyılardan yukarı.
Hırsla dolmuş yüreği sarı saçlı soytarı,
Bekledim, sabrettim Yaradan'ın adıyla.
Ben Çanakkale şehidi yüküm ağırdı.
Siper bana yatak, kuru ekmek azıktı.
Bir elimde tüfek, bir elimde Kur'an'dı,
Okudum kurşun sıktım, Yaradan'ın adıyla.
Ben Çanakkale şehidi askeri siperdi.
Geri dönüş yok, ölüm haktır mevzide.
Bedenler kan olmuş, canlar cennete,
Yattım uyuyorum Yaradan'ın adıyla.
Ben Çanakkale şehidi, beni unutma.
Sahip çıkın benim vatanıma yurduma.
Yapmadı bu sefer evvel Allah bir daha,
Girmesin, çiğnetmeyin Yaradan'ın adıyla.

Veli KOÇER
Türk Eğitim-Sen Antalya 1 No'lu Şube

SUÇUNUZ ÇOKTU!

Çanakkale'ye, vatanıma göz dikti düşmanlar,
Sömürge askerleri topladılar apar topar,
Girdiler yurdumuza, onlarda vicdan ne arar,
İngilizler, Fransızlar ülkemde işiniz neydi?

Öldürüp, öldürttünüz yüzbinlerce fidan genci,
Söyler misiniz atalarımın, suçları neydi?
Zalimce mahvettiniz yüzbinleri, geleceği,
Düşmanlarımız ve yandaşları kastınız neydi?

Ülkemi silemeyeceksiniz haritalardan,
Gelipte uzak diyarlardan ve Avrupalardan,
Başaramadı makineniz, ferriniz, fendiniz,
Sulara düştü hileleriniz, hayalleriniz.

Eli öpülesi Mehmetçikler, Seyit Onbaşı,
Vatansever şehitlik gaziler başların tacı,
Onlar milletimizin can dostu, gönül ilacı,
Bütün dünya bilsin ki düşmanlar, suçunuz çoktu.

Erdoğan ERKORKMAZ
Türk Eğitim-Sen Kırıkkale Şubesi

ÇANAKKALE DESTANINA SEVDALI BİR YÜREĞİN HAYKIRIŞI

Benim için Çanakkale,
İçimdeki tarifsiz bir sevda, bir coşku
Nasıl anlatılır bilinmez.
Ancak içinde benim gibi hissedebilen bilir.
Çocukluğumdan bu yana hiç eksilmedi.
Çanakkale içinde vurdular beni,
Ölmeden mezara koydular beni,
Bu mısralar beni benden alır.
Kulaklarım ilk işittiğinden bu yana,
Çanakkale destandır yiğitlerin sevdasıdır.
Şehitlerin ölmez vatan sevdasıdır.
Yaşayıp anlayanların kalplerinde yaşar.
Nasıl Mecnun Leyla'ya sevdalıysa,
Bende öyle sevdalıyım bu destana,
Çanakkale geçilmez ölümüne
Korur binlerce sevdalı yürekler.
Anların babaların ağıtları,
Bebelerin ağlamaları,
Gülen sevdalı gözlerin nağmeleridir.
Özgürce koşturan çocukların,
Gelin güvey olmuş aşıkların,
Yaşamış koca nine ve dedelerin
Gökte uçan özgür kuşun ve kelebeğin,
Ay yıldızlı şehit kanı bayrağımın.
Taşımın toprağımın ekmeğimin
Kabirlerinde yatan binlerce
Türk insanının adıdır Çanakkale,
Şükür sana yarabbim
Ne büyük sevda var yüreğimde,
Beni benden alıp götürür.
Aşık Veysel misali
Yazdırırdı yazdırır ağlatır,
Kalem kağıt yetmez coşkuma
Dilim dönmez olur yüreğime,
Ağlamak gelir ya içimden,
Gözlerim bulanır yaşlarla dolar,
Bir damla yaş akar gözlerimden,
Bir görebilseydim Çanakkale'yi

O topraklara ayak basabilsem,
Yüreğimdeki coşkuyu orada yaşasam,
Nasip olurda bir gün gidersem,
Doya doya sevdama kavuşmuş olacağım.
Ruhları şad olsun şehitlerimizin,
Mekanları cennet olsun.
Vatanımız sağ olsun.
Vatanımız sağ olsun sonsuza dek.

Orhan ALAKUŞ
Türk Eğitim-Sen Denizli Şubesi

ÇANAKKALEMİZ

Biz hepimiz biraz Çanakkaleli,
Biraz gazi biraz şehidiz!
Belki ezelden bile eski,
Uzun zamanlar önce,
Orta Asya'dan uzandık geldik…
Hep koca kavgaların içinden,
Kanımız canımızla geçtik.
Bizi, bizim olandan koparamazlar!
Çanakkale şimdi Anadolumuzun
Kanlı canlı nefesi;
Şahadetin sesi, gururun remidir.
Orda yatan yiğitler,
Küçücük, çocuk şehitler,
Aramızda ruhumuzda hiç ölmeden,
Capcanlı yaşayan tarihimizdir.
Bugün dünün hatırası değil
Bizzat var olan en büyük delilidir.

Özlem ŞANLI
Türk Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube

ÇANAKKALEM

Gökten yağmakta iken yağmur gibi mermiler,
Canını vermekteydi kadın, erkek, sabiler…
Yardım et Yarabbim! İnsin semadan melekler,
Çanakkale'm yasta, Çanakkale'm inler.

Yalnız gemi mi gömüldü, al serin sulara,
Bir nesil yok oldu inan ki Gelibolu'da,
Kara toprak al oldu akan mazlum kanıyla,
Çanakkale'm kanar, Çanakkale'm iniler,

Bin yıllık Türk'ün yurdu olur mu zalime yar?
Yediden yetmişine her canın kalbinde har,
Son nefeste tüm asker hayatta tutan bir zar,
Çanakkale'm hasta, Çanakkale'm iniler.

Türk'ü silmek tarihten hepsinin tek niyeti,
Bunun için burada Frenk, Rus, İngiliz'i…
Göğsünde iman gücü, içmiş aşk şerbetini,
Çanakkale'm şahta, Çanakkale'm gürülder.

Maziye dön bir bak! Türk ne zaman olmuş tutsak?
Duyma bir an hiç şüphe bugün de olmayacak,
Top, tüfek olmazsa düşmanı kanla boğacak,
Çanakkale'm şahta, Çanakkale'm gürülder.

İnan anlatamazlar senin bir tek gününü,
Mümkün mü tasvir etmek kanla dolu ününü,
Yüz yıl geçti aradan bağrındaki gülünü,
Çanakkale'm saklar, Çanakkale'm kokular.

Ahmet TÜRKMEN
Türk Eğitim-Sen Giresun Şubesi

KAHRAMAN TÜRK ASKERİ

Ey, kahraman Türk askeri!
Allahaısmarladık dedin giderken…
Çanakkale'de aşk denizinin feneri,
Söz konusu vatansa, yaşamak henüz erken.

Baba ocağını canı, cananı düşünmedin,
Geride kalmayı kendine yakıştırmadın.
Sadece vatan aşına yaşamaktı niyetin,
Kanınla yazdın Türk adını, tarihe nakşettin.

Eleminden yas bağlamış toprak ve ağaçlar,
Semada toplanmış kül yüklü bulutlar,
Sırtlayıp dünyayı gelmiş, kin saklı canavar.
Korkma, sana ezelden verilmiş, hür kokulu muştular.

Önce denizi aşmak istedi, şaşkın,
Dövdü umursuzca bataryaları, azgın,
Türkün yüreğinde şehitlik arzusu taşkın,
Yetti o anda, Nusret'in marifeti ansızın.

Top, mermi yağmakta gökten,
Kalktı, Koca Seyit barut içinden,
Yapıldı dualar ana sütü gibi içten,
Koca bir yürekti adrese teslim edilen.

Arsızların, payitahtı ele geçirmekti niyetleri,
Boşa çıkınca bütün gayretleri,
Göz göz arttı gülünç hayretleri,
Tasını tarağını toplayamadan döndü geri.

Kalleşlikte tanımazdı hiçbir sınır,
Topladı binbir kuvvet yalan dolanla,
Namert, Çanakkale'den öteye yol var sanır,
Belirir şüheda toprağında, o kıt aklınla

Kınalandı Hasanlar, yola düştü meçhul kahramanlar,
Aktılar bir nur misali, peygamber ocağına,
Kimi yeni ulaşmış onbeşlik çağına
Doymadan baharına, şeref verdiler şehitler diyarına.

Alçak, yaptı şuursuz hamlesini,
Kolay mı almak Alçı tepesini.
Beyazlar arasında helalleşmeler,
Hazırdı mevzide evlad-ı şahaneler.

Başladı görülmemiş bir hengame,
Yahya Çavuş oldu çelikten kale.
"Allah! Allah!" dillerde hep aynı name,
Döküldü düşman, parladı Çanakkale!

Armağandır bizlere bu kutlu vatan!
Çanakkale'de verildi binlerce kurban.
Toprağında rahat uyu eşsiz kahraman,
Unutturmadı şükür seni, yüce Yaratan!

Murat AKBAŞ
Türk Eğitim-Sen Balıkesir 1 No'lu Şube

BİR DESTANDIR ÇANAKKALE

Tarihin görmediği zorlu bir savaş,
Yediden yetmişe yaşadı bunu her yaş.
Öyle zorlu ki kana kan, göze göz, dişe diş…
Olduğundan çok zahmetli ve çetindir bu iş.

Tüfeğe karşı kazma, topa karşı süngüyle,
Tarih yeniden yazılıyordu Türk'ün gücüyle
Malazgirt'te Anadolu Türk'e olurken vatan,
276 kiloluk mermiyi topa sürüyordu aynı iman.

Yemekleri kuru tayın, bazen bulgur çorbası.
İnanmazsan aç da bak, sırtında boş torbası.
Kara günler son bulacaktı bir gün elbet,
Çünkü tarihte hiç tutsak olmamıştı bu millet.

Siperde ölmek için can atanlar sarılmıştı Mushaf'a.
Şehit olmak için atılıyorlardı en ön safa,
Unutmuş siperde açlığı, susuzluğu, sılayı…
Soğuktan donmuş parmakları, düşmüş tırnakları.

Koyun koyuna yatıyor bak Balıkesirli, Antepli.
Bu aynı vatanın evladı olmanın kanıtı değil mi?
Vatanı bir, bayrağı bir, kültürü bir, dini bir…
Buna millet denmez de daha başka ne denir?

Milleti ayakta tutacak olan elbette milli ruh,
Bunu nasıl anlasın bundan habersiz güruh.
Öğretmezsen nereden bilsin çocuklar bu kahramanları,
Koca Seyitleri, Hatice Bacıları, Nezahat Onbaşıları.

Düşman zırhlılarını boğazın soğuk sularına batırdınız
Dünya devlerine Çanakkale'yi geçilmez kıldınız.
Kınalı kuzular cennet olsun mekanınız,
İnanın cihan durdukça hep yaşayacaktır adınız…

Yusuf YAMAN
Türk Eğitim-Sen Balıkesir 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE BU…

Allah'ın nurunu kan tefsiriyle
Yazan bir milletin destanıdır bu.
Toprağa düşenler et, kemik değil
Muhammed Resulün aslanıdır bu.

Namahrem ayağı basmasın diye
Daha on beşinde koşup cepheye
Bir demet gül gibi kanın hediye
Toprağa sunanın ihsanıdır bu

Yedi düvelin yeline karşı
Titretti unutmaz o son vuruşu
Öldü de vermedi, bir tek karışı
Zaferimin Türkçe lisanıdır bu

Kimi Yahya Çavuş, kimi Seyit'ti
Azmin sinesinde, aşkı büyüttü
Çanakkale arza düşen kayıttı
Zulmetin ebedi hüsranıdır bu

Milli Hakimiyet gülü solarken
Gönüllere yaban yeli dolarken
Analar ah edip saçın yolarken
Besbelli aklın nisyanıdır bu

İşgalin maskeli belası elan
Canıma kastedip dururken her an
İnancı kültürü hep yağmalanan
Mazlum Anadolu insanıdır bu

Selami YILDIRIM
Türk Eğitim-Sen Bursa 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE'DEN SON MEKTUP

Sanki daha dün
Karaların Mehmet'in
Pusulayı getirdiği gün

Ellerim kınalıydı
Yaşım on sekiz
Bir güvercin gibi uçurmuştunuz
Çanakkale'ye beni siz

Bakışları maviydi suların
Köpük köpük
Kudurmuştu deniz

Karşımızda sıra sıra donanmalar
Alıp başını gelmişti
Ta buraya kadar
Yeni Zelandalı, Avustralyalı, İngiliz…

Onlar kim
Biz kimiz sormadan
Olup bitenlere kafa yormadan
Çelikleşti göğüslerimiz

Toprak taş oldu
Rüzgar tokat
Şakladı yüzümüzden
Sabahlara kadar
Kanımız derya deniz

Dişlerini göstermişti
Medeniyet bir kere
Oysa biz,
Dişimize takmıştık canımızı
Savunuyorduk vatanımızı çaresiz

Kuşlar uçurduk göğsümüzden
Kanatları al al
Eğilip öptü her birini bir yıldız
Hilale döndü dolunay
Bayraklaştı kanımız

Yığıldı dağ gibi
Dizildik alay alay
Çanakkale bu anne
Geçilmez kolay kolay

Selami YILDIRIM
Türk Eğitim-Sen Bursa 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE TÜKENMEZ

Kaç mermi düşmüştür ki, bilmem tek bir nefere,
Gidişi var, dönüşü yok, bu emsalsiz seferde,
Giden yiğitler dönmez, yaşlı gözler biçare,
Anlatmakla biter mi?
Tükenmez Çanakkale.

Yaşamayan ne bilir, bu benzersiz ahvali,
Kimden sorulacak ölen mazlumun vebali,
Cihan cevaplayamaz inan ki bu suali,
Anlatmakla biter mi? Tükenmez Çanakkale.

Karnı aç, esbabı yok, şu askere bakın!
Ayak yalın, baş açık, ölüm insanı yakın,
Ne bir siper ne kakan Ya Rab sen onu sakın!
Anlatmakla biter mi? Tükenmez Çanakkale.

Her hanede bir şehit, belki birden de fazla,
Bir tarih yazılıyor etle, tırnakla, kanla…
Nefes almak mümkün mü mahşeri bu enkazda,
Anlatmakla biter mi? Tükenmez Çanakkale.

Geçti canından atam, geçtirmedi Boğaz'ı,
O güne dek görmedi cihan böyle bir anı,
Bu benzersiz utku Türk'ün yeniden miladı,
Anlatmakla biter mi? Tükenmez Çanakkale.

Ahmet TÜRKMEN
Türk Eğitim-Sen Giresun Şubesi

ÇANAKKALEM SON KALEM

Senin uğrunadır döktüğümüz kan,
Yalandır, senden ayrı vatan yalan,
Kimine güç oldun kimine talan,
Kızma, olsak da biz Mel'una hayran.

Kalmadı itibarı şehadetin,
Hani nerede gösterdiği kinle,
Yedi düvele karşı koyan ilin?
Koyma bizi, kalsak da sensiz yetim.

Kabemdir diyerek koydum başımı,
Fışkırarak silsek gözüm yaşını,
Yine de vermez şehidim taşını,
Verme, kesse de muhammet başını.

Çanakkale'de atılan her gülle,
Akıyor düşmanın zehri üstüne,
Şehadet rengi al üstüne gülle,
Şiar edinme, haksızlığa hülle.

Düşmanın adı, oldu uzlaşmacı;
Yiğidin hali, yürekte bir acı.
Yalan dünyada ben bir hancı,
Çekme verse de namert sana sancı.

Yiğidin kanı sende Çanakkalem,
Akar üstüne, vermedi son kalem.
Arsız ile yolsuz olsa elalem,
Kesme, ümidi yok etse de elem.

Yüz yıldır veriyoruz bu savaşı,
Düşman bir oldu hep bizlere karşı,
Nasip olsun Türk'ün zafere arşı,
Susma, söyle! Unutsalar da marşı.

Halil YILMAZ
Türk Eğitim-Sen Zonguldak Şubesi

SON VUSLATA ERENLER!

Bizler; Hira Dağında gelen, son vuslatın Erenleriyiz!
Bizler; Orhun'un kaynağının, çelik beden Alpleriyiz!
Ru-i zemin bilir bizi: kavgamızı, nal sesimizi üç kıtada,
Arş-ı ala bilir bizi; hilal ile yıldızı birleştirdik semada.
Toylarla uğurlardık vatana adadığımız koçlarımızı,
Yusuf yüzlü İsmailler süslerdik gaza meydanlarına.
Şahadetse sonu; Serhat boyunda ya da bir mevzide,
Varılacaksa uçmağa Rahmeti Rahmana
Ya da kalınacaksa çolak bir kol ve bacakla baş başa!..
Bir uğursuz şarapnel parçasıyla kaybedilecekse gözler,
Duymayacaksa kulaklar, yara bere içinde kalacaksa yüzler
Ya da bir top mermisiyle paramparça olacaksa bedenler!...
Hiçbiri olmazdı, Çanakkale sularında düşmanı görmek kadar acı!
Toprağıma ayak basacak namahremden daha büyük bir sancı!

Bu ruhtu işte; yedi düvele karşı duruşumuzun sırrı,
Sularımızda dolaşan Yaban gemilerine Seyit Onbaşının öfkesi,
Bundandı iki yüz elli kiloluk topun namlunun ağzına verilmesi!...
Liseli gencin, Tokatlı beşlinin yollara düşmesi bundandı.
Bundandı imkansızlıkları imkanlı kılmanın mucizesi!...

Acısı büyük olmaz mıydı; Bayrağıma uzanacak yabancı elin,
Sancısı büyük olmaz mıydı; istiklalimize vurulacak esaret zincirinin!.
Düşman Bayraklarının sularımda dalgalanması utanç olmaz mıydı?
Kilit Bahir sırtlarında namahremin dolaşması ölüm olmaz mıydı?
Dur denilmeyecekse bu hayasız akına, yaşamak haram olmaz
mıydı bizlere.
Nasıl bakabilirdik yüzlerine kınalı koçları gönderenlerin,
Nasıl öptürebilirdik lekelenmiş alınları yol gözleyen babalara!..
Ya yenecektir karşımıza diken Yedi Düvel de olsa!
Ya çiğneyecektir, üstümüze gelen kainat bile olsa!
Yettiği kadar soluğumuz, tuttuğu kadar elimiz ayağımız,
Cellat kesilse de zebaniler, kast edilse de canımıza
Bir kez daha resmedilse de hilal ile yıldız kanımıza!
Hiçbiri olmazdı, Çanakkale sularında düşmanı görmek kadar acı!
Gelibolu'ya ayak basacak namahremden daha büyük bir sancı!..

Biz yaşadık sedanın ötesinde başka bir sevdayı,
Kalbimizde Leylalar, Aslılar, Şirinler vardı her biri Elifçe.
Ardımızda bırakmıştık yavuklular, sevgililer, eşler,
Ya da hiç koklamadığımız ana kucağındaki yavrular.
Vefalılar vardı yol gözleyen sırma saçlı, al yazmalı Hüsnalar,
Bükülen belleri, kar saçları dedeler, nineler!

Bilmezdik ateşi kor gibidir Vatan sevdasının!
İçin için yakar, lanet okutur her türlü gayretsizliğe
Varsın ayrılık ölüm olsun, isimsiz mezarlar bizim olsun!
Hiç biri kahretmezdi; yakmazdı yüreğimizi dumansız bacalar misali,
Dağlar üstümüze çökerdi, mahzun görünce hilali!..
Hiçbiri olmazdı; Seddül Bahir de düşmanı görmek kadar acı,
Toprağıma ayak basacak namahremden daha büyük bir sancı!
Bu ruhtu Çanakkale'de; vatanıma göz koyanı inlerine gönderen,
Bu ruhtur Çanakkale'de şühedayı şühedanın ak alnından öptüren!..

Remzi ÖZMEN
Türk Eğitim-Sen İstanbul 8 No'lu Şube

DESTANIN ŞAHİDİ ÇANAKKALE

Nara düştüm arz-ı halimi kim dinleye?
Mengeneyle bükülmez bileklerimi kim süngüleye?

Yaşlı kurt misali Osmanoğlu oldu bimar,
Fırsat bildi azgın düşman tüttü ateş-i zar.

Cefakar ecdadım kimseye etmez şekva,
Müeyyed ordular kılsa da ruz-ı ceza.

Nama'ruf renkler bayraklarda gözlerde bedlika,
Neyse ki Türk oğluyum yaram vatana aşina.

Yedi milletten hele bilmem kaç bela düşman tozu,
Güneş batmazmış toprağında hala doymaz gözü.

Kim soracak, kim bilecek nedir senin soyun?
Musa Peygamberimden bilirim olsa olsa Firavun.

Haçlıdan beri sancağım gökte, kılıcım dik.
Meyletmedim harama ki olmaz başım eğik.

Çanak çanak su misali kan akar kaleme,
Dönsün artık mestane misali devran Çanakkale'me.

Gülle gülle kan husar düşman, misliyle azamet;
Lakin bilmez ne demirden kuş ne baruttadır keramet
Arıyorsan halet-i ruhiyesinde bul kerameti,
Şehadet ne demek sordun mu bu hikmeti?

Dayanırım cefaya etmem Türk'ü soysuza rüsva,
Ata'm önde, esma-yı şerif ardında bulunur elbet deva.

İnsan-ı kamiller yurdu bu topraklar,
Ne bilir oturduğum postu Anzaklar.

Tutmadı bu topraklarda mayası kıyametin,
Tatmadı bu millet lokmasını hezimetin.

Toprağım harcıdır nurumun, seni bile aldı,
Torunuma " Çanakkale Geçilmez." Diyerek sözüm kaldı.

Kinle bakmışsın Ata'ma ne haddine hayırsız!
Sordun mu dedene ne işi varmış destursuz?

Topa, tüfeğe güvendin, Türk'e göz dikenin hali budur,
Hatmet! Göğsü iman dolu olanın ahvali budur.

Çağ açan milletim, nasip etti Allah,
Tutup kaldırdım hakkı yönüm fenafillah!

Rıza umut BUDAK
Türk Eğitim-Sen Muğla Şubesi

SELAM OLSUN

Biz ırk, renk ayrımı yapmadan sevdik bu vatanı,
Kardeşimiz bildik; ay yıldızlı al bayrağı altında nöbet tutanı.
Unutmadık, kan kokan toprakların altında yatanı,
Sedasını bırakanın yüreği solsun,
Şerefli ailelerin şerefli evlatlarına selam olsun.

Hatırla! Çanakkale'deki Sakarya'daki, Afyon'daki Atanı,
Cepheye su taşırken göğsünden vurulan cennet mekan ananı.
Allah yalnız koymazmış yoluna varanı,
Kem gözlü vatanıma bakanların ciğeri ateşle dolsun
Çakma gözlü, nur yüzlü şehitlere selam olsun.

Açtığın her yaranın hesabını sorar Yaradan
Sor bedenine kefenle, yolun geçsin hayadan
Aşkın alevinde yan, kurtar kendini ezadan
Kıblesini kaybedenler Hakk yolunu bulsun.
Alemlerin Resulü Efendimize, salat ve selamlar olsun.

Mustafa Menderes ATAKAN
Türk Eğitim-Sen Bilecik Şubesi

ÇANAKKALE DESTANI

Tam bir asır evveldi, cihan harbi çıkmıştı
Türk milleti yorulmuş, savaşlardan bıkmıştı
Devlet-i Ali Osman, Almanya'ya yakındı
İngiliz, Fransız'ın, hesabından sakındı
İtilaflar Rusya'ya, yardım için hazırdı
Çanakkale önünden, İstanbul'a nazırdı…
Düşman donanmaları, dayandı boğazlara
"Türklük yok edilmeli", alındı ağızlara…
Çelik zırhla girdiler, dar boğazı yakmaya
Ayyıldız'ın yerine, haçlarını takmaya!
Müstahkem mevkilere ateş güllesi yağdı,
Kahraman Mehmetciğin kavli, imanı sağdı.
Nusret mayın gemisi boğazı mayınladı,
Seyit Onbaşı topu, dümene nişanladı…
Kaçan zırhlı gemiler, mayınlara takıldı
Hesaplar alt üst oldu, boğazlara çakıldı.
Çanakkale köpürdü düşmanı boğdu sele,
Burası Türk'ün yurdu, kolay verilmez ele…
Karadan çıkarmalar, taaruzlar pek yaman
İman dolu göğüsler, düşmana vermez aman
Bütün dünya ordaydı, bu insafsız akında
Türk milleti haykırdı, zaferimiz yakında…
Deriler rengarenkti, her türlü dilleri
Anzak, Hintli, Habeşli, acep nere illeri?
Mahşeri andıran savaşın her bir anı,
Bayrağa renk veriyor, şehit Mehmet'in kanı…
Conkbayır, Kilitbahir, Arıburnu kan saçar
Şaha kalkmış Mehmetçik, düşman önünden kaçar
Anafarta hattında, Gazi Mustafa Kemal
Kesin taarruz emri, ölüm var behemehal
Bu emri alan erler geriye dönmediler,
Makamları şahadet, ufukta sönmediler…
Yahya çavuş vuruşur, düşman ir tabur sanır
Türkün civanmertliğin, bütün bir alem tanır
Elli yedinci alay, şehit düştü toprağa
Düştüğü yer vatandır, hayat verir yaprağa
Ana kuzusu yiğit, kınalı koç misali

On beşlik delikanlı vatan, bayrak timsali
Git evladım, gir cenge, dönüp geriye bakma,
Gülle, kurşun yesen de, düşmanı yurda sokma…
Çanakkale vatanın, hududu belirtti
Yazıldı büyük destan, küffarları delirtti
Makamı Muhammed'e erişti nice yiğit,
Çanakkale'de bedri, yaşattı cümle şehit…

Mustafa ÖZKAN
Türk Eğitim-Sen Erzurum 1 No'lu Şube

ŞEHİT BABASI

Derin derin iç çekti,
El bile kaldırmadı.
Gözyaşları dondu ağlayamadı.
Görmedi baktı uzaklaşan gölgeye
İçi buruk döndü evine.
Gelse de içinden bakmadı geriye.
Ne zaman büyümüştü,
Daha dün şu sokaklarda koşarken.
Asker olmuş gidiyordu.
Silah tutacaktı, vatan savunacaktı.
Gururla kabardı yüreği bir an
Dikleşti başı, saldı ellerini.
Bu tepede gelmeden edemedi her gün!
Aldı acı haberi bir gün…
Gözyaşları dondu ağlamadı.
"Vatan sağ olsun" dedi sessizce.
Yüreği aramadan yapamadı!
Seher vaktinde, çiğ tanelerinde,
Taze toprağın kokusunda,
Göçmen kuşların kanadında,
Rüzgarın uğultusunda,
Bulutların gölgesinde.
Yanında, içinde, ta derinlerinde.
Sakladı bir hazine gibi yüreğine.
Gururla, sevgiyle, hasretle.
Koştu nefes nefese
Oğlunun en sevdiği tepeye.
Kapandı toprağa bir süre.
Okşadı tenini ciltemden,
Taradı saçlarını parmaklarıyla,
Toprağa fısıldadı:
"İyi bak yiğidime, sar kollarına.
Sıkı sıkı ört üstünü, üşümesin şehidim. Çanakkale"

Yaser TURAN
Türk Eğitim-Sen Denizli Şubesi

ARİFÇE BİR DENEME

Ben Çanakkale'yim
Ben yanım "Gümüş Ülkesi"
Bir yanım yedi düvele cehennem,
Bir yanım Mehmet'e cennet.
Gördün mü beni ey Mehmetçik oğlu Mehmet?

Arıburnum,
Conkbayırım,
Duatepem,
Kanlısırtım;
Toprağımla binlerce Mehmet sardım,
Sularımla binlerce can aldım.
Akif'in dediği gibi;
"Eski dünya, yeni dünya; bütün aksam-ı beşer'e"
Yahya Çavuşlarla, Seyit Onbaşılarla
Nam saldım.
Türkündüm
Türkün kaldım.
Tanıdın mı beni ey Mehmetçik oğlu Mehmet?

Anafartam,
Kilitbahirim,
Namazgahım;
Topraklarımla denize ateş saldım,
Mayınlarımla Bouvet'i suya çaldım.
Halil Onan'ın dediği gibi;
Karanlık Liman'a; "Bir vatan kalbinin attığı yer"e
Hakkılarla, Nusretlerle
Mayınlar saldım.
Türkündüm,
Türkün kaldım.
Geçtin mi beni ey Mehmetçik oğlu Mehmet?

Ben Çanakkale'yim
Fatih'in, Selim'in, Ata'nın, dedenindim.
Geldiler koparmaya,
Yoluma can verdin.
Tohumuma toprak oldun, toprağıma tohum da;
Beni ellere vermedin.
Dün senindim,
Bugün seninim,
Yarın da senin olacağım;
Yemin ettim!
Anladın mı beni ey Mehmetçik oğlu Mehmet?

Yasemin AKIN
Türk Eğitim-Sen Bilecik Şubesi

HAKKIN YOLCULARI

Sıcaktı Çanakkale,
Hani derler ya;
Cehennem misali sıcak..

Açtı asker günlerdir;
Ne bir lokma ekmek geçmişti boğazlarından,
Ne de temiz bir damla su…
Toplar da düştükçe savunuyordu boğaz tepelerini,
Olmuştu Çanakkale bir mahşer avlusu…

Amansızdı gece;
Bilmem eski kaç derece,
Düşman ki; hunhar mı hunhar…
Ama gelmişti işte beklenen emir;
"Görevimiz savaşmak değil ölmektir."
Çekilmişti sancak-ı şerif,
Çıkarılmıştı cihad-ı ekber…
Neylersin işte;
Kulakta ana, elde kına, ortada vatan,
"Oğlum, git Çanakkale'ye, neye yarayacak can…"

Uyku, açlık ve soğuk kuşatmıştı askeri, düşmandan önce,
Çevirmişti askeri katran karası gece…
Açlığın çaresini gördüler, yüzbaşına atında,
Günah da sayılmazdı belki, Allah katında…
Ama açlıktı bu işte,
Açlık…
Kestiler atı, gecenin katran karasında,
Pay oldu asker arasında,
Bir kişinin payı unutuldu bu mahşer tantanasında…

Uyandı yüzbaşı;
Baktı eğer başucunda, at yok,
Baktı askerlere dolu gözlerle,
Anladı her şeyi…
"Canınız sağolsun yiğitlerim!" dedi,
"Hani bir parça da bana niye yok?"

O gün yürüdü asker düşman üstüne,
Anafartalar'dan gün boyu…
Gece oldu, dermen bitti, gün bitti,
Çanakkale'den cennete dikilecek binlerce fidan gitti…

Artık güzeldi Çanakkale,
Hani derler ya;
Cennet misali güzel…

Yasemin AKIN
Türk Eğitim-Sen Bilecik Şubesi

ONURUM ÇANAKKALE

Dokuz yüz on beşte bir savaş oldu.
Çakallar, sırtlanlar arkadaş oldu.
Siperler, tabyalar hurdahaş oldu
Ölüm yağdı gökten, yerde kan seli
Çanakkale, özgürlüğün bedeli!
Çanakkale önüne varınca düşman,
Tutuldu nefesler, başladı zaman.
Yeniden yazılsın diye bir destan,
Tekmil Anadolu şahlandı birde.
İmdada geldiler Şanlı Bedir'den.
Dönmeyi unutup yola çıktılar.
Sınıftan cepheye coşup aktılar.
Analar, bacılar ağıt yaktılar.
Daha on dört, on beş idi yaşları
Cihan çapındaydı ilk savaşları
Tek can oldu Artvin, Edirne. Maraş,
Yan yana çarpıştı, Kürt, Türk, Laz, Dadaş,
Cihanda eşi yok bir çetin savaş!
Hilal kanatlandı, haçlı perişan…
Çanakkale…Asra sığmayan bir şan!

Afakı sarmıştı barut kokusu.
Savrulan enkazlar ter gök dolusu.
Aslan Mehmetçiğin yoktu korkusu.
Namlunun ucundan baktı düşmana
Bir tüfekten kattı tozu dumana.
Sağanak misali top mermileri
Simsiyah dumanlar sardı her yeri,
Bırakmadı sağlam bir tek siperi,
Tayyareler ölüm yağdırıp durdu.
Tabyalar gayyayı andırıyordu.
Alaylar tükendi, taburlar bitti.
Ölenin yerine sağlar seğirtti.
Kalanlar gaziydi, ölen şehitti.
Kınalı kuzular böyle inandı.
Böyle bildi Mehmet, hakka dayandı.
Bismillah diyerek Seyit Onbaşı,
Sırtladı mermiyi, titretti arşı,
Namluyu çevirip düşmana karşı,

Ateşledi topu titredi her yer.
Ya Allah, bismillah, Allahu ekber
Malazgirt'ten baktı Gazi Alparslan.
Elinde sancakla yetişti Hasan.
"Haydi yiğitlerim" dedi Genç Osman.
" Vatan sevgisini göster düşmana
Kem gözle bakmasın kimse vatana!"
Bir değil; bin destan yazıldı o gün.
Sancaklar cephede süzüldü o gün.
Tarihin kalbine kazıldı o gün:
İnsanın savaşı yendiği yerdi.
Onur diye Çanakkale yeterdi.

Mahmut ÖZTÜRK
Türk Eğitim-Sen Şanlıurfa Şubesi

ŞANLI DESTAN ÇANAKKALE

Çanakkale Gazilerinin Küçük torunlarına
Çanakkale, bir destan, etten kemikten harman
Tarih şahit ki o gün, savaşı yendi insan
Görülmemiş bir savaş, yer şaşkın, gökten telaş
Takvimlerde zelzele, bataryalar hurdahaş
Ant içti sancak, hilal, " Ya ölüm ya İstiklal!"
Çanakkale toz duman, dağlar sağır, deniz lal
Çanakkale ve Bedir, hedef aynı, gaye bir
İnlesin gök kubbede, kutlu ezan ve tekbir

Son bir haçlı ordusu, medeniyet tortusu
İnsanlığına kasteden, bir kanlı garp yortusu
Koynunda kadim kini, tek hasım İslam Dini
Hedef Ayasofya'da bir Katolik ayini

Başladı bombardıman, yerde toz. gökte duman
Toplar ölüm kusuyor, zırhlılar yok aman.
Kıyametten bir dekor, toprağı eriten kor,
Yerden minare boyu taş toprak yükseliyor.
Şenaatte yarışır, mermiler ölüm taşır,
Toprak, insan, toz, bulut birbirine karışır.
Suda pusmuş zırhlılar, dilsiz-sağır bir duvar,
Mehmet'in yok korkusu, iman dolu göğsü var.
Düşman tepinip durdu, olmadık düşler kurdu.
Boğazı geçmen için mütemadiyen vurdu.
Direndi vatan toprak, bilendi asker bayrak
"Düşmez bu cephe!" dedi, dünyaya haykırarak
Binler Seyit Onbaşı, çelik zırhlı karşı
Suya gömdüler onu, bitti deniz savaşı
Şimdi hedef teke tek, Türkün kolunu bükmek
Sipere karşı siper, birebir süngüleşmek
Asırlık medreseler, kapandı birer birer
Süngü yerine kalem! Askerde talebeler
Daha on dört yaşında, koca bir kep başında
Tüfek boyundan uzun… Şehit! İlk savaşında
Korkusuz neferdir bu! Tarih yazan erdir bu!
Nebi'nin "Ne mübarek!" dediği askerdir bu!
Kükrüyor aslan gibi, gemsiz küheylan gibi
Sırasını bekliyor şehzade sultan gibi

Hem yurdudur bu siper, onun hem secdegahı
Düştüğü bu topraktan kalkar mahşer sabahı
Oğuz, Müstecip, Baver, Ökkeş, İdris,Muzaffer
Nurlu alınlarından, bir bir öptü melekler
Çocuk, genç, kadın, erkek, nöbetteyiz haşre dek!
Senden bize tek miras: "Vatan uğruna ölmek!"
Durdukça Anadolu Türkün bükülmez kolu.
Çanakkale geçilmez, geçilmez Gelibolu

Selam er oğlu er! Ceylan yürekli asker!
Yaşattığın bu onur bize bir ömür yeter!
Kelime-i tevhidi, sen yücelttin ebedi
Destanın gibi destan bu alem dinlemedi
Dosta heyecan verdin! Bayrağına can verdin!
Geçtin anadan yardan, bize bir vatan verdin!
Ahfadın satır satır, seni okur anlatır
Senin bu çelik ruhun çağ açar, kapatır
Gönüllerdeki yerin, dualar kadar derin
Sana en makber aguşudur Nebi'nin

Mahmut ÖZTÜRK
Türk Eğitim-Sen Şanlıurfa Şubesi

VATANKALE

Ne zaman Çanakkale'ye gelsem, dillenir ağaçta yaprak.
Dillenir, özgürlüğü susamış Mehmet'i emziren toprak:
Bu Kale geçilmez, bağrımda yükselir surlarım!

Ansızın fırtına bir ağıt olur, yaşarır kızıl gözleri şafağın.
Seher yeli yetişir imdadıma; türkü olur, barışı fısıldar kulağıma,
Der, ey oğul bizleri öldü sanma!

Ne zaman Conkbayırı'na gelsem,
Gazi Mustafa Kemal'in askerleri olurum,
Arıburnu'nda Anafartalar'a taşa taşa büyür gururum.

Ne zaman gelsem bu şehre
Kırmızı bir güle bakar, dalar gözlerim,
Rengini şehitlerimin kanından, bayrağımdan almış,
Köklerini, Ana Vatan'ın dört tarafına salmış,
Koparmasınlar diye toprağımdan, dikenler çıkarmış,
Barış dolu günlere tomurcuklanan
Bir güle bakar, dalar gözlerim.

Haşim Burak METİN
Türk Eğitim-Sen Bilecik Şubesi

KAHRAMANLIĞIN SİMGESİDİR ÇANAKKALE

İnce bir gerdan, bir dizi mercandır boğazın
Herkes bilir artık kutsallığını toprağın
Bağımsızlık yolunda yapılmış bu savaşın
Kahramanlığın bir simgesidir Çanakkale…

Ne hayaller nasıl son buldu kızıllığında?
Gözlerde yaşlar durmadı ana ocağında
Hepsi can verdiler peygamberin kucağında
Özgürleşmenin bir simgesidir Çanakkale…

Tarih sayfalarında kaldı şimdi zaferin
Kayboldu bedenler toprak altında her erin
Paha biçilmez ve kaybolmaz hiç, bu değerin
Çağdaşlaşmanın bir simgesidir Çanakkale…

Ne gemiler geldi de çarpıştı boğazında…
İstanbul umudu vardı çoğunda, azında,
Hepsi denize gömüldü sabah ayazında,
Aydınlanmanın bir simgesidir Çanakkale…

Hakka yürürken yolunda şehir oldu ordum,
Geçmişin mirasıdır şerefli büyük yurdum
Her yurttaş gibi ben de taşına selam durdum
Cumhuriyetin bir simgesidir Çanakkale…

Şehitler kanıyla sulanan bu topraklarda
Nice destanlar yazıldı, okundu cihanda
Dünya gördü ulusumun gücünü o anda
Türlüğümüzün sevdasıdır bu Çanakkale
Kahramanlığın bir simgesidir ÇANAKKALE…

Eyüp EKİNCİ
Türk Büro-Sen Mersin Şubesi

ÇANAKKALE NERESİ

Çanakkale görünürde dört hece
Bilenlerce ismi her şeyden yüce
Binlerce yiğidimin tek bir gece
Yatmadan süngüye sarıldı yer!

Adı sanı bilinmez onca yiğit,
Can verme sırrına erince vakit:
Ey düşman yurdumdan artık defol git!
Sesiyle düşmana atıldığı yer!

Kuru ekmeği suya bananlarla
"Önce Vatan" diye haykıranlarla
Bayrağa renk veren kahramanlarla
Binlerce destanın yazıldığı yer!

Bazen topla mermiyle uyanarak
Kendini ruz-ı mahşerde sanarak
Şehadetin şerbeti kanarak
Kan ile etlerin karıldığı yer!
Tarih göremedi böyle bir savaşı
Birbirine girdi kan ve gözyaşı
Komutanı, kardeşi, arkadaşı
Siperdi üst üste yığıldığı yer!

Türklüğü silme isteyen niyetle
Saldırdılar bin bir türlü vahşete
İnsanı öldüren medeniyetle!
Karanın denize katıldığı yer!

Mehmet için savaş şanlı bir düğün
Hakkındır milletim onunla övün!
Nebiyle namazın kılındığı gün
Duayla cephenin yarıldığı yer!

Ali TOSUN
Türk Eğitim-Sen Denizli Şubesi

NURDAN ORDULAR

Dizilmiş saf saf,
Ellerinde süngü.
Ellerinde mavzer.
Dizilmişler saf saf,
Yüreklerinde Allah.
Yüreklerinde Resul.
Yüreklerinde vatan.
Onla nurdan ordular,
Onlar en sevgiliye sevdalılar.

Onlar Arıburnu'nda aslanlar,
Onlar Conbayırı'nda:
Süngü tak!
Emriyle ölüme yürüdüler.
Siper dardı koca yüreklerine.
Bir emir yeterdi kanatlanıp uçmalarına.
Onlar ahir zaman yiğitleri,
Onlar tarihin kahramanları.

Bir özlemdir bu, zamanların ardında…
Seyit Onbaşının sırtında şerefimiz.
Yahya Çavuşun ellerinde talihimiz.
Kınalı Hasan'ın omuzlarında vatanımız.
Gül kokan yiğitlere
Güller ile gidebilsem.
Uç lokma ekmeği bir zeytine,
Onlar ile katık edebilsem,
Yarbay Şefik Bey hücum dese,
"Allah Allah" diyip yüzüstü düşebilsem.
Çelikten ölüm kusan düşmanı
Süngüyle boğaza atabilsem.

Onlar nurdan ordular,
Onlar Allah'ı her dem ananlar.
Onlar ahir zaman yiğitleri.
Herkes tanır onları.
Bak 57.Alaya,

Göğsünde şehitlik madalyası.
Bir sevdadır ki onlardaki,
Hani Sıddık'ın aynısı.
Onlar ahir zaman yiğitleri,
Onlar Bedir Ashabının kardeşleri.
Bir kulak ver de zamana,
Kalpten dinle onları.

Hamza KÖSE
Türk Eğitim-Sen Erzurum 1 No'lu Şube

YAZILDI YAZILACAK ÇANAKKALE DESTANI

Biz kutlu bir milletiz, nasip etmiş yaradan.
Destanlaşarak geçtik ana, yar ve candan,
Bu eza bu cefa gelir sıradan,
Yazıldı, yazılacak Çanakkale Destanı

Bin ruh bir oldu, bin yürek bir kalp
Vurdu imanla kafire sillesini,
Yakışan, aynı hissi duyunca yaşamak,
Yazıldı , yazılacak Çanakkale Destanı

Üstünde yırtık pırtık urbası
Gönlünde kor gibi vatan sevdası
Geliyor, dalga dalga frenk vebası
Yazıldı , yazılacak Çanakkale Destanı

Varlığımızdan beri destan yazar, devlet kurarız.
Neden ders almaz gafil, her seferinde bozarız.
Utanç yok, ahlak yok Dünya muarız
Yazıldı , yazılacak Çanakkale Destanı

Kürşat'tı Çin'e dersini veren
Ulubatlı Hasan burca hilali diken
Seyit Onbaşı "boğaz, geçilmez derken"
Yazıldı , yazılacak Çanakkale Destanı

Aynı his aynı duygu gözlerinde parlıyor.
Tükendi sanma gençlik, Ocaklarda pişiyor.
Serdengeçti çok emrini , sırasını bekliyor.
Yazıldı , yazılacak Çanakkale Destanı

Yazmak yetersiz, layık görmem kendimi,
Ama hiç bilmeyerek de hakir etmem ceddimi
Anlatırım fahirlenerek neslime geçmişimi
Yazıldı , yazılacak Çanakkale Destanı

Osman ESMER
Türk Eğitim-Sen Çorum Şubesi

UNUTMA, EY OĞUL!

Ay yıldızlı haritayı al eline oğul,
Şehirlerimizin kanıyla al al olmuş diyarı gör oğul,
Öyle bir tarih ki, haritalara sığmıyor o diyar oğul,
Nice yiğitlerin yattığı
O diyardaki gül kokusunu içine çek oğul,
Vatanımızda gezen o namertlerin
Ayak seslerinin kesilişini duy oğul,
Gökler şahitki kırmızı olurmuş
Suyun rengi Çanakkele'de, gör oğul,
Ayşe Ninenin, Hatçe Yengenin, Elif Teyzenin
Şahlanışını gör oğul,
Kınalı askerlerin, Behram Çavuşların,
Mustafa Kemal'in sesini hisset oğul,
Bugün güneş doğuyorsa bayrağımızın üstüne
Dön tarihine bak oğul,
Yetim kalan bebeler, dul kalan taze gelinler
Yüreği sızlayan analar, başı dimdik duran babalar gördü
Bu millet oğul,
Ezan sesiyle namaza duran,
Top sesiyle irkilip, iman gücüyle savaşan,
Çocuk, genç. İhtiyar insanların,
Secdeden başka eğilmeyen
O gururlu başlarını gör oğul,
Nice şehitler verdik Çanakkale'de
Dağına, taşına yazdık
"Çanakkale Geçilmez" oğul,
Dünyaya öyle haykır ki!
Türk'ten alınamaz bir karış toprak.
Unutma ki!
Ölüme koşa koşa giden bir ecdadın mirasısın sen oğul,
Özüne, sözüne, tarihine sahip çık
Eğdirme şehitlerimizin başını sakın ha! Oğul.

Yıldız YILMAZ
Türk Eğitim-Sen Mersin 1 No'lu Şube

TOPRAK UĞRUNA

Çam ağaçlarının arasında yüksek bir düzlükte,
Gökyüzü hırçın, kara mı kara.
Ekim zamanı.
Tohumlar başak, başaklar hasat olacak.
Düşman Çanakkale'ye dayanmış,
Dost düşmana karışmış.
On beşinde!
Şahin bakışlı bir yiğit.
Başı avuçlarında, aklı cephede.
Doğruldu yerinden bir kez daha toprağa.
Birkaç sefer gitti geldi, koşarcasına.
Durdu sonra nefes nefese.
Çöktü toprağa dizlerini vurarak,
Sürdü yüzünü toprağa kokladı.
Bir kes daha baktı bu tepeden ovalara, köyüne.
Koştu anasına,
Yalvardı, yakardı.
Dayanamazdı yüreği!
İki oğlu cephedeyken, üçüncüsüne.
"İzin ver ana, gideyim." Diyordu.
Günlerdir yemez içmez cephede,
Bu gökyüzü, bu toprak haram bana" diyordu.
Haklıydı oğlu.
Bağrına taş basıp göndermeliydi.
Vatan olmadan, bayrak olmadan yaşanmazdı.
Ekmek yenmezdi, su içilmezdi.
Özgürlük her şey demekti.
Duramazdı buralarda kanı deli gibi kaynarken,
İçine vatan aşkı düşmüşken.
"Git oğul, git" dedi. "Vatan beklemesin."
Günlerdir siperlerdeydi.
Malzeme taşıyor, tüfek dolduruyor,
Vurulanın yerine geçiyor,
Yorulmuyor, durmuyor, koşuyor.
Asker doğmuş, asker yaşamış gibi.
Kan, barut, toprak birbirine karışmış.
Siperler boş kalmıyor,
Gönüller Tekbir sesleriyle coşuyor.
Sağnak sağnak yağarken kurşunlar,

Feda ediyor canını bu genç aslanlar.
Hani bir kurşun buluyor gül gibi tenini,
Allah sesi yükseliyor göklere.
Düşüyor sağ yanına kuş misali.
Şahadet getiriyor, gülümseyerek.
Avuçlarıyla sıkıyor toprağı,
Kokluyor bir daha.
"Senin için, senin için ölmeye değer."
Toprak sarıyor kollarına,
Yağmur örtüyor üstünü.
Bir fidan daha karışıyor toprağa,
Vatan uğruna, millet uğruna, istiklal uğruna…

Yaser TURAN
Türk Eğitim-Sen Denizli Şubesi

BİR DESTAN ÇANAKKALE

Asırlar geçse değişmez aradan,
Öyle mert yaratmış ki yüce Yaradan,
Koynunda yatıyor şehidim al kan,
Misk i amber kokulu yer Çanakkale.

On beşinde kuzular çıktı yollara,
Su yürümemişken henüz dallara,
Reva görür müydü Tanrı kullara?
Zalime zulmünü sor Çanakkale.

Körpe fidanların aşk ile candan,
Vatanın dört yanından çetin bir yoldan,
Özgürlük uğruna bir değil bin can,
Vermeye geldiği yer Çanakkale.

İnsanlık nasıldır, medeniyet ne?
Gösterdin düşmana savaşta bile,
Yaralı düşmanı karşı sipere,
Mehmet'imin taşıdığı yer Çanakkale.

Aziz şehitlerimiz, şükranla sizi,
Yürekten anıyor Türk oğlu, Türk kızı,
" Çanakkale geçilmez" dedirten sözü,
Bağrında saklayan yer Çanakkale.

Bugün dalgalanır bayrağım şanla,
Yiğitlerin sunduğu binlerce canla,
Toprağın sulandı taptaze kanla,
Türkün şahlandığı yer Çanakkale.

Kırpmadı gözünü kahraman erler,
Yazdılar destanı, söyle bu diller,
Cennette açmıştır kırmızı güller,
Güllerin kızardığı yer Çanakkale.

Bugün genç ihtiyar sevgiyi canla,
Anarız adın saygıyla şanla,
Kazıttın adını mermere kanla,
Kahraman yatağı yer Çanakkale.

Mehtap SAYGI
Türk Eğitim-Sen Mersin 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE'DE MEHMED

Deli vaktinde gençliğin
Elleri ayazdı Mehmed'in
Solgun bir sarmaşık geçer ıssız gözlerinden
Haber yok,
Yufka ocağında yanan közden
Onurlu şafakların tutkunu Mehmedim
Korku barınmaz yüreğinin kıyısında
Aşılmaz bilinen yolları
Ömrüm en tenhasından,
Yüreğinle geçtin usulca.
Uykunun ölüm ürküntüsü kollarına,
Sarılmaz bilmez Mehmedim
Sabahın sabrına ne kaldı şurada
Kavuşmaya bir adım, bir adım daha
Ve gecenin kör gözlerine ak düştü
Karanlığın hummasından sıyrılıp,
Açtı gözlerini yeni bir gün
Gün bugün haydi mehmedim
Uğruna baş koymak zamanı güzel ülkemin
Ölmeyecek destanların, hasat zamanı Çanakkale'nin
Haydi Mehmedim
Bileğinin yettiği kadar,
Yettiği kadar yüreğinin
Gökkuşağının altından geçip,
Elbet bugün yağacaksın.
Sen son yağmuru bekleyen,
İlk buğday tanesince aşksın.
Sen Çanakkale destanısın.
Ve yiğit yüreğini ateşe vurdu Mehmedim
Efsunlu bir yanardağ savruldu ta derinde
Dokundu ömrüm en kıvılcım yerine
Satın aldı sonsuz huzuru göklerden.
Sen ve huzur, ay ve yıldız gibisiniz.
Toprak ve su, çocuk ve masal
Vatan ve şehit gibi.
Ve öyle oldu Çanakkale'nin, korku bilmez Mehmedi.
Yağmur çare olmadı ateşe
Çatladı toprağın vuslat damarları
Vakitsiz ayrılığın ifrit zamanı,

Sustu rüzgar, kabuğuna çekildi yeryüzü
Sen dönüşü yok düşüsün Çanakkale'nin.
Şimdi ne zincir vurulur,
Ne duvar örülür mısralara.
Bilindik en eski destan türküsü dilimde,
Seni taşıdığın yürekle tanıdı bu ülke
Bir de kına yakılmış saçlarından
Bayrağımın başı dik yazgısına vurgun mehmedim,
İsimsiz durmayacak başındaki taş
Vefalı bir yoldaş kalacak.
İncitmeden ay ışığını, ürkütmeden erguvan yıldızını
Issız bir şairin kaleminden kıyamet kopacak.

Ahmet AYDINOĞLU
Türk Eğitim-Sen Gaziantep Şubesi

DİLE GEL ÇANAKKALE

Dile gel Çanakkale anlat yiğitlerini,
Gözünü kırpmadan hiç, nasıl koştu ileri.
Cennet bahçelerinde koşar gibi yiğitler,
Düşman siperlerine nasıl hücum ettiler?
Ayakta yok, başta yok, iman gücü yürekte
İnancıyla başardı maneviyat en üstte.
Mozart bile yapmadı böyle güzel bir beste,
Allah Allah sesleri verilen her nefeste.
Karşısında medeniyet denilen arsız sırtlan,
En üstün silahlarla saldırdılar her yandan,
Türk oğlu korkar mı hiç her biri birer aslan,
Top ile gülle ile sarsılır mı iman?
Düşmanın karşısında hiç titredi dizler,
Kahraman ırkımızdan kuvvet alırız bizler,
Hedefte düşman hattı, cennete bakar gökler,
Saldırırken yiğitler, düşmana bakıp güler.
Anlat ki Çanakkale dile gelsin şu taşlar,
Nasıl sunuldu vatana gencecik başlar?
Gözlerini kırpmadan atıldılar ileri,
Vatan millet aşkıyla savaştılar her biri.
Mavi Gözlü Kahraman "Atıl!" dedi, ileri!
"Düşmandan korkar mı hiç kahraman Türk askeri?
Siz şehit olana dek koşar gelir yiğitler,
Boşalan siperleri doldurur birer birer."
Bir an düşünmediler, ileri atıldılar.
Cennet bahçelerinde koşar gibi koştular,
Püskürttüler düşmanı dökerek denizlere,
Peygamberin verdiği müjdeye kavuştular.
Anlat ki Çanakkale genç kuşaklar dinlesin,
Vatanın cevherini, kıymetini anlasın.
Sen anlat destanını kınalı kuzuların,
Destan nasıl yazılır genç nesiller öğrensin.
Anlasın ki emanete sahip çıksın her biri,
Atasını tanısın günümüz Türk gençleri.
Damalarda dolaşan asil kan tazelesin,
Türk'ün iman gücünü bütün dünya anlasın.

Mehtap SAYGI
Türk Eğitim-Sen Mersin 1 No'lu Şube

YÜKSELSİN BAYRAĞIM

1915'in Martı, Çanakkale'de,
Bir tarih yazılıyor, yüzlerce mezar kazılıyor.
Kutlu, nurlu mezarlara,
Nice fidan Mehmetçik yatıyor.
"Toprağımız, yaprağımız, kanıyor." Dediler bu vatanın.
Emrinde hareket ettiler Gazi Mustafa'nın.
Koca gemilerden Anzak, Maori boşaldı,
Karşısında göğsü iman dolu bir asker vardı.
Sancak asla değmedi, değmeyecek yere,
Bir asker düşerse, diğeri tutar seve seve.
Al rengini borçludur, asil bir askere,
Bil ki o asker ebediyen cennete.

Burada tanıdılar, Mustafa Kemal'in, Türk askerlerini.
O asker ki kükrer aslan misali.
Tarih yazmaz Türk'ün esir edildiğini.
Nasip etsin Rabb'im nurlu istikbali.
Bir asır geçti, ancak,
Yere inmez asla bu sancak
Milletimin attıkça kalbi bir,
Düşman parmak ısıracak, dost alkışlayacak;
Ey yurdum insan, çalış, oku, hızlan yaz!
Çanakkale bir destan, nice övülse az.
Dar günde düşmandan merhamet beklemez.
İstiklal aşkımız dinmez, yücelerdeki bayrağım inmez.

Abdullah KÜÇÜKBAHAR
Türk Eğitim-Sen Mersin 1 No'lu Şube

GEÇİLMEZ DEDİRTTİK ÇANAKKALE'Yİ

Yedi düvel bir düvele saldırdı,
Geçilmez dedirttik Çanakkale'yi
Bir erimiz onca düşman yıldırdı,
Geçilmez dedirttik Çanakkale'yi.

Osmanlı orduya yürüsün dedi,
Dünya böyle bir savaşı görmedi,
Mehmetçik düşmana aman vermedi,
Geçilmez dedirttik Çanakkale'yi.

Can aldık can verdik, vatan vermedik,
Yar verdik, severdik, vatan vermedik,
Kan verdik, şan verdik, vatan vermedik,
Geçilmez dedirttik Çanakkale'yi.

İki yüz elli bin şehit toprağa,
Binlerce düşmanı serip toprağa,
Canı cananını verip toprağa,
Geçilmez dedirttik Çanakkale'yi.

Bir destan yazıldı, tarihe sığmaz,
Avrupa dersin bağnaz mı bağnaz,
Tarihçi bu devri iyicene yaz,
Geçilmez dedirttik Çanakkale'yi.

Ahmet AYDIN
Türk Eğitim-Sen Erzurum 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Sen şanlı tarihimden bir altın yaprak,
Mağrur mağrur göğsünü ger Çanakkale.
Baştan başa kan ile yoğrulan toprak,
Türk'ün destanlaştığı yer Çanakkale.

Tütmesin istendi Türk'ün ocağı,
Pay edilmişti yurdun köşe bucağı,
Vatan ki evladına ana kucağı,
Gül bağrına bastığı yar Çanakkale.

Söz konusu vatansa gerisi boştu,
Yedisinden yetmişe cepheye koştu,
Yurt sevdalı yürekler coştukça coştu,
Kavuştun istiklale hür Çanakkale.

Öyle bir savaştın ki zor gelir dile,
Her anı imtihan her anı çile,
Hayranlık duyuyordu düşmana bile,
Yedi düvele oldu dar Çanakkale.

Geçilseydi milletin sonu olurdu,
Alçak istilacılar çiğnerdi yurdu,
Alayına "dur" dedi bir çelik ordu,
Tufanlara baş eğmez sur Çanakkale.

Cepheye güç verdi Hakk-Peygamberi,
Gazi Paşa'm ordunun şalı lideri,
Ancak böyle olurdu azmin zaferi,
Seyit Onbaşıların var Çanakkale.

İman dolu göğüsler çelikten katı,
Çarpıp geride döndü kudurmuş Batı.
Seni "geçilmez" yapan geçti sıratı,
Cennetlere uzanan sır Çanakkale

Serinden geçip Hakk'a yükselen canlar,
Zaferinin mimarı o kahramanlar,
Gölgende kaldı bütün başka destanlar
Benzerin yok tarihte bir Çanakkale.

Toprağına bir daha basmasın düşman,
Gelirsen bile tekrar olsun bin pişman,
Cihana ders olmuştu mertçe vuruşman,
Yine öyle devleşip dur Çanakkale!

Muharrem TÜRKOĞLU
Türk Eğitim-Sen Erzurum 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Açgözlüye yeryüzü dardı.
Kokuyu boz bulutlar,
Bu kez Çanakkale'ye sulandı.

Toplar sürüldü, koptu kıyamet.
Yedi düvelin namlusu Mehmet'e döndük.
Dövdü durdu Anadolu sırtlarını,
Gerdi göğsünü nice şehitler.
Tenler ölse de ruhlar savaşta.
Gök gürültüsü sinelere bir top.
Türkün savrulan kılıcıydı Mustafa Kemal.
Emrinde aslan yiğitler.

Boğaz oldu al.
Silüetinde ay ve yıldız.
Boğazıma göz dikenin,
Gemisi batan bir tabut.
Çanakkale burası,
Yumruk olduğu yer yurdumun.

Emin ÖNDER
Türk Eğitim-Sen Balıkesir 1 No'lu Şube

BİR BOĞAZ KURT KÜKREMESİDİR ÇANAKKALE

Çanakkale'de bir rüzgar eser, ılıt ılıt…
Esen rüzgar, Kafkasya'da Van'da, Trabzon'da
Mehmed'in bağrını deler.
Bir türküdür vatan uğruna savaşmak.
Yie destan üstüne destan yazar bu sular,
Şu dağların dili olsa ne türküler sıralar,

Bir annenin feryadıdır Çanakkale,
Conkbayrı'dır Anafartalar'dır.
Kalpte iman, geride ana, yar, evlat,
Gözde okunan vatan sevgisidir.

Yalanmış aslana, yeniden candır Çanakkale,
Şimşeklerin gözden çaktığı devrandır,
Ölümü inkar, şehadete imandır,
Karşı kıyıda yankılanan ezandır,
Mahşer yeri kurulmuş, işte mizandır Çanakkale,

Öyle yandı vatan ateşiyle yürekler.
Yıkıp geçti deryadaki yığıntı çelikleri.
Hak yolunda arşa yükseldi
Seyid Onbaşıyla, Kınalı Ali!

Düşman geliyor, durmuyor, ellerinde toplar tüfekler,
Bir yanda vatanıma göz dikmiş hainler,
Bir yanda bir çift mavi göz, koca bir derya misali,
O gözlerin dünyada görülmemiş emsali,
"Ben size savaşmayı değil, ölmeyi emrediyorum!"
Bir kere duydu ya bunu askeri,
Hissetti kalbimde Hakk'ın sesini.
Çanakkale, tüfeğin imanla çarpışması gibi.

Sedamızın adı Çanakkale oldu.
Her genç Çanakkaleli doğdu memleketinde,
Ağlamak, üzülmek, isyan yakışır mı bize?
Yürüdük omuz omuza gideceğimiz yere.

Sadece sevdamızı düşündük.
Yürek olduk, can olduk, bir olduk bu diyarlarda.
Bu onur, bu gurur, kahramanlık abidesi,
Tarihine yazdığın Türlük efsanesi…
Kanın topraktan çıkmış bir şüheda seli,
Göklerde yankılansın yiğitliğinin sesi.

"Tarihin dilinden düşmeyecek bu destan
Dağlar gazi, gökler kahraman"
Bir harptır ki devirdi en iyi teknolojileri,
Hür yaşamış bir milleti dağıtmak isteyenleri.
Kolay elde edilmedi bu cennet vatan,
Çanakkale, büyük bir destan.

Çanakkale, etim kemiğim kanım.
Yüreğim, şerefim, şanım.
Çanakkale, yedi düvele verilen ders,
Meleklerle verilen mücadelenin sesi.
Müslüman Türk'ün keskin vuruşu,
Çanakkale, bir Bozkurt kükremesi.

Cennet BAZ
Türk Eğitim-Sen Niğde Şubesi

ÇANAKKALE

Çanakkale'de kefensiz yatanım
Vatanımın canına can katarım
Emanete gözü gibi bakanım
Anzak'ı bir nefeste yutanım

Korkaktır, kaçar sandı
Yurduma meyledip nefsine kandı
Boğaz'ın dibinde uykudan uyandı
Deniz derya allara boyandı

Balıkesir Seyit'e sor beni
Şanlı bayrağımda gör beni
Unutma Breslav'ı, Goben'i
Damarındaki asil kanda bul beni

Uyuma Türk, düşman uyumaz
Uyursan ruhun bile duymaz
Savaşmadan yiğit olunmaz
Özgürlük aramakla bulunmaz

Ramazan AKBAY
Türk Eğitim-Sen Denizli Şubesi

ŞEHİTLERİN BEKLEDİĞİ YER

Mavi denizin coştuğu,
Yeşil başakların konuştuğu,
Kahramanların koştuğu,
Tarih kokan yerdir Çanakkale.

Canların verildiği,
Varlığın yokluğun unutulduğu
En zor anların yaşandığı,
Düşmanın dize getirildiği yerdir Çanakkale.

Milletin birlik olduğu,
Dinin, imanın, cesaretin yoğrulduğu
Kalplerin vatan için attığı
Vatan için durduğu yerdir Çanakkale.

O günlerin bu günler için verildiği,
Canın vatan için feda edildiği,
Genç fidanların bayrak için yattığı yerdir Çanakkale.

Gençlerin türküsü,
Anaların ağıtı,
Bebelerin ninnisi,
Şehitlerin beklediği yerdir Çanakkale.
Neslin okumakla bitmeyecek kitabı,
Kalplerine kazınacak vatan sevdası.
Gönüllerde taşınacak gurur madalyası,
Düşmanı titretecek yerdir Çanakkale.

Nesilden nesile anlatılacak,
Gençliği hep diri tutacak,
Tarihi yeniden yazacak,
Türklüğü şaha kaldıracak yerdir Çanakkale.

Yaser TURAN
Türk Eğitim-Sen Denizli Şubesi

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Çılgınca saldırıyor düşman, yok etmek istiyor bizi,
Anzak, İngiliz, Fransız ve de pek çok Hintlisi.
Nasıl durur Mehmetçik, vatan elden gidiyor,
Atılıyor ileri, şehadet şerbeti içiyor.
Küllerinden doğuyor Hasta Adam dedikleri,
Kan kusturuyor düşmana, geçirtmiyor Çanakkale'yi.
Allah Allah sesleri çınlatırken boğazı,
' La İlahe İllallah' Mehmetçiğin son sesi.
Eller açılmış semaya, dualar ediliyor,
Göstermem bizlere felaket- Ey Rabbim- deniliyor.
Euzu besmeleyle hücuma kalkıyor Mehmetçik,
Çözülüyor düşman, yedikçe kurşun, dipçik.
İnsanlık tarihi yeniden yazılıyor burada,
'La havle ve la kuvvete' yankılanıyor semada.
Mümkün mü esir etmek bu kahraman milleti,
En şerefli mertebeyken şehadet şerbeti,
Zordur Çanakkale'yi geçmek var oldukça Türk milleti.

İbrahim GÜVEN
Türk Eğitim-Sen Bursa 2 No'lu Şube

ÇANAKKALE RUHU BU

'Hasta adam' diyerek küçük gördüler bizi,
Toplandılar dört yanda çakal sürüsü gibi.
Zaten aç ve yorgunduk imdatlara yetmekten,
Başka neyim kaldı ki şahadeti içmekten.

Mevziler açın hemen; düşman geliyor bugün;
Görecekler kiminle ediyor burada düğün.
Küçücük çocuklar oldu cephede yiğit;
Onlar kutsiyet için olacak elbet şehit.

Çanakkale önüne demir attı gemiler,
Birer birer kıyıya çıktı caniler.
Kalbindeki sevgili sarılmıştı namluya,
Ne kadar istesen de sokmam sizi avluya

Anadolu evladı vatanına tutkundur,
Ayına yıldızına ta ezelden vurgundur.
Mehmet'im savaşırken "Allah Allah!" diyerek
Bu vatanı savundu kuru ekmek yiyerek.

Hislerine tercüman oldu bütün alimler
Çanakkale önünde öldü bütün zalimler.
Açlık ve sefaletten doğdu büyük bir destan
Bize önderlik etti Türkoğlu Türk komutan.

İki yüz elli bin canı toprağa ettik kardeş,
Vatana göz dikenler birbirinden kalleş.
Arıburnu, Conkbayır, Seddülbahir ağladı,
Duyanlar, görenlerin yürekleri dağladı.

Cahilleri kandırıp getirdiniz boğaza,
Hakk'ı bilen kanar mı gayrimüslim ağzına?
"Halifelik gidiyor!" denilince geldiniz,
Boş yere Conkbayır'da canınızı verdiniz.

Kınalı kuzularla etmişiz muhafaza
Bu destanı unutmaz Kur'an dolu hafıza.
Anaları bezemiş saçlarına kınayı
Elleriyle yakmıştı kalbindeki çırayı.

Dedem yazmasa destan okuyamazdı tarih,
Her şey kötü giderken bu sefer döndü talih.
Seyit Onbaşı gibi nice yiğitler vardı,
Çanakkale burası toprağı size dardı.

Bağımsız bir milletiz kimselere takmayız,
Boş hayaller uğruna kimselere çatmayız.
O kadar çok ki duygu anlatmakla tükenmez,
Çanakkale ruhu bu şehitleri hiç ölmez.

Umut KAYA
Türk Eğitim-Sen Rize Şubesi

GEÇEMEDİLER

Türk'e esaret uymaz, görüldü hep zamanla
Cenkten ayak çekmek mi, o imkansız hele de
Ölüme kucak açan erilmez imanla
Göğüsle sinelere dardı Çanakkale'de

Tarumar eylenirken toplarla Conkbayırı
Şehidimin kanları al etmişken çayırı
Harp ederken milletim, bebesinden gayırı
Gökte melekler bize yardı Çanakkale'de

Ölür isem şehidim, kalırsam gaziyim ben
Kahramanlık yolunda en derin maziyim ben
Senin buradan geçmene sanma ki razıyım ben
Diyen binlerce yiğit vardı Çanakkale'de

Alan bir metrekare, tam altı bin mermi var
Söylesene ecelden saklanacak yer mi var
Ölüm işin kolayı, daha bundan zor mu var
Yerler gökler hep ateş, hardı Çanakkale'de

Düşman çetindi amma, Mehmedim'de çetindi
Ekmek bulamaz ise duru suyla yetindi
Ne bir kez sendeledi, ne de geri çekildi
Vatan aşkı milleti sardı Çanakkale'de

Siperler can havliyle toz, duman, yıkılıyor
Bu kapıdan ya şehit ya gazi çıkıyor
Şarapnel parçaları göklerden dökülüyor
Zannedersin yağmurdu, kardı Çanakkale'de

Seni anlatabilmek seni, söyle kimin haddine
Bir bir erdi kafir, çarpıp iman seddine
Eğer Türk evladında hürmet varsa ceddine
"Keşke ben de olsaydım," derdi Çanakkale'de

Hakan DUMAN
Türk Eğitim-Sen Düzce Şubesi

ÇANAKKALE'SİN SEN

Tek bir güçle yüce divan kuran yürek,
Çanakkale Çanakkale atan kalpte tek dilek,
Duayla, tekbirle alındın sen, bine tek.
Destansın sönmedin dillerde sönmeyecek.

Asırlar geçecek, bin yıl geçecek,
Yine de gururla bahsedilecek,
En büyük Ata'dan büyük bir kazançsın.
Gören duyan ağlayarak dua edecek.

Bir anıt yetmez hatırlanmana,
Bir tebessümle bitmez cümlen kurulmaya.
İki ayrı duygusun sen artık bizde,
Koca bir sevinç, bir de neden hıçkırıklı gözyaşına…

Uhde kalırken kaçıp gidenlerin içinde sen,
Hem eme hem ailene bir mezar üstü yuvasın,
Şimdi çiçekler açtın geçmişin peşi sıra sen,
Çizgimizde, kalbimizde, onur dolu başarısın.

Sen Çanakkale'sin, sen mermisiz, cephanesiz büyük bir iradesin.
Her gönülde hayal oldun yıllarca, en büyük hedef, rüyalarda,
kağıtlarda…
Patladın gece karanlığında bomba bomba,
Ey Çanakkale koca bir kedersin, sen ÇANAKKALE'SİN.

Sevinç HAYIRLIOĞLU
Türk Eğitim-Sen Ordu Şubesi

YAR'IN UCUNDAKİ YAR ÇANAKKALE

Yüz yıl oldu toprak karıldı kanla,
Dün vardı bugün de var Çanakkale.
Şimdi aynı coşku aynı imanla,
Küllenen gönlümü sar Çanakkale.

Mevsimler akıyor gelen; Kara Kış,
Mehmet'ten ölüme alaylı bakış…
Boğaz sularına işlenen nakış;
Kanla mayalanan kar Çanakkale!

Buluşacağı an yıldızın ayla,
Can çığlık çığlığa koptu vaveyla!
Vuslat sevdasıyla kavruldu Leyla,
Yar'ın ucundaki yar Çanakkale…

Düşmanın sinsice plan çizdiği,
Dünyanın birleşip toplu azdığı!
Yiğit Mehmetçiğin destan yazdığı!
Türk'ün kalbindeki yer Çanakkale…

Edirne'den Kars'a oldu bir yürek,
Yedi düvel koştu, geldi gülerek…
Seyit Onbaşı'nın Allah diyerek!
Namluya sürdüğü ter Çanakkale!

Yoklukla sınavı yüce milletin,
Koparıldığı an kemikten etin.
Fırtına, tipiden daha da çetin
Ve bir o kadar da zor Çanakkale!

Zalimin mazlumunu fark eylediği,
Gelip toslayanın çark eylediği!
Sonunda zorunlu terk eylediği,
İmanla örülü sur Çanakkale!

Yüz yıl oldu toprak karıldı kanla,
Dün vardı bugün de var Çanakkale.
Şimdi aynı coşku aynı imanla,
Küllenen gönlümü sar Çanakkale.

Ali PARLAK
Türk Sağlık-Sen Hatay Şubesi

ASR'A YEMİN OLSUN Kİ…

Yüzyıl oldu boğazı kuşatalı kefere,
Besmeleyle çıktılar On beşliler sefere,
Şehitlerim şahittir, kazanılan zafere
Asr'a yemin olsun ki; Türk'e kefen biçilmez!
Asırlık Çanakkale… Geçilmedi, geçilemez!

Dünya alem toplandı, sanki millet şurası,
Olmak ya da olmamak, yoktu bunun arası,
Çanakkale ceddimin kanlı, canlı mirası
Öyle bir miras ki bu; Hiçbir şey ile ölçülemez,
Asırlık Çanakkale… Geçilmedi, geçilemez!

Yedi düvel birleşti, sözde birer devdiler,
Boğazın sularını alevlerle dövdüler!
Mehmetçiği görünce elleri boş döndüler.
Anladılar izinsiz Türk'ün suyu içilmez!
Asırlık Çanakkale… Geçilmedi, geçilemez!

Ölümle alay etti Mehmetçiğin alayı,
Yüreklere saplanan her kurşun bir balayı,
Meleklerle çektiler gökyüzünde halayı.
Ol göklerin kapısı besmelesiz açılmaz,
Asırlık Çanakkale… Geçilmedi, geçilmez!

Nedametle sarıldı ağyar ağladı gitti,
Tüyü yeni bitmişler yürek dağladı gitti,
Çağın yarasaları kanat bağladı gitti,
Türk'ün semalarında müsaadesiz uçulmaz!
Asırlık Çanakkale… Geçilmedi, geçilmez!

Yüzyıllık bir destansın; Daha dün gibi yeni,
Ay yıldızlı yurdumun gül kokulu deseni,
Hiçbir ressam çizemez, şair yazamaz seni,
O mahşeri alanda ak karadan seçilmez
Asırlık Çanakkale… Geçilmedi, geçilmez!

Ali PARLAK
Türk Sağlık-Sen Hatay Şubesi

ÇANAKKALE MEHMEDİM

Teninden kan çekilmiş beyaz suratlar,
Vatan yaşasın diye hayatlarını siperlerde bırakan canlar;
Böyle bir harbi bir daha yazmasın ne kalemler, ne kitaplar,
Süddülbahir'de Kanlısırt'ta uzanmış Mehmedim yatar.

Toplanmış gelmiş dünyadaki en modern ordular.
Kuvvet dengesi arasında uçurumlar,
Öbek öbek cesetler, oluk oluk kanlar,
Arıburnu'nda Kitre'de vurulmuş Mehmedim yatar.

Reşit Paşa Vapuru hastane olmuş,
Kara Yürek Deresi kanla dolmuş,
Ocean ve Bouver canavarı bir mayınla mahvolmuş,
Sığındere'de Arıburnu'nda cansız düşmüş Mehmedim yatar.

Süngüden mihraplar kurulmuş, şarapnel altında saf saf namazlar kılınır,
Aynı kaput bezinden Anzaklı ile Mehmedim yarası sarılır,
Asımın nesli bu esir mi alınır?
Bomba Sırtı'nda Mehmedim çelikten göğsünü siper yapar.

Silahla imanın çarpışması bu,
Çanakkale'de kurulmuş hain pusu,
Dahası nesi ve nesi bilsinler şusu ve busu,
ÇANAKKALE GEÇİLMEZ!

Ünal KAYA
Türk Eğitim-Sen Burdur Şubesi

ÇANAKKALE'DEN GELİR

Her gün ki içtiğimiz ab-ı hayat oradan gelir,
Kaç gecedir uykusuzdur, yine de dirilir,
Bir gün olmazsa bir gün denir,
Senindir bu ongunluk, ta Çanakkale'den gelir.

Sulhtur bu yediğin içtiğin nimetler,
Cephedeki ceddimizden gelir.
Ekmek olmazsa su içilir,
Senindir bu ongunluk, ta Çanakkale'den gelir.

Uyur sanmayın onları, bir gün kalkar gelir,
Yedi cihanı yine devirir,
Ne kaçar, ne de korkak dedirir,
Senindir bu ongunluk, ta Çanakkale'den gelir.

Garp şaşkındır, ufuk derbeder görünür,
Azm-i cesaret düşmanı geri püskürtür,
Nameler açıkça geri getirir,
Senindir bu ongunluk, ta Çanakkale'den gelir.

Uyuma ey Türk oğlu, asaletin Bedir'den gelir,
Şad olup gülmek birlikten, dirlikten gelir,
Ne sorarsın, bu saadet nereden gelir?
Senindir bu ongunluk, ta Çanakkale'den gelir.

Hasan AY
Türk Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube

İŞTE ÇANAKKALE

Öyle bir savaş ki
Mustafa Kemal adını
Kazınmış zihinlere
Derinden derine.
Öyle bir savaş ki
Kahramanlık destanları yazdırmış.
Uzun uzun…
Öyle bir savaş ki
Nice yiğitleri ölümsüz kılmış.
Öyle bir savaş ki
Türk adını yazdırmış
Tarihin sayfalarına altın harflerle.
Öyle bir zafer ki
Yoktan var olmuş
Küllerinden doğmuş bir milleti
Tanıtmış tüm dünyaya
Çanakkale geçilmez, geçilemez
Sözünü ezberletmiş
Öyle bir kahramanlık ki
Gencecik fidanlar
Düşünmeden yârini
Düşünmeden yarını
Gülerek, severek
Vatanım, Çanakkale'm diyerek
Girmiş kara toprağa
Öyle borçluyuz ki
18 Mart yetmez anlatmaya
Yetemez sözler bu destanı anlatmaya
Çanakkale'nin adsız kahramanları
Mehmetleri, Kınalı Alileri, Seyit Onbaşıları
Siz olmasaydınız, biz olmazdık.

Müge DEMİRTÜRK
Türk Eğitim-Sen İzmir 3 No'lu Şube

SON KALE

Çanakkale, elde kalan son kale.
Çığlığımız alınmıyor kale.
Neslimize bırakalım ak kale
Diye savunduk seni Çanakkale

Düşman vatanıma girmiş bak hele!
Özgür iken nasıl düştük bu hale?
Şehidin başında sönmez bir hale
Tarihe gömülmeyen Çanakkale.

"Hasta adam" savaşla gelmez ele.
Avrupa rüzgar diye baktı yele(!)
Tarih set çekemedi iki sele
Biri Malazgirt biri Çanakkale

Ordumuza haram yemiş seçilmez.
Ana doldurmazsa ayran içilmez.
Kutlu vatanıma paha biçilmez.
Bilsin düşman, Çanakkale geçilmez!

Analar oğul gönderdi "gencecik"
Gelinler onur gönderdi "tazecik"
Çocuklar gurur gönderdi "biricik"
Şehitler her bahar açan gelincik.

Şengül GÖKYURT
Türk Eğitim-Sen Kocaeli 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ

Ey ecdadı ekber, ey toprağı kanıyla sulanmış asker!
Ne sema taşıyabilir seni ne makber.
Biz yaşarken yirmi birinci yüzyılın karanlığında,
Sen duruyorsun cennet-i alanın aydınlığında.
Seni göremedik, yardımına koşmak nasip olmadı bize;
Fakat bir destan nasıl yazılır öğrettin hepimize.
Geldiler büyük gemileriyle, demirden elleriyle saldırdılar.
Bir milleti yeniden ayağa kaldırdılar.

Ey ecdadı ekber, ey toprağı kanıyla sulamış asker!
Ne sema taşıyabilir seni ne makber.
Sen boğazda sanki çelikten bir dağdın.
Hayır, dağ olsa yıkılırdı sen yıkılmadın.
Seni bilmezdi ne Maoriler ne Aborjinler.
Bütün cihan gibi onlar da öğrendiler.
Hala gurursun vatan evlatlarının gönüllerinde.
Hala duasın torunlarının göğe açılan ellerinde.

Ey ecdadı ekber, ey toprağı kanıyla sulanmış asker!
Ne sema taşıyabilir seni ne makber.
Sen yiğitler yiğidisin borcunu canınla ödedin bu vatana.
Layık oldun Kosova'da, Varna'da şehadet getiren atana.
Ya biz ne yapalım, biz nasıl layık olacağız sana?
Muhtacız şimdi cesaretine ve korkusuzluğuna.
Kalksan, uyansan, anlatsan bize tarih nasıl yazılır?
Namusuna göz dikenin mezarı nasıl kazılır?

Ey ecdadı ekber, ey toprağı kanıyla sulanmış asker!
Ne sema taşıyabilir seni ne makber.
Top gürültüsü, mermi sesi, şarapnel parçası deliyordu havayı.
Sen düşürmedin dilinden vatanını, Rabbi'ni ve Muhammed Mustafa'yı.
Geçemediler boğazı, gömüldüler serin sulara.
Ders oldu bütün leş kargası ve korkak çakallara.
Ana, baba, evlat, kardeş ve yar hasreti vardı yüreğinde;
Fakat gök yerinden oynar sana vatan denildiğinde.

Kan kokusu almış yırtıcılar gibi saldırdılar yeniden;
Ve lakin emir geldi bu kez Kemal'den:
"Ben size taarruzu değil, ölmeyi emrediyorum" dedi sarışın kurt.
Kanımızla boyanmadıkça bırakılamaz bu yurt.
Korkmak ne kelime gözlerin yıldırımlar saçıyor senin.
Emir yerine geldi parçalansa da bedenin.
Ne esareti bildin, ne zilleti!
Kuvvet senin, kudret senindir Ey Türk Milleti!

Ey ecdadı ekber, ey toprağı kanıyla sulanmış asker!
Ne sema taşıyabilir seni ne makber.

Ahmet FENAR
Türk Eğitim-Sen Eskişehir 1 No'lu Şube

ÇANAKKALEDE

Düşman sarınca yurdumu
Unuttum dünya derdimi
Yüce Mevla'dan yardımı
Gördük biz Çanakkale'de

Kuşatılmışken ağ gibi
Gülle gelirken çığ gibi
Düşmana karşı dağ gibi
Durduk biz Çanakkale'de

Kana boyandı dağ, dere
Düşünmedik yara, bere
Düşmanın sırtını yere
Serdik biz Çanakkale'de

Vatan için canımızı Bayrak için kanımızı
Tarihlere şanımızı
Verdik biz Çanakkale'de

Ateş sardı kaç ocağı
Yas tuttu köyü, bucağı
Yeniden şanlı bir ocağı
Kurduk biz Çanakkale'de

Memleket ve din namına
Rabbimizin ikramına
–Şehitlerin makamına-
Erdik biz Çanakkale'de

Mehmet YILDIZ
Türk Eğitim-Sen İstanbul 5 No'lu Şube

ÇANAKKALE TARİHE BAĞLADI BİZİ

Tarihinde kök salmıştı bu millet,
Yakasına yapışmıştı bir illet.
Baş göstermiş ne yazık ki bir zillet,
Kaplamıştı her tarafı bir şirret.

Çanakkale söktü aldı zilleti,
Bitirdi bak kötü giden illeti.
Ayağa kaldırdı mazlum milleti,
Yok ediverdi bütün şirreti.

Türk milleti uykusundan uyandı,
İçimize yeniden coşkular yandı.
Süngü düşmanların sinesine dayandı,
Bağımsızlık yolu artık ayan beyandı.

Türk ordusu düşman siperin aştı,
Allah nidaları her yeri aştı.
Anzaklar şaşırdı, feleği şaştı,
Haklı milletimin gözleri yaştı.

Çanakkale yeni baştan diriltti bizi,
Silindi İngiliz, Fransız, Yunan'ın izi.
Üç yüz bin şehidimiz yürekte sızı,
Çanakkale sonsuza dek tarihe bağladı bizi.

Sami ÇELİK
Türk Eğitim-Sen İstanbul 6 No'lu Şube

ÇANAKKALE TÜRKÜSÜ

«Çanakkale içinde vurdular beni» diye başlayan
Bir türkü söylerdi dedem eskiden
"Ölmeden mezara koydular beni" diye başlayan
Bir türkü söylerdi dedem eskiden

Daima of çeker Çanakkale derdi
Gözünden bir cihan geçer giderdi
Bana " mutlaka oraya git" derdi
Bir türkü söylerdi dedem eskiden

Türkü aynı zamanda bize öğüttü
Beni kaç geceler Çanakkale hatıralarıyla uyuttu
Dağlar kadar içimde VATAN sevgisi büyüttü
Bir türkü söylerdi dedem eskiden

Söylerken türküyü gözlerinde yaş sicim gibi akardı
Bazen de donuk donuk bir noktaya bakardı
Onun türküsünde Vatan sevgisi kokardı
Bir türkü söylerdi dedem eskiden

Zaman zaman gözlerini silerek
Çanakkale›yi geçirtmedik diyerek
Andıkça kabarır sevgiyle dolar yürek
Bir türkü söylerdi dedem eskiden

Bilemezdim o zaman Çanakkale ne?
Anlattıkça gözlerden yaş gelirdi yaş üstüne
Çanakkale üstüne Aynalı çarşı üstüne
Bir türkü söylerdi dedem eskiden

Ömer GÜLTEKİN
Türk Eğitim-Sen Kastamonu Şubesi

ÇANAKKALE YUMRUĞU

Dede'm Korkut değilim, destan diyemem ama
Bakınız şiir ile çizdiğim serencama
Öyle bir yumruktu ki düşmanı soktu "gama"
Çanakkale afettir, Çanakkale kıyamet
Türk'ün büyük gücünü gösterdi yüce millet.

Nasıl bir zaferdi ki tarihlere sığmadı
Kan kusturdu Mehmetçik zulme boyun eğmedi
Namert düşmanın eli mahremine değmedi
Çanakkale namustur, Çanakkale haysiyet
Türk'ün büyük gücünü gösterdi yüce millet.

Düşman rahat durmadı, hemen işe koyuldu
Toplar ateşlenerek dere, tepe oyuldu
"Ya ölüm, ya istiklal" nidaları duyuldu
Çanakkale "son durak" Çanakkale nihayet
Türk'ün büyük gücünü gösterdi yüce millet.

Bu destanı okuyan herkes bugün umutlu
Zaferinin 100.yılındayız ne mutlu
Bir karış toprağını vermedin çünkü kutlu
Çanakkale "Ata"dan en kıymetli emanet.
Türk'ün büyük gücünü gösterdi yüce millet.

İbrahim KUZU
Türk Eğitim-Sen Ankara 6 No'lu Şube

ÇANAKKALE' DE MEHMET

Yedi düvel sinsice Türklere kefen biçti,
Mehmet menfur elleri kırmaya yemin içti,
Ana baba evlattan sıladan da vazgeçti,
Din vatan ırz uğruna şehit olmayı seçti.

Medeniyet denilen batı vahşette denksiz,
Zannettilerki Türkler biçaredir çaresiz,
Oysa gücümüz tarih soylu ırk milletimiz,
Ve dunyanın en cesur askeri Mehmetimiz.

Ne havada uçuşan ölüm saçan gülleler,
Ne üstlerinden geçen vızlayan o mermiler,
Korkutmadı korkutmaz çünkü korkusuz erler,
Yalnızca Huda için secdeye eğilenler,

Birçok mermi havada karşılaştı çarpıştı,
Bombalar ve kurşunlar ölüm için yarıştı,
Şarapneller bedene mıhlanarak yapıştı,
Gazi şehitler uzvu birbirine karıştı.

Bilenler mevzilerde okuyorlardı Kuran,
Bilmeyenin dilinde dua tekbir ve ezan,
Batıydı hep saldıran batıydı mezar kazan,
Bu farkı imanıyla o Mehmetçikti bozan.

Kimi Mehmet süngüyle mihrap oluşturmuştu,
Allahu ekber deyip namazına durmuştu,
Rabbinin yardımıyla vatanı korumuştu,
Hasta denen Osmanlı yeniden doğrulmuştu.

Burda toprağım kansız bir tek yeri yok bilin,
Türk kanıyla yoğrulmuş dağı taşı her yerin,
Hakkı ödenir mi hiç Bedir'e eş o erin,
Çanakkale geçilmez dedirten o neferin.

Erol Faik BİRLİK
Türk Eğitim-Sen İzmir 3 No'lu Şube

ÇANAKKALE'DE NE GÖRDÜM?

O kadar canlıydı ki, hala duruyor izi,
Sanki savaşı gördüm, bugün Çanakkale'de.
Bunca sene geçse de, bağrımı deldi közü,
Yanan ataşı gördüm, bugün Çanakkale'de.

Tüm boğazı seyrettim, çıkıp karşı dağlardan,
Resmen tarih kokusu aldım eski çağlardan.
Şehitlerin sayısı daha fazla sağlardan,
Hep mezar taşı gördüm, bu gün Çanakkale'de.

Tepeler arasından siperlere ulaştım,
Askerlerin tabyalarda dolaştım.
Yemek listelerine bakıp hayrete düştüm;
Yediği aşı gördüm bu gün Çanakkale'de.

Lazlar nöbete durmuş bütün kıyı boyuna,
Çerkezler set çekiyor Sedülbahir Koyu'na.
Avşarlar'la Yörükler yatmış koyun koyuna,
Kürt'ü, Dadaşı gördüm, bu gün Çanakkale'de.

Üç yüz kiloluk topu sırtlamış Koca Seyit,
"Düşman geçemez" diye zamana düşmüş kayıt.
Koşup yardıma gelmiş, saçı kınalı yiğit,
Yahya Çavuşu gördüm, bugün Çanakkale'de.

"Ölmek" emredilince, eli yedinci alay,
Yağmur misali yağan mermiyle eder alay.
Başlarında Mustafa Kemal adlı bir subay,
Eğilmez başı gördüm, bu gün Çanakkale'de.

Böyle güzel vatana asla paha biçilmez,
Cennetle kıyaslansa; birbirinden seçilmez.
…….'de anladı; "Çanakkale geçilmez!"
Gözünde yaşı gördüm bugün Çannakkale'de.

Vedat ÇALIK
Türk Eğitim-Sen Kayseri 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE'M

Ne tarih yazabilir ne de şair anlatabilir
Batı usulü medenice(!) vahşeti.
Tarih tarihliğinde görmedi
Sehit kanıyla yıkanmış denizi.
Çanakkale'm Son kalem
Her karış toprağında bir elem
Toprağı kazısam çıkacak yerden
Ya bir kol, ya bacak, ya da kefensiz bir beden.

Bir boğaz ki Çanakkale
Mehmetlerim yıkamış tertemiz kanıyla
Her dalgasında binlerce şehit

Her birini diriltseniz "olmam demez şehit"
Çanakkale'm
Son kalem

Her karış topragında bir elem
Toprağı kazısam çıkacak yerden
Ya bir kol, ya bacak, ya da kefensiz bir beden.

Öyle hain bir plan ki Çanakkale'de
Ölen şehit öldüren şehit planın içinde
Aradan yüzyıl geçti
Hainlik, bu gün bile taptaze.

Çanakkale'm Son kalem
Her karış toprağında bir elem
Toprağı kazısam çıkacak yerden
Ya bir kol, ya bacak, ya da kefensiz bir beden.

Halil BEKTAŞ
Türk Eğitim-Sen İstanbul 7 No'lu Şube

DESTANDIR ÇANAKKALE

Tarihin sayfasında destandır Çanakkale,
Bir geçilse düşecek, altı asırlık devlet…
Her neferin göğsünde imandır Çanakkale,
Bütün küffar tek cehpe, karşısında tek millet…

Bir yanda tekbir sesi, diğer yanda küfürler,
Gökyüzünde mermiler, yeryüzünde neferler,
Çarpıştıkça, su gibi kanı içerken yerler,
Yine de vatan baki, ruh sadece emanet…

Ne şiddetli çarpışma, tarih yazma zamanı,
Nusret mayın gemimiz, döşemişti her yanı,
Küçücük Mehmed'imin şehadet ister canı,
Böyle vatan aşkına, yakışmaz mağlubiyet...

Mucizeyi sürüyor namluya onbaşımız,
Sana fedalar olsun olsa da başımız,
Kızıla boyanmıştı toprağımız taşımız,
Kopuyordu adeta yeryüzünde kıyamet…

Emirleri verirken Mustafa Kemal'imiz ,
Arşa aşikar oldu ahvalimiz halimiz,
Allahu Ekber diye coşuyordu dilimiz
Miracından inmişti efendimiz Muhammed.

Vatandın sen namustun ey güzel Gelibolu
Türk'ü gören düşmanlar şaşırdı sağı solu
Kiminin başı yoktu kiminin koptu kolu
Sana aşık yüreğim sana aşık hürriyet.

Şehit dolu topraktan kan denize ulaştı
Anaların duası semalarda dolaştı,
Türk'e karşı tüm dünya birleşti de savaştı
Ağır bedel ödedi bügünkü cumhuriyet.

Ülkemin üzerinden dağıldı tüm bulutlar
Kan kokulu topraktan yeşeriyor umutlar
Ağıt yakan yürekte iman zaferi kutlar
Daha ödetme diyet Allah'ım sen yardım et
Bu güzel cumhuriyet gençliğine emanet.

Salih KARA
Türk Büro-Sen Erzincan Şubesi

DESTANLAŞAN ÇANAKKALE

İbretlik bir şey mi arıyorsun?
Dön bak Çanakkale'ye ne görüyorsun?
Masmavi bir deniz, yemyeşil bir orman…
Gördüğün bunlarsa haline yan!

Bir tarih yatıyor onun her adımında.
Bak sağına soluna, bir daha ara!
Belki yanı başındaki siperde, belki daha ilerde
Bir Mehmet geçmiş bin dokuz yüz on beşte!

Ufka baksan göreceksin Nusret'in dumanın
Boğaz'a gömdüğü düşman donanmasını…
Seyit Onbaşı hazır, almış nişanı
Halka halka sulara gömüyor Ocean Zırhlısını!

Şu tepenin ardında Elli Yedinci Alay…
Boğaz boğaza gelmiş Haç ile Hilal!
Kanlı bir savaş, diller olmuş lal,
Bu aslanları cennet yolcusu say!

Bakın hele çalılara, gelinlere dönmüş.
Yiğitler çamaşırlarını yıkayıp sermiş.
Ölüme hazırlanıp kıbleye dönmüş.
Yaradan'a el açıp huzura ermiş.

Anafartalar'da Mustafa Kemal ve ordusu
Düşmanla boğaz boğaza, bırakmış da namluy.
Ya şehadet ya kurtuluş, yok başka yolu!
Böyle kurtarıldı yüce milletin onuru!

Destan olsa anlatmaya yetmez kelimeler,
Baksan mezar taşlarına sana neler der!
Yedi düvele karşı koymuş ordunun
Kahraman askerleri hala her yerdeler!

Teslime TAKIR
Türk Eğitim-Sen Kocaeli 2 No'lu Şube

DESTANSIN ÇANAKKALE'M
(Çanakkale Zaferi'nin 100.Yılına ithaftır.)

Koca Seyit misali kahramandı neferin
Tarihteki en büyük destansın Çanakkale'm.
Bak, 100.yılında bugün şanlı zaferin
Gönlümüzde aslanca yatansın Çanakkale'm.

Kolay lokma sandılar, ağızları sulandı
Anzaklar kandırıldı, söylenenler yalandı
Şehadet şerbetiyle her yer kana bulandı
Al rengini bayrağa katansın Çanakkale'm.

Düşman gemilerinin emellerini sezip
Nusret gemisi ile mayınlarını dizip
Emperyalist güçlerin planlarını bozup
Mandacı zihniyete çatansın Çanakkale'm.

Nice şehitler verdik, nice dert, nice keder
Hışım ile gelenler "hışımlarıyla gider"
18 Mart gününden 9 Ocak'a kadar
Seni yazmayan tarih utansın Çanakkale'm.

"Albay" rütbesindeydi Mustafa Kemal tabi
Gayretin mümessili, başarının sahibi
Ulubatlı Hasana'ın örnek olduğu gibi
"Ay-yıldız"ı gönderde tutansın Çanakkale'm.

Mete Han'dan beridir kutsaldır toprağımız
Sensin bizim yolumuz, sensin tek durağımız
Dalgalansın durmadan inmesin bayrağımız
Edirne'den Kars'a dek vatansın Çanakkale'm.

İbrahim KUZU
Türk Eğitim-Sen Ankara 6 No'lu Şube

DUY MEHMED'İM

Mehmed'im mezarına konar nasipsiz kuşlar,
Geceleri düşümde gündüz hayalin başlar,
Kor olur yüreğimde gözlerimdeki yaşlar,
Bitmeyen hasretinle yanıyorum oy oğul.

Yakup'un göz yaşını Yusuf'a taşıyorum,
Sen toprağa düşeli sanma ki yaşıyorum,
Bin bir hayaller kurup sana ulaşıyorum,
O daracık çukura al beni de koy oğul.

Güller sensiz açıyor boynu bükük laleler,
Saniyeler yıl gibi asır oldu seneler,
Benim ne çektiğimi eller ne bileler,
Tertemiz yüreğinde hisset beni duy oğul.

Devşirme cirit atar duyarsızlık diz boyu,
Dönmeler derviş oldu, belirsiz kökü soyu,
Yüreğindeki kara yüzündekinden koyu,
Kısmetime düşüyor hasretinden pay oğul.

Duy! Bebek katine heyet gitti Mehmed'im,
Çaresizlik içinde her gün katlandı derdim,
Seni üzmek değildi vallahi ki niyetim,
Katile sayın dendi, bölücüler bey oğul.

Eray Ozan diyor ki; taş bastım yüreğime,
Ağu oldu şerbetim, dert dürdüm çöreğime,
Paslanmış zincir vurdum bükülmez bileğime,
Ne kılıç kından çıktı, ne gerildi yay oğul.

İlhan ERAY
Türk Emekli-Sen Antalya Şubesi

DiRiLiŞTiR ÇANAKKALE

Dilden dile, nesilden nesile
Bir kutlu imzadır, şandır Çanakkale.
Namusunu düşmana çiğnetmeyen Türk'ün,
Bedenine ruh veren candır Çanakkale.

Doğudan batıya bir oldu yürekler,
Gönülde iman, dilde tekbir; Allah-u Ekber.
Her Mehmed'in önünde rehberimiz Peygamber,
Topyekün şahlanıştır, diriliştir Çanakkale.

Bin yıllık yurduma kem bakan göze,
Diştir, tırnaktır, parmaktır Çanakkale.
Dünyayı yenen mağrur düşmanın,
Yenilip gittiği yerdir Çanakkale.

Asım'ın neslinin ahde vefası,
Mazlumdan zalime tokadın hası,
Düşmanına bile Türk'ün sofrası
Mertliğin yazıldığı yerdir Çanakkale.

Atamdan miras, atiye emanet,
Çanakkale bir ibret, bir ilahi adalet.
Sırrına ermek gerek, her demi hikmet.
Kulu Hakk'a çağıran sestir Çanakkale.

Tarih böylesini bir daha yazmaz.
Toprağa kanim akar, gözlerim ıslanmaz.
Bir ateş ki yanar da Mehmed'imi yakmaz.
Cenk meydanına kurulan toydur Çanakkale.

Evliyalar, melekler; her biri birer nefer.
Yolumuz Hak yoludur, kaderdir bize zafer.
Tek bir ölümüz yok, şehidimiz yüz binler.
Bedir'e, Malazgirt'e selamdır Çanakkale.

Denizler mürekkep, agaçlar kalem,
Yazmakla biter mi? Anlatılmaz Çanakkale'm.
Rahmette dedem, kundakta bebem,
Geçmişten geleceğe bağdır Çanakkale.

Mehmet Sena HASANOĞLU
Türk Eğitim-Sen İstanbul 7 No'lu Şube

EMANET

İman dolu göğüslerdi Çanakkale'de çarpışan
İbadet Allah'aydı sadakat bayrağa,
Her birinin adıydı Mehmet
Yoktu hiçbir kavram birbirinden ayıran

Vatan anadır, babadır, yardır, yarendir.
Hainlik mi edilir vaz mı geçilir bu değerden
Genç nesil kendine gel silkelen
Namustur, şereftir, onurlu bir tarihtir
Sana emanet edilen

Hangi ruh hali yeterli gelir,
Hangi kelimeler anlatır kefensiz yatan Mehmet'imi,
Gözler çakmak çakmaktı, bedenler siper
Söz konusu vatandı gerisi yalan…

Sen ne şehidini unut
Ne de mermi taşıyan AYŞE' yi
Ne unut ne de unuttur
Şehadete koşan on beşlikleri

Unutma sakın uğrunda ölünesi değerleri,
Vatan sağ olsun diyen,
Elleri nasırlı yüreği kocaman dedeleri.
İstiklal şairi Akif'in de dediği gibi

Bastığın yerleri 'toprak!' diyerek geçme, tanı:
Düşün altında binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehit oğlusun, incitme, yazıktır, atanı:
Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatanı.

Faruk DÖNDER
Türk Eğitim-Sen Balıkesir 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE'NİN ÇOCUKLARI

Sekiz yaşında Bozkırlı Hüsnü;
Ne işin vardı senin orada?
Ne işi vardı o küçücük bedeninde,
O kurşunun?

On yaşında Osmaniyeli Niyazi;
Sen o yaşında sokakta oyuncak tabancanla,
Bam bam diye dilinle ses çıkarman gerekirken,
Ne işin vardı o yoğun bombardımanın altında?

Ya sen on iki yaşında Nezahat onbaşım;
Annenin yaptığı o mısır püskülü saçlı,
Bez bebeğinle oynaman gerekirken
Ne işin vardı cephede babanın yanında?
Kızlı alayın al yanaklı kuzusu
Hakkınızı helal edin koca çocuklar helal edin!

Adnan KARA
Türk Eğitim-Sen Eskişehir 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE'Yİ TANIDIM

Yeşil bir örtü kaplamış yüzünü,
Ağaçlar her zamankinden daha gür.
Hendeklerin her biri tabii bir çukur,
Deniz, masmavi bakıyor bazen hırçınlaşsa da
Kıyılar, bakılmayacak eşsizliktedir.
Rüzgarın esintisi kesiyor iliğinizi
İnsana bir hoş bakıyor manzara
Olamaz, burada savaş esintisi görünmüyor!
Dünya Savaşı nasıl yaşanır!
Donanmaların toplarla dövdüğü yer değil!
Şehit mezarları süsü andırıyor.
Tarihin burada yattığını söylemeyin!
Türk'ün kahramanlığa haykırışını ispat edin.
Yedi düveli dize getirdiği azmi,
Süngüsünü alıp aslanlar gibi saldırışını, haykırın!

Çanakkale'yi tanıdım…
Ağaç köklerinin her biri kanla beslenmiş
Deniz mavisinin altında kaç gemi yatmakta.
Yosunlarda gizlenmiş binlerce top mermisi.
Kıyıdaki kumlar koyulaşmış,
Çukurlar kemiklerle çerçevelenmiş
Anıtlar haykırıyor yüzüme,
Her birinde bir aslan izidir.
Büyümemiş çocuk yaşta eline silah verilmiş.
Vahşi orduların üzerine gözünü kırpmadan giden.

Dünya komutanları burada boy ölçüştü.
Havada coşkunun zerrecikleri dolaşmakta,
Ciğerler asrın oyunu yerleşiyor, hoş.
Bayrak hiç bu kadar coşkulu dalgalanmadı başka yerde.
Aynı inançta savaşın seyri izlenmiş
Mehmetler haykırıyor oku!
Okumak için gönderilen canlar yatıyor.
Batı uygarlığını geçmen kurtarır ruhlarını

Çanakkale'yi tanıdım…
Bilgide bir numara olmayışımızı sorguluyor.
Bayrak sevgisi, bağımsızlık ateşi,
Her şeyden fazla atmalı sözleri yüze vuran,
Haykırıyor toprak nerede Türk'ün şanı?
Ölen yabancı askerler ona hayran,
Sömürgelerin sonunu getiren süngü ışıltısıdır.
Gemileri karada yürüten Fatih'in torunlarını gösterin!
Uzaya demir atan yurttaşlar gerek,
Hendeklerde yatan şehitler haykırıyor!
Cehennemi yaşattık, sizler cenneti bulasınız diye,
Bu ülke şahlandığında hakkımız helal.

Selami AKYOL
Türk Eğitim-Sen Bursa 1 No'lu Şube

ÇOCUĞUN ADI ÇANAKKALE

Ey çocuk! Sus, dinle, kulak ver toprağın sesine,
Şahitlik edecek, etmeli şanlı geçmişine,
Yenilmiş, tutsak edilmiş insancıklar yerine,
Cennet yuvası olur, bu milletin şehidine.

Sen çocuk! Bak, öğren, toprağın adı Çanakkale,
Dünya toplansa karşında yapamaz seni köle,
Ecdadın ruhu, imanı geldiği için dile,
Özgürce dalgalanır gökteki yıldız ay ile.

Hey çocuk! Anla, anlat Türk'ün şanlı zaferini,
Onbaşı Seyit'in Ya Allah derken niyetini,
Kınalı kuzular kurtardı senin şerefini,
Ölümsüz duruş degiştirdi makus kaderini.

Ey çocuk! Susma haykır, bu yeni kuşak gençlere,
Dedenin na'şı nerde söyle bakmadan deftere,
Sen şehit torunusun huzur ver tüm gönüllere,
Artık bu şehadeti yay gelecek nesillere.

İbrahim YÜKSEL
Türk Eğitim-Sen Ankara 1 No'lu Şube

EY ŞANLI KALE

Namlularda tek eksik o gün iffetti iffet,
Ordular karşında senin yalnız kemiyet,
Çırpın Çanakkale, çırpınacaksın!
Taze bir nesil için dayanacaksın!

Adına destanlar yazılsa azdır,
Orduya kaleyi savunmak farzdır,
Sen de bir kalesin ey şanlı kale,
Vurulsan yine ölme, kalk Çanakkale!

Düşman çizmesini bastı boğaza,
Yiğit bir onbaşı kalktı ayağa,
Dizlerin kırılsa düşme ey seyit,
Ardından gelecek bir nesil yiğit!

Kan kustu cemiyet o gün orada,
Kasırga kavurdu kızıl kuyuyu,
Freud'un, Maslow'un, Charlie'nin soyu,
İnledi, inledi her bir tabyada!

Bir kale ki milletin ölüm kalesi,
Genci, yaşlısı hepsi dirilir,
Değmez vatana bir zerrecik kir,
O kale ki milletin kalım kalesi.

Taşınla, tüfeğinle, çürük sopanla,
Karşısın İngiliz havan topuna,
Milletin bağrını yakan botunla,
Kovala Azak'ı durma kovala!

Şimdi duy Çanakkale yaşayacaksın,
Bu nesil hep seninle, şahlanacaksın,
Ne SS ne kızıl ordu, sensin muzaffer,
Türkiye büyük millet; taşı er, toprağı er

Burak ÇELİK
Türk Eğitim-Sen Trabzon 1 No'lu Şube

GEÇİT VERMEZLER

Gemilerden, toprağıma bombalar atıp
Yağmur gibi oluk oluk yağdıranlar var.
Kutlu bir savaşı hafife alıp,
Türk'ün tokadını bilmeyenler var.
Türkülerim vardır yöre yöre. Söylenir.
Çiçeklerim vardır çeşit çeşit. Derlenir.
Sevdalarım vardır masallarda. Dillenir.
Böyle bir millete saldıranlar var.
Anneler, kına yakar kuzusunun eline.
Kızlar mani dizer, askerdeki yârine.
Gelir mi bilinmez o gözlenen teskere,
Kahkahayla gidip dönmeyenler var.
Ezanlar "Allah" der. "Tekbir, birdir, uludur."
Öyle bir millet ki tek Allah'ın kuludur.
Yücelerin yücesi Bozkurtların soyudur,
Çakallara kurşun yağdıranlar var.
Gelin kardaş gelin Yaradan'ın aşkına
Sessiz kaldın haykırdığını imdada.
Sattın cihadımı iki sandık altına
Allah'ın adını hem de, unutanlar var.
Üç beş densiz sardı dört bir yanımı.
Bizler çok gördük, sizin gibi alığı.
Kızdırdın işte içimdeki aslanı,
Hadsizlere haddini bildirenler var.
Şerefsizin ismine "uygar" denir mi?
Kanla pişen ekmeğe "leziz" denir mi?
Şu bendeki yürek çelikten mi demir mi?
Mehmetlerin sevdasını görmeyenler var.
Yakındır şahadet elimde Kur'an
Küçülüyor gözümde geldikçe düşman.
Ellerde tüfekler, yürekte iman,
Türk'ün tarihini bilmeyenler var.
Savaşırken doğdum, savaşırken ölürüm.
Çanakkale namustur, benim tek ülküm.
Türk'üm ulan ben Türkoğlu Türk'üm,
Çanakkale içinde kahramanlar var.

VELİ KOÇER
Türk Eğitim-Sen Antalya 1 No'lu Şube

GÖNÜL DİLİYLE ÇANAKKALE

Çanakkale Boğazı, ana yurda taç kapı.
Önünde divan durur, cihandaki kaç kapı.

Açılmazdı kapılar, anahtarı olmadan.
Mümkün müydü geçmesi, bir icazet almadan?

Geçer giderim demek, gafletin kendisiydi.
Oysa ki Çanakkale, arzın efendisiydi.

Gök kubbe başımıza ateşten yağmur eler.
Unuttu mu düşmeyi, ardı sıra cemreler.

Sahipsiz mi sanılır, şu vatan toprakları?
Cevap verir cihana, tarihin yaprakları.

Analar evladına, git de sahiplen yurdu;
Yoksa emdiğin sütü helal etmem diyordu.

Bir tas suyu dökenler, ardından el edenler.
Dönüşü yoktu bunun, biliyordu gidenler.

Kınalı kuzuları yolcu eder analar.
Silinmez şehidimin avcundaki kınalar

İmanlar kalkan idi, nerden bilecek gafil
Çiğnenirse öz yurdum, Sur'u üfler İsrafil.

Esaret bir bıçağın hem yarası ağrısı.
Halep'ten duyulurdu, bu toprağın çağrısı.

Konu vatansa eğer, tanır mı seni baban?
Bebek emdiği süte, ana evlada yaban.

Kanla sulanan toprak, kokusu misk-i amber.
Koç yiğitler yanında mihmandardı peygamber.

Şu çelik zırhlıların öz yurdumda işi ne?
Haydi Koca Seyit'im, vur döşüne döşüne.

Şehitler ay şavkıydı, alın aktan da aktı.
Vuslat başka bahara, ölümse muhakkaktı.

Tabyalar yangın yeri, ateşe dönüyordu kül.
Kudretin kaynağıydı yüreklerde tevekkül.

Nusret eteklerinden, mayınlar döküyordu.
Devlerin ciğerini yerinden söküyordu.

Seddülbahir burnuna, vurur alnını düşman.
Dünya döndükçe artık, olmaz böylesi pişman.

Kırk yerinden kırıktır, arsızın temelleri.
Bir idam mahkumudur, o korkunç emelleri.

Bir yandaki Kumkale, bir yandaki Ertuğrul.
Bakıp Çanakkale'ye doğrul diyordu doğrul!

Bir kuzunun üstüne bilmem kaç kurt salınmış.
Mahşeri takvimlerden sanki bir gün çalınmış.

Yağmurdan gönüllüydü şarapnel, mermi, gülle.
Aşk ile yanan gönül, ıslanabilmeli ille.

Sanma ki makberinde ancak ölmüşler yatar.
Dayasan kulağını, toprakta yürek atar.

Hasan Beydi, Mevsuf Bey, Belki Yahya Çavuş'tu.
Sevenler sevdiğine, o düğünde kavuştu.

Çanakkale milletin yeniden doğuşudur.
Yedi başlı küffarı, imanla boğuşudur.

Çanakkale şehr-i yar, Aslı, Şirin, Mihri'dir.
Şehit kanı toprağın, tuğrasıdır mührüdür.

Arsızlarda hüsranın sözlüklerde yok adı.
O yüz unutur mu hiç, yediği o tokadı?

Uçma sen de yaban, kuş icazetin almadan.
Çek git başka diyara, kanadını yolmadan.

Aşkla kutlu toprağa düştüğü günden beri;
Sine-i millettedir şehidimin makberi.

Bende bir Malazgirt'tir, bir Hicrettir, bir Bedir.
Bir gün değildir asla, her gün ÇANAKKALEDİR.

İbrahim ŞAŞMA
Türk Eğitim-Sen Karaman Şubesi

GÖRDÜM

Sancağı şeriftir seni yükselten
Gücünü kuvvetini aldın ümmetten
Bir hilal uğruna ölen Mehmet'ten
Vatan sağ olsun diyen Mehmetler gördüm

Körpecik vücudunu atmış mevziye
Yağmur gibi yağıyor kör kurşun her saniye
Her kör kurşun sebep bir şehit bir gaziye
Gözlerini kırpmadan ölen Mehmetler gördüm.

Almış feyzini Bedir'den Uhud'dan
Korkusuz bir arslan gibi gözünü bürümüşken
Çıkmayınca bu bedenden bu can
Sancağı bırakmayan Mehmetler gördüm

Allah Allah nidaları yükselmiş göğe
Kimseler sormuyor niçin ve niye
Bir gaza uğrunda ölen ölüye
Gıpta ile bakan Mehmetler gördüm

Çizdin vatanını sen kanla
Ödedin bedelini körpecik canla
Vurulup düşerken dedin deyin anama
Ağlamasın anam diyen Mehmetler gördüm

Vatan için hiçe saydın canını
Eksik etmedin göğsünden bayrağını kur-an'ı
Çiğnetmedin namerde vatanını toprağını
Ben şehit oğluyum diyen Mehmetler gördüm

Muhammed'e saygından oldun Mehmetçik
İçtin gaza şerbetini gencecik
Geliyor arkadan iman dolu bir gençlik
Vatan anam, vatan namus diyen Mehmetler gördüm

Eksik etmedin dilinden tekbiri
Elleri hedefte tetiktedir gözleri
Tırnağı ile kazarken mevziyi
Mezarım olsun diyen Mehmetler gördüm

Vatan sağ olsun dedi anan baban
Her şehit her gazi vatana imzan
Düşmesin gaflete düşmeyin aman
Gür sesi ile kükreyen Mehmetler gördüm

Biz gidiyoruz dedin ahirete
Oğlumuz gelsin dedin nöbete
Korkmayız bayrak emin ellerde
Huzur içinde yatan Mehmetler gördüm

Selam olsun sana ey meçhul asker
Dünyada yaşadın sen büyük mahşer
Cenneti alada bekliyor seni peygamber
Sizdeki inancı mertliği gördüm

Yerinizde olmak isterdi Rıfat
Dünya boş gerçek, ahirettir hayat
Zalime, namerde, beşer, düşmana inat
Bedrin arslanlarını yaşarken gördüm

Rufat GÜLER
Türk Eğitim-Sen İstanbul 5 No'lu Şube

HER CANAN BİR FİDAN

Bu diyarın denizi de sert olur,
Kavga başlar Mehmet'ime dert olur!
Emdiği süt helal ise mert olur:
Yiğidim, şehidim, başta tacımsın,
Binlerce dikilen hür ağacımsın!

Ufkun kızıllığı bil ki kandandır,
Bulutlar cennete yolcu kervandır.
Bu toprakta her canan bir fidandır…
Yoluma ışıksın, başta tacımsın;
Binlerle dikilen hür ağacımsın!

Gün batarsa günler doğar seherden,
Mehmet'imde eser yoktur kederden!
Mevla vatanımı korusun şerden…
Yoluma ışıksın, başta tacımsın;
Derde düşsem yarama ilacımsın!

Yedi düvel birleşse bükülmez kolu,
Yolu Alparslan'ın Yavuz'un yolu:
Babası şehittir, hem şehit oğlu…
Yoluma ışıksın, başta tacımsın;
Binlerle dikilen hür ağacımsın

Anlamaz davanı kalbi karalar!
Dar gelir cüssene bütün karalar!
Meğerki beni de yere karalar,
Yoluma ışıksın, başta tacımsın;
Kurşun değse, yarama ilacımsın!

Ömer KARATAŞ
Türk Eğitim-Sen Aydın Şubesi

HİLAL AŞKI

Yaşlı bir kayayım, bodur ağacın komşusu,
Goncatepe'nin meçhule giden bir yolcusu.

Bu kızıl Güneş birazdan sessizce batacak.
Goncatepe'de yalnızca çiçekler yatacak.

Günleri doğru saymıştır umarım, bu sefer.
Umutlandı, dört gözle beklemekte tüm nefer.

Gelse de çekinecek uzun uzun bakmaya.
Nazar olur, incinir diye o zarif aya.

On yıldır bekliyor dalına konacak diye.
Ama bir kez çağırmadı, hiç sormadım niye.

Kökleri ile toprağı sıkacak susacak.
İkimizin de kaderi toprakladır ancak.

Uçmak ister, yanıp da kül olmak pahasına.
Ah bir girse karşıdaki topun namlusuna!

Yaşlı bir kayayım, bodur ağacın komşusu,
Mecidiye Tabyası'nın tam güney doğusu.

Aksetti bizde kanlar ile canlanan toprak.
Bende derin çatlak, onda ise kuru yaprak.

Dalgalarıyla avunacak olsak denizin.
Gözlerimiz o topa kayıyor hepimizin.

Dallarını okşayan rüzgara bile kırgın.
Nasıl uçursun seni hilale, be ey şaşkın!

Tohumu yere düştüğünden beri karışık.
Biçare, o günden bu güne hilale aşık.

Ey toprak! Bu yükü o mu taşıyacak sanki.
Ne diye bu cılız ağaca fısıldadın ki.

Yok mu sandın gövdene düşmek isteyen biri.
Anne koynuna hasret gibi, kaç milyon diri.

Yakında kuruyacak, değişmez akıbeti.
Davasından dönmeye hiç olmadı niyeti.

Yaşlı bir kayayım, bodur ağacın komşusu.
Şehitler tepesinde yok kimsenin kuşkusu.

Bu yolda ne fidanlar yeşeremeden soldu.
Sancağı hilalsize geçit vermez bir yoldu.

Varsın inmesin hilal hiçbirinin dalına.
Semada gezsin bu sancak, salına salına.

Anlatsın bu toprağın nasıl canlandığını.
İnsanların diri diri nasıl yandığını,

Alevlerden sanmasın kimse aşktan bir ateş,
Hilal diye yananlar şehit, diğerleri leş.

Hilalli gecelerde duyulan hu sesleri,
Taşlara bile can oldu şehit nefesleri.

Yaşlı bir kayayım, bodur ağacın komşusu,
Goncatepe'nin meçhule giden bir yolcusu.

Yüzyıl önce bir tekbir nidasıyla uyandım.
EY TÜRK MİLLETİ! Ben sizi çok iyi anladım.

Recep TURHAN
Türk Eğitim-Sen Sakarya Şubesi

KANIM AY YILDIZ OLDU

Hem namert hem kahpesin kahpe kâfir
Karabaşım vatana kınalandı
Peygamberim ki cennet muştulamış
Kanım ay yıldız olup dalgalandı
***

Çanakkale ne acaip bir belde
Cennet bahçesiyle gayya bir yerde
Nice namert varsa yedi iklimde
Gelsin Türk'ün kolları cidalandı
***
Analar oğullarına git derler
Ant verir yiğitlerine gelinler
Evlat atasına kır kâfiri der
Türk ser ta ser ukbaya helallendi
***

Vız gelir gülle, mermi, gemi, uçak
Düşman kanına boyanır ta afak
Hazreti-1 Peygamber serdar olmuş bak
Mehmed küfrü boğmak için havalandı.
***

Çanakkale'm şehidine kefen
Biçilir anadan sıladan yardan
Din, iman, eza, namus, bayrak, vatan
Milletin ki uğruna fedalandı
***
Yiğitler döne döne cenk eder keza
Ders vermiş bellidir Hazreti-i Hamza
Onurdur vatan için çekmek eza
Yiğit önünde kâfir amanlandı

Onur ÜNLÜTÜRK
Türk Eğitim-Sen Giresun Şubesi

İMANIN KALESİ ÇANAKKALE

Balıkesir Sındırgı Işıklar Köyünden dedem İsmail Oğlu Hüseyin'in şahsında bütün Çanakkale şehitlerinin aziz hatırasına...

İmtihanın âlâsı Çanakkale
İmanın kâl'ası Çanakkale
Bir haftalık yavrum kaldı geride
Denmedi yıkılası Çanakkale
Dediler vatana düşman gelirmiş
Osmanlı'yı hasta adam bilirmiş
Tek dişli canavar azmış, delirmiş
Sabanı orda bıraktı Mehmedim
Çanakkale çok ıraktı Mehmedim
Kınalandı koç misali, helalleşildi
Helaline doyamadan yola düşüldü.
Yarı aç, yarı tok ne engeller aşıldı.
Köyüne son defa baktı Mehmedim
Eline al kınalar yaktı Mehmedim
Vardı o menzile mahşer mi mahşer!
Burası mertliğin sınandığı yer
Öyle bir an geldi ki bin asra değer.
O an bir sel gibi aktı Mehmedim
Yıldırımlar, şimşekler çaktı Mehmedim
Conkbayırı, Gelibolu, Anafartalar
Gelinler yas tutar, analar ağlar
Evladımın hasreti sinemi dağlar
Süngüyü yüreğiyle taktı Mehmedim
Siperden ok gibi çıktı Mehmedim

Mermi yağmuruna şemsiye yürek
Ölümden korkmayana kalkan ne gerek
" Ölümden öteye köy yok» diyerek
Son kurşunu tarihe sıktı Mehmedim
Zulüm kal'asını yıktı Mehmedim
Torunlarım düşman yüzü görmesin
Ulu Tanrım namerde fırsat vermesin
Çanakkale Boğazı'ndan yılan girmesin
Boğaz'a kilidi taktı Mehmedim
Türk'ün tarihinde aktı Mehmedim
Bir köyünü bilirdi, bir Çanakkale

Tanımazken , tanınmazken köyünde bile
İsmini ezberletti yedi düvele
Yedi düvel çok alçaktı Mehmedim
Vatan zindan olacaktı Mehmedim
Taarruz öncesi bayram namazı
Melekler de eylediler niyazı
Onlar Hakk'tan , Hakk da onlardan razı
Bayramı cennette bulacaktı Mehmedim
En yüce rütbeyi alacaktı Mehmedim
Bu topraklar vatan oldu sayende
Bu topraklar İslam kaldı sayende
Al bayraklar dalgalansın göklerde
Âlem-i ervahtan baktı Mehmedim
Emaneti bizlere bıraktı Mehmedim
Ey Oğul !
Titreyerek sen kendini bulmazsan
Atanın emanetine sahip olmazsan
Bugünlerin kıymetini bilmezsen
Kitabe-i şühedada kalacaktı Mehmedim
Kimler ibret alacaktı Mehmedim ?
İmtihanın âlâsı Çanakkale
İmanın kâl'ası Çanakkale
Bir haftalık yavrum kaldı geride
Denmedi yıkılası Çanakkale !!!

Hüseyin BULUŞ
Türk Eğitim-Sen Balıkesir 1 No'lu Şube

İSTİKBALİN MÜHRÜ

Tüm dünyada üflendi melun nefret borusu
Yecüc'ün soyundandı kulak kabartan güruh
Hesap etmeden hangi yurda göz koyduğunu
Ki gözünün nurudur bu vatan bu milletin
Bu millet muzafferdir, vatan toprağı Nasuh
Bu millet gazanferdir, kâfir ile etmez sulh

Utanmadan kendine istilayı hak sayıp
Sormadan kimdir Mehmet, nerden gelir iclali?
Yüzdürdüler öteden silahları çok sayıp
Batılın o kibrini bürüyüp üstlerine
Üşüştüler dört koldan çekirgeler misali
Bu kâfir sürüsünün görülmemiş emsali

Mümine Bakara'dan koymuş Mevlam düsturu
Yaşatan da Allah'tır, öldüren de muhakkak
Durur mu sandın Mehmet Hac'da varken desturu?
Allah verir zaferi, o işitir diyerek
Anadan duasını tayın alıp coşarak
Dört bucaktan cepheye vardı yetti koşarak

Ya Hakk! Denizden yılan kaynamakta sahile
Düşman ayak basamaz kutsanmış bu toprağa,
Bölük pörçük imanı yamalı gönlü ile.
Mehmedin üstü yama, yüreği büsbütündür
Mermiye yürür Mehmet, yürür gibi uçmağa
Analar vatan derler, taş basıp da kucağa

Ecnebiye top, tüfek, dinmez aç gözlülük var
Şarapnelden gök kubbe, gece, gündüz seçilmez
Mehmedim şimşek gibi, Mehmedim çelik duvar
Bu imanla süngüler, türküler yeter bize
Canlarla mühürlendi, Çanakkale geçilmez
Allah denen bir yurda asla paha biçilmez

Ey gafil, hezimetin; bir Asır budur gerçek!
Cihan ile Cinan'ın savaştığı yerdesin
Kükreyip aslan gibi cehennemden geçerek
Cennetin kapısına yüz sürebilmek için
Atamın şehadete ulaştığı yerdesin
Tağut ile imanın savaştığı yerdesin

Ekrem CEYLAN
Türk Eğitim-Sen İstanbul 3 No'lu Şube

İSİMSİZ KAHRAMANLARA...

Her karış toprağı kutsaldır vatanımın,
Vatan elden giderse anlamı olur muydu hayatın?
Yekvücut olmuş hepsi hücum ediyor Avrupalının,
El öpen koşarak cepheye gitti, anne!

Conkbayırı Tınaztepe derken savaş kızıştı.
Cephedeki Mehmetçiğin sağlamdı imanı,
Başka türlü nasıl olabilirdi bunun izahı?
Vatan aşkıydı cepheye götüren ayakları, anne!

Düşman kullanıyordu bütün imkânlarını,
Sarılmıştı vatanın kalbi, hedef Çanakkale Boğazı'ydı!
Herkes bir daha bekliyordu Bedrin Aslanlarını,
Tereddüt etmeden yaşlı genç cephedeydi, anne!

Asil ruhların ölüm kalım savaşıydı,
Ezanlar susmayacak, ay yıldız inmeyecek nidasıydı,
Bir cephede oğlu, başka bir cephede babası,
Vatan sevgisi her şeyden üstündü, anne!

Secdeden başka eğilmemişti başlar,
Seyit Onbaşı kaldırdı mermiyi, baktı dağlar taşlar!
Bir inayet gelince kapladı etrafı toz bulutlar,
Düşmanın belinin kırıldığı o andı, anne!

Lesne ke'ehadin minel cuyûşi*
Ellerde Kur'an, dillerde dua, şahitti cephe gerisi!
Kimileri yaralandı, kimileri içti şehadet şerbetini,
Bu vatan toprağı böyle kurtarıldı, anne!

Her ocağın vardı ya gazisi ya şehidi,
Öksüzler, yetimler, dullar bize emanet edildi,
Artık ezanlar susmayacak, ay yıldız inmeyecekti,
Vatan kahramanlarına Fatiha okumak borcumuz, anne!

*Sizler diğer ordulardan biri gibi değilsiniz.

Mehmet Ali KOÇAK
Türk Eğitim-Sen Kastamonu Şubesi

KORKUYORUM

Ne zaman bir savaş meydanı görsem
Korkuyorum…..
Özenle atarım her adımımı
İncitmemek için onları…
"Biz bu topraklar için verdik canımızı
Sen ne yaptın? Diye soracaklarından.
Korkuyorum…
Sonra geliyor öğretmenliğim aklıma
"Ben de senelerdir anlatıyorum sizi…
Kahramanlığınızı…Fedakarlığınızı…."
Sonra "ben canımı verdim…"
Deyişinizi tekrar duymuş gibi
Korkuyorum..
Kısılıyor sesim….Düşünüp
"candan aziz ne var ki diyorum
Biraz toparlanıp
"şehide saygıyı öğrettim çocuklara
Hep çalışıp durmadım hiç
Helal kazanıp, anlattım haramı-helali
Gösterdim fide-fidan dikmeyi;
Öğrettim fide-fidan dikmeyi;
Öğrettim ekmeyi, sulamayı, biçmeyi.
Anlattım vatanın kutsallığını, toprağın değerini
Anlattım sevmeyi, saymayı, hür yaşamayı"
Diyecek oluyorum…..
Korkuyorum….
Cephede savaşı, tertemiz alnından vurulanları
Savrulan kafa, gövde, kol ve bacakları
Canlandırıyor zihnimde
Korkuyorum…
Diyorum ki:
"bunların yanında seninki ne ki?....
Tüm bu düşüncelerden kurtulup
Öğünüyorum…böyle bir ecdada sahip olduğum için
Şad olsun ruhunuz….
Korkuyorum yine de…
Sizlerden geri kaldım diye.

Ahmet BOZTAŞ
Türk Eğitim-Sen Karaman Şubesi

KÜFREDECEKTİR SANA TARİH

Yorgun can, hasta vatan, ilk kez kuzeyden geldi küffar.
Mevsim kış, kafkasta soğuk esmez püskürür, yığın yığın kar.
Duracak tahammül yok, zamansa dardan daha da çok dar.
Yürüdüm 90.000 yalın ayak, aç karın, gâvur eline düşmesin diye en sadık yar.
Tipi tipi hava, çamur çamur ortalık, olmayanda tamtakır buzlar.
Araçlar çaresiz, daralmış, bozulmuş, uçurum yollar.
Mangal yürekler karşısında bile hız kesmiyor soğuklar.
Şahinler, atmacalar, kartallar, beyaz giysili yeşil sarıklı akıncılar.
Soğuk amansız, soğuk acımasız, soğuk gaddar, fırsat kollar.
Her basmada yerin bir metre altına iner topuklar.
Sis, tipi ilerlerken hep meraktaydık nerde acaba Rus'lar.
Çaresizdik, tutmadı bir türlü çarşıya bile varmadan hesaplar.
14-Aralık-1914 vampir vampir parlıyordu azrailde azılar.
Acımasız, keskin ve silinmiyordu Sarıkamış'ta yazılar.
Yiğitlerim heba olurken, mutluydu Rus'lar.
Allah-u Ekber diye haykırdı o ölüm kusan dağlar.
Sardı onlarca bin yiğidi tatlı tatlı uykular
Ve bir tetik bile çekemediler, buz dondu tetik, kınından çıkmadı çakılar
90.000 mehmetim bu vatana sevdalı, sırılsıklam aşıktılar.
Allah'ın rahmetine ve en yüce makamlarına ulaştılar.
Mutluydular fakat sadece bir tetik çekemediklerine ağlaştılar.
Sana neyledi ki anam, bacım, canımdan can vatanım.
Ey Rus Kralı II. Nicholas ey, tarih affetmeyecek seni, utanın.
Allah birgün belasını verir kuduranın, insanlığı unutanın.
Yaksan da, yıksan da küfredecektir sana tarih.

Namludaki ketezlerin lehimleri eridi barutun sıcağından.
Dipçik perçinleri tırnak kopardı her muharebede bir bir.
Açlık unutuldu, susuzluk tiryakisi canlar uzak ana kucağından, baba ocağından.
Sılayı düşünmeye ne imkan ne zaman, sırası mı, hasta vatan?
Barut isi sürdüm sakalıma kir kir.
Tetik çeksem, can gidiyor karşıdan bir bir.
Çekmesem, hem canım, hem canımdan çok sevdiğim vatanım.
Zaten vatan aşkıyla cephede değil mi kız-kızan, ana-yar,
Dede-baba, gardaş-ağbey eli silah tutanım.
Ey Yunanistan kralı I. Constantine, başbakanı Eleftherios Venizelos:
Tarih affetmeyecek seni, utanın.

Allah böyle belasını verir kuduranın, insanlığı unutanın.
Yaksan da, yıksan da, küfredecektir sana tarih.

Öküzümün turnakları eskidi, gayrak yolsan cephaneyle cephe cephe varmaktan.
Anaların çuvalında küpül kalmadı, atımın nallarına sarmaktan.
Pınarlar kuru akar anaların-yarların gözlerinde, umutsuz umut umut haber sormaktan.
Yürekler yorgun, can yangın, vazgeçti geçecek herşeyi hayra yormaktan.
Ama hiç bıkmadı yürekler, bırakmadı eller semaya açılmaktan.
Aksakallı dedelerim Allah'a yakarmaktan, musaf okumaktan.
Tetik umut kesmedi hiçbir zaman parmaktan.
Şahikalar üstünde ahfat ahfat asker, deha deha komutan.
Mermiler bile yoruldu gök, sarı gavur vurmaktan.
Ey Biritanya, Avustralya, Yeni Zelanda, Hindistan vampirinin kralı

V. George:
Tarih affetmeyecek seni, utanın.
Allah böyle belasını verir kuduranın, insanlığı unutanın.
Yaksan da, yıksan da, küfredecektir sana tarih.

Sırtsız bıçak soğuk girdi, al-kırmızı çıktı bedenden sıcak sıcak.
Yarım milyon yatır Gelibolu'da, Conk Bayırı'nda, taş dibinde, köşe-bucak.
Can mı kaldı hani cephede nişansız, sılaya-anaya kavuşacak?
Küffar-ı keyfiyet için kapandı kapılar, bitti soy-sülale.
Söndü umutlar, sende de bende de kapandı bir bir ocak.
Ölüleriniz bile sizden daha insancıl, daha akıllı; bir bak.
Hiç uğruna can verdiler ama şehitlerimle yatıyorlar bak kucak kucak.
Ot bile kalmadı, her yer cehennem; bir puron kaldı canına tıkayacak.
Yeşil sarıklı dedeler bendedir amber amber, kevser kevser.
Yaradan'dan ötürü ölülerinize fatiha okuyacak.
Ey Fransa başkanı Raymond Poincaré:
Tarih affetmeyecek seni, utanın.
Allah böyle belasını verir kuduranın, insanlığı unutanın.
Yaksan da, yıksan da, küfredecektir sana tarih.

Yanık yanık türkülerim ağlattı mevzileri Müslüman-gâvur.
Yaşadı yine de Mehmetciğim iftar iftar, sahur sahur.
Tesbih tesbih, iman iman, dua dua, musaf musaf semalar.
Her şafak tetik çekse de keyfiyet, ölümüne can koyar Mehmetlerim vatan için.
On beş yiğit Conk Bayırı'nda gâvur sürüsünü oyalar.
Toz-duman yer-gök, şimşek şimşek, deprem deprem gülleler.
Kâbusla uyanır ak saçlı analar uyumadan, pembe yanaklı yar yar Ayşeler, Fatmalar.
Hasanlar-Ahmetler cepheye gitmek için nefer nefer seferber.
Can miğfer, beden siper, yürekler kükrer er er.

İşte en çok böyle bir anda belli eder kendini kahpeler.
Tarihin kalburu birgün deni de eler, beni de eler.
Düğmeler sağlam kalır, bir bir kopar ilikler.
Neler görmek ister daha körolası gözlerin, daha neler.
Ey İtalya kralı III. Vittorio Emanuele, başbakanı Antonio Salandra:
Tarih affetmeyecek seni, utanın.
Allah böyle belasını verir kuduranın, insanlığı unutanın.
Yaksan da, yıksan da, küfredecektir sana tarih.

Bunca hainliği, bunca namertliği zaman unutturacak mı sandın?
Yoksa İstanbul'umun ihtişamıyla rüyalarına mı kandın?
Yaradan çok şey söyledi ama ihtirasından nankör nankör hiçbirini duymadın.
Nasıl olsa hasta Osmanlı; sen iki asırdır yenilmezliğine aldandın.
Esas önemli dehamı, Mustafa Kemal'imi sıradan görmekle yandın.
Yeşil sarıklı erenlerimi zaten hiç tanımadın.
Her şey para, her şey güç deyip, yüreğimin darasını bile hesaba koymadın.
Büyük aynada görünen çakallar, küçük aynadaki kurdu boğacak tarafındandın.

Ben "Allah'ım" diye başlayıp, doksan dokuza kadar sayarken,
Sen ancak üçe kadar saydın.
Bunca günahsızlar can verirken, sen sıcacık odandaydın.
Kaç yüz bin can gitti, yetim şaha kalktı, dayanabilirmiydin ana olsaydın?

Sen sana ne derdin acaba, şehit olsaydın, gazi olsaydın,
Hepsinden acısı aç-çıplak, soğuk-sıcak yetim kalsaydın?
Ne yazardın kendi hakkında, Çanakkaleye tarih olsaydın?
Ey İngiltere başkanı Çörçil ey, tarih affetmeyecek seni; utanın.
Allah böyle belasını verir kuduranın, insanlığı unutanın.
Yaksan da, yksan da, küfredecektir sana tarih.

Seyit'imin odağından çıkan 276'lık top mermisi şah dedi sana.
Yahya Çavuş'taki 15 kişi ile 3 gün 3 gece dayanışa baksana.
Morto koyu koca birliğine mezar oldu yana yana; incir ocağına.
Kınalı Hasan anaya yangın, vatana sargın, ölüme susar can vatan için.
Gelibolu, Kumkale, Arıburnu, Conk Bayırı'nda düşman gâvur gâvur.
57. alayım 628 kahramanla sana "Evine dön!" dedi kahır kahır.
Savaşmak değil, ölmek emri aldılar Kemâl'imden vatanın türklüğü için.
Yüzbaşı Hüseyin'imle etten duvar, bir saniye zaman, ölümü arzulattı aşk.
Allah'ı arzuladılar bir bir; sen bile gurur duydun benden; namertlik senden.
26 gül taktım Bouvet, İrresistible, Ocean'ın piposuna.
5000 gemi yuttu savaş, tuzlu sular anafordu deposuna.
Hiç düşündün mü ağzı pipolu, bunlar ne için gitti denize heba.

Mor belikli kızlarım vardı, alnından vurdu, attı nalından vurdu.
Senin 52 kurşunun bu bedende hapsoldu, kan terkederken bedeni, can son nefes.
Ve sana haykırıyordu yürek "gel, gel, gel, gönünü deleyim" diyordu.
Dar-ül Fünûn-u Tıp mermi oldu, yağdı sağnak sağnak.
Fransızlar bile dedi "ne büyük gurur Türkler'le Çanakkale'de yağmak"
Mehmet Muzaffer'im bir gecede yahudiyi mutlu etti ahmak ahmak.
Mustafa Kemâl'imle doğdu güneş parlak parlak.
Anadolu'm, Trakya'm özgür, ay-yıldız, bayrak bayrak.
Hüsran hüsran döndün geri kös kös, tarihe lanetlik bırakarak.

Anasızdım, babasızdım, dedesizdim, gardaşsızdım, evlatsızdım, yarsızdım.
Uzanmış bedenim hür toprağımda, yatıyordu al boyalı tepe-tırnak.
Özgürdü vatanım, mutluydu anam, yârim acılarla ağlayarak.
Uçtum semalarda şahika şahika, dalga dalga, bayrak bayrak.
Ölülerine bile çiçek çiçek mezar oldu vatanım.
Ey Çörçil ey, tarih affetmeyecek seni; utanın.
Allah böyle belasını verir kuduranın, insanlığı unutanın.
Yaksan da, yıksan da, küfredecektir sana tarih.

Abdullah KURT
Türk Eğitim-Sen Mersin 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE YOLUNDA BİR MEHMETÇİK

Kainat tespihte susar gelirim, gül kokularıyla eser gelirim.
Şirkin damarını keser gelirim, ekmeğimi tuza basar gelirim.
Yağmurlarla birlik çiser gelirim, belde belde; hisar hisar gelirim.
Tarifi imkansız haldayım şimdi, bekle Çanakkale yoldayım şimdi.

Ardıma bakmadan çıkmışım yola, her şey ayan beyan düşünmem çile.
Dağlardan aşmışım inmişim çöle, yaklaştım yaklaştım az kaldı hele.
Destan yazacağım mübarek dile, mesafeler bitti vermedim mola.
Aklın almadığı kıldayım şimdi, bekle Çanakkale yoldayım şimdi.

Vatan aşkıyla yandıkça yandım, gördüğüm rüyadan hayra uyandım.
Senin hasretine kandıkça kandım, hem gündüz hem gece hep seni andım
Geçtim bu dünyadan yıkıldı bendim, atlar Burak oldu ben dahi bindim
Aklın almadığı kıldayım şimdi, bekle Çanakkale yoldayım şimdi.

Düşman zannediyor getirecek sonum, savaşı sorarsan benim düğünüm.
Dünyada yer etmiş şerefim şanım, tek vücut olmuş Trabzon Van'ım.
Vatana fedadır akacak kanım, dinimin uğrunda kıymetsiz canım.
Fırat'da, Dicle'de, Nildeyim şimdi, bekle Çanakkale yoldayım şimdi.

Düşmanıma düşman dostuma dostum, mavzerimi işte omzuma astım.
Hastadır dediler sanmayım sustum, yaram kanadıkça sade tuz bastım.
Yemen'de, Fizan'da, Kafkas'ta estim, Allah'ın adını yüceltmek kastım.
Şükürler söyleyen dildeyim şimdi, bekle Çanakkale yoldayım şimdi.

Amenna Saddakna hamd ki birdeyim, az kaldı yol bitti aha şurdayım.
Sormasın kimseler şimdi nerdeyim, hasret sona erdi işte durdayım.
Mekke, Medine'de;Hira, Tur'dayım, volkan patlayacak artık kordayım
Kovanımı buldum baldayım şimdi, bekle Çanakkale yoldayım şimdi.

Selahattin SEKBAN
Türk Eğitim-Sen Trabzon 2 No'lu Şube

KANLA YAZILAN DESTAN!!

Yirminci yüzyıl başı, savaş Boğaz'a gelmiş,
Hasan, Hüseyin Ali, Osman, Temel ve Memiş,
Çoğu okul çağında, bıyığı terlememiş.

Evliyi, nişanlıyı, yavukluyu üzdüler.
Öyle bir destandı ki kanlarıyla yazdılar.

Neler neler anlatır, mezarlar gelse dile.
Elli Yedinci Alay, yeter de artar hele.
Ölüm emredilince göz kırpmadılar bile.

Cephaneleri yoktu, sayıca da azdılar.
Öyle bir destandı ki kanlarıyla yazdılar.

Kırık buğday çorbası, kuru üzüm hoşafı,
Yanında kara ekmek, buydu Mehmet'in aşı.
Sırtında top mermisi Koca Seyit Onbaşı.

İmanlı yüreklerle siperleri kazdılar.
Öyle bir destandı ki kanlarıyla yazdılar.

Topların ateşinden bulutlar da karardı.
Bir metre kareye tam, altı bin mermi yağdı.
Düşman geçti geçecek, iyi ki Nusrat vardı.

Gecenin bir yarısı mayınları dizdiler.
Öyle bir destandı ki kanlarıyla yazdılar.

Boğazı geçemeyen düşman çıktı karaya.
Yedi düvel birleşti, Anzak girdi sıraya.
İlaç bulamadılar doktorlarım yaraya.

Sen ben yoktu orada. Baştan başa bizdiler
Öyle bir destandı ki kanlarıyla yazdılar.

Baş koydular hesapsız;yüce, kutlu davaya.
Yaradana sığınıp el açtılar semaya.
Son saldırı öncesi, diller durdu duaya.

Zabitler tan vaktinde siperleri gezdiler.
Öyle bir destandı ki kanlarıyla yazdılar.

Kimse heveslenmesin, Kilit Bahir açılmaz.
Gösterdiler dünyaya, "Türk'e kefen biçilmez"
Haykırdılar binlerce "Çanakkale geçilmez"

Yüzlerine nur yağdı, şehadeti sezdiler
Öyle bir destandı ki kanlarıyla yazdılar.

Selahattin SEKBAN
Türk Eğitim-Sen Tabzon 1 No'lu Şube

ŞEHİD

Kanını nakşetmişler ay-yıldızlı bayrağa,
Kefenlemeden gömmüşler seni kara toprağa,
Adına Mehmet demişler geride kalanlar…
Ancak senin adın yakışır kahramanlığa.

Yıllarca cephede düşmanla çarpışıp durdun,
Namını, şanını tüm cihana duyurdun,
Baş eğmedin düşmana… Savaştın kanının son damlasına…
Her yerini kana boyadın güzelim ANAYURDUN.

Geride bıraktığın ne MÜEBBET VATAN imiş,
Dönüp bakmazsın arkana VATAN için bu gidiş,
Sen ki VATAN ve MUKADDESAT için yaşıyorsun…
Canlar sönse de yoktur bu yoldan geriye dönüş.

ŞEHADET ŞERBETİNİ içerken CANDAN
Ayıramadılar seni BU MUKADDES VATANDAN,
Kanın karıştı vatan toprağına…
Mezar taşına yazıldı senin şanlı hatıran.

Yiğit vurulup da düşerken toprağa,
Özenle sarılır AY-YILDIZLI BAYRAĞA,
Hüzün gözyaşları var bu kutlu uğurlayışta…
Gidiyor MEHMETLER ebediyetteki UÇMAĞA.

Kuvvetini almışsın içindeki İMANDAN,
Çelikleşip fırlamışsın ok gibi yaydan,
Düşmanın üzerine kahramanca atılmışsın…
ANCAK SANA YAKIŞIR ALTIN YALDIZLI DESTAN.

Erdal TOSUN
Türk Eğitim-Sen Sakarya Şubesi

ÜLKÜMÜZ ÇANAKKALE

Mekke'den duyuldu İslam'ın muştusu,
Çanakkale de yaşandı fecrin coşkusu.
Yüreğimizle ezildi küffarın ordusu,
18 Martta yıkıldı zalimlerin korkusu,

Vatandır bu topraktakilerin ülküsü,
Tarihe gömdüğümüz esaretin türküsü.
Parçalandı iman ile karanlığın örtüsü,
Vatana göz mü dikmiş? Böceği börtüsü.

Kimi İngiliz, kimi Anzak kimi kapkara,
Karşıma dikilmiş her biri yaradan yara,
Tekbirler kavuşur, gelir arştan ilahi sesi,
Susturamaz ne şarapnel ne de top sesi.

Girdiler vatanıma oldu sansar yuvası,
Unuttukları şey burası Türk'ün ovası,
Diziliriz ölmeye adımız Türk Askeri,
Bayraktır davamız işte ülkünün neferi.

Bedirdir Çanakkale taşıyla toprağıyla,
Tekbirlerle şahadeti kızıyla oğluyla,
Namusa el uzatmış başıyla toynağıyla,
Dik durur evlatları başıyla oymağıyla.

Şahadetler arşa yükselir ey Anafartalar,
Uğruna yatanlar nurdan şualar salar,
Oturmuş Conkbayırı'na işte peygamber,
Cennet sarmış etrafı kokar misk-i amber.

Durma kalk ayağa ey nazlı Settülbahir,
Türk düşmedi, düşmeyecek evvel ahir,
Kocaçimentepe yârimdir hem emanetim,
Sende kaldık binlerce öksüz hem de yetim.

Ağlama Ey! Arıburnu bağrındaki erlere,
Melekler kanat germiş bağrına girenlere.
Bayraktır, ezandır ülkümüz her ocakta tüter,
Vatan deyince sanma Mustafa Kemaller biter.

Üzülme bayrağım aldınsa rengini kandan,
Senin için serden de geçerim hem de candan,
Aldı cihanı bu destan ki Türk'ün uğultusu,
Öldük sanma bu yattığımız şehitlik uykusu.

Hele bir göz dik her yer olur Çanakkale,
Gazilik deyince geldiğimiz yer son merhale,
Bayrağıma dil uzatan korunsa da kale kale,
Vatan satana yer yoktur burası Çanakkale.

Hele bir göz dik ülkümün gözüne kaşına,
Türk'e karşı duranın bayrağı dikerim başına,
Ezan olur bayrak olur yurdun üstünde gezeriz,
Ey hain soysuz söyle seni istediğin yere gömeriz.

Esaretle anılmadı hiçbir zaman Türk'ün adı,
Çanakkale de kırıldı düşmanın bitmeyen inadı,
Sarılmasın toprağın hem karadan hem sudan,
Saldırmazsın yoğruldunsa ecdadının mayadan,

Ey! Evlad-ı Türk yurduna namert ayağı girmemeli,
Can vermeli de bayrağı incitmemeli,
Vatan, bayrak, namustur ülkümüzün emeli,
100 değil! Bu destan daha çağlarca inlemeli.

Murat TAPAR
Türk Eğitim-Sen Tokat Şubesi

MEMEDİM

Bir türkü söylediler
Analar, nineler, yavuklular
Buğulu gözlerle, yanık ve hüzünlü
Bir çığlık attılar!
Sessizce,
İçten, derinden
Ardınızdan el salladılar. Umutsuzca
Ve de, gururla

Siz;
Çocuk kokulu
Bıyıkları henüz terlememiş
Büyük adamlar
Koşarak, gülerek gittiniz
Mutlak bir ölüme

Yaz kış eser Çanakkale'de rüzgar
İliklerine işler poyraz
Dondurur seni, soğuğu ayazı
Üşümez Memedim.
Öyle bir ateş yanar ki, bağrında
Dalga dalga yayılır.
Anadolu topraklarına.
Dünyaya meydan okur
Denizden, karadan, havadan
Kim gelirse alır dersini
Onlarca kiloluk mermi
Bir çırpıda oturur hain denizine
Sabahın tan aydınlığında
Koskocaman gemileri
Gömer serin sulara.
Geçirmez namertleri
Cennet vatan toprağına.
Ölümüne geçit vermez,
Kan emici canavarlara

Bir türkü söylerler ardından
Söyleyenin de,
Dinleyenin de,
İçi titrer
Bağrı yanar yüzyıllarca

Sen! Memedim
Savunduğun topraklarda,
Mermer bir taşın altında
Ölümsüz sevdalarımızda
Ebediyen yaşayacaksın.
Egemenlik meşalesi elinde
Yaşayamadığın sevda türküsü gönlünde
Yavuklunun kokusu ciğerinde
Tüm ulusun kalbinde
Saygı sevgi ve nimetle
Anılıyor olacaksın
Sonsuza dek.

Necla BASA
Türk Eğitim-Sen Kocaeli 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Çanakkale bir destan, yüzyıllarca okunur
Hafızaya kazınır, yüreklere dokunur
Çanakkale şan, şeref; Türk'ün öz benliğidir
Çanakkale Mehmet'in künyesi, kimliğidir
Çanakkale özlemdir, ayrılıktır, hasrettir
Boğaz'ın ejderhası, hayaleti Nusret'tir
Çanakkale Ağrı'dır, Erciyes'in karıdır
Cehennemler içinde bayrağın rüzgarıdır
Çanakkale Dicle'dir, Sakarya'dır, Fırat'tır
Ölüm bir nefes gibi, her adım bir Sırat'tır
Tarih ile yüzleşme, devrin hikayesidir
Haklının Hakk'a doğru yükselen gür sesidir
Vatan, bayrak uğruna gidip de gelmemektir
Bin parçaya bölünüp, düşüp de ölmemektir
Su yanar, toprak kaynar, gece uzar, gün bitmez
Dağlar, taşlar uyur da; ölümü uyku tutmaz
Her nefer bir zabittir, her zabir bir Kemal'dir
Zulme direnen ayak, Hakk'a açılan eldir
Çanakkale bir emir; "Gidin, geri gelmeyin
Ölün, bir daha ölün, tepeleri vermeyin!"
Çanakkale, Cihan'ın tek zafer halkasıdır
İmkânsızın, yokluğun meydan okumasıdır
Çanakkale ağıttır, yürekteki acıdır
Şehidin, şühedanın mahşerdeki tacıdır.
Çanakkale Mehmet'in şahadet sevdasıdır
Çanakkale Türklüğün var oluş davasıdır.

Abdurrahman ULU
Türk Eğitim-Sen Kocaeli 1 No'lu Şube

TOPRAĞA SIĞMAYAN ŞÜHEDALARA

Bir kahpe kurşunla yere serilsem
Bin kere ölüp, yine dirilsem
Şehitlik makamına layık görülsem

Canım kurban olsun vatan sana
Küffar ayak basamaz yurduma

Öyle bir sevda ki yürekten gitmez
Birkaç kahpe için bayrak inmez
Toprağa girmekle şehit ölmez

Canım kurban olsun vatan sana
Küffar ayak basamaz yurduma

Geceleri dağların ışığıyız
Bu cennet vatanın aşığıyız
Anadolu'yuz, medeniyet beşiğiyiz

Canım kurban olsun vatan sana
Küffar ayak basamaz yurduma

Vatan uğruna candan geçtik
Ölümü zemzem niyetine içtik
Uçarak sırat köprüsün geçtik

Canım kurban olsun vatan sana
Küffar ayak basamaz yurduma

Gark olsa da vücudum al kızıl kana
Yürüyoruz el ele huzur mekâna
Komşuyuz cennette Resulullah'a
Canım kurban olsun vatan sana
Küffar ayak basamaz yurduma

Bilinsin ki, rüzgar eken fırtına biçer!
Türkler vatan için candan geçer
Şeref sayar, şehadet şerbetin içer

Canım kurban olsun vatan sana
Küffar ayak basamaz yurduma
Ebediyete kadar sürecek vatan sevdamız
Bir iki günlük mü sandınız kutsal davamız
Yârimiz vatan, bayrakla kıyılı nikâhımız

Canım kurban olsun vatan sana
Küffar ayak basamaz yurduma

Kurşunu göğsümüzde kül ederiz
Akar kanımız toprağa gül ederiz
Düşmana bu vatanı dar ederiz

Canım kurban olsun vatan sana
Küffar ayak basamaz yurduma

Şehidiz, akmasın gözünüzden bir katre yaş
Osmanlı torunusunuz, eğmeyin kimseye baş
Vatan bütündür, verilmez kimseye bir taş

Canım kurban olsun vatan sana
Küffar ayak basamaz yurduma

Sanmayın taze fidanlar kabre konuldu
Şehitlere cennette köşkler kuruldu
Nurdan taslarda ab-ı kevser sunuldu

Canım kurban olsun vatan sana
Küffar ayak basamaz yurduma

Elimiz kınalı, yaşımız yirmi
Sırtımızdan vurdu kahpe mermi
Vurula vurula Mehmet biter mi?

Canım kurban olsun vatan sana
Küffar ayak basamaz yurduma

Baş eğmez kimseye, Türkler gururlu
Gazimiz onurludur, şehidimiz nurlu
Mehmet'i öldürmek zorludur zorlu

Canım kurban olsun vatan sana
Küffar ayak basamaz yurduma

Göksal METİN
Türk Eğitim-Sen Kırşehir Şubesi

TÜRK DESTANI

Ey şehit oğlu!
Bastığın bu toprak binlerce şehit yatağı,
İstiklal yolunda, namus yolunda,
Can veren şehidimin ölüm batağı.

Ezanlar göklerde bir nida
Yükselir ruhları yaratan Rabbinin katına
Aşka gelir bütün diller şeyda şeyda
Bu vatana yine nice canlar olacak feda

Çanakkale'yi hafife alan düşman,
Seni de aldı bak toprak içine.
Çanakkale'de birdik, bozduk oyununu
Bilin ki toprağımıza göz dikenin sonu bu.

Eyüp Ensar YILDIZ
Türk Eğitim-Sen Nevşehir Şubesi

ÇANAKKALE

Bayrağım dalgalansın rüzgarında,
Şehitlerim rahat uyusun toprağında,
Göğsün kabarsın dalgalarda,
Türkün tarih yazdığı yersin Çanakkale.

Yurda siper oldu bedenler,
Toprağı örttü mermiler,
Şehitlerden geriye kaldı yetimler,
Türkün tarih yazdığı yersin Çankakale.

Okullarda kalmadı genç,
Kimse düşünmedi ölmek için er ya da geç,
Atan gibi sende cesareti seç,
Türkün tarih yazdığı yersin Çanakkale.

Savaşılmıyor aç karın,
Her yana döşemişler mayın,
Türklerle artık uğraşmayın,
Türkün tarih yazdığı yersin Çanakkale.

Kenan Oğuz MEŞE
Türk Eğitim-Sen Diyarbakır Şubesi

MAHÇUP

Bir serseri kurşun, bir tuzak, bir mayın
Namertlikler deryasından silkin de arın.
Gökte birbirine girmiş mermiler,
Yerde vatana siper olmuş canım Mehmetler….
Ne teçhizat var, ne top, ne tüfek,
Tekbir sedaları cihadlara denk,
Yırtık urba, Yalın ayak, aç ve perişan,
Tarih yazdı orda asker-i zişan.
Nine, dede ,çoluk, çocuk…semaya kalktı eller,
Lisedeki goncalar olmuş birer yiğit er!
Yollara döküldü Türk, Kürt, Çerkez, Laz.
Belki de o cumaydı kılınan son namaz.

Onlar ki Şehadet şerbeti içti Çanakkale'de,
Şimdi ruhlar zehirleniyor yavaş ve hazince,
Tekerrürdür tarih değil ki yalan,
Benliğimiz sinsice ediliyor talan.
Alınlar pak lakin gözler kapalı,
Bir asır geçmedi bunlar olalı.

Ey kardeş, Ey yurttaş, Ey can,Karındaş!
Gaflet uykusundan uyan arkadaş.
Ecdad masal anlatmıyor, ninni hiç değil!
Hatıralar önünde eğil de eğil..
Bir namlunun ucunda neden bitmiş hayatlar,
Sadece onlar değil, bin deriden feryatlar.
Niçin susmuyor ruhlar sanki azab içinde,
Hem Firdevs'e varmışlar hem de figan içinde!
Ey dost! Helal mi bu toprak bize?
Bükülmez bilek iken yoksa geldik mi dize?
Yer yarılsa da girsek içeri,
Olduk mu sanal alemlerde kaybolmuş serseri?

O topların, güllelerin hepsine hedef olsa bu vefasız gövdem,
Yine de hakkınızı ödeyemem….
Yıldırımlar düşse, dağlar serilse üstüme,
Tek nokta eklememiş olamam şanlı tarihime!

Ey Anafartalar komutanı Mustafa Kemal!
Ey 57.Alay,
Hüseyin Avni Bey,
Ey Yahya Çavuş,
Seyit Onbaşı!
Affedin bu ahmak özenti başı.
Ey Koçyiğitler, gaziler,şehitler!
Ey körpe Mehmetçik!
Ey göğsümü kabartan,
Ey gözümü yaşartan,
Ey fecri görmem için,
Dünyasını karartan!

Affedin şüheda üstündeki arsız sefamı,
Affedin sadece 18 Martlarda gösterdiğim vefamı!
Affedin emanetinizi tutan tembel, günahkar ellerimizi,
Affedin sizi anlamaktan uzaklaşmış gönüllerimizi.

Siz ölümsüzlersiniz artık cennette,
Biz ise yaşayan ölüleriz bu dünyada beyhude.
Ne mutlu size ey kutlu yürekler,
Rabbin bağrındaki, şanlı neferler.
Yine de açık kalmasın bayrak bayrak bakan gözleriniz,
Küllerimizden doğarız, örnek olur bize yedi düvelimiz!
Damarlarımızda dolaşır sizden yadigar olan asil kan,
Şad olsun ruhlarınız buram buram cennet kokan!

Fatma TUNA CENGİZ
Türk Eğitim-Sen Afyonkarahisar Şubesi

MEHMEDİM

İngiliz gemileri boğaza dalmış geliyor
Hesabını onlara sen sor Mehmedim.
Denizden Arıburnuna düşman geçiyor
Geçmesine izin verme Mehmedim.

Toplanmış baykuşlar geliyorlar deryadan
Bir çakıl taşı vermeyiz bit vatandan
Türk'ü savaş için yaratmış yüce yaradan
Tufan olur düşmanı boğar Mehmedim.

Bombalar yağmur gibi Seddülbahir kaynıyor
Ezineli Yahya çavuş kazmasıyla siper kazıyor
Onbaşılar, çavuşlar, yüzbaşılar destan yazıyor
Boğazı o düşmana mezar eyle Mehmedim.

Kabatepe, Conkbayırı, Kilitbahir yanıyor
Karayürek deresinden kanlar akıyor
Çanakkale boğazı göz yaşıyla sanki ağlıyor
Bu vatanı düşmana vermez Mehmedim.

Yedi düvel gelmiş siperleri dövüyor
Onbaşı Seyid, çınar olmuş duruyor
Halil çavuş, Ömer çavuş attığını vuruyor
Şimşek olur gemileri yakar Mehmedim.

Yağıyor gülleler karadan, toplar havadan
İngilize, fransıza aman vermez yaradan
Şimşekler, tufanlar esti serçetepeden
Bayrağın inmesine izin verme Mehmedim.

Geçilmez Çanakkale bilsinler bunu
Batıyor gemiler düşmanın sonu
En sonunda vatan oldu mu konu
Kale olur kabın sığmaz MEHMEDİM.

Şerafettin ERDOĞAN
Türk Eğitim-Sen Çankırı Şubesi

MEHMET'İN DESTANI

İstanbullu Hasan oğlu Mehmet,
Samsunlu Necati oğlu Mehmet,
Erzurumlu Recep oğlu Mehmet,
Diyarbekirli Kazım oğlu Mehmet,
Amasyalı Şevki oğlu Mehmet...

Ve daha binlerce, on binlerce Mehmet...
Varlık yokluk davasındayken memleket
Boğaz' a koşan dadaş, efe, uşak, kızandılar.

Bazılarının henüz bıyığı bile terlemeden,
Birçoğunun başında kavak yelleri eserken,
Kalemi bırakıp elden, silah kuşandılar.

Ayrıldılar okullarından, tarlalarından, işlerinden…
Ayrıldılar analarından, babalarından, işlerinden;
Dualarla, göz yaşlarıyla ama gururla uğurlandılar.

Cepheler acı dolu, çetin...Kafkas, Yemen, Filistin. . .
Lakin Çanakkale'de kaderi yazılacaktı milletin!
Ay yıldızlı bayrağın gölgesinde ne yamandılar.

Karşılarında her ırktan,her renkten insan yağmuru,
Sözde medeniyet timsali, barbarların tümeni, taburu
Onlara gerçek medeniyeti, asaleti gösteren insandılar.

Ne kadar güçlü olursa olsun ordusu, donanması zalimin,
Son sözü " O" söyler, mazlumun yanındadır Rabbülalemin.
Bu inançla umudunu kaybetmeden savaşandılar.

Kanlarıyla yoğruldu Çanakkale'nin her yeri.
Zafer kazanılmadan dönerler miydi asla geri?
Düşmanın sonunun yakın olduğuna inandılar.

Çoğuna dönmek nasip olmayacaktı sılaya,
Şehadet şerbetini içip kavuşmak için Mevla›ya,
Cenneti arzuladılar, çok geçmeden kazandılar!

Vatana can vermek için can verenler...
Tarihe bir kez daha şeref, şan verenler...
Gönüllere taht kuran birer arslandılar!

"Çanakkale geçilmedi, geçilmeyecek! " dediler,
Vatan borcunu canlarıyla, kanlarıyla ödediler.
Tarihe altın harflerle yazılan bir destandılar.

Abdullah Mesut BAYRAM
Türk Eğitim-Sen Amasya Şubesi

OSMANLININ SON DESTANI

1
Yirminci yüzyılda değişti
Dünyada dengeler.
Taht kavgaları, saray entrikaları,
Ayaklanmalar, isyanlar….
Hasta etti Osmanlı'yı aşamadığı engeller!

Hekim diye kapısını çaldığı İngiliz,
Görünse de ilgisiz
Üç kıtaya hükmetmiş bir imparatorluğun ipini çekmek için,
Sabırsızlanıyordu aslında için için!

Rahatı kaçmıştı velhasıl imparatorluğun çoktan,
Hitler, faydalandı fırsattan,
İki firari gemi geçirip boğazlardan,
Rus limanlarına başlatınca da denizden bombardıman;
Katılmış oldu Osmanlı'da Cihan harbine hiç yoktan!

Bileşik Filo'nun Finoları,
Gelmişti seyahat eder gibi boğaza kadar rahat rahat!
Şıppadak geçip Çanakkale'yi
Yapacaklardı İstanbul'da istirahat!

Değildi oysa bu topraklar sahipsiz,
Üstelik ne satın alınırdı sahibi, ne edilirdi esir,
Sevilir bu topraklarda misafir,
Girilemezdi fakat davetsiz!

2
Düşünce Osmanlı yatağa,
Sırp, Rum, Bulgar, Arnavut sığamadı Balkan'a
Rumeli boyandı alkana…..
Dur, diyecek düşmana,
Kalmamıştı Osmanlı mecali

Ne ihtişamlı ordusu vardı gayrı,
Ne de o muhteşem donanması…
Yoktu devleti derleyip toparlayacak uleması….
Nasılsa geçilirdi boğaz, yoktu aması,
Bezdirilmişti Osmanlı canından,
Ve temizlenmişti Boğaz da mayından!

Dünyanın incisine kavuşmakta kalmamıştı müşkülat,
Yakındı çok yakındı vuslat.
Belki biraz boğazın girişinde oyalanırlardı,
Fakat değildi ya çelikten; nihayet kandan, ettendi,
Kolay mı geçilirdi Çanakkale denilen o hat!
Aşıldı mı Çimenlik, Kilitbahir,
Kırılmış demekti kilit de çelik de zahir!

3
Yapılmamıştı ki yeteri kadar tahkikat,
Nedir Türk yurdunda bilinmiyordu hakikat?
Belki gönderilmediğinden Osmanlı'ya çoktan!
Oruç Reis gibi denize sevdalı kahraman,
Barbaros gibi ulu kaptan,
Donanma-yı Humayun olmuştu perişan!
Gelmediğinden Alparslan gibi cengaver hakan,
Ya da Fatih gibi çağ açıp çağ kapayan büyük sultan,
Gelip başa geçmediğinden çoktan,
Korkulmaz olmuştu Türk ordusundan!
Fakat adı duyulmamış,
Nice yiğit vardı Anadolu'da aynı atadan, aynı soydan,
Baktılar tehlikede vatan,
Kayalar gibi kopup dağdan, bayırdan,
O isimsiz yiğitler Boğaz'a aktılar.
Ve baş koydular o büyük davaya,
Marmara'nın ağzını kapatan artık onlar taş dudaktılar!

4
Dev toplar gümbür gümbür gürledi,
Birleşik filonun dev gemileri mavi sularda,
Mağrur mağrur ilerledi…...Fakat kabarıp kararıyordu Türk suları öfkeden,
Fırsat bu fırsat demişti kahraman Nusrat,
Ve bir gece önce pür dikkat döşemişti yirmi altı mayını
Döşemişti son sürat!
On Sekiz Martta,
Filonun 276 namlusu bomba yağdırdı,
Ateş kustu.
"Allah'u Ekber!" deyip kapandı o dudak bir kere;
Daha da ne yapsa düşman, heyhat!
Son sözü söylemek üzere Türk topçu bataryası sustu,
Asmadı gülleye, ateşe; bağırtıya cayırtıya kulak.
Çünkü zamanı gelince konuşturulacak.
İrili ufaklı yetmiş sekiz topu vardı topu topu ancak.
Yaklaşıyordu işte o an,
Ne denli zor olsa da geçilecekti bu imtihan,
Er geç edecekti gafil düşman ricat,
Marmara'nın derin sularına gömülürdü ederse de inat,
Kazanılacaktı Allah için, kazanılacaktı bu cihat!

Nasıl kaldırdı,
Kendi aklı da almadı.
"Allah'tan" diyordu, " Allah'tan"
Havranlı Onbaşı Seyit.
"Bismillah" deyip gönderdi,
İki yüz on beş okkalı mermiyi işte yiğit.
Fransız zırhlısının patlayınca kıçında,
"Eyvah" dedi kaptan,
"Parçalandı dümen,
Çekip götürmeli gemiyi bu sulardan hemen!"
Fakat kontolden çıkmıştı gemi tamamen.
Ve Nusrat'ın mayını söyledi son sözü alelacele:
Madem çok istedin kavuşmayı ecele,
Haydi, sana güle güle!
Ve haykırdı millet:
Haram lokma gibidir düşman,
Geçemez Boğaz'dan,
Ve geçilmedi Çanakkale!

Fransız zırhlısı yan yattı,
Altı yüz altmış asker ve mürettabat hep birlikte battı!
Yara almıştı filonun pek çok gemisi,
Kimisi ötesinden, kimisi berisinden, kimisi güvertesinden…
Eser kalmamıştı az önceki gurur ve kibrin esamisinden,
Azim ve iman karşısında yenikti yani ileri teknoloji!
Baktılar halleri berbat,
Geri çekildiler,
Belki aklını başına getirmedi Müttefiklerin bu tokat,
Fakat geri çekildi kuyruklarını kısıp kıpkırmızı surat!
Boğazlarında kaldı,
İstanbul'a doğru güle oynaya çıkılan o seyahat….

5
Sekiz ay geçse de aradan,
Kesilmemişti denizden bombardıman!
Kaldırmak için Osmanlıyı ortadan,
Yüklenilmeliydi gayrı karadan.
Gayet basitti plan;
Seddülbahir'den gelip,
Alçıtepe'ye, Kanlısırt'a yerleşecekti o namussuz çıban.
Ertuğrul Koyuna girdi bu düşünceyle İngiliz,
Ama kendi kanıyla boyandı kızıla deniz…
Geçilmedi Çanakkale!

Tarihin en kanlı harbinde,
Mehmetçik, denilen o eşsiz kahraman,
Açlıkla savaştı, hastalıkla, yoklukla!
Ama ne diledi,
Ne de verdi düşmanına aman!
Geçilmedi Çanakkale!

Kara savaşlarıydı asıl can alan,
Peygamber katına ulaşmaya ahdetmişti,
On binlerce Müslüman.
Boş kalmadı gidenlerin yeri,
Koştu açlığa, hastalığa, sıcağa-soğuğa aldırmadan,
İstanbul'dan, Adana'dan, Konya'dan….
Koştu çocuk askerler,
Mektepten, medreseden,
Çoğu daha kınalı kuzu, liseli oğlan!

Şehit anası olmak için,
Dualar etti onları doğuran
Rahmet gibi döküldü mübarek toprağa
Kesilmedi hiç akan kan.
Selamet buldu On Sekiz Mart'ta vatan,
Geçilmedi Çanakkale!

6
Denizi ateşe veren düşman,
Oldu sonra çok pişman.
Çanakkale'de henüz bir yarbaydı,
Yani karanlıktı geceler daha,
Çünkü ilk evresindeydi doğmamıştı yeni aydı,
O zamanlar Mustafa Kemal!
Conkbayırı'nda ufaklar kızarıp oldu al al,
Çıkıp Arburnu'ndan,
Anafartalar'da parladı o hilal!
Ve dalga dalga yayılıp yıldız yıldız büyüdü,
Şavkı ta Samsun'a yürüdü!
Sahipsiz değildi çanak çömlek bildikleri memleket,
Sahip çıktı vatana komutan, asker, kadın erkek bütün
Geçilmedi Çanakkale!

7
Ey Peygamber'in övdüğü yiğit,
Özgürüz güvendeyiz sayende,
Huzur bulsun senin de ruhun şehit oğlu şehit!
Bıraktığın her emaneti,
Canından aziz görüyor Türk milleti.
Bak, dalga dalga ay yıldız yurdumun semalarında,
Pırıl pırıl ufuklar kırmızı beyaz…
Ve davet etmekte minarelerden,
Bizi beş vakit yine saba, rast, hicaz…
Ve başımızın üstünde yine minberler,
Okunup dinleniyor yine kubbelerin altında hutbeler.
Ve birlikte kılınmakta bayramda, cenazede yine namaz.
Güzel Türkçem ses veriyor yurdumun dört köşesinden,
Türküler, masallar, efsanelerle şenleniyor yine kış yaz.
Horonlar, sin sinler, halaylar, asker ediyor Mehmetleri,
Yürekler yine davul, zurna, saz….
Huzur bulduk sayende,

Huzur bulsun senin de ruhun ey şehit oğlu şehit!
Rahat uyu sen,
Yetmiş iki millet bir olsa,
Bu millet sarsılmaz, yıkılmaz bu devlet,
Dün geçilmedi,
Bugün de yarın da geçilmez yine bu boğaz!

Necip ZEYBEK
Türk Eğitim-Sen Eskişehir 1 No'lu Şube

RUHUMA GİYDİĞİM ASLAN MEHMEDİM

*Aslan Mehmedim!
Künyenle yazıldı, tarihi TÜRK'ün
İstiklal nöbetin, çaldığım türkün
Karlı dağlarımdır, hem evin, barkın
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

TÜRKLÜK davan baki, ezelden beri
Hududum koruyanım, dökerek teri,
Al beyazıma ün, tertemiz SER'i
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Anayım kimine, kınalı başın
Aşk-ı İlahiyla, öreli yaşın
Şehadet rengiyle, ağarır taşın
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Damarın kesilse, akıtır kanım
Bedenin deşilse, acıtır canım
Güneşin eksilse, bakıtır tan'ım
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Telimden dökülen, lirik ır saza
Mevsimdir sökülen, sensiz her lahza
Düşmana sıkılan, cevr'inde aza
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

02.10.2007 Salı(14.20-16.45)
Doğacak yarınlar, avucun açıp
Ülküsün peşinde, canından geçip
Takvime çakılı an'lardan seçip
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
Harbin en kahpesi, solundan gelir
Garibin öfkesi nefesin alır
Gölgene dolan kin, düşmanı bilir
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Zaviyesi kem'in gör kaç derece?
Kurar hain pusu, senin araca
Kopan kol-bacağın yanmış karaca
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Gece üç-beşlerde, uykun bölende
ER'in kucağında, naçar ölende
Yetim bir yavrucak, arda kalanda
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Yılankavi üzgün, kalbime zarar
Geçmişin yitiren, yad'ında arar
Senin damla kanın, uyruğuma nar,
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Ecelin soracak, yiten hesabın
Ak alnın yaracak, başın kasabın
Mıhlayıp böleni, bozup asabın
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Talan edip afif, kudsiyetini
Adavetten sarıp, tüm cihetini
Kabz'a teberru can kemiyetini
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Nimdir sensiz TÜRK'üm sancağın sağrım
Şan-şerefim şahit, kalkanın çağrım
Gözün açık gitmez, halefin bağrım
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Kurşuni asuman, duaya durur
Talak-ı bi'at'ten, serhaddin korur
Rabbimin izniyle, firdevse varır
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Yurdum toprağında, TÜRK kalacağız
Sancağım sökenden, öc alacağız
Belva-yı am'a biz, tir salacağız
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

*Aslan Mehmedim 2
Ömrümden sabahlar, gönüllü sızar
Milletim ikbali başından sezer
Yağan her kurşunla, gözlerin süzer
* Ruhuna giydiğim Aslan Mehmedim!

TÜRK'ün azmi sonsuz, yakar güneşi
Koskoca cihanda, bulunmaz eşi
Rabbimin izniyle, nam-ı er kişi
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim… 12.10.2007/04.22

Şehit kanın yerde, kalmayacaktır
Sak, izinsiz, canın almayacaktır
Eman bilmez, kapın çalmayacaktır
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Ecel terin silen, bil anan bacın
Döşüme kazılı, deruni acın
VATAN+MİLLET+BAYRAK, olsun baş tacın
Ruhuma giydiğim, Aslan
Mehmedim….12.10.2007/04.55

Ölüme teslimsen, yerim bana dar
Toprağa karışan, tenine kar ar
Fütüvvet hilkatin, son nebime yar
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 20/10/07-22

*Aslan Mehmedim 3
Esb'in zerafeti, sinene vurur
Canına kasd eden, hesabın verir
Dirilgen cihadın, kıyama durur
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
(02.11.2007/Cuma 09.40)

Kurda kuşa yem'ce, fasid düzene
Saldıranın ham'ca, başın ezene
Geçip candan em'ce, tarih yazana
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
(03.11.2007/c.tesi 10.40)

O doğar gün doğmaz, gölgem üstüne
Zerre toz kondurmaz, ATAM büstüne
Tin'ini sığdırmaz, hain postuna
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 31.10.2007
08.38

Değdi başın arşa, adresi GABAR!
Kör soy'a kan ferş'e, hazır bi(R)/(N) tabur
Yiğitçe kardeşe, kucağı kabir
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 31.10.2007
08.47

*Aslan Mehmedim 4
Sehid düşen can'a, ister ağla kız
Albeyazlı tabut, yangınıma köz
Kör zürriyetleri, milletime koz
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim (23.02.2008)
20.48

Vatanım, bayrağım, bölüp yakıp sat
Doğurup kin, nifak, bir'e milyon kat
Mehmed'im şahitken, utku dile yat
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 21.02

Senden olanı gör, hakkı Hakk'a ver
Dinin, dilin için, ruhunu ever
İkrardan avdeti, künyemle gever
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 21.07

Mayasıdır bellidir, Ar'dan yapısı
Adına açılır, irem kapısı
Serhaddinde saklı,yurdun tapusu
Serhaddinde Giydiğim Aslan Mehmedim 21.10

Gün ve gün çoğalan, itin soyu it
Elinde karalı, tarihimde yit
İzan eyle, ölme, itaat et, bit

Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 21.07
Yetim ikizleri, şehit SİNAN'ın
Van, Şırnak, Küpeli, AV'ı bağrımın

Sınırın ötesi GÜNEŞ çağrımın
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 21.45
Tuzlu ve acı yaş, sızar gözümden
Her kem haber beni, süzer özümden
Yarınlar umudu, yazar sözümden
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 21.53

Kurgusal bağlamı, HAR'lı okluğun
Evin'i, emel'i hazin yokluğun
Gürler ya korkar da, sebep çokluğun
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.04

Nemalanır soysuz, ma'dum neslinden(Yok olan, tükenen)
Çekecek "kir"ini, TAHİR aslından(TERTEMİZ)
Verir yanıtını, sancak faslından
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.10

Ukubat üşüşür, terör bağrına(Cezalar)
Aymazca doymazın, gider ağrına
Senin afif tin'in, Arş'la sarına(Namuslu ruhun)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.20

Soyadından önce, adın İBRAHİM
Koruyup gözetsin, RAHMAN VE RAHİM
El-Kolum bağlıyken, varlığın LEH'im
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.34

Sakın şerre boyun, eğme MUSTAFA
El-Mütekebbir'dir, Kahhar'dır HUDA
İbret mevcut iken, KURAN'da,Kaf'da
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.45

Uyduğun farz, sünnet, Nebi'm/n
MUHAMMED (S.A.V)
Şirk koşmaz farkında, Vahid-ül Ahad
Düşmana kalkanın, hep et O'nu yad
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.52

Künyenle gömülüp, övüldün AHMED
Toprağa dönsen de, MUİZZ, EL-VEDUD

Dua edenlerin, senle tek vücud
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.05
Yetiminde şavkır, ulaştığın nur
Sancağın elinde, vuslatı bekler sur
Rabbimin adını, anar sesi gür
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim (24.02.2008)
00.01

Resmeden ay yıldız, işte hakikat
İnaben şehadet, budur marifet
Sen'im için secde, eder semavat
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.03

Meslekleri farklı, kimisi hekim
Öcünü alacak, "O" EL-MÜNTEKİM
EL-KADİR'in durur, karşısında kim?
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.09

HALİK'in izniyle, görevin Bani(Kurucu)
Mutena rengini, verir El-BARİ
Çiğnenen alem*'im, yücelt Er-RAFİ
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.16

Tahtın gönlümüzdür, sensin asfiya
Vatana millete, etmezsin riya
Aydınlat yarını, duam en-NUR'a
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.22

Ayb'ı yoktur azad, yatar şüheda
Hakk rızası için, kan+canı(n)/(m) feda
Gözyaşımla tenden, kopar bin nida
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.50

Buhtan* edip haksız, buğz* ile buğat
Bilmezler ki ettin, Allah'a(C.C) biat*
Ayak seslerini, duyun da hey hat!
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.59

Yasinler okunur, her gün adına
Kadem bastın asker, mevlam katına
Gül kokundur tüten, ektin Batın'a

Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 01.11
Toprağı zaferan *ebedi makber*
Sana kucak açmış, bizim peygamber
Sayende okunur, Allah-u Ekber
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 01.21

Beren bordo+mavi, ülkünden geçme
Siper al kanını, kin andı içme(Kansızlık edenlere
inat, TÜRK kanına dayanıp)
Şehid ol gözünü linete açma
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 01.26

*Aslan Mehmedim 5
Ümmilere inat, şafağı eden(Kitab okumamış, yazı
yazmamış, kimseden ders görmemiş kimse)
Çelik iman zırhlı, ganimet beden
Keskin bakışları, sanma ki nadan(Kaba-nobran)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
26.02.2008/16.23-16.27

Ebr'in sağdığı yaş, İbrahim OKUR
Silifke'm ayakta duyuyor gurur
Canına ilenen, çukurdan çukur
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 18.45

Baban nerde oğlum, cennette annem
Keskindir acısı, yükümce zannım
Sessiz yanmaktayız, hele ki emmim
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 19.29

Sancak taşıyacak , gururla erkek
Düşmanın girdiği, bir çıkmaz sokak
Silahın serhaddin, top havan tüfek
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 19.32

İçtiğin yeminle, biziz övünen
Senler bitti sanan, olsun dövünen
Ten+Ruhun şad olsun, vatan savunan
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 20.21

Dava dediğin ne, kara kör nişan
Bitesiye devam, şubat, mart, nisan
yediden yetmişe, bicümle Teba'n
Ruhuma giydiğim Aslan MEhmedim 20.53

Vakit zifir kara, oto kundaklar
Anca kaçak göçek,ot+mal sandıklar
Gölgene sığınıp," Eyvah Yandık'lar"
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 20.21

Ezel ebed bilmez, tarih yoksulu
Edep erkan almaz, hicap toksulu
Say ki sana kalmaz, toprak hasılı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 20.57

Karlı dağlar yuvan, Alp, Eren, Osman
Mevla'ma dost, sebep, nefsini asman
Şeytanla hasımla irtibat kesmen
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 21.15

Sayende bitecek azgın telaşlar
Hedefi vuracak, delgeç kaleşler
Hatıran kalacak candan üleşler
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 01.26

Kar yanığı olmuş, cildin değişmiş
Dem tutmuş tekbirle, arla yoğuşmuş
Ulvi hilkatinden, sin'le boğuşmuş
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 01.26

Tertiplerden ırak, kalsa yek başına
Dünya dolaşsan rast gelmez tek eşine
Uyutup cerrahat, katsa sak, aşına
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.51

Karşı duranına, yazıklar olsun
Ömrünce yetecek, bedduan alsın
Etini yırtmadan, kurşunsuz ölsün
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim

Cennet kokusunu, buldu halvetin
Hakk'a ulaşmayı, bildi hicretin
Derde ad olanı, böldü fıtratın
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.10

Tin'ini acirsin, Rabbine "aç"tın(Kiracı)
Her damla kanınla, Sirat'tan geçtin
Kutlu Nebi'mizle, kevserden içtin,
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.20

*Aslan Mehmedim 6
Metanet timsali, yükü kırk kilo
Nerdesin kim bilir? Gelmez bir alo
Hedefi alnından, vur avcı filo
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 03.03.2008-
08.34-8.40

Döndük sanılmasın, ezber bozuldu
İhanet edenin kökü kazıldı
ZAP yamaçlarına, adın yazıldı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 08.42

Vedalaşman zordur, eş-evladınla
Geri döner misin, ağız tadınla
Sıdk şerbeti içtin, asil yadınla
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 08.49

Zaman mekan yoktur, gece gündüz bir
Ecr dolu yarınları, selameti gör
Lanet okumadan, iman ile dur
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 08.54

Şehit kızı UYSAL, gözler ağlattı
Gurur duyan yetim, yürek dağlattı
Gür sesi Manavgat , Çay'ı çağlattı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 09.02

Nesline ekilir, şanından, Abbas
Eziyetine bin, katsa da habis
Senle sefa bulur, bu cennet mahlas(Eski dilde kurtarılacak yer)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 09.13

Soyun sopun ayan, Türk Boyu Barlas
Meşruiyet karın, tevhiden ihlas (Hukuken uygunluk ve kabul edilebilirlik)
Memleket toz duman, sen say ki Dallas
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.29

Rahmetle anılır, Onbaşı Seyit
Yer değil gök değil, bir başka boyut
Askerlikle başladı, Firdevs'e kayıt
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.49

Yedi düvel seni, bilsin Cihangir(Cihan'ı ele geçiren)
Ölse kucağında, kardeşi Sungur (Soğukkanlı)
Düşman heybetli mi, içi tangır tungur
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 11.23

Ardınca yetişir, himaye Dündar(Birliği koruyan asker)
Vatanım sağ olsun, olmadın kindar
Aylarca yıllarca, yılmadan Candar (Muhafız, canlı-diri)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 11.29

Sıcacık hayalin, olsan da Elgin(Yurt yuvasından ayrı düşen)
Dünlerden belliydi, bugün de elgün(Yabancılar)
Er-Rahim'e katan, karlı dağ ölgün
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 11.44

İstendik emele, ulaş, ol Falih (Başarı kazanan)
İlişmesin sana, kara kör talih
Amel gününe dek, evrende Salih(İyi-yararlı-Yetkili)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 11.48

Tükenmez kudrete, sahipsin Göktuğ(Gök renkli Tuğ sahibi)
Sen TÜRK soyundansın, sancağında tuğ
Buğçe sarınmakta, izin kalan dağ (Cennette bulunan sarmaşık)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 12.08

Hurşit'i doğuran, Rabbine Habib(Güneş)
Kanadım otayan, himmetli tabib(Çalışkan, çaba)
Bilen biziz seni, milletçe mahbub(Sevilen, sevgili)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.49

Hakk rızası için, kurban İsmail
Vatan+bayrağına, veririsin meyil
El-Ganiyy'e göçün, dünyadan sail
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 12.26

*Aslan Mehmedim 7
Ak akçesi duan, kara günlerin
Hesabı sorulur, yiten dünlerin
Sevabı yazılır, siper Anların
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
4.3.2008/09.53

Akdi fesholundu, sonsuz barışın
Kanınla sulandı, vatan karışın
Utkuya ermeden, bitmez yarışın
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 09.56

Hasmın son çırpınışta, sayende GÜR'üm
Ay yıldızlı bayrak, namusum AR'ım
Dinim, dilim, gözüm, nihayet HÜR'üm
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 09.59

Duam her çağrıda, günde BEŞ vakit
Sema'ya açılan, ellerim akit
Satışa sunulsa, tepilir nakit
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 16.55

Vatanın tapusu, üstüne zimmet
Etmezsin hıyanet, emsal-i himmet
Cengaver askerim, Nebi'me ümmet
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 17.00

Sesin erişir, ilk, Arş-ı ala'ya
Selam olsun ağam Mehmet Ali'ye
Hürriyet biçecek ram ahaliye
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 17.10

Açık et yüzüm, kutlansın zafer
Hedefi nişanla, aklansın zafer
Şanlı bayrağa ün, müstesna nefer
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
5.3.2008/09.52

Vuslat yakın durum, aslında vahim
Sensiz hurşit hazin, yalandır sahi'm
Çalkaladığın hasım, garabet tohum
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 09.59

Vücuda gelişin, asl-i kemiyet
O'nun şanındadır, hasıl cemiyet
Senden gayrısında, yok samimiyet
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.03

Tinine, tenine, kazınmış iffet,
Nefesim yitirsem, evvelin, affet(senden evvel)
Hem soyda, hem huyda, emsal marifet
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.19

Acını, kaybını, daraltsın Ed-Darr
Haksızın biletin, kessin El Kahhar
Hıfz'et askerimi , yetiş Ya Settar
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.25

Ulaştırır arzun, Rıfkla El-Latif
Bahşedilen görev, Rabbimden Lütuf
El-Musavvir seni, yaratmış naif
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 13.33

İç+dış bedbahtlardan, korur El-Mani
Yezdan dahi müştak, yüreğim kani
Didar'ın göğüme, serilir ani
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 14.00

*Aslan Mehmedim 8
Buldun gün görmemiş, kayıp yığınak
İfşa, imha ettin, bolca sığınak
Terörist üstüne, kurşun sağanak
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 5/3/2008 19.10

Yanında, ardında milyonlar kenet
Sulh'ün teminatı askeri kanat
Nihai son yazdın, mermide kanıt
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 19.25

Bize kan kusturan imansız duysun
Sünnet-i Seniyye, ahdine uysun
Andım iç, halefin, kadehe koysun

Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 19.45
Felahi günlerden, geri döndüren
Ocak ocak tüten, od'um söndüren
Ez başın yılanın, fasid andıran
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
06.03.2008/09.55

Sonu gelsin, bitsin haksız direniş
Rabb katında başlar, nurla arınış
Ayet-El kürsi ve sair korunuş
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.00

Bağrımdan kopanlar, tırnak arası
El-Mucib giderir, yürek yaresi
"KİM" lere böldürtmez, yurdum, paresi
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.03

Kemiyetim belli, aslım neslim TÜRK
Özde, sözde, közde, etmem asla terk
Yılmadık, ürkmedik, cehennemlik, kork
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.07
(Şükürler olsun 100 kıta tamamlandı)

Hanende hasretlik, ardın sıradır
Ocaklar söndüren, der ki töredir
Varlığın ona dert, onmaz yaradır
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.10

AŞKIN balan sencil, şiirler düzer
Eliyle düşmanın mezarını kazar
Dünya tarihine kendini yazar
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.15

Sayını azaltan, etmesin düğün
Önüne sunulan, kanlı aş öğün
Sahibi HALİK'tir, yerin ve göğün
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.17

Her zerre, kürrede, dalgalanmakta
Nöbet tutan şahid, algılanmakta
Sana asi gelen, yargılanmakta
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.20

Kuyuya atılan, bir çakıl t aşı
Şükreder olsa da zehirden aşı
Fedadır vatana, kol+bacak+başı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 13.43

Rabbi arzu edip, tez kavuştular
Hep birlikte, bilmem, kaç koğuştular?
Gönülden gönüle ak yoğuştular
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 14.48

Gün ki asra bedel, bizedir muştu
Gün gece demeden, yüce dağ aştı
Bir hilal uğruna , pusuya düştü
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 14.54

Olsa da sonunda, toprağa giriş
Bedenin doldursa, yurtta her karış
Yek vücut çarpışır general çavuş
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 14.57
Kalbim üzerinde titreyen hüzün

Kar kış ayırt etmez, güz ya ki yazın
Şehadet karıyla, ağarsın yüzün
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 15.24

San söven, bana gelmesin rast
Kanıma dokunan etmesin kast
Uyuyorsam gece, sendendir bast
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 15.37

Benden doğan olsun, Hakk'a tiryaki
El Mümin'in, bizim, sensin yüz akı
Göğsündeki nişan, bezek, ve takı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 15.44

Gölgen namusundur, ay be ak hilal
Uğruna emeğin, edersin helal
Ebediyen yoktur, TÜRK'e izmihlal(Yok oluş, çökme)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 15.56

*Aslan Mehmedim 9
Yirminci asır ki Mahluk-i asil
Mevcud gözdeler, bil, hakkıyla sefil
Hayasız hakikat , verecek fasıl
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
07.03.2008/21.35

O rüku olmasa, eğilmez başlar
Titrer karşısında, dağlar ve taşlar
Yüreğim üstüne, dökülen yaşlar
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 21.49

Sırta kambur, belki, kanserli hücre
Çekilse inine, gözlerden ücra
Ödetir bulup ta, canıyla icra
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 21.50

Gözleri kapalı, bilmem hangi renk
Bedr'in arslanları, ile sanki denk
Düşmeden, bitmeden, yenilmeyen enk
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 21.55

Say karşında duran, enkaz-ı beşer
Döşenir sırtlara, ortalık mahşer
Çıplak el- avucun, imanla deşer
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 21.58

Senden ırak yarın, gelmez aklıma
Korkumu, duamı, sorsan saklıma
Meydan okuyansın, her bir iklime
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.09

Kırıp savletini, ehl-i salibin
Fecr'ile kuşanmış, gömüt kalıbın
Geçsen de bizden, al, cennet talibin
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.16

Meleklerle gezer, ecramı adın
Garabet kefeni, sen parçaladın
Nebi ağuşu o, an yakaladın
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.29

Yurduma, TÜRK'üme, yaban baktırtma
Askerim kırdırıp, yürek yaktırtma
El-Mucib, özüne, haram kattırtma
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.32

Bize zeval veren, kahra eder ram
Senin gayrın olmaz, nurla istihdam
Tesis-i ilahi, metin istihkam
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.35

Kainata yeter, Asım'ın nesli
Vatan aşkı TÜRK'ün, bağrına yaslı
Şüheda gövdenin, pir-u pak aslı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.38

Koruduğu vatan olsa istila
Okur da eker de, namerde bela
Afif TÜRK askerim, çiğnemez kal'a
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.45

Kefen diye giyer, müvekkel esbab
Nasipse anıla, Resul'e ashab
Şehiddir, etmez, mülkünü harab
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.48

Kaosun ortası, olmakla ölmek
Mavzer tetiğine, asılan olmak
Bize düşen O'nu, muzaffer bilmek
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.51

Ananın saçını, aklar bürümüş
Yerine koymağa, emsal aramış
Avucunda çare, çoktan erimiş
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.56

Davul zurna ile, gider yiğitler
Baba cesaretle, dizer öğütler
Ana gidenelere, yakar ağıtlar
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.59

Asker için irem, candan ödünmüş
Cephede kalmayı, görev edinmiş
Yurduna kınalı, koçmuş,adanmış
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.03

Nene Hatun adı, yirmilik gelin
Ermeden olmuştu, ümidi el'in
Ağandır, mevtadır, öpülen alın
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.07

Cephede almışmış, göğsünden yara
Çarpışmış kırpmadan, gözün bir ara
Selamet safında, düşmeden dara
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.10

Çeker teşbih Nene, Hatun ya Şafi
Anadan hediye, Kuran-ı kafi
Hasan'ın acısın, gider En-Nafi
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.15

Her yanından sızar, duru asalet
Kanının öcüdür, karlı hasılat
Cenk boyası sürmüş, buymuş usulat
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.19

Sayende eksilmez, ezan-ı şerif
Bilgin, yetkin üzre, Mevlamdan arif
Kifayetsiz kalır, seni tarif
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.22

Bağrıma süzülen gözyaşım sildi
Tin, Tenden kafeste, variyet öldü
Secdeye eğilen, terkibi kaldı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.27

Erdemini helal, katık ettiği
Yuyup, arıtıp ta, Arş'a kattığı
Kara musallada, körpe yattığı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.30

Alem-i Berzah'ta, tövbem sayılan
Her iki aleme, nurla yayılan
Salan mı ikindi, vakti duyulan?
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.35

Peygamber siperi, Nesibe Hatun
Sanıldığı gibi değildir madun
Ölümü hiçe sayıp, tüteni OD'un
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 08/03/2008
20.00

Akifler yetişir, Halk şiiriyle
Sak TÜRK milletine, has şuuruyla
Şehadeti yazar, döş, gururuyla
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.13

Balta, tırpan, satır, duyunca çağrın
Erzurumlu'm kuşan, hissetme ağrın
Püskürt düşmanları, Hakk yolun doğrun
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.15

Kan damlayan rüya, ıslanmış kasvet
Gece baskınıyla biter adavet
Tabya Aziziye, işgallik servet
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.18

Yüreğe cesaret, ALLAH(C.C) nidası
Boğulur düşmanın nahoş sedası
Genç-yaşlı milletim, birlik edası
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.21

Nene Hatun geçti, aylık bebekten
Kıyametten safı çekip sadaktan
Rahman'a sığınıp, kalkıp yataktan
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.24

Sümeyra, Nesibe, ötesi cennet
Hamza,Cafer'leri, birlikte anlat
Ölümün sırtına, al kanın damlat
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.29

Kocası cephede, savaşan kadın
Satırın baltanla, destanlar yazdın
Kartalın heybeti, gölgende adın
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.33

Mahşer cümbüş yeri, kan kızıl pursak
Dört bir yana cansız, uzanmış
Kortak(Güzel, endamlı)
Köşklere kurulur, ireme ortak
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.35

Korkmaz, kan revansa, giydiği ihram
Yıldıramaz TÜRK'ü, süngüden ikram
Yurt kurtulsun tek te, tütmesin çakram
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 23.44

Ebede ezelden, nikah kıyansın
Linete düşmekten hicap duyansın
Mahlasındır Necip, tiryak sayansın(Em-merhem)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 09/03/2008
00.21

Süngü darbesiyle, hayal tüllendi
Zaman-mekan yitik, kuşluk allandı
Azrail seçerken, ciğer barlandı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.27

Sürünen ayağa, eski bir çarık
Üvendire tutar, bedeni yarık
Kahraman, dönmedi, azamet doruk
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.33

Potinde büzüşen, parmağı mosmor
Beyazken kavrulan, teni esmer
Gönülden bağlıyız, böbürlen tosmar
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.39

Yarına yürürken, kutlu ufukta
Korkusuz bakışlar, eller tüfekte
Tümen, bölük, tabya, sayıl şafakta
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.42

Paçanı çemrer de, yollar aşarsın
Dalgalanan bayrak, için yaşarsın
Yeminin üstüne, etin döşersin
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.53

Emine Kadın ki, yolda doğurdu
Git diyen Albay'a, kör ve sağırdı
Peştemale sarılı, bebek ağardı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 01.05

Hamur yoğuran el, yörük Hatice
Fişekçe, erkekçe, duruş katıca
Bazıncahan görsün, vuslat netice(Adana-Gölke'te köy)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 01.11

Mersin'e kaçacak, kumandan Menil
Tekir Yaylası'ndan, geçmeden yenil
Oyunu düşmana, kur, yola koyul
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 01.20

Türk'e kefen biçen, gör ne hal olur
Peygamber övgüsü,zehre bal olur
Seciyesiz'e har, yal ve zul olur
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 00.12

Aslan Mehmed'im 10
Tefenni çırası, Burdurlu Abdal
Mücahidimi say, bir Kumral Abdal
Kimi uzun ribal, kimi kühtebal
(arslan, Kütehbal:Kısa boylu
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
10.03.2008/09.42

Bin dokuz yüz on beş, Mersin'den Abdi
Şehadet şerbetin, imanla içti
Siperden aşarak, göğsünü açtı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.04

Oğul Abdulfettah, oldun ikbalemnd(Bahtiyar, büyük mevkiye erişen)
İtikad zinciri, boynunda kemend
Baharında ömrün, gömüldün levend(Boylu poslu, yakışıklı)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.19

Hak bilmez, katildir, bilir irtikap(Yiyicilik)
İrin irin, yurda, dolar iltihap
Atamdan emanet, ilke,inkılap
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.21

İmamuşağından has Abdulgani
Şerden korunmada, kafidir Sani(Eski dilde yer-göğü yaratan)
TÜRKİYE'm eserin, şahidin, Bani(Kurucu, kuran)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.39

Helalden büyüttü, kınalı eller
Anadan, ocaktan ayırdı yollar
Sevdayla yoğrulmuş, sendeki haller
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 14.37

Zafere odaklı, serde ihtilal
Bu yolda baş vermek, olsa ihtimal
Önünde, sonunda, hasıl istiklal
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 14.41

Ön arka cephede, erken balude(Boy atmış)
Cephane taşıyan, şerik valide
Çelik bedene gark, inanç zulada
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 14.45

Bedenini deşer, yaylım ateşi
Özünden arzular, kor'a yatışı
Ölse mümkün değil, vatanı satışı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 15.10

Sinsi köşelerden, boğazı yarıp
Ecrini topraktan, harcıyla karıp
Arz'ına ortağın, leşini serip
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 15.16

Ezan-ı şerif'le, demlenen huzur
Üç kıta, dört köşe, müfreze hazır
Dara düşülünce, yetişir HIZIR
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 15.20

Kat'a böldürtme ki, aziz vatanı
Sızlatma uğruna, yerde yatanı
Giryan eyletmesin, Rabb, sür sefanı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 15.30

İçi yangın yeri, ah, efgan hakim(Feryat)
Püryan eylemesin, Hu denen
Hekim(yanmış,yıkılmış)
Mevsimlerden kışmış, aylardan ekim
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.18

Üstüne oynanan, ateş-i niran
Karine'm bu demdir, gül yüzün
Şadan(Sevinçli, şen)
Dermanım, mest olur, gören hayran
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.24

Ardından ıslanmış, gölgende kerpiç
İnleyen nağmeler, say azgın Meriç
Açıkta kalmasın, sarnıç
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.31

NOT:Burdur Tefenni'li Abdal, Mersin/Tarsus'lu
Abdulfettah, Mersin'li Abdi, Silifke-Taşucu-
İmamuşağı kasabasından Abdulgani, Çanakkale
Şehidlerimizden. Cümlesini rahmetle anıyoruz.

Aslan Mehmed'im 11
Namus korumağa, candan fedakar
Soylu geçmişini, anar vefakar
Öz değerlerine, olmaz sitemkar
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
12.03.2008/09.45

Dilimde duamdır, abimin A'sı
Silmiyor gözümden, tuttuğum yası
Nebimce övülen, soyların hası
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 09.50

Evladının boyu, yetmeden sana
Toprağa döndürür, doymayan kana
Ölüm ağır gelmez, mutlanan cana
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 15.43

Kor ateşler canı, Hilal'in al'ı
Asla kestirmezsin, tuttuğun dal'ı
Zul olmuşa inat, en masum hal'i
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 15.55

Alem-i Sagir'de zuhreden ahval
Kudsi varlığına, gelmesin zeval
Neslinden türeyen, seninle hemhal
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 16.05

Hakkı katledene, yürütme akıl
Hasretlik çekene, ister yan yakıl
Bil ki karşındaki, yapamaz tekil
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 16.09

Allah(C.C)'ın izniyle, sürecek neseb
Amel defterine yazar, Ya Hasib
Açık kalmaz gözün ödetir hesab
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 16.12

Burçlara asıldı, şanlı bayrağım
Yitti toprak, kaldı, en son çeyreğim
Senle yücelecek, vuslat,ereğim
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
13.03.2008/09.50

Bölecek gafiller, destur gözetler
İcraatlarını, sala özetler
Fatiha kazınmış, lahit yazıtlar
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.00

Güllerin ateşi, semayı boğar
Gözbebeklerin kor, hurşit'e doğar
Esma-ül Hüsna'dan, huzuru sağar
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.03

Oğul hasretimdir, dinmek bilmeyen
Göz pınarım olmuş, damla salmayan
Şavkını yutamaz, dersin almayan
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.06

Arştan arz'a yoldur, avcunda hikmet
Atalarınca her, kıt'a ya hükmet
Eğik başım kalksın, taçlansın, azmet
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.15

Validen beklerken, eğirir kirmen
Gör ki hırsla baban, savurur harman
Gurur duyulan, şereftir arman
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.17

Aslan Mehmedim 12
Ruhunda tutuşan, yangınlarını
Kan seylaplarını, enginlerini
Şeref, ar düşkünü, zenginlerini
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
13.03.20008/17.35

Çağlayışı, deli, Kocayayla'nın
Diriliş ateşi, TÜRK alayının
Bilenmiş yüreği, em'i AYLA'nın
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
16.03.2008/12.53(185)

Düşer ateşlere, canına yangın
Kan gölüne döner, deryadan döngün
Depreşir yüreği, cesetçe dingin
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 12.46

Ol pervane aşık, mabudun maşuk
Tertemiz alnın ki, sol yana düşük
Nesebine kisven, taş mezar beşik
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
29.02.2008/00.44

Erinmez olsa da, taştan yatağı
İşgal altındayken, boğuk yutağı
Bekler verilecek hücum atağı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
16.03.2008/12.50

Yüreğini koymuş, vermiştir ikrar
Ahsen-i Takvimdir, halkolan ebrar
Açılsa sinesi, çözülür esrar
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 12.56

Rabb'im vazifeni, sayar amel'e
Cennetin köşküne, ulaş,emele
Şehidsin, ermeden, yaşın kemal'e
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 12.58(190)

Sözünden dönmezsin yalanın yoktur
Yüzün,elin, gözün, rengimden aktır
Arıca, duruca, merteben Hakk'tır
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 13.06

Toprağımın üstü, kızıl boyandı
Ilgarından dönmez, ayan beyandı(Söz, ikrar)
Bitmeyen geceye, şafak dayandı
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 15.04

Yıldızca semaya, dizilen sensin
Vatan sevdasına gömülen sensin
Ay ve hilalınla, sarınan sensin
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 22.31

Adüvanı sarar, çemberde
Annaç(Adüvan:Düşman, Annaç:karşı yön)
Dağ,deniz, yamaçlar, fark etmez argaç(Düz dağ sırtları)
Demir leblebiye, dönüşen burgaç.
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
17.03.2008/10.00

Şafağı söktüren, tertemiz alın
Dua'da Hüda'ya, tazecik gelin
Melekler kuşatmış, hem sağın solun
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
14.03.2008/14.43(195)

Coğrafyam kanatan, başın bulamaz
(BaşBulama: Utanıp baş eğme)
Varlığının evvel, sonun bilemez
Hicran piltesinden, kezel ölemez(Kezel:Kuru güz yaprağı)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim
18.03.2008/09.55

Dara çekilmiş dehr, tenden
Bigane(Dehr:Zaman, dünya,bigane:Kayıtsız)
Tabutuna baban, solmaz figane
Hakipay hamaret, bayrak yegane
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 10.00

Kemter'e intiha, lain-i
Gümrah(Kemter:köle, İntiha:son)
Oğrun kam, irşad'da alem-i
Ervah(Oğrun:Gizli,Kam:dilek)
Hubub-ul vatanda, Rabbidir
Penah(Penah:Sığınak)
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 13.50

Ruzu şeb reftarda, yanmada çerağ
Rah-nüma safi ki, rikab tel ferağ
Sehab'a, Saba'ya, serverdir koçağ
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 14.22

Sücutta mahlukat, şekvasız seza
Şems şevleği sen, tamuya ceza
Turapta teferrüc, yedullah hiza
Ruhuma giydiğim, Aslan Mehmedim 15.09

Ayla SELÇUKOĞLU KÖKSAL
Türk Eğitim-Sen Mersin 1 No'lu Şube

SADAKAT

Ne güzel bir vatana sahibiz,
Gök mavi toprak yeşil,
Başlar dik bedenler özgür
Yarınlarda umut var
Sofralarda bereket

Yıl 1915 kara bulutlar üstümüzde
Çanakkale'nin rengi olmuştu gri,
Hiçbirinin yoktu yarına çıkmaya senedi,
Cennet vatanın üstündeydi;
Tüm dünyanın gözleri.

Üstte yok, başta yok, zihinler bulanık
Ya kumanya dedikleri
Yağlı buğday çorbası, birde yarım ekmek
Mermi yok, tüfek eski, çarık delik…

Düşmanda top, tüfek, gemi
Ne istersen çeşit çeşit her biri
Karvana tam, üç öğündü yedikleri
Kıyafetler düzgün yeniydi hep giydikleri…

Bilmedikleri bir şey vardı
Akıllara gelmeyen,
Bir millet vardı karşılarında
Esaret nedir, korku nedir bilmeyen
Birdik, bin olduk, birlik olduk
Çakıydık, süngü olduk
Taburduk, alay olduk
İman dolu göğüslerde, ant olduk, yemin olduk…

Çanakkale geçilmezdi
Çiğnenmezdi bu vatan,
Karanlığı boğarak, güneş gibi doğdu
Sarı saçlı, mavi gözlü dik duruşlu komutan

Bozulmalıydı hesap, bitmeliydi bu düşman
Tekbir ile çıktılar siper denen çukurdan
Mermi bitti, süngü taktı.
Bir canı vardı onu da orada bıraktı.

Giden bunca yiğit
Dökülen onca kan
Hezimete uğradı kahpe düşman
Tarihi yeniden yazdı
Kefensiz Mehmet'im
Dik duruşlu ATAM.

Faruk DÖNDER
Türk Eğitim-Sen Balıkesir 1 No'lu Şube

SON DARBE

Erimeye başladı dünyayı sarsan demir
Artık Osmanlı için hayat ile ölüm bir

Dizinde derman bitmiş, bedeninde kalmamış kan
Nice zamandan beri çıkamıyor komadan

İngiliz'in niyeti son darbeyi indirmek
Türk'ü Anadolu'da bir köşeye sindirmek

En güneyden tutun da Yeni Zelanda'ya
Her renkten yüz binleri getirdiler oraya

Kandırılmış Müslüman, and içmiş Hıristiyan
Doluştu gemilere hepsinin aklında kan

Libya'da Balkanlar'da bitmişti cephanemiz
Açlıkla boğuşuyor milyonlarca hanemiz

Osmanlı yorgan döşek, elde yok avuçta yok
Düşmanın sırtı kavi vicdanı kıt karnı tok

En katil silahlarla donatılmış gemiler
Yurdumun mahremine pervasızca girdiler

Boğazdan içeriye akbabalar üşüştü
Milletimin bağrına yıldırım olup düştü

Bir tufan ki adeta devri nuh'un avdeti
Türk'ün tek silahı var oda imandan seti

Düşmanı demirden dağ, milletimin toprak tepe
Sanıyorlardı Türk'ü sığacak sepete

Din aşkı, vatan aşkı hastaya şifa oldu
Okullar paydos dedi, her yer gönüllü doldu

Kinle yoğrulmuş kalpler, peşine düşmüş niçin hiçin
Ana kuzusu gençler kınalandı yurt için

Ya şehit ol, ya gazi, Ata'lardan nasihat
İşte budur Mehmet'i uçuran nurdan kanat

Yaşarsa hür yurdunda ölürse cennettedir
Vatan elden giderse zaten yaşamak nedir

A-şika yâri gerek Mehmetçik yardan gayrı
Gönlünde yer kalmadı ogün vatandan gayrı

Sed-dül bahir düşerken bedenler parça parça
Türk'ün temiz kanını içiyorlar hoyratça

Ertuğrul tabyasını haçlılar yere serdi
Kumkale, Orhaniye imdat sinyali verdi

Beyhude debelenir mecidiye, namazgah
Hamidiye ne yapsın vay bahtsız milletim vah

Çakalla güvercinin savaşıydı bu savaş
Biri bolca yer eti, biri de bulamaz aş

Canlar fedadır amma canlar kurtulsa gerek,
Her Mehmetçik ölüme koşuyordu severek

Denizi cehenneme çevirenler gülerken
Bir ses haykırmadaydı henüz vakit çok erken

Çanakkale Boğazı hendekmi ki aşıla
Nusret'in mayınına çarpılıp ta şaşıra

Yenilmez denen armada geçemedi o hattı
Yediği darbe ağır suyun dibine battı

Seyit onbaşı kendi değildi mutlak
Onca yiğit gücünü ona vermişti hak

Süngüye iş düşünce anlaştı kuzular
Her birin de bir Ali, bir Rüstem kuvveti var

Cilalanmış postallar kirletirken karayı
Yırtılmış çarıklardan aldı derin yarayı

Çanakkale'de çaldı korku çanı düşmana
Öyle bir kaçtılar ki tarifi zordur bana

Türk evladı aldı bir daha düşmandan öcü
İmanıyla azmiyle sindirdi vahşi gücü

Ali'm, Veli'm, Mehmet'im dize getirdi devi
Şahadete ererken başardı son görevi….

Necip ÖZİPEK
Türk Eğitim-Sen Ankara 1 No'lu Şube

SÖYLEMEDİK SON SÖZÜ

Uyanacak bu millet kırılacak zincirler,
Kükreyecek dağlarda yine eroğlu erler,
Diz çökecek önünde kalbi mühürlü körler,
Sönmedi Ötüken'de Turan'a yanan közüm,
Türk Milleti diyorki; söylemedim son sözüm.

Mazlumlara zulmeden zalimler eğilecek,
Kızgın örsün üstünde demirler dövülecek,
Türk'e saldıran alçak kanında boğulacak,
Karalar giymeyecek artık gelinim kızım,
Türk Milleti diyorki; söylemedim son sözüm.

Musul'u işgal edip Kerkük'e saldıranlar,
Körpecik balalara saçını yolduranlar,
Çıkacak karşınıza Yavuz'lar Yıldırım'lar
Şiirler destanlaşır çalar kopuzum sazım,
Türk Milleti diyorki; söylemedim son sözüm.

Ne Pamir ağlayacak, ne Altay yas tutacak,
Sivrittiği kazıklar Kızıl Çin'e batacak,
Türk'ün deli yüreği Tanrı Dağ'sa atacak,
Uygur özgür olacak gülecek benim yüzüm,
Türk Milleti diyorki; söylemedim son sözüm.

Gökbayrak süzülecek bulutlar arasından
Dağlar düze gelecek Gökbörü narasından,
Utanacak zalimler yüzünün karasından,
Esir Türk illerine gelecek bahar yazım,
Türk Milleti diyorki; söylemedim son sözüm.

Eray Ozan yastadır yıllardır Karabağ'a,
Uyuma! Uyan artık damganı vur şu çağa,
Sesleniyorum burdan kör göz sağır kulağa,
Soydaşım esir iken bitmez yürekte sızım,
Türk Milleti diyorki; söylemedim son sözüm.

İlhan ERAY
Türk Emekli-Sen Antalya No'lu Şube

TARiHTE ZAFER

Kim bilebilirdi ki bir tarih yazılacak
İnandık hepimiz tek yumruk halinde
Yaşlısı, genci, kadını, erkeği
Arkalarına bakmadan koştular

Biliyorlardı bu yolun dönüşü olmayabilir
Bildikleri ve inandıkları tek şey vardı
Kanla sulanacak bu topraklarda
Hiçbir düşman ayağı olmayacaktı

Bıyıkları terleyen delikanlı
Annesine dönerek Vatan beni çağıyor
Damarlarımdaki kan boşalsa da son damlasına
Bilirim ki arkamdan gelen koca yürekler var

Deniz kudurmuştu o gün
Coşkuyla dalgalar vuruyor kıyıya
O an anlamıştık
Mezar olacak bu dalgalar düşmana

Tarihi kan ile yazacaktık
İnanmıştık bir kere zafere
Dolu olup yağmıştık düşmanın üzerine
Gök gürültüsü hafifti kılıçların sesinden

Düşman biliyordu sonunun geldiğini
Anlamışlardı Türkün inanılmaz kuvvetini
Tarihe geçmişti Türklerin zaferi
Kalmamıştı hiçbir karışında düşman askeri

Hüseyin AKSOY
Türk Eğitim-Sen Trabzon 2 No'lu Şube

TOPRAK AĞLIYOR

Sen güç, kuvvet ver, yardım eyle yaradan!
Birleşip saldırıyorlar, denizden, havadan, karadan!
Cephanemiz sınırlı, erzağımız az, yaşımız körpe.
Allahım! Toplar, mermiler yumak olup iniyor havadan.

Gelibolu, Arıburnu, Conkbayırı, Anafartalar.
Her zerresinde binlerce şehit oğlu şehit yatar.
Mustafa Kemal, Koca Yusuf, Yahya Çavuş sayısız kahramanlar,
Avuçla toprağı sık, bak, toprak kanar, ağlar.

Çanakkale şehitlerinin yok başka eşi Kahramanlıkları
kıskandırıyor ayı, güneşi
On binler, yüz binler, canlarımız, cananlarımız; Rabbim!
Yaşları geçmemiş on beşi, yirmi beşi.

Etten duvar ördüler, yerleri hazır cennetten.
Yurduma bir rüzgar essin, ruhu Çanakkale den
Ayağa kalkma, birlik olma vakti geldi, geçiyor
Medet diliyorum, kabul umuyorum,
Şairler şairi Mehmet Akif'den.

Ayişe KARACABEY
Türk Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube

TÜRK'ÜN BOĞAZI

Gökyüzü ağırdan ağıra griye büründü
Boğaz önünde büyük bir donanma göründü

Geliyorlar! Onlarca zırhlı, kruvazör, muhrip
Başlayacak şimdi kahreden ölümcül tahrip

Olacaklar mı boğazı geçmeye muvaffak
Askerimiz de sağlam, dik duracak muhakkak

Dinmiyor kulaklarda topların gümbürtüsü
Saldırıyor adeta aç bir çakal sürüsü

Ateş yoğunlaştı Gelibolu üzerinde
Mehmetler gözünü kırpmıyor siperlerinde

Yutuyor güllelerin açtığı dev çukurlar
Dev yürekli takımlar, bölükler ve taburlar

Havada sis, duman, kesif bir barut kokusu
Mehmetlerin gözünde yok hiç ölüm korkusu

Çanakkale, Gelibolu yandıkça yanıyor
Büyüdükçe yangın, kahramanlar uyanıyor

Donanma gemileri, tabyalar sustu sandı
Gemilerin tek tek menzile girdiği, andı

İşte denizin üstü, yangın yerine döndü
Gemilerim sarsılmaz sandığı zaman, dündü

Ateş kustu Çanakkale'ye Gelibolu'ya
Delindi postu, gemiler gömülüyor suya

Çevirip baş tarafını İstanbul yönünden
Darmadağın ettiği tabyaların önünden

Çaresizce kaçıyor, martın on sekizinde
Bırakıp batıklarını denizin dibinde

Denizden olmayınca karadan da saldırdı
Kendi yetmedi dört kıtadan adam kaldırdı

Nasibini alamamış hiç, mertlikten yana
Zihninde parayla ölçülür, her türlü mana

Geçirip kanlı tırnaklarını boğazına
Sürdü mazlum milletleri Türk'ün boğazına

İyi muamele ve biraz daha aş için
Gayret dedi, onların olmayan savaş için

Çıkarma gemileri kumsallara yanaştı
Sökün ederek askerler tepeleri aştı

Sırtlarda başladı bir kanlı siper savaşı
Kaç nesil duyulur kıvancı, tutulur yası

Akın ediyor siperden sipere kurşunlar
Olsun diyor Mehmet'im varsın beni vursunlar

Bu boğaz aşılamayan ulu bir dağ olsun
Yerimize geçenler olur. Vatan sağolsun.

Siperler yavaş yavaş birbirine yanaştı
Taştı askerler siperlerden meydan karıştı

Parlayan çelik süngülere, canlar takıldı
Dirilişin ateşi, bu meydanda yakıldı

Can savaş meydanında, toprakla harmanlandı
Anadolu'nun her yanında, ciğerler yandı

Taarruzun kesilmedi ardı arkası
Şühedayı defin için verdik harp arası

Mehmetler doymadıkça şehadet şerbetine
İngiliz razı oldu harbin akıbetine

Anladı biçare, çekilirken nedametle
Bu boğaz geçilmez, biz beklerken hamiyetle

Anıl ÇANDARLI
Türk Eğitim-Sen Eskişehir 1 No'lu Şube

TÜRK'ÜN GÜCÜ

Saldırıyor dört yandan Avrupalı yamyamlar
Gözleri kinle dolu, ellerinde tamtamlar.

Karadan ve denizden utanmadan vuruyor,
Kuduz köpekler gibi vurdukça kuduruyor.

Köpeksiz köy mü sandın mübarek toprakları?
Taşları bağlamışlar, salmışlar çomarları.

Dünkü efendinize baş kaldırmak öyle mi?
Kin ve öfke saçıyor bakışları, söylemi.

Hasta millet zannettin, iştahın mı kabardı?
Bu ne nefret, bu ne kin, niye gözün karardı?

Gök girsin kızıl çıksın düşmana pes etmeyiz
Ölürüz, öldürürüz; ülkemizi vermeyiz.

Yedi düvel bir olsa vız gelir tırıs gider
Bırakın havlasınlar eceli gelen itler.

Horasan erenleri hiç sezi diz çöker mi?
Bozkurt soylu millete bu tafralar söker mi?

Yedi cephede birden savaşıyor ordumuz
Donanma teyakkuzda, tehlikede yurdumuz.

Şanlı Nusret Gemimiz mayınlıyor denizi
Düşmanın korkusundan sararıyor benizi.

Kimler yok ki karşıda İngiltere, Fransa
Bir de arkalarında hem Rusya hem İtalya.

Rus ateşe altında Karadeniz, Giresun
Mertçe karşı koyuyor İnebolu, Trabzon.

Çanakkale bahane hedefleri İstanbul
Derslerini aldılar dökülüyorlar pul pul.

Deniz kesmez sizleri karadan da saldırın
Anafarta, Conkbayır, kahraman Arıburun.

Orhaniye, Ertuğrul tabyaları vuruldu
Düşman geldiği gibi inlerine kovuldu.

Koca Seyit sırtında çeyrek tonluk gülleyle
Ateşledi topları bizzat kendi eliyle.

Elimizde silahlar, aramızda melekler
Bize yol gösteriyor o nur yüzlü Peygamber.

Mavi gözlü kahraman çıktı birden meydana
Öyle bir savaştı ki ateş düştü düşmana.

Dedi: Adım Türk… Dinimse ulu İslam
Çekip gidiniz artık, yok ederiz vesselam!

Demedim mi be gafil Çanakkale geçilmez!
Bütün dünya yenilse Türk Milleti yenilmez!

Süklüm püklüm gittiler, bir daha dönmediler
Çanakkale geçilmez! Bunu da öğrendiler.

Fikret KESTEN
Türk Eğitim-Sen Sivas Şubesi

TÜRK'ÜN ZAFERİ

Kudretleri soğuk çelikten, kibirli efendiler,
Ecdat emaneti suları, hayasız incittiler.

Medeniyette ileri(!), açlıkta pek bir muktedir.
Zihniyetleri o ki: Güç, topta hem de tüfektedir.

Gözleri dönmüş hepten yüreksiz yığın mangaları.
Hasta adama niyetli, göğünde akbabaları.

Tertip edilmiş bilmem kaçıncı bu haçlı seferi?
Sökecek mi kanınıza işlemiş şanlı hilali?

Müdafaa celbi ivedi yetişti Mehmedime.
Defteriyle kalemi emanet etti mektebine.

Yurdumun koynuna çöreklenmiş yokluk ve sefalet.
Her yuvadan bir şehit oğlu, her bir yüzde metanet.

Yemeni yumuşarsa eğer geçecek boğazından.
Namerdin postalları ki haramdır, geçmesin aman!

Adanmış bedenler, al kına yakıldı tenlerine.
Dönmek yok! Şahadet sirayet etti yeminlerine.

Gelibolu son liman, kopan fırtınada sığınak.
Güneş batsa ne çıkar, birazdan hilalim doğacak.

Tüm cihanı sömüren, geceden karanlık gemiler.
Tek Seyit Onbaşının kara gözünde küçüldüler.

Çarpıyor ufkuma dizilmiş tek yürektir batarya.
Kıpırdıyor makber toprağı, hani nabız atar ya.

O ses hücum borusu değil, sanki birinci surdu.
Yerle gök birbirine girmiş, melekler selam durdu.

Çimpe'nin taşlarını binlerce top oynatamazken.
Kalbi delmeyen kurşunla durmak için henüz erken.

Yanıp sönen ışıkların mermi kustuğu zamandı.
Düşecek bir yiğit mavzerinin kollandığı andı.

Ağır sağanak üstünüzde güneşi gölgeliyor.
Ağır sağanak üstünüzde şahadet müjdeliyor.

Tomurcuklar indirir toprağa kanlı son zemheri.
Çiğneyemez düşman, atanın bastığı kutlu yeri.

Öyle bir sevda ki; vurulur uğruna mazeretsiz.
Vatan kundağı siperlere gömüldüler kefensiz.

Torağına akan mukaddes artık göklerde nakış
Tek bir taşıma yönelemez ebediyen kem bakış.

Bedeli ödenmiş adımlar atarken başımız dik.
Çanakkale geçilmez diye doksan dokuz ant içtik.

Tarih virgülle düşecek, Truva'nın kaderini.
Asırlar geçse unutmaz dünya, Türk'ün Zaferini.

Kamil ÇOPUR
Türk Eğitim-Sen Mersin 1 No'lu Şube

TÜRKE ÇANAKKELEDE HESAP SORULDU

Yıl 1915, 18 Martta
Bir tufan kopuverdi Anadolu'da
Adı "Çanakkale Mahşeri" böyle bilindi.
Bilinmeyen tek şey : Bu yurt kimindi?
Elbet bu yurt toprağın kara bağrında
Sıra dağlar gibi duranlarındı.
Ey mi yaman bey mi yaman görüldü.
Cihan Hanya'yı Konya'yı burada gördü.

Silah yok, asker yok, ordu perişan.
İki denge var bir tek hızla çarpışan
Bir tarafta hasta Osmanlı oğlu
Biri modern, gelişmiş küstah Avrupa
Topu tüfeği ile geldi ne oldu?
Türk'e Çanakkale'de hesap soruldu.
Tarih nasıl yazılır işgalci gördü.

Ne bitmez bir şeymiş çekilen çile!
Balkanlar, Cihan Harbi ömür yedi de
Doymadı canlara pek yaman oldu.
Türk'e Çanakkale'de hesap soruldu.
Çanakkale çelikten bir kale oldu.

Evliyalar dirildi bu savaşta be!
Mehmedime omuz verdiler hem de
Silahsız, mermisiz, çarıksız Mehmet
Yerden taş aldı attı, taş kurşun oldu.
Türk'e Çanakkale'de hesap soruldu.

Çok bedeller ödendi bu vatan için,
Kefensiz yatıldı,
Yastık taş oldu.
Dönmeyen babalar gözde yaş oldu.
Kopan bacak, el, ayak
Helali hoş oldu.
Sonunda neyse ne olanlar oldu.
Türk'e Çanakkale'de hesap soruldu.
Türk, hesap veren değil,
Soran dil oldu.

Vatan diye haykırır
Kanuniler, Fatihler
Yavuzlar, Atatürkler
O sese kulak verir hep koç yiğitler.
Anadan, çağadan, bacıdan geçip
Sınırlarımda hepsi al bayrak oldu.
Türk'e Çanakkale'de hesap soruldu.
'Coni' cehennemin dibini gördü.

Vatan konusunda Türk'le
Şaka olmaz derler.
Vatansız dünyayı esir Türk neyler?
Söz konusu topraksa
Sular durur, çağlamaz dereler
Mart soğuğunda da aynı şey oldu
Türk'e Çanakkale'de hesap soruldu
O hesabı soranlar bin pişman oldu.

Esaret yakışmaz hiç bu millete
Canını, cananını verir de
Dua ederken bile elleri gökte,
'Etme'der, Rabbine vatandan eksik
Üsteğmen Zahid'in bu duasını
Yüce Mevlam o gün orada duydu
'Hurra' sesi' Allah Allah' çığlığında boğuldu
Türk'e Çanakkale'de hesap soruldu
"Türk hesap vermezmiş."
Batı öğrendi.

Destanlar yaşandı şerefler, şanla.
Tarihler anlatır, okuyup anla.
Senin destanın yazılır kalemsiz kanla.
O destan mazluma bir ışık oldu.
Türk'e Çanakkale'de hesap soruldu.
O hesabın namı dünyayı sardı.

Murat ERTAP
Türk Eğitim-Sen Karaman Şubesi

TÜRKLÜĞÜN MANZUM KASİDESİ

İhlas vadisinin hamiyet çağlayanları
Mana mimarisinin fikir tuğlalarıydılar

Firdevsi cennetleri yaşamak için her dem
Muindiler, müzahir oldular hem

Tutuşturmuştu ruhları, cazibesi hakikatin
Değil miydi ki bu hikmeti hilkatin

Kar kış demez, irkilmez, üzülmez, acı duymaz
Mevsim bütün ömrünce yaz hitabına ayine oldular
Haftalara bir öğün, bir öğüne aylar sığdırdı, cenneti soludular.

Kevamde kıvam ihlasa devam dediler.
Bir gidip, bir daha geri dönemediler.

Sönük değildi iştiyak, gayret nakıs, şevk kırık, sebat yetersiz
Koyar mıy dı civanları Rabbi, sıdk-ı hulusu semeresiz

Ya Rab! Dediler biz tek bir ruh, tek bir davayız
Kimselerin bizi bizden ayıramayacağı bir sevdayız.

Onlar ki uhuvvet cennetine mazhar oldular
Ruhlara akan nağmelerle üstün gelen oldular.

Yükseldiler bir gönül semasına, mekan tuttular
Kudret kalemini tefekküre, medar oldular.

Kayyum değerdi marifet, çevrilmişti kalpler Zat-ı Celil'e
Serpildi fıtrat, açıldı dimağ harmanı, tatlandı takva ile

Dinlenirdi hikmetle, ibretle süzülmüş ezanlar
Unutmasın yakin nuru ile tezyin edilmiş duaları, tarih yazanlar

Onlar ki leziz bir uhuvvet, muhabbet sofraları kurdular
Kim bilir kimler ile beraber niyaza oturdular

Açıldı yolları kutsiyete, gül goncası gibi pak ve temiz
Rıza çizgisinde hayatı güzelleştirmek oldu hediyemiz.

Elbiseler yamalı, çarık yırtık, katıksız yavan ekmek
Çanakkale manevi miraç, kemalat arşına yükselmek demek

Çanakkale bir dua, ahiretin fidanlık bahçesidir
Mehmetler orada Türklüğün manzum kasidesidir.

Ferda GÜLER
Türk Eğitim-Sen Tekirdağ Şubesi

VATAN ÇANAKKALE

Yüzyıl önce Fransız'ı İngiliz'i
Geçtiler geldiler denizi,
Durdular Çanakkale önlerinde,
Dövdüler toplarıyla günlerce.

Geçmek istediler Çanakkale'yi
Hiç farketmediler Nusret'i
Sabaha karşı kopardılar kıyameti,
Dünyanın en büyük gemileri
Denizin dibini boyladı gitti.

Vazgeçer miydi çelik zırhlı düşman,
Fakat Mehmetçik vermedi aman,
Haftalarca, aylarca göğüs göğüse
Bursalı'sı, Kayserili'si, Diyarbakırlı'sı döğüşe döğüşe.

Kahramanlarımız tarihi yeniden yazdı,
Alperenlerimizi ne kadar övsek azdı.
Sen ey Türk genci bil dedeni,
Bilmezsen kaybedersin kendini.

Toprağına kan, toprağına can katan Çanakkale!
Yüzbinlerce gencimiz bağrında yatan Çanakkale!
Bizi etle tırnak misali bir arada tutan Çanakkale!
Geçmişimizi bize hatırlatan Çanakkale!
Bu toprakları bize yaptın vatan Çanakkale!

Mustafa DEĞİRMENCİ
Türk Eğitim-Sen Bursa 1 No'lu Şube

VUSLAT

Dünyanın kalbi burasıdır desem
İtiraz eden olur mu?

Matemle coşku beraber eser bu şehrin rüzgarında
Bir yürek yıpranırken
Bir şiir can bulur
Benimse bu şehir, ilk düşlerim
Meraklı çocukluğumdur

Ve yeniden merhaba
Destanların beşiği
Atamın gözyaşı, kanı, kemiği
Sokaklarında geceleri öğüttüğüm şehir
Biz üş-beş arkadaş
Burada karar verdik adam olmaya
Ve o an fark ettik ki, ilahi bir fırça resmetmiştir
Dağını, denizini yeryüzüne
Kilitbahir'in ışıkları vururken içimize
Vatan nasıl sevilir ve türkülerle ve tebessümle
Nasıl can verilir bayrak için
Burada öğrendik
Ve ilk aşklarımıza bilendik
Sevdaya dair çok acemilikler terk eyleyip bağrına

Ve yeniden merhaba
Çayırı çimeni evliye döşeği
Toprağı yiğit yorganı
Düşümde gördüm çok
Büyülü uyanışını
Tan yerinden gönlüme dava yaptığım şehir
İlhamı güneşinden kandırdım yudum yudum
Bir karınca başağa
Bir güvercin gökyüzüne
Bir insan bir diyara
Ne kadar tutularsa
İşte onca yollarına dökülür ruhum

Ağaç dalı atlarını dağlarına doğru sürer
Memleketimin başı dik çocukları
Daha nice tutkunluğu
Adına esir eden şehir
Kim nereli olursa olsun
Kim nerede olursa olsun, sılasıdır bu şehir
Desem ki burası dünyanın kalbidir
Kim? Kim itiraz edebilir?
Tarihin en ağır yeri
Bir milletin sevdası
Bir adamın şiire gönül verişidir
Aramak boşa cennet için bir başka merhale
Nefsi, acıyı günahla infaz eden dünyanın
Aşka ve Allah'a tutunan
Kalbidir Çanakkale

Ekrem CEYLAN
Türk Eğitim-Sen istanbul 3 No'lu Şube

ÖLÜME KINA YAKTI ONBEŞLİLER

Tarihin boynu kırıldı ahir zamanda
Miracın kokusunu taşıdı ellerinde melekler
Bir de kefen var diğer ellerinde,
Bir ucu Çanakkale bir ucu Asya
Ölümüne kına yaktı onbeşliler
Ve kalanların hikayesi hep gidenler den oldu,
Vatan, özgürlük, şahadet ve kefen
Gidenlerin bildiğimiz terekesidir bu.

Yedi düvel yedi düşman vardı
Ya da yedi başlı ejderha kinlerinde
Yaktılar ikiz başlı Roma ateşini gömleğimize
Vatan gömlekti üzerimize giydiğimiz
Bir ucu Asya bir ucu Çanakkale.
Güveler uçtu gömleğimize denizden
Dişleri demirden kemirdiler eteğimizden
Bizse ölümle tamamladık gülüşlerimizi
Çanakkale bayırlarında kınalı saçlarımızla
Bütün bayırlardan dile geldi çiçekler
Ölüme kına yaktı onbeşliler

Diri mezarlar dineldi dört bir yandan
Fatiha okumaya yetişemedi ihtiyar analar
Kefenimde yok kurşundan koruyacak
Ha bire konuşur mitralyözün çenesi düşmüş
Elhamdülillahi rabbil alemin örtmüş yürekleri
Konuşsa ne olur mitralyöz?
Dövse bütün sahilleri gemiler demir sopasıyla
Amin sesleri örtülür baştan başa yurda
Ölüme kına yakan onbeşliler bir daha ölür
Ölümün zevkine varmak adına
Toprak, ana gibi açar kucağını
Ve bekler tarih adına
Kuran dile gelir imanımıza
"Allah yolunda öldürülenlere demeyiniz ölüler"
Ah bir daha bir daha ölürdünüz
Hayatta yaşadığını zanneden siz diriler

Hüseyin ÜSTÜNTAŞ
Türk Eğitim-Sen Ankara 6 No'lu Şube

ÖLÜMSÜZ NEFERLER

Bir bedel olacaksa ölüm,

Ve ya bedeli varsa zulmün,
En tatll yerinde ömrünün,
Nice güneşlerin,
Vakur neferlerin,

Battığı yerdir Çanakkale.
Ben ne diyeyim ,
Kalemim ne yazsın bilemem.
Destan yazılmış bir kere,
Öksüz ve yetimlerin bakışında,
Her anı ölüm kusan tabyalarda,
Havada çarpışan mermilerin,
Resmidir Çanakkale.
Nasıl anlatmalı bilemem,
Kanayan yaraya merhemi, Bulamayan Mehmet!
Aç karnına peygamber misali,
Taş saran Mehmet!
Kurşuna ben buradayım,
Yeterki kanım vatan toprağına,
Karışsın diyen Mehmet,
Ve daha nice adsız neferlerin,
Destanlaştığı yerdir Çanakkale.
Sorsalar el oğluna bu destanı,
Veriri cevabını, hatta fazlasını,
Uyan ey Türk oğlu Türk!
Yatmadı, yatamadı atan huzur içinde,
Lokma peksimete hasret gitti belki de,
Allah diyen yolda kalmaz, kalmadı da,
İman ehli bir orduyla,
Kapattı ecdad bu kalenin kapısını.
O kalenin adı ölümsüzlük diyarı,
Çanakkale.

Yalçın YILDIRIM
Türk Eğitim-Sen Niğde Şubesi

ŞAHADETİ ÇANAKKALE

Geldik Orta Asya' dan seni vatan etmeye
Cengiz, Oğuz, Yavuz yemin ettik birlikte
Kuzu idik, kurt olduk, koştuk büyük ülkeye
Şanlı Türk tarihinin şahadeti ÇANAKKALE

Dilimizde dualar gitsin Sultan Mehmet'e
Atalarda süregeldik benzedik cengavere
Şahadetle koydular adımızı Türk diye
Yeniden tarih yazdık şahadeti ÇANAKKALE

Dedemizden ibret aldık geldik bu güne
Savaş günü örs vurulur, davul çalar düğüne
Biz koşarız kavgaya, cenklere, şehitliğe
Tarih yalan söylemez şahadeti ÇANAKKALE

Ben bir Türk'üm sevdalıyım milletime devlete
Bir karış toprak bile bırakmam namerde
Değdirtmem ne mahremi ay yıldızlı hilale
Türk tarihinin adı şahadeti ÇANAKKALE

Bir tunç erim Türk'üm törem Türköne
İmanla baş koymuşuz kızıl haçlı zalime
Melekler kanat çırpıp ağladı şehitlere
Yazılan bu destanın şahadeti ÇANAKKALE

Ruh köklerim kabarmış hazırım silkinmeye
Peygamberin torunları yürüdüler cepheye
Yedi haçlı soysuzunu getirdik böyle dize
Yüz yıl önce 18 Mart şahadeti ÇANAKKALE

İsmail TUNCER
Türk Büro-Sen İzmir 2 No'lu Şube

ŞANI BÜYÜK ÇANAKKALE

Vatan işgal altında geldi haçlı seferi,
Bütün dünya birleşti bölmek ister vatanı.
Doğuda Ermeniler yaktı yıktı vatanı,
Türk'üz Türk'ü çağırırız şimdi ölmek zamanı.

Atam haykırdı birden:Ya İstiklal Ya Ölüm.
Vatan işgal altında bitsin artık bu zulüm.

Türk'ü yok etmek için birlik oldu zalimler.
İngiliz, Yunan, Fransız ve o hain Ermeniler.
Ölüme meydan okur korkusuz, çılgın Türkler.
Yardımcıdır bize şehitler, evliyalar ve erenler.

Çanakkale'de yazıldı İstiklal marşı.
Mehmetçikler gidiyor ölüme karşı.

Haçlılar birleşti geliyorlar topla tüfekle.
Mehmetçikler karşılıyor kazmayla kürekle.
Kılıcı kalkan yaptık dirgen ile yabadan.
Vatan için ölmek miras kaldı babadan.

Çanakkale destanı işte böyle yazıldı
Haçlıların mezarı top tüfekle kazıldı.

Türk'ün Türk'ten başka olur mu dostu
Kınalı kuzular toplanıp cepheye koştu.
Atam Kocatepe'de Mehmetçik'le buluştu.
Mehmet üç cephede düşman ile vuruştu.

Burası Kumkale'si düşmanın kesildi sesi.
Korku sardı her yanı kaçıyordu cümlesi.

Koca Seyit bellemiş geminin bacasını.
Bir bakışta anladı düşmanın hilesini.
Tek başına sırtladı koca top güllesini.
Gövdesinden ayrıldı İngiliz gemisini.

Burası Çanakkale kan gövdeyi götürür.
Koca Seyit gemileri birer birer batırır.

Kazma kürek yaba ile çıktı düşmanın önüne.
Yağmur gibi kurşun yağıyordu üstüne.
Şehitler güç katıyordu Mehmetçiğin gücüne.
Çılgın Türkler çıldırdı dünya baktı seyrine.

Şehittir Çanakkale şehitlerin yatağı.
Başucunda duruyor Peygamberin sancağı.

Atam Kocatepe'de gözleri şimşek çakar.
Kükremiş aslan gibi düşmana ölüm saçar.
Sakarya, Dumlupınar, Uludere kan akar.
Mehmet'im şehit diye analar kına yakar.

Burası, Anafartalar Şehitlerin ocağı.
Şehitlerin elinde, Peygamberin sancağı.

Havalarda uçuştu, el, ayak, gövde, başı.
Mehmet henüz küçüktü on beşe erdi yaşı.
Sılada bekliyordu yavuklusu, anası….
Sanki ölmemiş gibi elinde matarası.

Burası Anadolu geçit vermez kayalar.
Vatan için kuzuları kınalıyor analar.

Çanakkale yanıyor her tarafı Kerbela.
El, ayak, gövde, bacak, dehşetti manzara.
Ölüm bizi öldürür, baş koymuşuz bu yola.
Osmanlılar şahlandı, saldırırdı düşmana.

Allah Allah sedaları sardı her yanı
Çanakkale, Dumlupınar, Arıburnu, Keşhanı.

Anzaklı bağırıyordu akçın Türkler geliyor.
Rus, Fransız ağlıyor; İngilizler kaçıyor.
Neden geldi, niçin öldü… Anzaklı da bilmiyor.
Çanakkale'ye sağ gelen sağlam gitmiyor.

Bütün dünya anladı: Çanakkale geçilmez.
Haçlılar bildi ki: Türk'ün bileği bükülmez.

Hasan KURT
Türk Diyanet Vakıf-Sen İzmir Şubesi

ÇANAKKALE

Sakarya Nehri sana, küstüde mi akmıyor,
Gediz ile Menderes niye dönüp bakmıyor?
Kızılırmak göğsüne kırmızı gül takmıyor,
Sana akışan seller, çok farklı ÇANAKKALE!

Toroslar'daki sis pus neden eksik olmuyor?
Erciyes'le, Uludağ bir araya gelmiyor.
Nemrutla, Ağrı öksüz gayrı yüzü gülmüyor,
Sendeki açan güller,çok farklı ÇANAKKALE!

Nusret mayın gemisi, geziyordu suları,
Düşmanların mermisi elerken kıyıları.
Karadan ve havadan, tutulmuşken yolları,
Şerbetin içen diller, çok farklı ÇANAKKALE!

Dünya gözünü dikmiş, saldırıyor karaya,
Kuduz sırtlan sürüsü, zehir kusar oraya.
Türk'ün gücü merhemdir, kanayan her yaraya,
Sana uzanan yollar, çok farklı ÇANAKKALE!

Çiğnetmedi namusun, nesli Asım orada,
Sana koşarak gelen, şimdi senle karada.
Şefkatinle kucakla, sev onları arada,
Seninle geçen yıllar, çok farklı ÇANAKKALE!

Resulün ümmetiydi, o sancağı dik tutan,
Arkasındaki bilek, mavi gözlü komutan.
O kadar huzurlu ki, inan bağrında yatan,
Sende açılan eller, çok farklı ÇANAKKALE!

Vatanın semasını, kaplamış kara duman,
Bütün beşer yüklenip, bize vermezken aman.
Takatimiz nerdeyse biterken hemen hemen,
Sen için doğan kullar, çok farklı ÇANAKKALE!

Gelinlik kız gibisin, sana düğün çok yakın,
Şüheda olmak için, koştular akın akın.
Gayrı ak gerdanına beşibirlikler takın,
Sana ödenen pullar, çok farklı ÇANAKKALE

İbrahim MUCUK
Kayseri Türk Eğitim-Sen 2 Nolu Şube

BİZİMDİR BİZİM

Tarihlere gıpta ile söz olan,
Ezeldeki zafer bizim değil mi?
Türkü türkü,şiir şiir yazılan,
Çanakkale›de er bizim değil mi?
Altın harfler ile yazıldı adı,
Kazanılan zafer bizimdir bizim,
Gidenlerin çoğu geri gelmedi,
Orda yatan nefer bizimdir bizim.
Şehit kanı ile sulandı vatan,
Sana böyle miras bıraktı atan.
Haçlı ordusunu önüne katan,
Dillerdeki tekbir bizimdir bizim.
Karadan denizden geliyor düşman,
Pişman olursunuz vallahi pişman.
Şarapneller orda vermiyor aman,
Karşılayan siper bizimdir bizim.
Müfrezeler çıktı Anadolu'ya,
Haber gitti Ankara'ya, Bolu'ya.
Mevziler kazıldı Gelibolu'ya,
Ulaşan şifreler bizimdir bizim.
Türk milleti asker komutan paşa,
Dünyalar durdukça yaşayın yaşa.
Geçtik siperleri hep koşa koşa,
Temizlenen yerler bizimdir bizim.
Geldikleri gibi geri gittiler,
HÜSRANİ düşmanlar yolu tuttular,
Şehitleri sarılarak yattılar,
Şanlı kitabeler bizimdir bizim

İbrahim MUCUK
Türk Eğitim-Sen Kayseri 2 No'lu Şube

100 YAŞINDA ÇANAKKALE

bak işte geliyorlar çanakkale boğazına
gizli gizli anlaştılar sıra geldi oyuna
şafak söktü uyansana savaş geldi kapına
ölüm olup yağacaklar vatanımın bağrına

hedef belli yürüyorlar payitahtın yoluna
ilerliyor donanmalar marmaranın suyuna
koca seyit! Almalısın mermileri sırtına
çarpsın artık gemileri kıyıdaki mayına

karadanda sokuldular başlayacak fırtına
kahramanlar bekliyordu yakışırdı şanına
adımını attığında Yahya çavuş karşına
dikilerek yağdıracak kurşunları başına

şarapneller saplanacak kurşun gibi soluna
saati de parcalanıp dağılacak koynuna
gerekirse can verecek bu memleket uğruna
kararlıydı düşmanları uğratacak bozguna

kaçıyor bak neferleri, bakamıyor ardına
nasıl oldu düşünerek dönüyorlar şaşkına
kutlayalım zaferini girecek yüz yaşına
geçildi mi Çanakkale söyle Allah aşkına!

Mehmet ALPHAN
Türk Eğitim-Sen İstanbul 8 No'lu Şube

DESTANIN 100. YILI

Yüz yaşına giriyor Çanakkale destanı
Kim bilir kaç yıl sürer arslanların bu şanı
Tarihte yazıyordu O savaşın her anı
Mart ayı şehitleri yad etmenin zamanı

Seyitle tanıdılar Balıkesir havranı
Yahya çavuş öğretti cesareti ,imanı
Kurban ettik vatana, kınalanan Hasanı
Örnek oldu cihana Mehmetçiğin ihsanı

57. Alay, kahramanlık nişanı
Başlattı ilk akını, kesilmişti dermanı
Yükseldi yüce ruhu, cennet olsun mekanı
Dünyada olmasa da vardır Hakkın mizanı

Hatırlarız daima sarı saçlı yarbayı
Köstekli saatiyle azrailden kılpayı…
Mermileri bitince süngüleri takmayı,
Emrederek temizledi bütün yarımadayı.

Kalmadı talebenin o yıl mezun olanı
Cephede aradılar ilim ile irfanı.
Gördün mü 15 inde siperlere yatanı
Anımsattı bizlere fetihteki Atanı

Toprağıma saldırıp aramıştın belanı
Mahşere bırakmadık kesiverdik cezanı
Bak gör işte ne yaptı Anadolu insanı
Arkasına bakmadan kovaladı düşmanı

Mehmet ALPHAN
Türk Eğitim-Sen İstanbul 8 No'lu Şube

YÜZ YILLIK ÇANAKKALE

Senin uğrunadır döktüğümüz kan,
Yalandır, senden ayrı vatan yalan,
Kimine göç oldun kimine talan,
Kızma, olsak da biz mel'una hayran.

Kalmadı itibarı şehadetin,
Hani nerede gösterdiği kinle,
Yedi düvele karşı koyan ilin?
Koyma bizi, kalsak da sensiz yetim.

Kabemdir diyerek koydum başımı,
Fışkırarak silsen gözüm yaşını,
Yine de vermez şehidim taşını,
Verme, kesse de Muhammet başını.

Çanakkale 'de atılan her gülle,
Akıyor düşmanın zehri üstüne,
Şehadet rengi al üstüne gülle,
Şiar edinme, haksızlığa hülle.

Düşmanın adı, oldu uzlaşmacı;
Yiğidin hali, yürekte bir acı.
Yalan dünyada ben bir hancı,
Çekme, verse de namert sana sancı.

Yiğidin kanı sende Çanakkalem,
Akar üstüne, vermedi son kalem.
Arsız ile yolsuz olsa elalem,
Kesme, ümidi yok etse de elem.

Yüz yıldır veriyoruz bu savaşı,
Düşman dost oldu hep bizlere karşı,
Nasip olsun Türk'ün zafere arşı,
Söyle, susma unutsalarda marşı.

Halil YILMAZ
Türk Eğitim-Sen Zonguldak Şubesi

2015'TEN, 1915'E SESLENİŞ

Çanakkale 1915,
Esarete başkaldırış
Özgürlüğe uyanış,
Zaferin tadına varış,
Gözü yaşlı ananın gururu,
Eli kınalı gelinin namusu,
Ve bayrağımdaki al renksin Çanakkale.

Ankara 2015,
Varlığım,
Özgürlüğüm,
Vatan sevgim,
Bayrak aşkım,
Ve yatağımda rahat uykumsun Çanakkale.

Hamide CANBAZ
Türk Eğitim-Sen Ankara 4 No'lu Şube

ALDI ÇANAKKALE

Ya millete kocaman
Bir mezar kazılacak
Ya da ecdada layık
Bir destan yazılacak

Alınlardan akan emek teridir
Kıpkızıl elmasın ey Çanakkale
Uğruna serilen can siperidir
Bağrında yazılan kutlu destanı
Duymayan kalmasın ey Çanakkale
-Ben Urfalı bir seyyidin oğluyum
Boynumdaki poşu, belimdeki şal
Yollarına düştüm Çanakkale'nin
Zillete baş eğmem ben, Anadolu'yum
Ya Rab, esaret gösterme, canımı al

Uyandı bir millet tek yürek oldu
Yokluklarla verdi omuz omuza
Hoşafla bulgurla karınlar açken
Yürekler inançla, imanla doldu
El uzattırmadı onurumuza
-Ben Trabzonlu yayla uşağı
Yetiştim imdada adım Mustafa
Omuz vermek için Gelibolu'ya
Erlikte kimseden kalmam aşağı
Dualarla girdim ben de bir safa
Asırlar vardı ki ortada yoktu
Arslan uyuyordu, öldü sandılar.
Cenaze töreni hazırlanırken
Kükredi o arslan sahneye çıktı
Erken sevinenler çok aldandılar
-Ben Şırnaklı Abdu oğlu Celal
Paşam "hücum!" diye emir buyurdu
Koptu sol bacağım diz üzerinden
Ağam, bacak ne ki canımız helal
Anam beni bugün için doğurdu
Kendini unutan parmaklar gibi

Evlad u ayalden serden geçtiler
Yumruk olup hasmı sindirmek için
Sam yeli dokunan yapraklar gibi
Toprağın bağrını mekân seçtiler

-Erzincan'dan geldim, ben Bahtiyar'ım
Yanık türküler söylerim geceleri
Sesim yankılanır Sargıyeri'nde
"Yandım anam !" feryadını duyarım
Kalır kulağımda son heceleri

-Bu sözümü işitmeyen kalmasın
Bu bayrağın gölgesinde doğmuşum
Bu toprağın sofrasında doyarım
Varsın ekmeğime katık olmasın
Bunca sene bulduğuma sayarım
-Güneyliyim paşam, yörüklerdeniz
Toprakta yaşadım ben ömür boyu
Ceylan avlamaktı sivilde işim
Sırtlan da avlarım emrederseniz
Mıntıkan, Conkbayırı, Morto Koyu
Biz Ergenekon'dan Çanakkale'ye
El ele vererek çıkagelmişiz.
Evimiz, obamız, tarlamız öksüz
Al bayrak rüzgarsız kalmasın diye
Uğruna ölmeyi şeref bilmişiz.

-Iğdırlıyım ben, yettim ay balam
Nice ki dünyada canımız sağdır
Dimdik ayaktayım Çanakkale'de
Bu topraklar için ben toprak olam
Kanımız aksa da yüzümüz ağdır.

Yunus'uz, Emrah'ız, Seyrani'yiz biz
Şenlik'iz Dertli'yiz, Sümmani'yiz biz
Destanlar okuyan destanlar yazan
Korkut'uz, Bamsı'yız, Bayındır Han'ız
Al ile beyazın hayranıyız biz.

Sezai BABUÇ
Türk Eğitim-Sen Samsun 1 No'lu Şube

ANALAR ÖĞÜT ETTİ

Analar öğüt etti:
—Evladım, gâvur çetin!
Silahları bol onların,
Ve imânlarıysa kıt !
Madem saldırır vatana
"Ki, o senin namusundur."
Aksi olmaz hiçbir vakit!
Dokundurtma iffetine!
Düşünmeden kanı akıt !

Kınalandı Mehmetçikler
Küme küme ve azıksız.
Muş'un yolları yokuştu,
Tokat'ın yolları taş.
Toparlandı her diyardan:
Kimi adaş, kimi kardaş!
Bildi öleceğini, dönmeyeceğini!
Akıtmadı can verirken
Gözlerinden tek damla yaş!

Mehmetçiğim!
Hiç ölmedin canlanırsın gözümde:
Senin yüreğin "top"
Bakışın "süngü"
Adımın "aslan"
Gözlerin "kartal"

Mehmetçiğim!
Benim bayrağım artık "kızıl"!
Senin çamur siperlerin "kan"!
Değil onlarca yıl,
Yüzlerce yıl geçse
Yaşamaktasın beynimde,
Gücün "hep" bileğimde.

Mehmetçiğim!
Üşümezsin
Üşütmem seni orda!
Gel yaşa yüreğimde!

Vahide UĞUR
Türk Eğitim-Sen Gaziantep Şubesi

AND İÇERİM

Destanlar okunmaz yaşanır,
Anlatılmaz tarihe kazınır,
Ama nasıl yazılır ve nasıl yazdırılır,
Bunun için Çanakkale ruhuna bakmak yeter.
Şehitlikte yatan şehitlerin memleketi,
Fark etmez Erzurumlusu, Tokatlısı, Rizelisi,
Kimisi Laz, kimisi Çerkez, kimisi Dadaş,
Cephede hepsi de birer kardaş.
Bunların ortak adı Türk Milleti,
Yönetim şekli Türkiye Cumhuriyeti,
İnandıkları din İslamiyeti,
Konuştukları dil Türkçeyi,
Yaşadıkları vatan Türkiye'yi,
Bölmeye hiçbir kulun gücü yetmez ve yetmeyecektir de!
Neden mi Çanakkale Destanını yazdıran,
Mehmetler, Ahmetler, Ayşeler, Fatmalar,
Dilimizden eksik olmayan Kur'anlar,
Yardımımıza koşan evliyalar,
Yıllar geçse de kendilerini unutturmazlar.
Unutursak Cepheye mermi taşıyan Elif'in kağnısını,
Kimsenin kaldıramadığı top mermisini,
Seyit Onbaşının " Ya Allah ya Bismillah" ihlâsını,
Her gün pişen kuru fasulye yemeğini,
Ve sofrada bekleyen baban gelirse diye konan kaşığını,
Bunları yazdıran ceddimin destanı unutulur mu?
Bayrağımı yere düşürmeyenlere,
Sancağı burçları dikenlere,
Amerikan mandasına reddedenlere,
Esareti kabullenmeyenlere,
"Ya İstiklal, Ya Ölüm" parolası ile yola çıkanlara
Allah razı olsun!
Üzüm hoşafıyla karnını doyuranın,
Kendi cenaze namazını kılanın,
Bu destanı yaşayanların,
Mekânları cennet olsun!
"Ey Türk Gençliği!"

Asımın nesli olarak bizler de
Son nefesimize kadar bu destanları anlatmalıyız,
Kutsal emanetlere sonsuza kadar sahip çıkmalıyız,
Bu canlar bu bedenlerde olduğu müddetçe,
Bizden sonrakilere aktaracağımıza and içmeliyiz!
Kendi adıma da and içerim.

Emre ERDOĞAN
Türk Eğitim-Sen Denizli Şubesi

ASARIN DESTANI

Vapurla, Eceabat'tan karşıya geçiyorum,
Ecdadın cenk ettiği, o mübarek beldeye,
Lodos esintisinde maziyi içiyorum,
Bakıyorum ibretle, karşıdaki tepeye.

Sesleniyor Mehmetçik, elinde tüfeğiyle,
-Bilmeden gelip geçilmez, bu kutlu topraktan!
Hatırlatır geçmişi, adeta yüreğiyle,
Vatanının kalbidir, toprak altında atan.

Şüheda ravzasında, gelincik çiçekleri,
Karşımdaysa abide, kavuşuyor semaya,
Uhrevi bir hakikat, titretiyor gökleri,
Ulu çınar altında, yakarırken Huda'ya.

Türk'ün aziz kanıyla efsunlanmış makberden,
Yerden fezaya doğru bir ışık yükseliyor.
Dinliyorum geçmişi o kahraman erlerden,
Mazinin hatırası önüme seriliyor.

Katarların ardından el sallayan analar,
-Gidin kuzularım ya gazi olun ya şehit.
Sel gibi ta ciğere, akıtılan damlalar,
Çözülmeli bağrımıza saplanan kör kilit.

Edirneli, Vanlısı, Yozgatlı, Anteplisi,
Koşup geldi buraya, önce vatanım dedi,
Yurdun dört bir yanından alaylı, mekteplisi,
Yarım kalan düşleri, mahşere erteledi.

Yüce Mevla, Sure-i Bakara 'da buyurdu,
Allah yolunda ölene, ölü denmez sakın,
Bu sevdanın ateşi bedenleri doldurdu.
Cihan yıkılsa dahi, durmalı namert akın.

Kuru üzüm hoşafı, günlük karavanası,
Sabah ekmek var ise, akşam ekmeksiz yemek,
Gözlerinde tüterken, yavuklusu anası,
Onun büyük sevdası, vatan uğrunda ölmek.

Kirte savaşlarında, yaralanmış bir nefer,
Vücudu paramparça, sedyesinde yatıyor,
Öyle huşu içinde, şehit olmayı bekler,
Bayrağının harcına, al kanını katıyor.

Mecidiye Tabyası duman altında kaldı,
Havran'lı Koca Seyit kalktı sanki kabirden,
"Allahü Ekber" deyip gülleyi yerden aldı,
Deryalar yanıyordu yükselen tekbirlerden.

Tophaneli Hakkı Bey Nusrat'ın Komutanı,
Yirmi altı mayını döşedi karanlığa,
Sızlayan kalbinden aziz bildi vatanı,
Memleketin bahtını çıkardı aydınlığa.

Sekiz metre kalmıştı, siperlerin arası,
Sırasını beklerken, tevekkülle yiğitler,
Yalnızca hürriyetti, dilindeki duası,
Hilâle can vererek, yeşermeli ümitler.

Nasıl sığsın aslanlar fotoğraf karesine,
Hepsi şehit düştüler, sancak yere düşmeden.
Elli Yedinci Alay komutandan erine,
Kevser'i yudumladı, Cennetteki çeşmeden.

Gazi Mustafa Kemâl yiğit askerlerine,
Taarruzu değil, ölümü emrediyordu.
Emri duyan Mehmetler, dönmez, siperlerine,
Kanat takıp, Rabbine gülerek gidiyordu.

Yağmur gibi yağarken mermiler üzerine,
Canıyla savunuyor toprağını bir nesil.
Hiçbir şey koyamazsın istiklâlin yerine,
Servetin dağ olsa da, yaşarsın lâkin sefil.

Âmin deyip yüzüme, kapanırken ellerim,
Gözlerim açılmıştı, şu muhteşem mabette,
Tarihin şuuruyla doldu, tüm hücrelerim,
Destanlar yazmış atam, bu zorlu kıyamette.

Yusuf ERSUNGUR
Türk Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube

ASİL MİLLETİM

Ay ile yıldıza gönülden sevdalanmışız bir kere,
Ya onlarla beraber yaşarız ya da gireriz yere,
Selam olsun Alpaslan'a,Yavuz'a , Fatih'e,
Selam olsun tarihi yeniden yazanlara; Çanakkale geçilmez.
Peygamberimin müjdelediği İstanbul'da beş çayı içilmez.

Atatürk haykırıyordu, bu topraklar bizimdir bilinsin,
Vatan toprağına düşman ayak bastıysa izi silinsin.
Olur mu?Misakı milli sınırlarından tek bir taş verilsin.
Selam olsun destan yazanlara; Çanakkale geçilmez,
Peygamberimin müjdelediği İstanbul'da beş çayı içilmez.

Şükürle yenmiş yarım ekmek varsa üzüm hoşafı,
Kana boyanmış toprak olmuş yiğidimin çarşafı,
Nöbetleşe kılıp terk etmemiş namaz için safı,
Selam olsun Allahu ekber diyenlere; Çanakkale geçilmez,
Peygamberimin müjdelediği İstanbul'da beş çayı içilmez.

Kaç cephede şehit düşmüş kalmamış erkek,
On beşliler kalmış vatanı savunmak için tek,
Kahraman Türk kadını vermiş orduma destek.
Selam olsun analara,bacılara; Çanakkale geçilmez,
Peygamberimin müjdelediği İstanbul'da beş çayı içilmez.

General Hamilton der ki; toprak Türk doğuruyordu,
Gelibolu toprakları ölüm olmuş bizi yoğuruyordu.
Dillerinde hep Allahu Ekber sesi duyuluyordu.
Selam olsun Kuran ellerinde ölenlere; Çanakkale Geçilmez,
Peygamberimin müjdelediği İstanbul'da beş çayı içilmez.

Sanki dünyayı kaldırıyordu omuzlarında Seyit Onbaşı,
Verme vatanımızı derken akıyordu gözlerinin yaşı,
Koca denizi kana bulamış Yahya Çavuş ile tayfası,
Selam olsun düşmana dur diyenlere; Çanakkale geçilmez,
Peygamberimin müjdelediği İstanbul'da beş çayı içilmez.

Teker teker ölüme gidiyordu elli yedinci alayımız,
Resulullah karşımızdayken ölüm bizim halayımız,
Yeter ki durmadan dalgalansın göklerde bayrağımız,
Selam olsun göğüslerdeki imana; Çanakkale geçilmez,
Peygamberimin müjdelediği İstanbul'da beş çayı içilmez.

Pusula yazmıştı Halil, ödeyemedim borcumu bir mecidiye,
Cevap yazmıştı çoktan İbrahim, ben borcumu ettim hediye,
Yeter ki; arkadaşım ahirete kul hakkı ile çıkmasın diye,
Selam olsun kul hakkını gözetenlere; Çanakkale geçilmez,
Peygamberimin müjdelediği İstanbul'da beş çayı içilmez.

İş başa düşerse hazırdır yine benim eşsiz milletim,
Feda olsun der; bütün benliğim,kanım ve etim.
Huzur bulsun vatan toprağında öksüz ile yetim.
Selam olsun şehadeti arzulayanlara; Çanakkale geçilmez,
Peygamberimin müjdelediği İstanbul'da beş çayı içilmez.

Huzurlu ol şimdi yerinde rahat uyu şehidim,
Vatan uğrunda can vermek benimde ahidim,
Dağlar,taşlar dile gelip olsun şahidim.
Yardan geçilir vatan toprağından geçilmez,

Osman Ali AYDIN
Türk Eğitim-Sen Sakarya Şubesi

AZİZ ŞEHİTLERİMİZE

400 gemi ile gelmişler Mehmet'imin üstüne,
Goliath devi de varmış içlerinde,
Agamemnon tarih sayfalarından çıkmış,
Quinn Elizabeth ise başlarındaymış.

İrresistible, karşı konulmazmış anlamı,
İnflexible, boyun eğmez inatçı,
Albion'u getirmişler Poseidon'un dev oğlu,
Triumph'ta gelmiş adı zafer demekmiş.

Boyun eğmez, inatçı demişler gemiye,
Agamemnon gibi çıkacaklarmış karaya,
Belki Truva yine aynı yerde Truva
Koruyanı Hektor değil artık Seyid ile Yahya.

Majestik görkemli, Vengeance intikam demekmiş,
Ocean bilmem kaç taretli, Bouvet dehşetli imiş!
400 gemi ile gelmiştiler Mehmet'imin üstüne ,
Kaçamayanlar artık mavi denizin dibinde…

Ömer Tan AKMAN
Türk Eğitim-Sen Antalya 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Çanakkale Boğazı, mavi değil, kan kırmızısı,
Karayla yazılmış onun alın yazısı,
Göründü düşman donanması, bir mart sabahı,
Açılır Çanakkale'de Türk tarih kapısı.

Son bir kez daha görev düştü, emektar Nusrat'a,
Döşedi mayınları tek tek gözlerden ırakta,
Ocean, Bouvet gömüldü karanlık sulara,
Donanma mı dayanır, bu yüce imana.

Kaldırdı topu yerinden, Koca Seyidim,
Biz görmesekte, hayattadır şehitlerim,
Çıkmadıkça ciğerlerimden son nefesim,
Geçilmeyecek Çanakkale, Allah şahidim.

Deniz geçit vermedi namerde, karaya çıkıldı,
Birbiri ucuna ölüm kusan hendekler kazıldı,
Siperlerden sadece kurşun değil, erzak bile atıldı,
İnsanlık tarihi Çanakkale'de yeniden yazıldı.

Memedim düşmez, paramparça etse de mermi,
Bu mahşeri gören "Ben de insanım" der mi.
İnsan bile bile, gülerek ölüme gider mi?
Hiç düşünmediniz mi? Türkler Çanakkale'yi verir mi?

Ahmet, Mehmet, Adem, Osman daha onbeşinde,
Dimdik karşısında, Anzak, İngiliz selinde,
Süngüsü elinde, kasaturası belinde,
Yürüyorlar hiç durmadan peygamberin izinde.

Sabah üzüm hoşafı, akşam buğday çorbası,
Kiminin nişanlısı bekler, kiminin babası,
Kaç kişi görecek kim bilir sabahı,
Kıskanır mı acep, Sultan Mehmet'in aslanları.

Ahmet KÖRPEŞ
Türk Eğitim-Sen Konya 1 No'lu Şube

ASIRLARA BAŞ OLAN TARİHE AYAK OLAMAZ

Cumhuriyet tarihi Boğaz harbiyle başladı,
Âlem bahar beklerken nevruz kana boyandı.

İslam'ın diyarı yâd ayaklarla çiğnenmişti;
Ezan garip kalmış, çan sesleri yüreklenmişti.

Tarihten akseden ziya aydınlatsın yolumu,
Bana biçtiğin dar gömlek rahatsız eder soyumu.

Âleme nizam vermekti ceddimin tek muradı,
Hürriyet bâki olmadıkça can sağlığı aramadı.

Ati karanlık görünse de ecdadım ye'se dalmadı,
'' Medeniyet" denilen canavara, bir vakit aldanmadı.

Ye's korkulu bir canidir, çirkin ve yüzü gülmez,
Türk milleti umutsuzluk denizinde yüzmeyi hiç bilmez.

Ümide sarılır her an, çünkü inanır Allah'a,
Bundan daha ulu ne var ki yalan dünyada.

Sadece Allah'a tapanın hür olması haktır,
İstiklali elinde olmadıkça özlediği topraktır.

Bir feryat kopup da arşa yükseldi o zaman,
Gönüllere bir iman verdi Hazreti Allah, pek yaman.

Son ordusu İslam'ın zafere kanat açtı,
Son nefer, son ocak bu yolda gönüllü savaştı.

Tarih bunu biliyor sen de Avrupa, bil biraz,
Bozkurt'un boynuna asla çan takılmaz.

Asrın adaleti düşmüş derin kuyuya,
Bu mazlum milletin feryadını artık kim duya.
Hedef belli, lider Mustafa Kemal Paşa,
Artık kim istemez hızla kanatlanmak arşa.

Tüten her ocaktan bir kor kopup gitti,
Düşmana tamu, nesline ziya oldu gitti.

Yahya Çavuş baykuşları tünetmedi öz yurduna,
Siper etti göğsünü gayrimüslim kurşununa.

Farz oldu ders vermek her asırda size,
Balıkesirli Seyit Onbaşı dünyayı getirir dize.

Babam matem, dedem matem, atam matem,
Böyle hamaset destanı görmedi bir daha âdem.

Düşmanına bile merhamet ediyordu bu millet,
Kurşun yağmur gibi yağarken bir Anzak'ı omuzladı Mehmet.

Aldı götürdü sipere, sardı onun yarasını;
Bunu gören gözler kaybetti bir an karasını.

Batıda ak, doğuda gök, kuzeyde kara, güneyde kızıl,
Sen kendini bil biraz bal kokmaz, azmaz asıl.

Haç hilali kuşatmış, tarih dönmüş tersine,
Atalarım başlamış bir istiklâl cengine.

Haç dört bir yandan gelenle almıştı işte şeklini,
Hilal kana boyansa da vermedi istiklâlini.

Beşerin uzuvları sağanak oldu yağdı bu toprağa,
Şehidimin kanı boşa akmadı renk verdi al sancağa.

Millet-i merhume güneşli bir sabaha uyandı,
Ey mübarek Türk soyu sana çalışmak kaldı.

Bedrin aslanları şahittir, bu ruh-ı ebedîye,
Arş bayram yeridir, şimdi binlerce şehide.

Çanakkale ervahının tek derdi, yetim bıraktığı oğluydu;
Ruhunun derinliklerinde ancak bu hüznü duydu.

Sayısız tabut gönderdik vatan için uçmağa biz,
Asil bir kanla sulanan vatanın sahibiyiz.

Yüz yıl önce bu yerde yaşanan ruz-ı mahşerdi,
İman dolu yürekler, çelik zırhı yere serdi.

Hâke serilen gövdeler bugün bizden Fatiha bekler,
Bir de ilim, irfan; secdeye eğilmiş yürekler.

Türk milleti göç sever, sanma buradan göçecek,
Bir ayağımız Avrupa'dan asla geri gitmeyecek.

Uyan Türk milleti bugün tek düşman cehlindir,
Selâhaddin Eyyubileri, Fatihleri kaleminle sevindir.

Ahde vefa, cedde hürmettir boynumuzun borcu,
İlim ve sevgi ile dikilecek kalemizin burcu.

Utandırma Allah'ım bizi ceddimize karşı,
Kıyamete kadar okunsun hem ezan hem İstiklal Marşı.

Ey mübarek şehidim, sana biçemem ben değer,
Makber sana dar gelir, kucaklasın Peygamber.

Ya Rab! Bu zavallı millete biraz olsun azim ver;
Birlik tohumları filizlensin, geç kalmasın bu sefer.

Satiye DAĞI
Türk Eğitim-Sen Gaziantep Şubesi

ÇANAKKALE

Ey Çanakkale!
Binlerce Mehmetçiğin
Yattığı yer Çanakkale!

Türk ordusunun arşa çıktığı
Nice hesapların sorulduğu
Yer Çanakkale!

Meydanında can pazarı kurulan
Her karışı şehit kanıyla yoğrulan
Yer Çanakkale!

Nice Seyit'lerin kükrediği
Geçilmez olduğunun herkese bildirildiği
Yer Çanakkale!

Bayram AKTAŞ
Türk Eğitim-Sen Artvin Şubesi

BEN GELDİM
100. Yıl Anısına

Çanakkale'm,
Can toprağım, gururum heybetlim benim.
Vatan bahçesindeki kızıl çiçeğim,
Bin dokuz yüz on beş yılı kutlu tarihim,
Yüreğimle, heyecanımla bak sana geldim.

Yahya'nın neferinin tümen sanıldığı,
Mübarek kanlarıyla bayraklaştığı,
Şühedanın vatanıyla kucaklaştığı,
O anı hissedip görmeye geldim.

Yarasına Mehmedimin toprak bastığı,
Düşmana gömleğini yırtıp sardığı,
Resulün muhabbetle kucak açtığı,
Merhametli elleri öpmeye geldim.

Havada kaynaşmış mermi içinden,
Bedeninden kopanı hiç hissetmeden,
Alın yazımı yazan can neferimden,
Utanarak, helallik almaya geldim.

Düşman Nusret gemisiyle gelirken dize,
Mehmetçik koşarken kutlu zafere,
Mustafa Kemal'i koruyan saatin bile,
Zerresini bir bir övmeye geldim.

İngiliz'i, Fransız'ı ve Anzağı,
Verilir mi sandınız vatan toprağı,
Bak ne yazar Gelibolu sırtları,
"Geçilmez" mührünü vurmaya geldim.

Bilirsiniz siz de, yalnız milletim,
Harita gösterir nerede yerim,
Çanakkale ben, ben Çanakkale'yim,
Sizlerden feyiz almaya geldim.

İman vardı, vatan vardı yüreklerde,
Allah'ın gölgesindeydi Çanakkale.
Ağır mermi kuş oldu Koca Seyit'te,
Saygıyla önünde durmaya geldim.

Binlerce şehit başardınız görevi,
On beşlikler bile koydu bedenini,
Hak müjdeyi verdi, yaşayın sevinci,
Titreyerek duamı sunmaya geldim.

Ölmesini bilse de yenilmeyen,
Şehitlik özlemiyle sıra bekleyen,
Can verirken bile Resulü gören,
Yiğit Alperenleri anmaya geldim.

Şühedâm rahat olun toprağınızda,
Sizleri görürüm hep ay yıldızımda,
İhanet yok, korku yok Türk mayasında,
Sancağı şerefle almaya geldim.

Düşman bitmiyor öteden beri,
Parçalayıp bölmek, daim görevi,
İspatlıyor bunu Türk'ün tarihi,
Derdimi sizlere dökmeye geldim.

Haç üzerimde gezer, ezelden beri,
Dost edinmeyin der, Kitab-ı ilahi,
Karartamazlar asla şanlı hilali,
Sözümü sizlere vermeye geldim,
"Çanakkale asla geçilmez!" dedim.

Selahattin SÜRSAVUR
Türk Eğitim-Sen Ankara 3 No'lu Şube

BEN ÇANAKKALEYİM

Yatıyordu "Hasta Adam(!)" boylu boyunca.
Bölmüştü düşman onu, güya kendi aklınca.
Titreyip birden heybetle ayağa kalkınca,
Kaçmaktı yapacağı onun sadece alçakça.

Duyan koşuyordu her yandan Çanakkale'ye.
Bir karış toprak için canı cananı vermeye.
Şehitlik bugün bize düşen tek sermaye.
Gidenler kararlıydı geriye dönmemeye.

Elde avuçta ne varsa yığıldı ortaya.
Kimi silahlı kimi silahsız, kimi atlı kimi yaya,
Ana bacı, çoluk çocuk döküldüler yollara.
Çanakkale dönmüştü bir küçük Anadolu'ya.

Dede torun, baba oğul yan yana cephede.
Yemek yok bazen, kuru ekmek heybede.
Gözü pek askerim savaşıyor mevzide.
Etten siper örülmüş, sanki bedenler kale.

Koca dünya bir olup tepemize binmişti.
Gökten yağmur yerine bomba mermi inmişti.
Ne büyük savaş oldu, cihanın görmediği
Nasıl aldı kara toprak iki yüz elli bin şehidi.

Bin yıldır yaşıyoruz, vatan olan toprakta.
Bedeli ödenmiştir, her karışa bir canla.
Göl olmuştur toprak akan kızıl kanlarla.
Bayrak yere inmiştir gökten yıldız ve ayla.

Yıllarca söylenmedi o kelime dudakta.
Unutulmuştu çoktan kalan da akıllarda.
Ne demekti baba? Cevap yok çocuklara.
Baba olmak da düştü zavallı analara.

Türkoğlu Türk'üm ben, gök kubbe çatım.
Ovalar kışlak bana, yüce dağlar yaylağım.
Kara yer yatak, yorgan olsun toprağım.
Asırlardır hürüm, budur övünç kaynağım.

Çanakkale, yüreğimin en acıtan yarası.
İnsanlığı öldürdü insanın yüz karası.
Unutulmaz destandır bin yıllarca sonrası.
Dolaşsın dilden dile Türk'ün milli kavgası.

Bugün düşündüm artık derin derin ben kimim?
Atam can vermiş bana, ben acaba nerdeyim?
Feda olsun vatanıma, varım yoğum her şeyim
Anladım atam seni, şimdi ben Çanakkale'yim.

İsmail DEMİREL
Türk Eğitim-Sen Balıkesir 1 No'lu Şube

BEN ÇANAKKALE'YİM

Ben Çanakkale'yim…
Havam puslu ve karanlık.
Toz duman olmuş ortalık…

Ben Çanakkale'yim…
Toprağım şerefli ve kanlı,
Şehidimin asil kanıyla şanlı.

Ben Çanakkale'yim…
Bir can atar içimde, bin can için.
Hiç sormadan ölürüm, neden, niçin?

Ben Çanakkale'yim…
Şehitlik tüter burnuma…
Mermi alıp uyurum sıcak koynuma.

Ben Çanakkale'yim…
Gelincikler açar Gelibolu'mda,
Mehmetçiklerim daha çiçeği burnunda…

Ben Çanakkale'yim…
Her tarafım top, tüfek sesi.
"Allah" der yiğidim, inletir herkesi.

Ben Çanakkale'yim…
Kanlı mermi düştü toprağıma,
Şehit oldu, geldi, ana kucağına.

Ben Çanakkale'yim…
Kan kokuyorum, vatan kokuyorum.
Ölmüyorum, göğsüme şeref madalyası takıyorum.

Ben Çanakkale'yim…
Hatice'm, Ali Çavuş'um, Koca Seyit'im.
Celladı oldu düşmanın, nice yiğidim.

Ben Çanakkale'yim…
Ben Türk'üm, ben Kürt'üm, ben Laz'dım.
Şehidimin kanıyla, dünyanın okuyacağı destanlar yazdım.

Ben Çanakkale'yim…
Ezelim köklüdür, neslim kesilmez.
Ayyıldız'ım altında ÇANAKKALE geçilmez.

Halide RİŞVAN
Türk Eğitim-Sen Antalya 2 No'lu Şube

BIÇAK BOĞAZ'A DAYANDI

Konstantin'de almıştı
Almıştı Bizans ruhu, onarılmaz yarayı.
Dört buçuk asır sonra
Unutmuş olacak ki
Toparlandı yedi düvel,
Dikildi Mehmetçiğin karşısına alayı !

Analar dile geldi Anadolu'mda:
Evlat!
Vatan giderse şayet;
İman gider,
Namus gider,
Kız gider!
"Öleceksen öl ! " dedi.
Olmaz vatan mevzûsunun kolayı…
Dirildi Türk ordusu
Yola kondu yığın yığın.
Muzaffer ecdâdından
Miras kalan zaferini
Çanakkale, hatırlattı kızınca !

Mehmetçiğim,
Semalara, dağlara, taşlara
Fırça vurdu kızılca !

Artık bu vatan benim,
Gökyüzü benim.
Ben, ay yıldızlı bayrağa;
Her dem, her dem siperim!
Mustafa Kemal'imin sağ gözü benim!
Seni unutur mu analar,
Unutur mu nesillerin ?
Yürektesin, hiç ölmezsin !
Hiç ölmezsin, vatanımın bekçisi !

Vahide UĞUR
Türk Eğitim-Sen Gaziantep Şubesi

BOZGUN AKŞAMLARINDAN ZAFER SABAHLARINA

Ey tarih kahramanlık nasıl geliyor dile
Sorulursa acaba söyler mi Çanakkale?

Mevsim bahar, gök sakin, sularda durgunluk var
Gelen misafir değil güpegündüz cüretkâr

Gayesi bir milleti tarihten silmek için
Taşıdığı kiniyle yanıyor için için

Dünyanın dört yanından toplanmış onca cani
Söylenen sözler başka, niyet ise şeytani

Kibir dağlardan büyük gurur ise sel gibi
Attıkları gülleler sanki dağları deldi

Dönüşü olmayan bir yola girilmişti
İşte bu anlarda bir millet dirilmişti

Mermiler yağar iken topraklara taşlara
Ve ansızın karardı asuman baştanbaşa

Her kurşun hürriyeti bağrından vuruyordu
Her kurşun tutsaklığa bir çare arıyordu…

Dalgalar "kankırmızı", yürekte dinmez sızı
Tarihe düşen kayıt, kanla yazılan yazı

Beyaz hayalin rengi, yeşil ise rüyadır
Kırmızının dışında bütün renkler hülyadır

Silahların sesinden kaçışıyor martılar
Gülistan harap halde suspus olmuş melodi

En acıklı haliyle söyleniyor şarkılar
Besteler mahur ama terennüm hüzzam şimdi

Mendilleri saklıyor delik deşik cepkenler
Oyalı mendillerde kan lekesi desenler

Savaşın izahı güç, geriye figan kaldı
Kalemler çaresizdi, kelamsız lisan kaldı

Bu topraklar uğruda can verdikçe yiğitler
Ardında boynu bükük hüzünlü canan kaldı

Ateş altında kaldı günlerce Gelibolu
Asıl maksat belli ki güzel yurt Anadolu

Şimdi mahrumdu boğaz balıkçı oltasından
Tarihe kan damladı denizin ortasından

Her tekbir, Mehmetçiğin arşı tutan sesidir
Her feryat, mazlumların yürek yakan sesidir

Kınalı kuzuların kasapları belirsiz
Kim bilir neyin nesi, nesepleri belirsiz

Gelen mektuplar dahi beklerken şahadeti
Okunmayan her satır artırıyor hasreti

En samimi dualar, erenler avucunda
Kim bilir belki vatan bir namlunun ucunda…

Fidanlar bican düştü, sanki mevsim hazandı
Kırmızı renklerinden güller bile utandı

Gündüz karanlığının yoktu geceden farkı
Her taraf kararmıştı duman sardı afakı

Zaman ne, süre nedir, zulüm nereye kadar?
Postalların çivisi ayaktan ruha batar

Her kurşun insanlığın hem ölümünün sesi,
Her kurşun insanlığın, hürriyet manzumesi…

Hiçbir izahı yoktu bu canice savaşın
Dünyanın dört bir yanı katliam yarışında

Belki kimse bilmiyor kıymetini barışın
Cansız bedenler yatar yerin her karışında

Mağrur ile mazlumlar tarihin sahnesinde
İnsanlık tartılıyor hilebaz kefesinde

Öyle bir zulüm ki bu "yok olan" vicdan kaldı
Beşeriyet önünde zarar ve ziyan kaldı

Silahların dışında kimse çözüm sunmadı
Ne akıl ne feraset; ne de bir izan kaldı

Deniz ejderhaları boğaza doluyordu
Seyit Onbaşı belki vaktini kolluyordu

Bulutlardan gelen ses bombalardan kısıktı
Mermi kıvılcımları sönmeyen bir ışıktı

Her şehid bir kurşunla sessiz konuşuyordu
Bilinmeyen âlemde dostlar buluşuyordu

Her feryat bir öksüzün uzaktan gelen 'ah'ı
İnsanlık nasıl çeker bu işlenen günahı?

Bir yandan mağrur düşman, diğer yanda sefalet
Şahlanıyor Türklerin ruhundaki asalet

Sılaya giden mektup defalarca okundu
Mendile nakış nakış bir memleket dokundu

Her şarapnel parçası kırık bir kanat taşır
Cephede saatler gün; günler ise bir asır…

Ölüm kime bu kadar görünürdü pervasız?
Düşman korkak ve kalleş, bir o kadar da arsız

Dağlar inledi 'ah'tan, gözyaşı umman oldu
Şehitler gazileri yanına bekliyordu

Çanakkale Türklerin ezeli talihidir
Çanakkale dünyada bir yürek tarihidir.

Bir zeytinin çeyreği dururken boğazlarda
Yutkunacak fırsatı vermedi kahpe kurşun

Kimi tetik başında kimi de niyazlarda
Eller semaya doğru, gönül kırık ve mahzun

Mehmetçik acımasız savaşı yaşıyordu,
Kağnılar ot yerine topları taşıyordu…

Her saat, her dakika şehitlik nişan kaldı
Namertler kaçışırken yiğide meydan kadı

Gaziler muzafferce dönerken cephelerden
Savaş meydanlarında kefensiz yatan kaldı

Semada kuş yerine mermi süzülüyordu
Boğazın haritası kanla çiziliyordu

Her torpil menzilinde Barbaros'un ruhu var
Her şehidin ardında bir yetimin 'ah'ı var

Ölüm ne, uyku nedir, benzer mi birbirine?
Gel onu cephedeki şanlı askerden dinle

Hıçkırık ve duayla ıslanmıştı seccade;
Maverada dökerken, gözyaşı derviş dede

Dünyada bu savaşın var mı ki esamisi
Göğüslerde eridi binlerce top mermisi

Yiğitlik ülkesinin daimi medarıdır
Çanakkale atinin umutlar diyarıdır

Bir tarih yazılmıştı kanla, umutla, şanla
Nasıl bir milletmişiz maziye bak da anla

Zırhlılardan gülleler birer birer atıldı
Bilinmeyen bir güçle havadayken tutuldu

Bir gün yine gemiler karalardan yürür de
Tarihler seni yazar sen kalırsın gönülde

Çanakkale Türklerin göğsündeki nişandır
Gönül coğrafyasında sınırsız bir vatandır.

Kanadı kırık kuşlar gözyaşları dökerken
Hayalleri son bulur şehit düşen askerin

Solmuş güllerde bülbül, hazin hazin öterken
Umutları günbegün azalırdı neferin

Zahmet ile ulaştık; çıktık açık alınla;
Bozgun akşamlarından, zafer sabahlarına

Nihayet semamızda susmayan ezan kaldı
Göğsümüzde tükenmez mukaddes iman kaldı

Uğrunda can vermeyi; cana minnet saydığı;
Hürriyete kavuşmuş şanlı bir vatan kaldı

Zeki ORDU
Türk Eğitim-Sen Samsun 1 No'lu Şube

BOĞAZIN ASLANLARI

Ey millet uyan!
Vatan gidiyor vatan!
Dedi ve atıldı aslan
Çelikten donanmalar yaklaşırken sahile
O diş biliyordu zalime.

Yıldızlar gökte değil
Siperin içinde
Anzak ne bilmiş, bir yalanın peşinde
Mehmet'im:
'Ya İstiklal, Ya Ölüm '
Derdinde.
Sargı Yeri'nde git desen
-Ya vatan, diyor.
Kemalyeri'nde öl desen
-Vatan candan özge, diyor.

Yedi düvel çelikten kan kusuyor…
Havada, aklın almaz, demirden tayyareler
Yerde canavar mı ne, mitralyözler
Sana düşer korkusuzca
Süngü hücumları
Hangi silah durdurur bu imanı
Mehmet'im sırtında vatan var
Mehmet'in gönlünde vatan, yar.

Arıburnu'nda kükrer Anadolu aslanları
Mustafa Kemal Paşa verdi ölüm emrini
Mahremime uzanan elleri
Kırmasam yaşamak ne lazım.

Kükredi aslan, kurtuldu vatan.
Geldikleri gibi gittiler,
Arkalarına bile bakmadan.
Yüzbinlerce şehittin ardından,
Kurtarılmadı mı bu vatan?
Ey millet uyan!

Hamza KÖSE
Türk Eğitim-Sen Erzurum 1 No'lu Şube

BU VATANA KEFEN BİÇİLMEZ!

Alnı secdede, bedeni Gelibolu toprağında,
Ruhu yükselir göğe; oturur ilahi divanda,
Taze kınalı kuzular koymadı vatanı darda
Ezan susmaz, bayrak inmez, Çanakkale de geçilmez!
Anla artık kefere, bu vatana kefen biçilmez!
Şekersiz üzüm hoşafı ve yarım ekmektir aşı,
Sırtlanır top mermisini, imanla Seyit Onbaşı,
Garip anası, buruk sevdalısı, döker gözyaşı…
Ezan susmaz, bayrak inmez, Çanakkale de geçilmez!
Anla artık kefere bu vatana kefen biçilmez!
Cepheye koşar, bıyıkları terlememiş liseli,
Vatan uğruna kenetlenir, atar yürekler deli,
Cephede tetikte; kâğıt, kalem tutacakken eli…
Ezan susmaz, bayrak inmez, Çanakkale de geçilmez!
Anla artık kefere bu vatana kefen biçilmez!
Bozkurtlar Alparslan, Fatih, Mustafa Kemal Atatürk,
Tarih yazar Dedem Korkut'tan bugüne her şanlı Türk!
İngiliz dahi anladı, içimdeki mankurt, sen ürk!
Ezan susmaz, bayrak inmez, Çanakkale de geçilmez!
Anla artık kefere bu vatana kefen biçilmez!
Tasalanır evladını kaybeden Anzak Anası,
Öz baba gibi teselli eder, yüce Türk Atası;
"Evlatlarınız bizim bağrımızdadır" sözün hası…
Ezan susmaz, bayrak inmez, Çanakkale de geçilmez!
Anla artık kefere bu vatana kefen biçilmez!
Bir şanlı zaferin yıldönümü; girdi yüz yaşına,
Nice koç yiğitler can verdi, vatan, namus aşkına,
Destan yazdı bu kutlu millet, düşman döndü şaşkına…
Ezan susmaz, bayrak inmez, Çanakkale de geçilmez!
Anla artık kefere bu vatana kefen biçilmez!

NOT: 16'lı hece vezninde yazılmıştır.

Hamdi SALAR
Türk Eğitim-Sen İstanbul 5 No'lu Şube

BUGÜN ÇANAKKALE

Dikili taşlar, mezar dibinde,
Tetik olan eller, avuç kemikte,
Dökülen tevhidler, dillerde,
Yaşansın, bu gün, Çanakkale.

Ya Rab! ne yakarış tenzihti,
Aşkla, sarılan, iki göz menkirdi,
Şahlanan ordu,Mustafa Kemal'le,
Yaşansın bu gün, Çanakkale.

Bir sigaranın ucunda, gölge hayat,
Hayallerle avunan, yürek ber taraf,
İnançla,güç veren, çelik askeriyle,
Yaşansın bu gün, Çanakkale.

Seyit onbaşının, erişilmez feriyle,
Egemenlik parladı, gür sesimizle,
Cesaretli, hür, komutanların nefesiyle,
Yaşansın, bu gün Çanakkale.

Kınalı Hasan kurbandı, hak uğruna,
Bayrak elden düşmedi, bismillâhla,
Çiğnetmediler, toprağı, al kanıyla,
Zaferlerle güldü, bu gün Çanakkale.

Yüzümüzü güldüren yıldız miğferiyle,
Tarih yazdık, satırlarda milletimizle,
Atalarımızla var olan, Cumhuriyetimizle,
Yaşansın bu gün Çanakkale.

Yaşar DUYMUŞ
Türk Sağlık-Sen İstanbul 6 No'lu Şube

BURA ÇANAKKALE

Bura Çanakkale burası destan,
Yedi düvel yamyam gördük burada.
Kınalı kuzular dolu her yaştan,
Kadın erkek harbe girdik burada.

Şahadet şerbeti için sırada,
Dillerde tekbir eller duada,
Ölmek için duruyorken kıyamda,
Yüreği yüreğe sardık burada.

Boğazı verseydik eğer düşmana,
Ne derdik mezarsız şehit yatana,
Edirne'den Ardahan'a can cana,
Birlik beraberlik kurduk burada

Eceabat, Arıburnu, Suvlada,
Anafarta, Sebdülbahir yanmada,
Gökten top mermisi ateş yağsa da
Göğsümüzü siper gerdik burada

Aylarca sürmüştü bu kanlı savaş,
Görmemişti kimse ne ekmek ne aş,
Ayakta vücutta yok, şapkasız baş,
Böyle mücadele verdik burada.

Sınıfından öğrenciler koşmuştu,
Sanki şenlik görmüş gibi coşmuştu,
Düveli muazzama hale şaşmıştı,
Bir sırrı hikmete erdik burada.

Bu mazlum millete ondandır nişan,
Ruhunu övmüştü Resulü Zişan,
İngiliz Fransız perme perişan,
Leşlerini yere serdik burada.

Sarmışken boğazı yüzlerce gemi,
Gökten yağıyorken binlerce mermi,
Atatürk vermişken sihirli emri,
Nice çemberleri yardık burada.

Çanakkale geçilemez vatandı,
İstiklal namustu, Hakka imandı,
Düşmana yumruğu vurduğu andı,
Geldikleri yere sürdük burada.

İki yüz elli bin şehidin yeri,
Metre karesine altı bin mermi,
İşte bu yüzyılın kutlu Bedir'i,
Haçlının başını kırdık burada

Daim duasıdır Aşık Aslan'ın ,
Hiç unutma emeğini Ata'nın
Denizine, toprağına vatanın
Şehitlerden bayrak ördük burada.

Aslan USLU
Türk Eğitim-Sen Antalya 2 No'lu Şube

BURASI ÇANAKKALE

Sana geldim, koca yürekli şehir, taşına toprağına yüz sürsem diye,
Kokusunu duyuyorum, dokunur mu şehidi yüreğime bir kırık dalda,
Ah yine dizlerim titredi bağrında, diken diken oldu tüylerim…
Çiğnediğim bu toprak, ızdırap olur mu hatırana bir gün batımında…..

Çanakkalem, gönül bağı olmuş memleketime, tüm şehirlerime
Bir baş kaldırış, bir duruş, bir haykırış, bir yüksekten bakış…..
İşte buradayım, yıkılmadım, yıkılmama, yıkılmayacağım,
Orta Asya'nın bozkırında böyle öğrendim, böyle gördüm,
Ben Türküm, boyun eğmedim eğilmem, topyekün gelse de düşman.

Sen şehidim, en güzel çağında yürüdün ölüme, memleket diye,
Türk şimdi sana minnettar, rahat yaşıyor diye.
Kan verdiğin topraklar seni taşıyor diye,
Övünsem bir, üzülsem bir, sevinsem bir, karmakarışık diye…..

Bak çocuğum, burası Çanakkale, toprağın nemi içtiği kandandır,
Unutma, ecdadın bu memlekete, armağan ettiği bayrağındadır…..
Dik dur ey oğul bozma kendini, bunca şehidin ruhu
Gözünü kırpmadan kanını kattığı toprağındadır.

Baki CİĞER
Türk Eğitim-Sen Kırklareli Şubesi

BURASI ÇANAKKALE

Burası Çanakkale,
Şehit kanıyla yazılan bir destanın sahnelendiği yer…
100 yıl önce kopartılan büyük zelzele
Başrolde Mustafa Kemal'in askerleri
Karşımızda İtilaf-i velvele
Dokun şehit sıcaklığında hala her yer
Toprak hüzün dolu gururunu taşıyor şahit olmanın
Vatan anadır, namustur, ardır her Türk'e
Can nedir? Canan nedir? Biliriz gelmez akla
Gidiyorsa vatanımız elden
Tek nefer bile olsan durdurmaz seni taşıdığın kan
"Size ölmeyi emrediyorum!" Diyen bir lider
Allah! Allah! Diye atılıyor her asker
Yedi düvel gelse ne yazar; Mehmet alınmaz esarete
Koşuyor, gülümsüyor giderken ölüme
Biliyor az sonra kavuşacak şehadete
Allah-u Ekber Allah-u Ekber
Dilindeki tek söz her erin.
İman bu işte ! Korkuyor kefere .
Dinle gök ağlıyor hala Mehmet'in imanına.
İsimsiz ,kefensiz yatıyor binlerce gencimiz.
Melekler taşımıştı onları musalla taşına,
Bırak aksın engel olma göz yaşına
Her tepede, her siperde ayrı destanlar yazıldı.
Çanakkale Geçilmez ! Çanakkale Geçilmez !
Şehit kanıyla tüm belleklere kazındı.
100 yıl değil 1000 yıl geçse de unutulmaz bu destan
Onlar görevlerini yaptı
Gözü arkada kalmasın ister, dileğidir her erin
Ey Şehit torunu ! Sözüm sana :
Devran dönerse bir gün ,ümitsizliğe kapılma
Bir dua ile başla yeter ;
Harekete geçirir seni içindeki genlerin
Her yer Çanakkale , her yer destan olur
Yeter ki yaşadığınız toprağın hakkını verin…

Ahmet KAS
Türk Eğitim-Sen Gaziantep Şubesi

BÜYÜK DESTAN

Koç yiğitler koştular hesapsızca sipere,
İmanla dolu şanlı zafere.
En bedbaht gün de olsa, en acıyı da görse;
Şahlanır yiğitlerim, geçilmez Çanakkale!

Sel gibi düşman gark oldu vatana.
Mehmetlerim korkmadı, gömdüler toprağa.
Tek canlı şahitti gökte yıldızlar.
Çanakkale›yi anlatmaya kifayetsiz ki sözler!

Türk'ün zaferi sardı cihanı.
Ardına bakmadan kaçtı Anzak askeri.
Öyle bir nur indi ki gökten;
Yer yarıldı, içine çekti düşmanı.

Gururlan Ata'm! Bu senin zaferin.
Çanakkale›de her dirhem toprak büyük eserin.
Namertler çoğalsa, gözleri de dönse;
Tarihe yazıldı "Çanakkale Geçilmez!" diye.

Sedat Ceyhun HELLAGÜ
Türk Eğitim-Sen Konya 1 No'lu Şube

BİLEN VAR MI?

Dardenel deresi gemiyle doldu
Sahilde çiçekler açmadan soldu
Her çiçek dibinde bir Mehmet buldu
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Yirmi altı mayın indi denize
On sekiz Mart düşman geldi ilk dize
Yaşananlar bakın ne diyor size?
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Dide'sini göremedi Hasan Bey…
Vatan evvel, sonra gelir evlât hey
Düşman şaşkın, aklı almaz böyle şey
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Anadan da geçti yardan da geçti,
Vatansız yaşamak onca bir hiçti,
Vatan anam, deyip şahadet seçti,
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Yalın ayak geldi pek çok gönüllü
Anadan öğütlü hepsi de, belli…
Saçları kınalı gönüller halli
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Yalanla dolanla olmadı işi,
Destanlara yazsak bulunmaz eşi,
Şefaat gösterdi en yüce kişi
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Toprak kana doydu aktı dereler,
Renginden utandı kızıl laleler,
Kahrından katlandı sıra selviler
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Müslümanı da var yamyamı da var
Bu vatan bize bol düşmanlara dar
Üst üste kazıldı binlerce mezar
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Bir metrede iki adam yatıyor
Dedem tüfek değil beden çatıyor
Senin için nice canlar satıyor
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Aldığı vatana sattığı candı,
Geçmişten bizlere köprü uzandı,
Hürriyet bu güne tek armağandı
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Rabb'inin adıydı dilde hecesi,
Ne gündüzü vardı ne de gecesi,
Ölmeden mezara kondu nicesi
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Bilerek gez orda, koşarak değil,
Her adımda dur da saygıyla eğil
Ezberci sözlerden kurtul da dağıl
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Oku, ara, öğren, öğret usanma,
Tarihe küfreden soysuza kanma,
Bu toprak haçlıdan hediye sanma
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Selam dur Seyit'e gözlerin yaşlı,
Zulümkâr düşmana, asil dik başlı
Her bir Mehmet hepsi kartal bakışlı…
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Bir mermiyle iki düşman vuruyor
Yahya Çavuş böyle emir veriyor
Ertuğrul koy kızıl kan deviriyor
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Sığındere ağladı binlerce cana
Sabaha dek mermi yağdı her yana
Nam saldı İngiliz kâfir cihana
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

İnsanlık utandı düşman utanmaz,
Tonlarca mermiyi atar usanmaz
Biçer Mehmetleri, mermiler kanmaz
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Mehmetleri ateşlere yaktılar,
Yananlara utanmazca baktılar,
Yaralının üzerine çıktılar…
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Hedefleri belli; İslam bitecek.
Türkler bu diyardan çekip gidecek.
Bilmediler, dedem her an yetecek
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Yaralı düşmana, çorba dedemden
İnsanlık ruhunda, gelir ceddinden
Bu düşman utanmaz ettiklerinden.
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Karnı doymasa da yüreği toktu,
Kalbinde imandan başka güç yoktu.
Bu imanıyla da düşmanı yıktı.
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Okulların çoğu mezun vermedi
Nice yiğit gençliğine ermedi
Dönüş yolu nere diye sormadı
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Anlamadı düşman, Türk askeri kim?
Yüreği kapkara içi dolu kin
Her duygudan uzak mel'un ve hain
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Eriyle komutan hepsi bir safta
Göğsünde şahadet belgesi yafta
Sonunda çıkacak o yüce tahta
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Hâlâ kan kokuyor geçse de yüz yıl…
Toprak filiz sürer kemiklerle bil
Bunları söylerken titremez mi dil?
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Kocaçimen tepe konuşsa hele
Bir de Anafarta gelirse dile…
Dinlerken gözyaşın dönmez mi sele?
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Bozkurt albay ve de pek çok komutan,
Hepsi birbirinden yiğit, kahraman
Bu vatana emek verdi nice can
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Dünya yetemedi o coşkun hıza
Dedem düşmanları getirdi dize.
Yıllarca yasaktı o toprak bize…
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Temel attı dedem Çanakkale'de
Cumhuriyet doğdu Darden derede
Neler olmuş neler bitmiş orada?
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Tarihinle barış, yükselt burcunu
Öde artık gencim boz orucunu
Aldığı nefese şükran borcunu
Bilen var mı gencim, hele cevap ver!

Mustafa YAMAN
Türk Eğitim-Sen İzmir 1 No'lu Şube

BİLİNSİN DİYE YAZDIM

Bin dokuz yüz on beşe dönün tarihe bakın
Gemilerden toplarla müttefik yapar akın
Hamiltonlar, Çörçiller diyordu zafer yakın
Boğaz harbi nedir bil, bilinsin diye yazdım.

Tüfekler ellerinde, daha on sekiz yaşı
Sırt sırta çarpışıyor, erle çavuş binbaşı
Annesine yaktırmış, kınalı eli başı
Her şehit tomurcuk gül, bilinsin diye yazdım.

İngiliz'le, Fransız, Anzak vermiş elele
Mehmetçikler ölüme yürüyor bile bile
Ay yıldız şavkı vurmuş yerdeki kandan göle
Selam verir esen yel, bilinsin diye yazdım.

Esaret bu millete Türk'e yakışma zulüm
Emri verdi komutan ya istiklal ya ölüm
Elli yedinci alay tamamı şehit gülüm
Azrail'e diyen gel, bilinsin diye yazdım.

Yer gök topla inlerken mermiler ıslık çalar
Namludan çıkan kurşun tenini öper yalar
Allah deyip düşerken düşmana korku salar
Cennete gidilen yol, bilinsin diye yazdım.

Abdestsiz ayak basma üzme sakın atanı
Her karış toprağında var kefensiz yatanı
Türk'ü, Kürt'ü, Çerkez'i, Arap, Laz'ı gel tanı
Vatan için ölen kul, bilinsin diye yazdım.

Nusret Mayın Gemisi mayın döşedi ansız
Tabyaları toplarla yıkmak ister Fransız
Her milletten insan var denizde yüzer cansız
Çanakkale kutsal il, bilinsin diye yazdım.

Allah diyorken Mehmet gökte melekler duydu
Denizden bomba yağdı başın toprağa koydu
Şefaatçi peygamber Asım'ın nesli buydu
Bedenden ayrı baş kol, bilinsin diye yazdım.

Kimi Kur'an okudu el açıp âmin dedi
En son ocak sönmeden geçilmez yemin dedi
Seyit, topu sırtladı batmalı "gemin" dedi
Olur ya susarsa dil, bilinsin diye yazdım.

Yedi düvel üstünde Türk'ün mührü şanıdır
Çanakkale burası Gelibolu yanıdır
Maviyi kızıl yapan Mehmetlerin kanıdır
Yağmur değil kandan sel, bilinsin diye yazdım.

12.12.2014 Saat : 18.58
Şevki KAYATURAN
Kültür ve Turizm Bakanlığı Halk Şairi

BİNLERCE CAN

Bir garip hikayeydi başlanan yolculuk,
Suskundu herkes …
Biliyorduk ki Çanakkale geçilmemeliydi,
Tek umudumuz birbirimize bakan gözlerimizdi.
Sarıldı tek tek anasına, babasına, bacısına…
Uzaktan bakıyordu sevdalısı ona.
Yaklaşıp veda bile edemeden daha,
Kara tren geldi başladı yolculuk.
Her yer soğuktu, gece kendinden ayaz,
Buz kesiyordu yürekler, korku ise az.
Ellerinde babadan kalma tüfek,
Korksun düşman bizim içimiz mert.
Ve uyku yok gözümüzde sadece ateş,
Vardık Çanakkale'me binlerce kardeş.
Dağıldık usul usul topların arasından,
Biz geldik Atam verilmez bu vatan.
Nefes bile alamazken kurşunlardan,
Aklımda olan tek vatan… tek vatan.
Sanma kolay kurtuldu, her yer kan,
Yanımda şehit yatıyor binlerce can …

Hülya HOYRAZ KUŞ
Türk Eğitim-Sen Denizli Şubesi

BİR BAŞKADIR ÇANAKKALE

Bir yanında Anadolu, bir yanında Gelibolu,
Her köşesi can, her tepesi şan dolu.
Öyle bir tarih ki iman dolu,
Bir başkadır Çanakkale, kutlu bir deniz yolu.

Taşı, toprağı, her bir tepesi,
Boğazı, denizi bir de mayın gemisi.
Unutulur mu hiç zaferi, iman gücü gerisi,
Bir başkadır Çanakkale, bir devrin kitabesi.

Anlatılmaz ancak yaşanır 18 Mart günü,
Şarapneller kaplamıştı gökyüzünü.
Seyit Onbaşı ile duyuldu Türk'ün gücü,
Bir başkadır Çanakkale, kuşattı dünyayı ünü.

Yer gök top sesleriyle inledi,
Kahraman Türk ordusu durmadan ilerledi.
Kararlıydı millet, hedef zaferdi,
Bir başkadır Çanakkale, tüm kainat dinledi.

" Ya İstiklal ya ölüm" dedi Türk ordusu,
Kim düşünür orda ölüm korkusu?
Ne bir dilim ekmek ne de bir damla su,
Bir başkadır Çanakkale, milletimin bitmeyen umudu.

Toprağı suladı kahraman şehitlerimizin kanı,
Şehit analarımızın ağıtları yaktı dört bir yanı.
Canları pahasına da olsa vermediler bu toprağı,
Bir başkadır Çanakkale, giydi sonunda zafer tacını.

Türk Milleti korku nedir bilmez,
Hele yiğitliği hiçbir şeyle ölçülmez.
Değil yüzyıl bin yıl geçse de,
Bir başkadır Çanakkale, asla geçilmez!

Saliha ANIL
Türk Eğitim-Sen Konya 1 No'lu Şube

BİR BAŞKASIN SEN ÇANAKKALEM

Ne zaferler kazandık,ne destanlar yazdık,
Nice kahramanlarla hep uykusuz kaldık,
Uğraştık,didindik,çarpıştık,savaştık,
Tarihte her zaman seni andık,
BİR BAŞKASIN, BİR BAŞKASIN SEN ÇANAKKALEM

Dönmeyi düşünmeden ileri atıldık,
Vatan için çokça kanlar akıttık,
Erzurum,Kars,Rize katıldıkça katıldık,
Düşmanı boğazda suya batırdık.
BİR BAŞKASIN, BİR BAŞKASIN SEN ÇANAKKALEM

Toprağına göz dikene Asi olduk,
Fırat olduk,Dicle olduk, can olduk
Boğazda hep bir saf olduk,
Coştukça hasmına kan kusturduk.
BİR BAŞKASIN, BİR BAŞKASIN SEN ÇANAKKALEM

Siperde durduk seni savunduk,
Sonunda zafere kavuştuk,
Hayali değil,gerçeği bulduk
Cumhuriyeti seninle kurduk.
BİR BAŞKASIN, BİR BAŞKASIN SEN ÇANAKKALEM

Münif Yasin KALAYCIOĞLU
Türk Eğitim-Sen Erzurum 1 No'lu Şube

BİR DESTAN Kİ

Bu öyle bir destan ki, cihan şahit olmamış,
Nice can düşmüş yere, vatan gülü solmamış.

Üşüşünce yurduma yamyamı, bilmem nesi,
Kınalayıp gönderdi kaç Mehmet'i annesi.

Dedi, Yürü, git oğul, seni bekliyor vatan,
Gitmezsen helâl etmez hakkını şehit atan.

Ben seni doğduğunda al sancağa beledim,
Kulağına ceddinin destanını söyledim.

Geldi nice Mehmet'im vatanın dört yanından,
Hepsi çoktan geçmişti cânânından, canından.

İnmesin diye bayrak, susmasın diye ezan,
En son hücum marşını çaldı en son borazan.

Vatan için ölmeyi emreder kutlu töre,
Korkumuz yok, and olsun mavi gök, yağız yere.

Zaman, mahşere denkti, vatan kıyama durdu,
Zulmete boyun eğmek, ölümden beter zordu.

Tağutun armadası zorlayınca boğazı,
Yeri göğü inletti "Allah Allah" avazı.

Binlerce mermi yağdı can Mehmet'in başına,
Nice yiğit "Hoş geldin" dedi ecel kuşuna.

Sanırsın ki kıyamet, sûr üflemiş İsrafil,
Küffar Ebrehe fili, Koca Seyit ebabil.

Özlenen bir yâr gibi kucaklayıp mermiyi,
Kapkara talihinden vurdu en dev gemiyi.

Nusrat'ın mayınları aşılmaz bir serhatti,
O koca donanmaya Boğaz'ı zindan etti.

Gömülünce sulara İstanbul hayalleri,
Karadan yol bulmaya yöneldi emelleri

Şehadet en şerefli paydı Çanakkale'de,
Dökülen kan ırmaktı, çaydı Çanakkale'de.

Islanırken Mehmed'im şarapnel yağmuruyla,
Goncalandı pâk alnı,şehadetin nuruyla.

Altmış üç kutlu nefer binip ecel atına,
Şan, şerefle yükseldi arş-ı âlâ katına

Melekler alkış tuttu, hayran kaldı sahabe,
İstiklâl tapusuydu her isimsiz türabe.

Elliyedinci Alay, cümlesi kutlu şehit,
Sorun koca tarihe, gördü mü böyle yiğit?

Tarihe şan verenler manga manga ordaydı,
Ordaydı Oğuz Kağan, Alp Er Tunga ordaydı.

Malazgirt'ten, Mohaç'tan, gelmişti nice civan,
Yalnız değildi Mehmet, ordaydı şah-ı merdan.

Ölmeyi emredince o mavi gözlü başbuğ,
Süs oldu alnımızda şehadet denilen tuğ.

Sebil diye dökülen kandı Çanakkale'de,
Can verip aldığımız şandı Çanakkale'de.

Ses verdi Arıburnu, Conkbayır, Kilitbahir,
Bu toprak Türk yurdudur hem evvel hem de ahir.

Süngüyle çizilince vatanın hudutları,
Hâk ile yeksan oldu müstevli umutları.

Her Mehmet bir nur idi, zulmeti boğmak için,
Can verdik, istiklâlde yeniden doğmak için.

Sekiz buçuk ay sonra anladı koca dünya,
Türk'e boyun eğdirmek yalnız koca bir rüya.

Kanımız, canımızla koruduk istiklâli,
Bedir emanetiydi, çiğnetmedik hilâli.

Ey evlâd-ı fatihân, ey yadigâr-ı şehit,
Devraldığı sancağı taşıyan soylu yiğit,

Sana emanet bayrak, sana emanet vatan,
İyi koru, sahip çık, huzurla yatsın atan.

Bu boğaz ki, her taşı bin defa öpülesi,
Düşün, hangi milletin var bir Çanakkale'si.

Bu öyle bir destan ki, cihan şahit olmamış,
Nice can düşmüş yere, vatan gülü solmamış.

İbrahim AÇILAN
Türk Eğitim-Sen Sakarya Şubesi

BİR DESTANIN METAMORFOZU

Oturmuşlar aynı masaya leş kargaları,
Yapıyorlar yine vatanı parçalama planları,
Değişmedi gerçek, bitmedi haçlı ruhu,
İçimizdeki düşman daha başka, başı toprağa gömülü.

Her an uyanık olmak gerek bekliyorlar bir pundunu,
Sanki babalarının malı, dağıtıyorlar bucak, kıyı,
Kimse alamaz! Kolay değil, batıyı doğuyu.
Aklını başına al! Uyandırmasınlar şehitleri, rahat uyu.

Her yerde oluk oluk kan aktı,
Çanakkale'de birleşti kanlar, ırmak oldu.
Düşman gömlek değiştirdi, değişmedi oyunu,
Ne olur uyanık, cesur ol, herkesin son umudu sensin Türk Oğlu!

Burayı sen al, şurası senin,
Dediklerimizi yapın, meraklanmayın arkanız kalın,
Ne zaman kurttan kuzu olmuş? Behey, akılsızım!
Yine oyuna getirirler, Allah korusun! İnanma sakın!

İçimiz yılan, dışımız çıyan,
Kurda, kuşa yem oluruz ziyan,
Bu nasihatleri aklında tut, unutma hiçbir zaman,
Tarih tekerrürdür, Çanakkale'yi hatırla her an!

Allah'ım bu millete bir daha zeval verme,
Eğdirme başını, namert düşmana yem etme,
Hiçbir zaman milletimi doğru yoldan ayırma,
Sana emanet evlatlarımız, dinimiz, vatanımız,
Kaldırdık ellerimizi semâya, ediyoruz hep dua!

Serpil KESKİN
Türk Eğitim-Sen Nevşehir Şubesi

BİR OLDUK ÇANAKKKALE'DE

Bir kanlı mahşer ki yaşanan,
İnsanlık utanmalı bu manzaradan,
İçindeki şehitlik arzusuyla yılmadan,
Bir olduk, birlik olduk
Öldük Çanakkale'de.

Vatanın dört bir yanından gelip,
Canını bu kutlu vatana siper edip,
Gökten yağmur gibi süzülüp,
Bir olduk, birlik olduk
Yağdık Çanakkale'de.

Eli kalem tutan on beşlik mekteplilerin,
Türk-İslam ülküsüyle yaşayan yüreklerin,
Mürekkebi misali tuttukları kalemlerin,
Bir olduk, birlik olduk,
Aktık Çanakkale'de.

Karanlık göklere kızıl yerlere inat,
Tarih sahnesinde yaşandı bu hakikat,
Yeni bir dirilişe yön verince bu cihat,
Bir olduk, birlik olduk.
Doğduk Çanakkale'de.

Ateş çemberi içindeki vatanını,
Geçit vermedi düşmana, savundu toprağını,
Yüz yıl öncesinde unutma diye, bu destanı,
Bir olduk, birlik olduk,
Yazdık Çanakkale'de.

Çanakkale ruhuyla can veren şehitlere:
"Şehitler ölmez!" bu ne kutlu mertebe!
Şanın ebediyen yaşasın diye göklerde,
Ay olduk, yıldız olduk,
Dalgalandık Türkiye'mde!

Rukiye GÜN
Türk Eğitim-Sen Ağrı Şubesi

BİTMEMİŞ DESTAN

Son noktası konmamış bir destan Çanakkale,
"On beşli" şehitlere Gülistan Çanakkale.

Orda gördü Mehmet'i, dünyanın dört bir yanı,
Orda tanıdı dünya Seyit denen Arslanı.

Daha nice yiğitler toprakla kucaklaştı,
Pembeleşti gökyüzü taam vakti yaklaştı.

Üç zeytin kuru ekmek bu gün akşam tayını,
Nusrat sabaha kadar döşemişti mayını.

Gür bir sesle fırladı elli yedinci alay,
Ölmeyi emrediyor Mehmet'ciğe miralay.

Şehit olan yiğitler erişirken murada,
Niceleri bekliyor göz kırpmadan sırada.

Kemalin mavi gözü şimşek gibi çakıyor,
Mermisi biten Mehmet hemen süngü takıyor.

Göğüs göğüse savaş Türk askerinin harcı,
Vatan uğruna ölmek Türklerin namus borcu.

Burası Conkbayırı,burası Gelibolu,
Bütün taşı toprağı şehit askerle dolu.

İnsanlarda bir telaş,sanki bir mahşer yeri
"Şehidler ölü değil onlar aslında diri"

Vücutlar parçalanmış toprak olmuş bunca can,
Besmeleyle gittiler her şey Allah'a ayan.

Yan bakan olur ise gözlerini oyarız,
Bu bitmemiş destana son noktayı koyarız.

Enver ÜSTE
Türk Emekli-Sen Osmaniye Şubesi

CAN EVİMİZ CAN KALE

Düştük uçsuz yollara, ufkumuzda istiklâl,
Hem anadan hem yardan, diyardan, serden geçtik.
Düşlerde pırıl pırıl rengârenk bir istikbâl,
Kâh sırattan, kâh surdan, ne sarp yerlerden geçtik
Canları siper ettik, sonra siperden geçtik.

Serin dudaklarında uyandık ırmakların,
Gözlerde son umudun şulesi parlıyordu.
Ateş püskürüyordu karnı karanlıkların,
Kuşkusuz her Mehmetçik, bir başına bir ordu
Kızıl kor bakışında kurşunlar eriyordu.

Başı arşa değmeli özgür dağlarımızın,
İçten içe ölmektir fânus içinde yaşam,
Bir irşad işareti yeşillendi ansızın,
Kaç fırtına kopardık, kaç zelzele o akşam
Bambaşka bir onurdu, bambaşka bir ihtişam.

Çığlık şölenlerinde alev okşarken gece,
Gurup kızıllığında ölüyordu gündüzler.
Ki nücum intiharı gökyüzüne düşünce,
Ölümü şerbet bilip içiyordu denizler
Bütün kuşlar, yıldızlar ve nice kimsesizler.

Hür cavidan yıldızı damarla emzirdik, yâr
Yerin yüzsüzlüğüne kandan bir duvak ördük.
"Soylu çile" ve "hilal", sarmaş-dolaş bahtiyar,
Bir alev bohçasında nefsi ateşe verdik,
Benlik cenderesinde som arzular öldürdük.

Giyindi libasını, toprak; "kırmızı-beyaz",
Döküldü dudaklardan şeyda tilavet sesi.
Huzur veren mabette hûşu içinde niyaz
Semada burcu burcu şehidimin nefesi
Güzellik denizinden tevekkül hediyesi…

Ve Şark'ın süvarisi, çılgın çocuğu: Dicle,
Küllerin altındaki kıvılcımdı umudu,
Muzafferiz diyordu Sakarya pür sevinçle,
Dağ-bayır yudumluyor, okyanus soluyordu,
İki kardeş, iki can; "tek milletiz" diyordu!

Bugün şanlı mazinin gururuyla iç çektim,
Zarif bir ezgi gibi ısıttı için için
Nasıl bir susamaktı, asuman içecektim,
Masmavi göklerimde kanatlandı güvercin,
Çifte minarelerde huzura durmak için

Can aldı, candan aldı, öyle oldu "can evi"
Şu salâvat, şu tekbir, şu gök kubbe şahidim!
Utku dizinde ölüm, bir muştudur masmavi,
Bir dünya kaldırmıştı zafer gözlü Seyid'im
Ne mukaddes esmadır: "vatanım" ve "şehidim!"

Ey şiirim, ey şarkım, tükenmeyen makalem,
İhtiramla yüz sürsem vardığım kabristana,
Ey mızrabım, ey türküm, can kalem, candan kalem
Selam kadim tarihe, selam yüce destana
Kurban şanlı bayrağa, kurban cennet vatana…

Fesih AKTAŞ
Türk Eğitim-Sen Afyonkarahisar Şubesi

DAVET

Vefa borcun var bize ey sevgili torunum
Bunu anlamazsan sen berbat olur yarının.
Yalan yoktur sözümde, hem yalan hırsızlıktır,
Doğruları saklamak en büyük haksızlıktır.
Gel evlât yanımıza yüz yıl sonrasından gel.
Bir destan anlatayım, yürek ağlar gözler sel…
Bin yıllardır savaşlar dünya üstünde bitmez
Canavar nefis doymaz iki ister on yetmez.
Sömürge kurmak için Avrupa hep savaşta…
Afrika'yı bitirdi gözü Anadolu'da.
Yıl bin dokuz yüz on dört yazın son günlerinde…
Osmanlı'nın neferi varlık yokluk cenginde…
Anadolu, Kafkasya, Balkan, Halep tüm Osman…
Senin için toplandı evlat öğren ve inan.
Arayın da bir bakın acep kabahat kimde…?
Yavuz ile Midilli yirmi dokuz Ekim'de…
Alman'ın oyunuyla giriverdi savaşa,
Böylece de Moskof'u aldık mı bela başa…?
Doğu serhadda Moskof ve Ermeni ile birlikte
Hedefleri dağıtmak Osmanlı'yı dirlikte…
Moskof vurdu Kafkas'tan burçlarına Osmanlı'nın,
Bir kanadı kırıldı o koskoca kartalın.
Seksen küsur bin şehit karlar mezarı oldu
Karlar kızıla kesti dereler şehit doldu.
***

Varlık yokluk günleri geldi vurdu kapıya
Osmanlı gitti gider ne kalır horantaya?
Boğaza dayanmıştı İngiliz ve Fransız
Yüreğimiz kuvvetli, bileğimiz dermansız.
Ayağımız yalındı karnımız tok olmadı
Yürekler çakmak çakmak asla korku dolmadı.
"Halife esarette, kurtaralım…" yalanı,
Boğaz önüne yığdı binlerce Müslüman'ı…
Müslüman Müslüman'a düşman oldu burada
Kim bilir ki kaçının canı gitti derede?
Derya develerinin her biri yüzen kale
Gel de sen âdildir de Boğazdaki bu hale!
Üç Kasım sabahında hücum var Seddülbahre

Seksen altı kardeşim kalede doldu kabre
Birkaç ay geçti tezden, dağlara siper kazdık
On sekiz Mart sabahı tarihe destan yazdık!
İşte o meşhur sabah, o koskoca armada
Azgın gemileriyle dağ taşı savurmada.
Hesaba katılmadı Nusrat'ın mayınları,
Boğazda dibe indi insanlık hayınları.
Önce deniz kaynadı bir hınçla coştu taştı,
Churchill denen baş düşman bu işe pek çok şaştı.
"Dîde'sini" görmedi Hasan Bey emre inat,
"Vatan yavrumdan önce…" Deyip de uçtu, heyhat…
Bir Seyit çıktı o gün, isim koydu tarihe
Kahreyledi düşmanı Hakk'ın inayetiyle!
Öyle yüksek ahlâklı öyle asil bir adam,
Para, mal, mülk dünyalık düşünmedi hiçbir an.

Nisan ayı ağladı, dereler doldu kanla,
Gel bu dereleri gör, evlat yerinde anla.
Düşman şaşkın perişan, hesaplar alt üst oldu
Bir Yahya Çavuş doğdu denizler kanla doldu.
İngiliz değirmeni öğütmüyor buğdayı
Öğüttüğü insandır doldurdu ova dağı.
Papatyalar laleler karıştı birbirine,
Çimenler de boyandı yepyeni al rengine…
Mehmet ruh teslim etti düşmana su sunarken…
Topraklar da utandı Mehmedi sarmalarken!
Ölüm yağdı göklerden toprak püskürdü ölü
Yirmi binden fazla can Sığ(ı)ndere'ye gömülü.
İngiliz ve Fransız pek çoktu mahzun asker,
Yan yana yatıyordu ve de bizim gaziler
Yaratandan ötürü yaratılanı sevdi,
Esir olan düşmana sıcacık çorba verdi.

Rabb'imize koşarken uçup gittik yarlardan,
Yeşil kuşlar el etti bilinmez diyarlardan…
Allah'ın izni ile şeref verdi Peygamber (S.A.V.)
Gücümüze güç kattı dilde Allahu ekber!
Komutan emrederdi elli ere; "Süngü tak!"…
Ardından yüz ellisi silahsız hücuma kalk.
Tüfek yoktu herkeste, düşeni gözetlerdik…
Şehit olan neferden tüfek alır giderdik.

Düşen kardeşlerimden aldık mı tüfekleri…
Hiç geriye bakmazdık, koşardık hep ileri.
Dövüşürken öyle haz, öyle şeref alırdık
Pek çok Mehmet ölmeden toprağa karışırdık.

Şahlandı Anafarta, Conkbayırı şahlandı!
Kocaçimen Tepede koca "Bozkurt" şanlandı
Hücum emri vermedi, "Ölün!" dedi askere
Biliyoruz hepimiz; Cennet'tedir teskere!
Yeleli koca aslan askerinin önünde…
O günden bu güne dek vatandaşın gönlünde.
Üçpınarlı İsmail köyünden yalın geldi
Bayrağını göğsüne saplayıp düşürmedi.
Çok kanlı savaş yaptık, geçtik canandan candan
Komutanlar neferdi, neferler de komutan.
Her Mehmet bir abide her komutan bir anıt
Silahlara bir bakın, olmaz mı size kanıt?
Bir doktoru düşünün, evlâdına el vermez…
İlaç boşa gidecek, yaraya merhem sürmez.
Birkaç isim saydımsa sanmayın hepsi bunca
Daha binlerce yiğit bulursun okuyunca…
Melekler kanat gerdi inkârı mümkün değil
Ey genç yolcu kardeşim burda saygıyla eğil...!

Osmanlı bitti sanan haçlının rezaleti
Onlar unutur mu ki, yaşadığı zilleti?
Alçaklık dorukları utanmaz sanılmasın…
Düşman her an düşmandır, laflara kanılmasın!
Tek hedefleri vardı, mağlup etmek hilâli,
Bugün de bitti sanma onların bu hayali…!
Bilin onlar her zaman bize dost olmamıştır.
Bizler unutsak bile onlar unutmamıştır.
Emanete ihanet olmaz Türk evlâdında,
Göz koyan geri dursun sen ileri davran da,
Yıldırımlar tufanlar korkutmasın gözünü
Aman evlâdım sakın unutma hiç özünü.
Gel gör burayı evlât sözlerim masal sanma,
Tarihi iyi belle, yurdu sev aman kanma…

Minareler ezansız kalsa mıydı torunum?
Ben artık dünde kaldım, sense yurtta yarınım
Cumhuriyet harcını kanla kardık burada biz,
Bunu yaparken bilin Rabb'imizden aldık hız.
Tarihin sayfaları ebediyen unutmaz,
Unutma sen de evlât, iyi öğren iyi yaz.
Siz gelince buraya biz huzur duyuyoruz,
Yattığımız toprakta rahatça uyuyoruz!

Mustafa YAMAN
Türk Eğitim-Sen İzmir 2 No'lu Şube

DESTAN ÇANAKKALE

Niçin var iki yüz elli bin şehit
İman mıydı topu tutan ey Seyyit
Hedefinde Allah rızası vardı
Gaziler gürdü, size oldu şahit

Müslüman-Türk unutma mazini
Küfre gerek yok, inşa et âtini
Sen sahip çık bu vatana arkadaş
Koru vatanını, sev sen mazini

Düşman saldırır durmadan vatana
Zannettin posta koyacak atana
Ne mutlu Türküm diyeni koru bak
Hesap soracağız nifak sokana

Savaş, yedi düvelle yalın ayak
Vatan kutsaldır bak çıkmadı kaypak
Atanı dedeni unutma sakın
Çünkü yaşıyorsun el sallayarak

Vatana kanlarıyla etti hizmet
Bu zamanda kimden beklersin himmet
İç dış kahpeler gelir yağmur gibi
Mehmetçiğe şahadet oldu kısmet

Gökten ebabiller indi yardıma
Garip koştu amma düştü adıma
Kahramanları örnek al kendine
Düşmanları sokmam dedi yurduma

Çanakkale destandı inan destan
Kuru ekmekle gelmişler ta Kars'tan
Mustafa Kemal ver ölüm emrini
Bak şahadete koştular ta arştan

Çanakkale sana ne yazsam azdır
Dilimden dökülen bir yüce sözdür
Unuttu cenneti şanlı yiğitler
Allah'ın rızası en büyük hazdır

Şehidim cennetten müjde mi vardı
Adınız ki dağlarda yankılandı
Şahadet denince gök parçalandı
Yüzünde vuslattan bir gülüş vardı

Gök parçalandı mermi sesleriyle
Çocuklar ağlar ana sesleriyle
Yaptınız, yapacağınızı gördük
Vatan kurtuldu tekbir sesleriyle

Seyit Onbaşı'yı kim yetiştirdi
Vatanı için topu yerleştirdi
Şimdi gençlik unutma tarihini
Türk, tarihleri bir bir değiştirdi

Ben o günleri sadece okudum
Amma akla ilmik ilmik dokudum
Bize hakkını helal et, yok yüzüm
Vatana helal olsun iki gözüm

Vatan kutsaldır, gittiler ölüme
Selamı kestiler artık gülüme
Allah'ım rahmet et o şehitlere
Dua edin siz garibin özüne

Münir şahittir, unutmayacağım
Atama sözüm, ağlamayacağım
Şehidime söz, uyumayacağım
Çanakkale'yi unutmayacağım.

Münir TOK
Türk Eğitim-Sen Gümüşhane Şubesi

DÜŞÜMDE ÇANAKKALE

Düşümde dolaştım Çanakkale'de
Şehitlik ne güzel, ne ulu bir mertebe
Seyit Onbaşı kucağında 15'likleri taşıyordu,
Yüzyıldır Kilitbahir'de sıcacık yaşıyordu

Yahya Çavuş gelincik topluyordu
Kan kırmızı gelincikler, Mehmetcik kokuyordu
Aslında her Mehmet, bir tohum olmuştu
Bir demette ancak bir köy doluydu

Bir şimşek çakıyordu uzaklardan
Atatürk bakıyordu ufuklardan
Nasılda cevap vermişti düşmanlara
Dar etmişti Gelibolu'yu Anzak'lara

Düşümde dolaştım onca yatanı
Hiçbir güç alamazdı bu güzel vatanı
Sehitler koruyordu bu toprakları
Sabah olmamalı, uyanmamalı

Uyanmak istemezdim bu güzel düşten
Ne gelirse yapmalıydım elimden
Çocuklarıma anlattım hemen
Vatanımızı korumak üstümüze düşen

Serpil KOÇYİĞİT
Türk Eğitim-Sen Ankara 1 No'lu Şube

DİRİLİŞ DESTANI ÇANAKKALE

Bütün dünya and içti, Türk'ün kaderini çalmak için,
Kurtlar sofrası kuruldu kendi payını almak için.

Hilalin karşısında, son bir haçlı ordusunun sinsi planı
Yiğit aslanların yamacında, vahşi sırtlanların yalan dolanı.

Hain pusularla, dört bir yandan, hayasızca saldırdılar
Cennet yurdumun masmavi sularını, al kanlarla doldurdular.

Felaket, kan, vahşet şahdamarımız kadar yakındı
En acımasız, en fütursuz, en gaddar tavrını takındı.

Bir tarafta tek kozu, askeri güç olan hainler
Öbür yanda yegane sığınağı, iman kalesi Mehmetler.

Öksüz Anadolu'nun, kan ağlayan mukaddes yurdunu
Kirli ayaklarıyla ezdiler, affetmediler aslanını kurdunu.

Türk milletinin iradesini, kıracak tek bir güç yoktu
Her ocaktan, her anadan, binlerce yiğit koptu.

Kınalı kuzular toplandı, dillerde yarım kalmış nağmeler
Hiç düşünmeden koştular, adsız kahramanlığa birer birer.

Gök ekinler gibi biçilmek pahasına yollara düştüler
Türk'e uydurulan kefeni, yırtmak için and içtiler.

Başladı, varlıkla yokluğun, amansız çetin mücadelesi
Düşünemediler. Türk yenilmez kalsa da tek bir kalesi.

Makus talihimiz mutlaka dönecekti, yoktu başka yolu
Ya istiklal ya ölümdü, bu mahşer günün sonu.

Söz verildi: Mabedin göğsüne değmeyecek namahrem eli
Bir tesadüf değildi, akın akın gelen insan seli.

"Allah! Allah!" Nidaları, soylu ırkımın gür sesi
Dimağlarda çınlayacak, şanlı bir zafer bestesi.

Sıradan bir taaruz değil, ölmekti emredilen
Gidenin yerini dolduruyordu, hemen ardından gelen.

Gece soğuk, derin bir sükut kapladı, tüm siperleri
En güzel dualarla bekler yiğitler, inecek gülleleri.

Top sesleri duyulunca, gönüllerde, dillerde tekbir
Ölüme gülümserken imanla şehadet getirilir..

Savaş değil sanki, vaktinden önce kopan kıyamet,
Bombalar yağıyor, yerden ve gökten demet demet.

Arıburnu, Anafartalar! Kalk, silkin! Yaşamadın böyle vahşet.
Ey yüce Atam! Cenk yolunda ölürüz, yeter ki sen emret.

Kurşun yağmurları ıslatıyor, yokluk giymiş bedenleri,
Melekler karşılıyor, Allah yolunda gidenleri.

Ateşin kızıllığında açan gül gibi savruldular toprağa,
Hain düşmanı gör ki, güler dalından düşen yaprağa.

Yüreklerin tam ortasına saplandı, gülleden ateş topları,
Birbirinden ayrı düştü, kafa, kol, gövde ve bacakları.

Zehirli yıldız silahlar atıldı, insanlık suçu işlenerek
Hiç sıkılmadan arlanmadan "Türkler insan mı ki?" diyerek

Ne bileceksin insanlık nedir, vahşetle kinle yoğrulmuş hamurun.
Adamlığı, kurşun sıkan ellere, gül veren Mehmet'e sorun,

Savaşın kaderine dokundu Koca Seyit, gülleyi sırtladı
Başının üstünde taşıdığı inanç toptan daha ağırdı.

Ölüm en güzel armağandı, yaşamaksa kara baht,
Şühedalar kervanına katılmak, peygamber yolu en güzel taht.

İman ve azmin unutulmaz, canlı belgesini yazdırdılar.
Zalim mağluptu hakkın karşısında, manayı maddeye ezdirdiler.

Mukaddesti toprak, candan canandan daha yakın, daha sıcak
Seni bağrına alıp, ebede dek bırakmayan tek kucak.

Sen ki cephenin ardında, beklemekten nasır tutan ellerin
Çarpışırken, yüz yıl sonrasını hayal etti gözlerin.

En güçlü siperdir çelikten zırh istemez göğsümüz
Kefen dar gelir bize, yürekteki imanla gömülürüz.

Tertemiz dudaklar yudum yudum içerken şehitlik şerbetini,
Bütün kâinat anladı ecdadımın yenilmez heybetini.

Vatan sevgisi ile yoğrulan, namus bilir, aşk bilir bayrağı
Adsız kahramanlar, şehadet ile öper kara toprağı.

Türbeniz ruhumuzda, yüz yıldır, dualarla bekçisiyiz
Binlerce yıl geçer, ay batar, gün doğar devam eder cengimiz.

Selam ey bu cennet vatana korkusuzca can verenler,
Şehadet bahçesine, bir gül gibi girip ölüp de ölmeyenler.

Emine SARGIN KAYA
Türk Eğitim-Sen Adana 2 No'lu Şube

ER MEYDANI

Yıl 1914 sırtlanlar yurduna doldu
Türk'ün silahı yoktu, şükür imanı boldu
Canlar canı son kale uğruna soldu
Burası er meydanı dedi Çanakkale

Can vermeye girdi kınalı kuzular
Yürekler yandı, içim içim sızılar
İlahi kelimetullah yazılan yazılar
Burası er meydanı dedi Çanakkale

Azgın donanmaya nusretle destan yazarım
Seyit Onbaşıyla kafirin oyununu bozarım
57.Alayım ,tekbirlerle mezarımı kazarım
Burası er meydanı dedi Çanakkale

Koştu Mardinlisi, Yozgatlısı, Vanlısı
Ezana sus demeye gelmişti Fransızın çanlısı
Toprağıma göz diken , olur türkün kanlısı
Burası er meydanı dedi Çanakkale

Vatan kurtulmazsa gelme, yoluna kurşun
Atarım
Bayrak inmesin , ezan dinmesin aç yatarım
Duayla , kanla boğazda destana destan katarım
Burası er meydanı dedi Çanakkale

Azığı kuru ekmektir hoşafa daldırır kaşığı
Kutlu bir davanın ikiyüz elli üçbindir aşığı
1915 ten 2015 e gönderir de ışığı
Burası er meydanı dedi Çanakkale

Karanlık yılların puslu kara gecesinde
Kuran var, Resul var zaferin her hecesinde
Kanla dikilir hilalim, Kaderin bilmecesinde
Burası er meydanı dedi Ç anakkale

Toprak namusum, şehidime ağıt yakarım
Fırat'ta , Dicle'de her daim Türk akarım
Türk'e kefen biçene acımam kem gözle bakarım
Burası er meydanı dedi Çanakkale

Namusunu namerde çiğnetmeyen asımın nesliyim
Söz konusu vatansa Elhamdülillah bir sesliyim
Bıyığı sakalı çıkmamış on beşlik nefesliyim
Burası er meydanı dedi Çanakkale

Vatan için ,namus için, ezan için koştular
Önde efendimizi görüp, Allah için coştular
Hilalin gölgesinde peygamberle buluştular
Burası er meydanı dedi Çanakkale

Cihan cihan olalı görmedi böyle seher
Savaşa değil, Allaha koştu her nefer
Yüce Allah'ın lütfuyla geldi zafer
Burası er meydanı dedi Çanakkale

Sancak düşerken dur der mi nişanlısı
Burası zor meydanı kalır mı canlısı
Söyleyin bana var mı bundan daha şanlısı
Burası er meydanı dedi Çanakkale

Kutlu YILDIRIMLI
Türk Eğitim-Sen Kayseri Şubesi

EVLAD-I FATİH

Kayseri Şehrinin Taş Mektebi,
Pay-i Tahtımın Sultanisi,
Sınıflarınız hep boşalmış gibi,
Buradadır yaşlı müdürden gerisi.
Fesini çıkarıp kepini giyen,
Solumadan varıp ömründen çaldı.
Bayrağım,vatanım,namusum diyen,
Kalemi bırakıp tüfeğe sarıldı.

Ha sakalınız bıyığınız bitivereydi,
Birazcık doyaydınız ya oyuna.
Seferberlik dedikleri size değildi.
Sıranız gelirdi de belki yarına.
Ey Muallim! Yoklamayı burada al.
Tastamam mı sınıfların mevcudu?
Eğer yok ise birkaç tane ince dal,
Çoktan ödemiştir vatan borcunu.

Nasıl bir ruh vermiş size mektepler?
Konu eğer vatansa gerisi teferruattır.
Diyecek bu yiğitleri yetiştirenler,
O elleri öpülesi muallimattır.

Ey Melendiz Dağı, Ey Tendürek!
Borçlu musun etfale eteğindeki karı?
Baharlarda bağrınızda açan çiçek,
Pınarlarınızdan akan gözyaşları mı?

Sen Ey Aras, sen Can Menderes!
Coşkun sesiniz bir ağıt mı, akan?
Hey Palandöken, hey Erciyes!
Semanızdaki ezan kimden armağan?
Dünyalara bedeldir şehidimin sözü.
Yer yerinden oynatır içten gülümsemesi.
Sen yık,dağıt, kavuştur ovayı düzü.
Onun okşayış gelir tekmelemesi.
Hayatın mizanında hafif çekenlerdensin,
Ömrün boyu çığırsanda işe yaramayacak.
Ey Yalnız,sen sevgiyi hak etmeyenlerdensin!

Hak eden kefensiz 'Sıradağlar'dır ancak
Utansın, sizden bahsetmeyen tarih.
Kabriniz bir bahçe gülistan olsun.
Layıksınız ceddinize Ey Evlad-ı Fatih!
Sizleri konuşmayan diller kurusun!..

Harun KURT
Türk Eğitim-Sen Osmaniye Şubesi

EVLAT

Çanakkale geçilir evlat!
"Geçilmez!" deme boşu boşuna!
Sen görmezsen görünenin ardındaki gerçeği,
Sen yitirirsen yüreğindeki
Milletin, bayrağın, toprağın sevgisini
Ve unutursan binlerce atanın
Bir tas buğday çorbasına, üzüm hoşafına
"Şükür!" deyip,
Öleceğinden emin,
Ama alnı secdeye varıyor gibi
Huzurla, mutlulukla ölüme gittiğini,
Çanakkale geçilir evlat!

Sen ay ve yıldızı indirtirsen
Değdirirsen kirli ellere
Ve susarsan bu başıboş,
Nereye çekersen oraya giden düzene,
Çanakkale öyle bir geçilir ki evlat,
Bu defa ne top, ne tüfek, ne mermi…
Hiçbir şey istemeden,
Şereflice çarpışmadan,
Sessiz, sedasız
Üstelik sinsice
Ve onurdan yoksun bir hâlde.

Sen durmazsan dik,
Kanın götürürse düşmana boyun eğmeyi,
Düşmanı dost bellemeyi,
Mehmet'imin, Elif kızların kanı da kalır yerde,
Sevdasını gömen acılı yüreklerin âhı da üstünde.

O dik başını sadece eğ rükûda.
Ve alnın kirlenmeden, pirüpak,
Şehit olmuş ataların gibi
Şereflice karış toprağa.

Ve sen ataları hep şehit olmuş evlat,
Bu topraklar için toprak olmayı dile ki yürekten,
Ataların gibi diril sen de
Ölüm zannettiğin o yerlerden.

Kır, parçala her zaman
Boynuna takılmak istenen,
O medeniyet, dostluk süsü verilmiş rezil çemberi.
Ve sakın korkma!

Her an, her durumda
Kanına bulanıp toprak olmuş,
Peygamberin dostu olmuş,
Şehit gibi şehit olmuş,
Ama çoğunun başında hiç taşı olmamış
Atanı, vatan evlatlarını getir dimağına
Getir ve kendindeki gücü gör ki
O zaman diyelim evlat,
Çanakkale geçilir mi?
Geçilmez elbet!

Ummuhanı ÖZDEMİR
Türk Eğitim-Sen Ankara 4 No'lu Şube

ÇANAKKALE DESTANI

Sonsuzluk şarkısı söylenir
Kaba Tepede,Seddülbahirde
Bir bir düşer toprağa ana kuzuları
Şehitler diyarı Çanakkale'de

Kimi şahadet içer
Kimi gazilik mertebesinde
Bir yağmur ki
Her bir damlası kurşun,yağar Alçı Tepe üzerine

Var oluş destanıdır bu destan
Her bir harfinde saklı kanla can
İnançtır,şereftir vatan uğrunda şehitlik
Sonsuzluk şarkısında coşkudur Çanakkale

Ethem TURAN
Türk Eğitim-Sen Bursa 1 No'lu Şube

EY ! BENİM GÜZEL ÇANAKKALE'M

Nur içinde yat,her karışında kanı bulunan ATAM;
Sen ki bu güzel toprakları kanı ile sulayan,
Biz ki bu ülkede sizlere layık olmaya çalışan,
İnsanlık onurunun kazanıldığı yerdir ÇANAKKALE'M .

Çanakkale'yi geçmek İstanbul'u almak isteyen,
Fransız'ı,İngiliz'i,İtalyan'ı oralardan gitmek istemeyen.
Sen şehit oğlusun Maydos'u Anafartaları bilmeyen,
İçinizde var mı? Azepler Namazgah'ını gezip görmeyen.

Trakya sahiline Kilitbahir, Anadolu sahiline Sultaniye,
O mukaddes topraklardan şehitlerimiz gitti saniye saniye.
Nusret mayın gemisi ile yapılanlar şahane,
Çanakkale geçilmez,Mondros ile yazılanlar bahane,

Yahya Çavuş,Seyit Onbaşı mermisiyle olmuştur Kahraman,
Morto Koyu, Seddül Bahir Tepesi'nde bekliyor ATAM,
Sekiz metre mesafede bulunan kahrolası müttefik düşman,
Sacı sakalı bitmemiş oğlunu askere gözü yaşlı gönderen anam.

57. Alay'a sizlere ölmeyi emrediyorum diyen,
Gelibolu'da, Arı Burnu'nda süngü takıp ölümü bekleyen,
Çanakkale'de bir karış toprak uğruna şehit olmak için acele eden,
Var mı bu dünyada maneviyatta eşi benzeri olan?

Ey Çanakkale'm, bilir misin yeni nesilden seni tanıyan,
Bir Fatiha okuyup,sana güzel günler vaat edip seni anlatan.
Yoktur seni senle yaşayan hatta kucaklayan,
Bil ki ben şehit oğluyum Bayraklı Baba Türbesiyle seni hiç unutmayan.

Topraklarında bağrına bastığın Kürt'ü,Arap'ı, Çerkez'i, Laz'ı,
Fatiha okurken aklına gelir mi acaba atası,
Yoksa seni sadece yılda bir kez 18 Mart'ta mı hatırlasın?
Senin şanını, şerefini, bayrağını kıymetini bilmeyenler utansın.

100 yıl önce Çonkbayırı'nda aslan yürekliler mücadele ettiler,
Okuma yazma bile bilmeden Kuran-ı Kerim'i hatim ettiler,
Churchil'in söylediği gibi "Canlarını verdiler bir karış topraklarını vermediler".
"DUR YOLCU!" 100 yıl sonra bile "ÇANAKKALE GEÇİLMEZ!" dediler.

Adnan DENİZ
Türk Eğitim-Sen Kocaeli 1 No'lu Şube

GEÇMİŞTEN GELECEĞE ÇANAKKALE

Ey Türkoğlu unutma! Sadece yüzyıl geçti.
Tarihi şanla yazan millet yeniden doğdu.
Adalet, şan,şerefle her yerde izimiz var.
Hun,Göktürk,Uygur,Avar, Hazar, Karahanlılar,
Gazne, Büyük Selçuklu,Harimşah, Altınordu,
Büyük Timur, Babürler, Cihanşümul Osmanlı.
Yazılmaz onsuz tarih, yok zaten onsuz asır,
Esir olmaz Türkoğlu, Türk'e vurulmaz zincir.

Yıl bindokuzyüzonbeş,Gelibolu alev ateş.
Haç hilali boğmak için karar verip, kırdı kadeh.
Çanakkale, Çanakkale, her bir Mehmet kule kule.
Elde bayrak dilde Kur'an yürüdüler şehadede.
Ebrehe'nin orduları denizden geldi filleri.
Seddülbahir,Arıburnu,Arafartalar cephesi: Sanki müminin kıblesi.
Biliyordu düşse bayrak;ağlar Hz. Muhammed(sav)'in Kabe'si.

Mustafalarla,Aliler,Lazı, Kürd'ü,Türk'ü hep bir.
İnmez bayrak,dinmez ezan toplu vurdukça yürekler.
Kanma sakın sen haine :Kırdırır mümini mümine.
Ademoğlu değilmiyiz? Cennet vatan yeter bize.
Garp çatlasın. Bir olalım.Sevgi köprüsü kuralım.
Çağlar çağlar ötesine biz hep birlikte koşalım.
Fark etmez teninin rengi.Yok ki artık seni beni.
Ülkümüz bir,yolumuz bir. Durmak yok. Hep ileri…

Birdal KAZAZ
Türk Eğitim-Sen Trabzon 2 No'lu Şube

Ay yıldızlı bayrağıma, şehit kanı kokan toprağıma, sevgili milletime ve başta Kınalı Hasan olmak üzere saygıyla eğildiğimiz bütün Şehitlerimizin aziz ruhlarına ithafen…

GÜN VARDIR

An vardır hayata anlam yükleyen;
Hayat vardır, hep o anı bekleyen

Gün vardır asırlara, çağlara yön veren;
Asır vardır, bir gün bile etmeyen.

Kan vardır, döküldükçe toprağa can verir;
Toprak vardır, sulandıkça kanla vatan denir.

Gül vardır, koktukça bülbülü hicrana salan;
Bülbül vardır, öttükçe yüreklerde matem bırakan.

Kelimeler vardır, anlamları kitaplarda bulunmayan;
Anlamlar vardır, sadece yüreklerde yaşayan.

Şiir vardır, kelimeleri özenle seçilen, duyguları dile getiren;
Duygular vardır, dile geldikçe feri sönmüş ruhlara hayat veren.

Söz vardır, çelikten gönüllere hükmeden;
Hüküm vardır, ardından yüz binleri sürükleyen.

Tarih vardır, bitmeyen sevdaları anlatan;
İlham alır Ulubatlı' dan, Kınalı Hasan' dan.

Kalem vardır, mürekkebi kanımızdan, hokkası canımızdan;
Selam getirir Kosova' dan, Yemen' den, Sarıkamış' tan.

Kavgalar vardır, kanımızdan kan, canımızdan can alan;
Can sundukça varlığımı tarihe kazıyan.

Toplum vardır, aslına âmâ, nesline küfreder;
Kokuşmuş vicdanına, çürüyen beyni eşlik eder.

Toplum vardır, öz benliğine düşman, öz kimliğine sırıtan;
Firavun' ları gölgede bırakıp, Nemrut' a şapka çıkartan.

İnsan vardır, beyinlere bilgi, yüreklere sevgi işler;
Konuştukça o, bütün cihan susar yalnız onu dinler.

Gözlerin vardı, çocuksu hayallerime gülümseyen;
Hayallerim vardı bütün benliğimi süsleyen.

Sözlerin vardı, rehber olup ışık saçarken ufkuma;
Ölçü olur, nas olur vicdanıma, ruhuma.

Rüzgârın vardı, savrulurken o kınalı saçlarında;
Adın gizlidir iki damla gözyaşında.

Sen vardın kirpiklerinde sis, gözlerindeyse yağmur;
Şiirler sana yazılır, ezgilerse seni anlatır.

Sen vardın omuzlarında yük, kalbindeyse sızı;
Sana imrenir, seni kıskanır gökteki kutup yıldızı.

Sen vardın ardın sıra bırakarak seni uğurlayan elleri;
İclaline hayran bıraktın, fethettin gönülleri.

Sen vardın bırakarak bedenini taht kurdun en ulvi miraca;
Yüz çevirdin, sitem ettin zembereği bozuk, küf kokan zamana.

Ve milletim vardır, geçmişi, geleceğiyle barışık;
Gökteki bayrağına, yerdeki toprağına âşık.

Mevlüt ÖZDİKİCİ
Türk Eğitim-Sen Karaman Şubesi

HAKKINI HELAL ET MEHMET!

Sırada kim var, bunu tarih yazacak yiğit!
Soyundan aldığın güce ecdadın da şahit.
Açılmış cennetin kapıları pür-nur ile.
Yıkanmış parçalanan dik gövden kevser ile.

Ayrıldığın yurdunun soğuk gözelerine;
İşlemiş, sen yürürken aşkla kutsal mabede.
Ayağını bastığın toprağın her zerresi,
Şükürle duyacak, tekbirle titreyen sesi.

Dünya'nın büyük orduları serin sularda,
Atlar, piyadeler; her biri ayrı saflarda,
Kaç millet, kaç din ve kaç dil; Boğaz'ın ağzında,
Üşüşmüş; çakallar, vadinin her tarafına.

Elif gibi dimdik, siperlerdeki Mehmetçik,
Kızıl akşam güneşiyle gelen bir sessizlik,
Ezanların şahadetleriyle minareler,
O şahadetlere ulaşmak için süngüler...
Cephanelerin altında yanan kandillerde,

Başlar secdede, kalpler yanarak titremede.
Kimi melekler ölümü yere indirirken,
Medine'den gelen ,O, gül kokusu gezerken.

Yurdunu kaplayan kara dumanı indirip,
Hakk'a olan imanını burada gezdirip,
Mahremine el uzattırmadan şereflendin.
Edirne'nin, Erzurum'un, Kars'ın adı sendin.

Kar tanelerinin kan kırmızı yağdığı yer,
Nurdan yıkanmış omuzlar, cennetten yel eser.
Gökte kubbe eğilir, şehidini selamlar,
Yerde dağlar yankılanır, mübarek semalar.

Sana el uzatmak için, kaç defa nur ile
Seni anlatmak için, kaç defa dua ile,
Seyreylemek lazımdır, seni uzaktan Mehmet.
Layık değilim sana ben, hakkını helal et.

Ömer KOZ
Türk Eğitim-Sen Elazığ Şubesi

HATIRAY-I TUFAN

Davullar vurdu
Güm! Güm! Güm!
Dediler: "Yine Türk'e
Kuruldu bir düğün."

Malazgirt'te diz çöküp
Kalkamayan Haçlı,
Tiyatral, gösterisinin
Son turnesini
Çanakkle'de oynayacakmış.

İngiliz, Fransız,
Toplanmış bütün mahluk-u sefil
Ellerinde çelikten zırhlar
Gözlerinde nar-ı esrar
Hayasızca paylaşımlar...

Durur mu Türk'ün yiğit erleri
Bacası tüten evlerde
Bir şenlik, bir hazırlık.
Bir çift yırtık çarık, eskimiş mintan,
Aşkla oyalanmış mendiller
Azıklarında vatana adanan canlar…

Akıtılamayan gözyaşı,vedasız buseler,
Analar,babalar, beşikteki bebeler…

Çaresi yok, gidilecek
Kalem kırılmış bir kere,
Mukaddes toprak bizi bekler.

Ben, emmoğlu, Sakar Dayı'nın mektepli yiğidi.
Bir de anasının Kınalı Ali'si.
Toplaştık vakitlice.

And içtik:
Hüzün düşmeyecek hilale!

Yeniden hatırlasın müminler şanlı Bedir'i
Kirli postallarla çiğnenmesin ulusumun son mabedi.

Garbın hayasızlığını sergileyen iğrenç dekor
Çoktan kurulmuş sahneye.
Rüzgar aksırıyor
Kan ve gül kokuyor toprak.

Hilalin karşısında son bir Haçlı ordusu.
Aslanların yamacında vahşi sırtlanlar.

Bizler gibi binlerce sevdalı,
Binlerce gök ekin
Az sonra biçilecek deste deste.
Hepsinin de vatana borcu var.
Peşin ödenecek
Kanla, şehadetle.

Şem'i sönerken
Yorgun akşamlarda yakamozların,
Ney tınısının huzuru.
Yürekler çarparken
Dağlardan daha büyük devlere
Ve yanarken pervane misali yiğitler.
Bir günlük nefesini
Azrail'e sunan kelebekler.

Gece katran karası,
Gün geceden daha ayaz.
Deniz hırçın, kavgacı.

Nemrud'un ejderhaları ateş püskürüyor.
İbrahim'lerin odu harlanmış
Donatmış arşı.
İsrafil beklemekte.

Emmoğlu sağımda,
Mektepli yiğit solumda,
Kınalı onun yanında.
Gözlerimiz vatanın kalbinde,
Titrek eller niyazda.

Derin bir sükut kapladı her yeri.
Bir yıldıza takıldı gözlerim.
Namlunun ucunda, ne tatlı bir uyku.

Anamın yanık sesi geliyor uzaklardan:
-Derin gölde biter kamış,
Uzar gider vermez yemiş,
Benim oğlum safi gümüş,
Kuzum nenni yavrum nenni.
Kuzum nen….

Aman Allahım!
Gökten rahmet yerine
Alev alev kızıl ateşler yağıyor.
Kıyametin provası.
-Emmoğluuu! Mektepli! Kınalı!
Hadi bismillah!

Sıyrıldı kınından Zülfikar
Tekbirlere karıştı Fatiha'lar.
Kanatlandı Zümrüd-ü Anka'lar.

Geceye kan damladı,
Soldu kırmızı güller,
Şanlı bir bayrak gibi
Dalgalandı ruh-i mücerredler.

Ebrehe'ler saçtı yılan zehrini.
Yüce göklerde salavat taşıyor
Ebabil kuşları.
Sur'uydu kıyametin
Mecnun'ların feryatları.

Döküldü sahneye,
Haçlının çirkin yüzü.
Bir trajedinin bilmem kaçıncı fasılı
Ruhum arşın en yükseğine asılı.

Bir bayram sabahı.
Ufukta günün kızıl çiçeği açmak üzere.
Vakit seher… Diller niyaza
Alınlar secdeye ilerlerken

Öteki siperlerden,
Bir tabur asker
Az önce toprakla bayramlaştılar.
Çocukları el öpmeyi bekleyedursun,
Zemzem gibi
Ab-ı şehadetle selamlaştılar.

Eserken şimalden bir hain rüzgar,
Emmoğlunun figanı deldi ciğerimi:
-Allahü ekber! Allahü ekber!

Ah emmoğlu! Can yoldaşım.
Köyümüzün dağlarında açan
Mor sümbüller kadar masumdu gidişin
Dost bildiğin hısımını, habersizce terk edişin.

Kör olmayı diledim
Bu anı görmektense.
Kesip attım sallanan parmağımı,
Yerlerde sürünmektense.

Kınalı dayanamadı,
Sulara şavkıyan yüzünde sırlı bir zemheri
Bir nağra, bir vaveyla:

-Ben vatan için kurban doğmuşum,
Anam adak diye yakmış kınayı.
Kilitsiz zindanlarda mapusken Mehmet'ler
Kim düşünür sılayı.

Bir bebeğin emziğine sarılışı kadar masum,
Yavuklusu elinden alınmış
Yağız delikanlılar kadar küheylan.
Şahlandı
Kederin şeddelendiği topraklarda.

Anasının mis kokulu elleri yerine
Ölüm gezindi saçlarında.
Gülümsedi….
Hıdırellez kadar bahardı, gülüşü,
Arş-ı âlâyı secdeye getirdi ölüşü.

Kızıl kan rengine döndü
Güneşin batışı.
Kurşunlara yön veren
Dualar karşıladı geceyi.

Denizden kıyılara,
Kan kustukça hayaletler
Siperlerden sessizce,
Uzanıyor göklere tekbirler.
Karşılıyor,
Şehadete yeminli Mehmed'i
Hak resulü peygamber.

Gökten rahmet çiseliyor.
Yemek vakti.
Kuruldu Halil İbrahim sofrası
Bir dilim ekmek,
Bir tas buğday çorbası.

Biçilirken kefenimiz hain ellerde
Boğazımızda keder yumağından
Geçmedi bir lokma nevale.

Hep bir ağızdan
Çığlık çığlığa söyledik
Özgürlük türküsünü:
-Aç kalabilirim
-Vatansız asla.
-Susuz durabilirim
-Ezansız asla.
-Kefen istemem
-Ay doğsun üzerime yeter.
-Makbersiz ölebilirim
-Her şeysiz olabilirim
-Bayraksız asla.

Suyu alevlendiren
Çeliği eriten kor düştü
Mekteplinin masum yüreğine.
Zangır zangır titredi.
Korkudan değil, ölmekten değil,

Şehadet sırrına erenlerin ardından
Bakakalmaktı tereddüdü.

Köyümün tek mekteplisi,
Darülfünun'un
Memleket sevdalı talebesi.
Yemen Gazisi Sakar Dayı'nın
Tek ciğerparesi.

Kılıcın kaleme hükmettiği,
İlmin esaretin vadisinde
Kaybolduğu alemde
Kör bir kurşun tarafından
Kovalanmaktı kaderi.

Onun gibi yüzlerce talebe
Hekim olmayı dilerken
Hoyrat rüzgarların önünde
Uçup gitti hayalleri.

Karalar giydi mektepleri
Sukutun mührü vuruldu taş duvarına
Ve gömüldü
Çanakkale'nin kara toprağına

Cennete uğurlanan
Yolcuların istasyonunda
Herkes vedasız gitti birer birer.
Dillerde,
Hasretin hüzzam ezgisi.
Bavullarda
Şehadetle getirilen tekbirler.

Tüm kainat çullansanız da
Ezmek için üstümüze
Bahar bizimdir,
Har sizin.
Ab-ı Kevser bizimdir,
Ağu aş sizin.

Nebi'nin mübarek askeriyim ben
Namus bilir,
Aşk bilirim bayrağı.
Şeb-i Arus'tur benim gidişim.
Kefen yerine tennureler giyer ,
Destursuz, çiğnetmem kutsal toprağı.

Nice cenderelerden geçip
Sayısız destanlar yazmış soylu ırkım.
Siz hab-ı gafletten uyanmadan
Öldü zennettiğiniz Türkler
Siz öldü dersiniz
Yeniden, yeniden dirilirler.

Emine SARGIN KAYA
Türk Eğitim-Sen Adana 2 No'lu Şube

HÜRRİYET MESELESİ

Yıl ; 1915…
Yer; Conkbayırı, Arıburnu…
Mesele; Hürriyet Meselesi…
Ve dahi Türkün namus meselesi !!!
Can pazara sürülmüş…
Ya alınır ! Ya alınır!
Gerekirse bir almaya binlercesi verilir.
Bir ay oldu Memed köyünden geleli.
Bir ay oldu, bir tas sıcak aş yemeyeli.
Cephe derler ; bir zalim cehennem …
Bir kavga ki bu; ölümüne
Mesele ; vatan meselesi..
Özgürlük ve bağımsızlıktır ;
Binlerce yıldır Türkün karakteri
Biliyor Memedlerin binlercesi
Can ateşe atılmıyor boşuna!
Memedler kınalı kuzu ama arslan yürekli.
Bir kum tanesi bile verilmez topraktan!
Biliyor Memedler ;
Memedlerin köylerinde Fatmaları ,Ayşeleri,
Ve hatta biliyor, öyle ağlıyor ,
Kundaktaki körpe bebeleri.
Mesele hür olmak ya da hür ölmek meselesi !!!

Özlem ŞANLI
Türk Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube

HÜRRİYET ÂŞKI

Cennete eş değer bizim memleket,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?
Atadan, dededen bize emanet,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?

Bin dokuz yüz on beş, millet tek yürek,
Çanakkale kutsal, ölüm mübarek,
Kadir kıymet bilen er olmak gerek,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?

Çanakkale derler eşsiz bir destan,
Vatana göz dikmiş binlerce sırtlan,
Canın hiçe saymış nice kahraman,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?

Verilmez vatanın toprağı, taşı,
Oluk oluk aktı kan ve gözyaşı,
Olmazı başardı Seyit Onbaşı,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?

Gökten yağmur değil mermiler yağmış,
Mehmetçik düşmanı kanıyla boğmuş,
Şehitler şehrine özgürlük doğmuş,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?

Kınalı kuzular vatan evladı,
Göğe çıktı anaların feryadı,
Çanakkale Türk'ün kanlı miladı,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?

Yüreğinde iman koştu her nefer,
Yiğitler kükredi: "Allahu ekber"
Olaya şahitti kutlu peygamber,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?

Çanakkale sensin şehitler yurdu,
Bütün cihan gördü kuzuyla kurdu,
Dinmeli ülkemin asırlık derdi,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?

Söz konusu vatan, ayrılık olmaz,
Türk, Kürt, Alevi, Laz gayrılık olmaz,
Herkes kol kola mı sayrılık olmaz,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?

Yıl iki bin on beş, millet tarumar,
Asil Türk düşmandan medet mi umar?
Çanakkale ruhu bizi biz yapar,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?

Anlat ki bilinsin birlik ülküsü,
Dillerde dolaşan şehit türküsü,
Çanakkale'ye bak, kimin öyküsü,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?

Yörükoğlu'm Çanakkale geçilmez,
Hürriyet âşkına kefen biçilmez,
Yedi düvel gelse gene kaçılmaz,
Bu vatan uğruna ölünmez mi hiç?

Turgut ATAŞCI
Türk Eğitim-Sen Osmaniye Şubesi

KAN GÜLÜM

Vatan sevdası ALLAH rızasıdır erim,
Varlığım, yokluğum, kan gülüm siperim,
Gelibolu ayazında, vatan savaşında neferim.
Ne kefen ne makber, makam-ı Mahmûd olsun yerim.
Boğazın kartalları zulme baş kaldırmış, Nazlı Budin'e
Veda selamı gönderiyordu, sanki ebediyen kavuşmamacasına.
Kardeşlerinin selamını çevirir miydi hiç boşa?
Şehitler yurdu Plevne'siyle Şanlı Tuna.
Pençelerini düşmanın boğazına saplarken Boğaz'da
Nazire yapar gibi kırk yiğidin komutanı Kürşat'a,
Yahya Çavuş'umla erleri, uçtular şahadet için ALLAH'a.
Kafkaslardan bir rüzgâr Gelibolu'ya essin,
Kartalım, kanatlanıp siperden sipere gürlersin,
Kutt-ûl Amare'de İngiliz'in göğsüne saplanan hançersin,
Boğazda, boğazına saplanan pençesin.
Çekirgeler aşım olmuş dedirten Aziz Hicaz'ım nerdesin?
Hüseyin Avni Paşa'nın aguşunda, ararken buldum seni,
Bir kanlı coğrafyada, kan gülüm Çanakkale'desin.
En güzel Kumandanın şâhileri gibi Arslan Seyit'imin
Sırtında kanatlanan toplar, yenilmez armadanın
Kerpetenle dişlerini söküyorlardı teker teker.
Şâhilerle surların dişlerini söken en güzel kumandan,
Sana layık oluyor sırtı şâhi, yüreği bâki aslan.
Kaptanımın Haremeyn'den bir ses böler uykusunu,
Karanlık limana dizmelidir mayınların yirmi altısını,
Şahit ol sen, ey yiğit leventler ocağı Akdeniz!
Hiçbir güç durduramaz boğazın Barbaros'unu.
Selam olsun sana Anadolu kapılarını açan şanlı Sultan,
Bak! Torunların okuyor dünyaya imanla meydan.
Bir kez daha Türk Ordusu'nun omzunda,
Atalar mirası Türk'ün yüceliğine yakışan şeref ve şan.
İslam müdafaasında Allah'ın iman erleri,
Tarihe sığmayan şan ve şerefinizi,
Yüreğimden akan dizelerime, nasıl sığdırırım sizleri,
Kan gülümün yiğit cihan neferleri.
Çanakkale'den bir kez daha haykırdınız Türk'ün zaferini,
Düşman da öğrenmeli yalnız, ALLAH Bâki.

Osman TOSUN
Türk Eğitim-Sen Kütahya Şubesi

KAN/ATLARIMIZLA

Atlı, tutarken yelesinden anın, hep zamanın
Zaferlerden Çanakkale, nasibi Türk olanın
Sıladır atadan toruna Ötüken, Semerkand
Vatan yapar kanıyla gazidir, şehittir evlad
Böyle menzil olur kahramanlara, Cennetül Adn.

Asya'dan dört nala kan/atlarımızla
And içerek geldik biz "Amentü billah"

Bir mihenk ki Çanakkale, tabyaları cevherden
Kaya, taş, toprak , kum değil yürek yürek bedenden
Kalenin bağrına, memleketimin boğazına
Nursuz cellatlar üşüşmüş, urganlar düğüm düğüm
Dünya bilsin artık, Türk'e cenk hep cümbüş hep düğün!

Asya'dan dört nala kan/atlarımızla
And içerek geldik biz "Amentü billah"

Taşın sabrı, suyun nuru, hilalin hakkı için
Kurşun yoktur; bağrındaki kordur, takar süngüsün
Vatan için, namus için, Hakk'a varan yol için
Yalnızdı milletim aç, yorgun, uykusuz, ümitli
Ne çocuk ne kadın ne ihtiyarlık ona set idi.

Asya'dan dört nala kan/atlarımızla
And içerek geldik biz "Amentü billah"

Kan revan Çanakkale, sancaklar dikilir mertçe
Düştükçe yiğitler, körpeler yürüdü erkekçe
Türk'ün namını duyan, tek çıkamaz karşısına
Avrupa birleşse, umar yine köleden fayda
Seyit' im denk ordulara, Nusret' im donanmaya.

Asya'dan dört nala kan/atlarımızla
And içerek geldik biz "Amentü billah"

Mehmet' im, ad aldığın Muhammed Mustafa'dır
Mustafalar komutan, çeliğe verilen candır
Türk ,Türkmen'den gayrı sana kim kardaştır ?
Güneş saklansa bir bulut iner sesini duyar
Gökyüzü dostundur, toprağın artık yardır helal.

Asya'dan dört nala kan/atlarımızla
And içerek geldik biz "Amentü billah"
Destanlar öykü kalır Çanakkale'ye kıyasla.

Günay UYSAL
Türk Eğitim-Sen Tokat Şubesi

KAPANMAZ PENCERE

Çanakkale ruhumda kapanmaz penceredir,
Aldığımız nefesin şükrüdür Çanakkale.
Beş bin yıllık mazimde hayata eşdeğerdir,
Şehitlerin ruhuna duadır Çanakkale.

Geçmişten geleceğe yüz yıllık bir köprüdür,
Ölümden korkmayana şereftir Çanakkale.
Şehadet şerbetini içenlere ödüldür,
Allah'tan korkanlara menzildir Çanakkale.

Ölüme koşa koşa gidenlerin ruhudur,
İsimsiz mezarların yoludur Çanakkale,
Her bir şehit milletin kutsalıdır, şahıdır,
İslâm'a uzanmanın koludur Çanakkale.

Var olmak savaşının Uhud'udur, Bedri'dir,
Peygamber ümmetine müjdedir Çanakkale.
Toprağa can verenin muradıdır, kadridir,
Ezanlı kubbelerde secdedir Çanakkale.

Bir kuru lokma yiyip vatan için ölmektir,
Ağlayan yetimlere örtüdür Çanakkale.
Yaradana sığınıp geriye dönmemektir,
Doğmamış bebeklerin sütüdür Çanakkale.

Nihat PAMUKÇU
Türk Eğitim-Sen İstanbul 9 No'lu Şube

KOCA ÇINAR

Asırlık koca çınarsın kökleri yurdu kaplayan,
Türklüğü ruhunda, benliğinde yaşatan,
Sesini tüm âleme ferman gibi duyuran,
En güzide zaferimizsin yürekleri coşturan.

Gölgesinde huzuru, hürriyeti barındıran,
Zamanla insanlıkça daha değer kazanan,
Kuşaktan kuşağa paha biçilmez miras kalan,
Altın, zümrüt gibisin parıl parıl parlayan.

Bayrağın namına nam, Türklüğün şanına şan katan,
Dünyanın feleğini şaşırtan, tarihte mühim bir çığır açan,
Mukaddes ruhuyla milletçe bir olmayı sağlayan,
Ne büyüksün Çanakkale'm adın unutulmaz bir destan.

Sana olan inançla koştu cepheye eli silah tutan,
Onlardı canını kalkan yapıp Boğaz'ı geçilmez kılan,
Korkmadan yürüyüp düşmanın üzerine saldıran,
Adları bilinmez; bedenleri toprakta, ruhları iremde olan.

Asırlık koca çınarsın,daha nice asırlar yaşayacaksın.
Bizi biz yapan değerlerin yegâne sembolü olacaksın.
İçimize gurur verecek, yarınlarımıza umut dağıtacaksın.
Hep hatırlarda kalacak, dünyaca hiç unutulmayacaksın.

Şadiye İNCE
Türk Eğitim-Sen Çanakkale Şubesi

KAHRAMAN MEHMET

Bir mezar var orada, tam denize karşı
Başucunda künyesi asılı,
Binlerce bölük arkadaşıyla koyun koyuna
Ruhu huzur dolu,
Dalmış şerefli bir uykuya.

O anlatamaz elbet başından geçenleri
Ancak geride kalanlar bilir,
Neler çekti.
Anlatırlar gözlerde yaşla,
Yüreklerinde büyük bir onurla,
Mehmet'im rabbinden nasıl diledi
Şehit olarak vatan toprağına girmeyi.

Nasıl büyük bir yürekti dediler
Düşmana bile el uzattı Mehmet,
Dedi "O da evlat, o da şehittir elbet."
Rabbim bu nasıl onurlu bir yürek,
Bu nasıl merhamet.

Mehmet'imin daha ölmeden
Kendi selası kulaklarında,
Kılıp namazını koyulmuş Conkbayırı'na, Arıburnu'na.
Biliyor çünkü Mehmet
Birazdan düşecek alnı,
Kendi gibi genç, yaşlı
Binlercesinin kanıyla sulanmış
Vatan toprağına.

Mehmet'imin o tertemiz kanı
Damlamadan yere,
Nice Mehmetler de hazırdı arkasında
Düşmek için yere.
Bunu gören anaların süzülürdü gözlerinden yaşlar,
Bu gözyaşlarının düştüğü yerlerden,
Binlerce Mehmet yeşerirdi
Şehit olmak için vatan toprağında.

Midelerindeki bir avuç buğdayla,
Ayaklarında parçalanmış çarık,
Üstlerinde yırtık gömlek, pantolonla
Dediler "Kefenimiz bunlar olsun." / "Yeter ki vatan sağ olsun!"

Ummuhanı ÖZDEMİR
Türk Eğitim-Sen Ankara 4 No'lu Şube

KARDEŞİM HASAN

Elimde bronz dürbün ufukta gelenler var.
Hiç tanımıyorum oysa kim bu insancıklar,
Hani genç genç ölüyorlar ya çok bozuluyorum.
Daha çok şey vardı yapacak sanki boğuluyorum.

Hasan, bizim köyden Recep emminin ortanca oğlu, ağabeyi de Yemen'deymiş,
'Haydi taşı kim en fazla sektirirse diğeri ona bir memleket türküsü söylesin'
dediydin de güzel kardeşim, olmadı.
Şehit düştün Çanakkale'de.
Şimdi sana yazılacak memleket türküleri
ve biz söyleyeceğiz onları, belki de şöyle başlayacak biri " Çanakkale içinde vurdular beni, ölmeden mezara koydular beni, of gençliğim eyvah…"
Ben şimdi ekmeğimi paylaşacak biri elbet bulurum
ama bitmeyiz biz, bir gitsek bin döneriz değil mi kardeşim?
Ah be kardeşim şu vakit kır alabildiğine sensiz,
gökyüzü sensiz.
Denizin üstünde seyreden kuşlar ve yağlı kara dumanlar,
toplar, tüfekler sensiz.
Seddülbahir sensiz,
Arıburnu sensiz.
Bu sensizlik kulaklarımı yırtıyor be güzel kardeşim.

Ah kardeşim Hasan,
ne kadar da aceleciydi zaman o yaşlarımızda
elimizi altına koyduğumuz taşlar ne kadar da ağırdı
ve biz yürüdükçe nasıl da derinlere
gömülmekteydi bedenler, sanırsın makber.
Ve dahi ne kadar da kalabalık sanırsın mahşer.
İklimlerimiz ne kadar da soğuktu gözyaşlarımızda,
ve ne kadar da ıslak, parmaklarımızda,
ya o bebeğe sarılır gibi sarılmalarımız ıslanmasın diye mavzer.
Velâkin bir o kadar da soğumuş yüreklerimizden ince bir ümit seçilmekteydi,
biz beklerken kendi yüreklerimizde
bir güzel memleketi.

Memleket, ne kadar da huzur veren bir kelime, ana gibi, baba gibi,
bir kardeş,
çok sevilen arkadaş gibi.
Ah kardeşim Hasan
yüreğinden vurulduğun bu toprakları
şimdi sana bıraktım.
Sana emanet bin dokuz yüz on beş
Sana emanet bin dokuz yüz on altı.
Bense şu vakit eskiden olduğu gibi
Bir boğazın kıyısında dolaşırım her gün
ve rüzgar alır götürür düşüncelerimi
yaylalara, ovalara, bulutlara,
buralardan çok uzaklara.

Anadolu'dan bir anadır Çanakkale'm,
Binbir tohum buradan yeşile çalar,
Hasan'ım bir servi ağacının gövdesinde kıvrılır,
Nice fidanlar bu ağaçtan kök salar.
Ayım yıldızlarım bu ananın gözleridir.
Güneşim saçları,
denizlerim göllerim bu ananın gözyaşlarıdır.
Oyunum , saadetim Çanakkale'min sımsıcak,
bir tutulsa öpülesi elleridir.
Umudum , umarım,
bu Anadolu anasının sırtında taşıdığı çocuktur,
son sözüm,
bu Anadolu anasının son sözüdür:
"Allah razı olsun iki gözüm,
Allah razı olsun"

…

Ah Kardeşim Hasan,
Iraklardan çıkıp geldi şehit etti seni anzak,
Memlekete ateş düştü pare pare oldu ancak,
Sene bin dokuz yüz yirmi, günler yirmi sekiz ocak,
Ant içtik Kur'an üstüne inmeyecek bayrak sancak.

Hakan YILMAZ
Türk Eğitim-Sen Bolu Şube

MAHŞERİN ÇIĞLIĞI: ÇANAKKALE ve BİR ŞAHLANIŞ DESTANI

Yıl: 2015
Yer: Çanakkale

Yağmurlu bir ocak soğuğunda
Fırtınalar yarıyordu
Ölüm suskunluğunu.
Yalnızdı.
Etrafta küme küme gezinen kalabalıklardan kopmuş
Ecdadıyla hasbihalin doruklarında gezindi.

Kar serpiştiriyordu…
Göğsü sıkışmış,
Tüyleri ürpermişti.
Madde ile mananın,
Varlık ile yokluğun
Araf noktasında
Sendeliyordu…

Gözleri daldı şehitlikteki yazılara:
Bağdat, Varna, Kosova, Kerbela, Bingazi…
Karıncalanmıştı cismaniyet.
Bir sükut mıhladı onu olduğu yere.
Yüreğindeki deprem,
Tarihe bir kanca attı.
Şath makamında bir cezbeye tutuldu.
Zangır zangır titredi bastığı toprak.
Göz kapakları kapandı.
Zaman ve mekan,
Rüya ile gerçek arasında
Bir çizgide boğuldu.
Martı çığlıkları yerini
Mitralyözlerin çelik serpintilerine bıraktı.
Fetih Suresi'ni fısıldıyordu ötelerden biri…
Onun hayal alemi
Bir asır öncesinin çırılçıplak gerçeğine soyunmuştu.

1

YIL 1915…

Çelik pençeli Mehmetçik,
Hürriyet sağıyordu
Gök kubbenin göğsünden.
Ve tunç,
Demir,
Bakır,
Çelik,
Ve barut,
Duman,
İs,
Kokusuyla karışık
Zafer kokuyordu sırtları Conkbayırı'nın.
Kurt yürekli yiğitler,
Ölümü içiyorlardı kana kana.
Elif kız muştu bekliyordu cepheden.
Alperen Mehmetler ölüyordu.
Kurşunların dansına
Ritim tutuyordu
Gökyüzünün kıvılcımları…
Adem'in torunları
Toplanmıştı cümbüşte.
Ölümü ve yaşamı
Ve ikisinin arasındaki
Bütün ince çizgileri
Bölüştü Mehmetçik.
Mahşer kuyruğuna girmiş yiğitler,
Ölüm oyununun ateş çemberinde
Şehadet hırkasını giymiş
Semaha dalmıştı.
Postta kutlu bir vatan titriyordu…

Ateş böcekleri gibi
Bir yanıyor bir sönüyordu Çanakkale.
Bir kuş kanadından vurulup yere düştü.
Bakmadı Mehmet ona.
Ne uzundu boyu ne kısa
Yanık yüzlü sade bir Mehmet'ti.

Çanakkale'ye ayak bastığında öleceğini biliyordu.
Ölmek için gelmişti ölüyordu işte,
Tarihin huzurunda,
Usul usul…

2

Var ile yok arasında
İmanlı bir esasduruşta kenetlendi gözleri.
Gönlünün kıblesi ona şimdi öl emrini vermişti
Ol emrinden bin yıllar sonra!
Vahşi bir belaya çatmıştı Mehmet…
Bela zamanında verdiği sözüyle
Sınava çekiliyordu.

GENÇLİĞİM EYVAH!

Ve çelik çomak oynayan çocuklar,
Çomaklarını bırakıp
Demir tüfeklere sarıldılar.
Çelik yığınlarına göğüslerini mezar yaptılar.
Saklambaç oynayıp sobe dedikleri avlu duvarları,
Rüyalarında ara ara gördükleri
Kocaman bir masaldı artık…
Dünyanın gözü önünde oynanıyordu
En kanlı köşe kapmaca.
Kimse yağ da satmıyordu bal da.
Ve bezirgân başları kapıyı kilitlemiş,
Kapıyı açmıyordu eski masumluğunda.
Anahtarı gulyabaniler Kaf Dağı'nın ardına
Saklamıştılar
Anka'nın gagasında götürüp.

Çocuktular…
Çeliğe ve çomağa ant olsun ki
Çocuktular…
Bu curcunada gördüler
Cehennemi ve cenneti.
Yorgun nefeslerinden tükürdüler
Geleceğe hürriyeti.
Kan gibi doğrandılar tarihin nabzında.
Çelik pençeleri

Ve kurt yeleli yoksulluklarıyla
Özgürlük devşirdiler
Düşmanın kudurmuş bakışlarından.
İstiklalin bakir şırıltısının türküsünü
Üflediler doğmamış han soyu vatan yiğitlerine…

Ve titriyordu Conkbayırı
Arıburnu, Kireçtepe…
Ve büyük kıtalar nefes nefese boğuşuyordu.
3
Apoletli monşerler viskilerini yudumlarken
Kafir zırhlıların karanlık kamaralarında,
Ciğerlerini döküyordu Mehmetler,
Çanakkale'nin bağrına
Ayet ayet.

KAHRAMANLAR YARATTI BU CEHENNEM

Sert rüzgarlara tutundu uçurumlar.
Kamçılandıkça nasırlandı derisi.
Elaydı gözleri…
Ve çakmak taşı gibi alev alevdi…
Sanki bir bakış atsa devirecekti yedi düveli.
Esat Paşa'ydı o
Kahraman bir cengaverdi.

Seyit'in kahramanlığını duydu
Yaşlar süzüldü mavi gözlerinden.
Heyecanından olduğu yere sığamıyordu…
Balkan sarışını bir kurttu.
Bir vatanın muzaffer kanı akıyordu damarlarında
Mustafa Kemal'di adı…
Yiğit bir kahramandı Alçıtepe sırtlarında
Vatanıyla beraber yanan.

Nice isimli isimsiz yiğitler
Vuruyorlardı vatan için
Ve vuruluyorlardı
Mehmet'ti adları
Şehitlikti makamları…

TOKATLI ALİ ve KINALI SAÇLARI

Anası bir dilim yağlı ekmek,
İki dilim peynir,
Üç beş elma
Ve vatana dair kocaman bir sevgiyi
Koyup heybesine,
Göndermişti onu cepheye.
4
'Hey on beşli on beşli / Tokat yolları taşlı'
Diye bir türkü eşliğinde.
Gidiyordu hiç tanımadıklarından
Vatanını istemeğe Tokatlı Ali.
Kınalıydı saçları
Ve kekik kokulu umutlar yeşeriyordu
Göz bebeklerinin kıvılcımlarında.
Çok geçmedi
Şehit düştü Ali…
Bir daha ne Zile'yi gördü
Ne saçına kına yakan anasının ellerini öptü.
Al kanlara boyandı
Kınalı saçları.
Bayrağının kırmızısına armağan etti
Kanının rengini.

BALIKESİRLİ HASAN ve CAYIR CAYIR YANAN MEMLEKET

Martı çığlıkları üşürken
Yılan kervanlarının art yamacında,
Kasvetlere büründü Hasan'ın gülüşleri.
Sırlan bir umut yeşeriyordu
Rüzgarın avuçlarında.
Çapraz tutuşundaki asaleti
Ürpertiyordu şafak vaktini.
Tan takınıyordu Hasan'ın saçları
Gecelere inat…
Bir kurşun geçti sol yamacından.
Bir daha
Bir tane daha…
Kurşunlarla dosttu artık
Her an her yerdeydi çünkü kurşunlar.

Anasını düşündü Hasan.
Kim bilir ne yapıyordu şimdi?
Sonra köydeki kuzularını,
Kekik kokulu Değirmenönü'nü,
Kocabük'ü, Katrançukuru'nu,
Mezarbağazı'nı düşündü.
Ve poyrazla ayaza çalan şu havada
Gökçegedik'teki
Tazecik fidanları geçti gözünün önünden.
Sonra yavuklusu Hatça Dudu dineldi
Hayalinin uçurum yalnızlığında.
Ürperdi alacakaranlığında kuşluk vaktinin.
5
Boğazı düğümlendi,
Nefessiz kaldı bir an.
Sonra cız etti yüreğinin derinlerindeki
Kabuk tutmayan sancı.
Yüreğinin gümbürtüsünü susturdu.
Sustu Hasan.
Tabur tabur iniltiler geliyordu ötelerden.
Ellerini boynundaki muskaya götürdü.
Besmele çekti derinden.
Siperdeki nöbeti devretti.
Uyumalıydı yarım saat de olsa.
Onu sonu belirsiz bir gündüz bekliyordu.

BATILILAR, KAHPELİK VE TÜRK'ÜN TOKADI

Sırtlan iştahlı batılı köpekler
Köpek dişlerini geçirmiştiler
Çanakkale'nin boğazına.
Mehmet'i imanıyla imtihana durdular.
Kudurmuş denizin dalgalı dehlizlerinde
Nice mayınlar gümbürdüyordu.
Zamanın azgın tik takları içinde
Türk'ün imtihanı sorguya çekiliyordu.
Masumiyeti sanıktı Anadolu'nun
Tarih tanık…
Davalı, davacı kayıptı.
Faili meçhul bir cinayet vardı ortada.

Cinnet vaktinin en uçurum hattında
Bir mahkeme kurulmuştu kan meclisi içinde.
Cihanşümul bir medeniyet
İlahi adaletin huzurunda kendini müdafaa ediyordu.
Her şey hazırdı:
Sehpa
Darağacı
Cellat…
Yağlı urganın kan kokulu ilmeği
Geçirilmişti Türklüğün boynuna
Ve sehpayı çekmeye çalışıyordu
Kocaman bir dünya…

6
ZAFER

Zafer çığlıkları yaklaşıyordu Çanakkale'de.
Bir mart sabahında 1915'in
Bütün yeryüzü sevinç içindeydi.
Zafer kokuyordu yer ile gök arasındaki boşluk.
Üveyikler uçuşuyordu boğaza doğru
Öbek öbek …
Anadolu'ya zaferi müjdelemeye uçuyorlardı.
Ve Mehmetler sevinçliydi.
Bir avuç gurur,
Bir tutam neşe
Ve bir demet hüzünle birlikte
Hediye etmişlerdi zaferi
Alev alev yanan ihtiyar vatanın
Körpe evlatlarına…
Türk'ün milli hakimiyeti başlıyordu artık…

BİR ASIR SONRA…

Yıl: 2015
Yer: Çanakkale

Yağmurlu bir ocak soğuğunda
Fırtınalar yarıyordu
Ölüm suskunluğunu.
Yalnızdı.
Etrafta küme küme gezinen kalabalıklardan kopmuş
Ecdadıyla hasbihalin doruklarında gezindi.

Kar serpiştiriyordu…
Göğsü sıkışmış,
Tüyleri ürpermişti.
Madde ile mananın,
Varlık ile yokluğun
Araf noktasında
Sendeliyordu…

Bir titremeyle uyandı
Daldığı hayal aleminden…
Ruhu başka bir boyutun
Ellerini koyuverdi…
Cep telefonu çalıyordu.

7

Gözleri
Ruhu
Ve bütün varlığıyla
Tatlı bir tebessümle
Telefonun melodisine eşlik etti
'Eledim eledim,
Höllük eledim,
Aynalı beşikte yavrum
Bebek beledim.'

Nejdet ÖZTÜRK
Türk Eğitim-Sen Denizli Şubesi

MAKBERİN YILDIZLARI

Selam sana,
Ey bu topraklar!
Selam sana ,
Yiğidim ,ey Şehidim!
Selam sana,
Çanakkale,Anafartalar, Conkbayırı!
Selam sana,"Çanakkale geçilmez"diyen
Ey büyük komutan!
Selam size,
Ey Makberin Yıldızları!

Etin tırnağa, tırnağın ete karıştığı
Kanla yoğrulan,bu topraklar.
Ne toprağın topraktır
Ne rüzgarın rüzgar
Söyle bana burdaki esrarlı efsun ne?
Nedir buraya her geldiğimde
Kalbimi deli gibi attırıp şahlandıran,
Yüreğimi oynatan bu buhran?

Canlısın!
Hem de capcanlı...
Sana bakamıyor, toprağına basamıyorum.
Bilemiyorum kimin üstünde
Yerdemiyim? Gökte mi?
Ayaklarımı omzuma alayım diyorum,
Alamıyorum.
Hıçkıra hıçkıra ağlamak istiyorum,
Makberin yıldızları omzunda,
Ağlayamıyorum.
Boğuluyorum gözyaşlarımda.
Adım adım, baştan başa
Elinde silah,göğsünde mermi,
Omzunda taşır beni,
Makberin hiç sönmeyecek yıldızları.

Havada şehit kokusu,
Toprakta kan.
Rüzgarda ıslık ıslık, tekbir sesleri,

Yağmurda cem.
Testide şehadet şerbetleri,
Ezanlarda çağrılar.
Makberde"Sende bizimle gel" diyen nameler.
Etrafımda durmuş ,
Saf saf Yıldızlar.
"Bu vatan bölünmez" diye
Avaz avaz şakıyan Şeydalar.
Sarıp sarmalanmış bedenlerde
Çağırır "Sende gel, safa geç"der yıldızlar.

Birde şehitler görünmez derler!
Yalan!Hepsi yalan!
Gelde gör görünmeyeni,
Gelde duy duyulmayanı,
Gelde yaşa yaşanmayanı.

Çanakkale öyle bir muammaki!
O zaman!
O yerde,
Kanla yoğrulmuş o toprakla mayalanıyor
Kahramanlarıyla çoğalıyor,
Kabaran denizler gibi
Gürleyip taşıyor,ruhlar bedenlerden.
Görüyor, duyuyor, yaşıyorsun.

Selam sana , ey sipere dayanmış asker!
Selam sizlere!
Ey Memedimle koyun koyuna yatan,
Bir zamanlar düşman bildiğimiz,
Şimdi ise misafir ettiğimiz askerler!

Ne yiğitler ne aslanlar yatar da burda
Kimse bihaber yaşar bu yurtta
Kimi vicdan da,kimi çıkarda!
Yaşar gideriz,bize bahşedilen sulhlarla!

Makberin Yıldızları sükutta!
Sesi çıkmaz,puslu akşamda...
El açıp, dua eder.
Yakaran,buğulu gözler

Semaya bakarak
"Sen bilirsin Ya Rab !" diyerek
Sineye çeker, çekerde
"Ya sabır ,hikmet sende !"derim, ya Habibullah!

Ey yiğidim, ey aslanım!
Kalk da gör satanları,kalk da gör satılanları.
Görüp de celallenme ey Çanakkalem!
Ey Şehidim!
Kalk da gör
Bir yandada "Ya sabır !" çeken
Bayrak bayrak olmuş bedenleri,
"Daha biz ölmedik, bizde varız "diyenleri...

Ne kolay öyle değil mi?
Yüzyıl demek...
Yüzyıl önce yaşananlara
Yüzyıl sonra andık bitti demek.
Yüzyıl dile kolay.
Birde sen orda yatanlara
Bu destanı yazanlara
Orda yatan Allah'ın Aslanları
Makberin Yıldızlarına
Çanakkale'ye sor!
Birde, birde ne olup bittiğini anlamaya çalışan
Türk evladına sor.

Sen dirisin, sen cansın.
Sen ,toprakların şahısın
Sen, Makberin Yıldızlarıyla
Bir de Yunus misali
"Bende benden içeru" yaşayan
Emsali olmayan Çanakkale'msin.

Süheyla GÜL
Türk Eğitim-Sen Erzincan Şubesi

MEHMEDİM

Yüreğinde iman, gözlerinde yaş
Allah diye diye, veriyor savaş,
Üzerine basıp yürüdüğü taş
Çanakkale senindir, diyor MEHMEDİM!

Allah Allah deyip, yemin eyledi
Bu can feda olsun vatana dedi
Elinde bayrakla secde eyleyip
Şaha kalkıp hücum, dedi MEHMEDİM!

Siper edip, iman dolu göğsünü
Şaşıran düşmana verdi dersini
Cümle âlem duydu Türk'ün ismini
Dilden dile döndü durdu MEHMEDİM!

Dağlar taşlar dile gelip konuştu
Bütün Mehmetçikler onunla coştu
Herkesin önünde hedefe koştu
Bu vatana kurban oldu MEHMEDİM!

İsmail Hakkı ŞAHİN
Türk Eğitim-Sen Trabzon 2 No'lu Şube

MEHMETİM

Yanındaki yiğitle dertlerini siperde paylaştılar
Bir o anlattı bir diğeri uzun uzun yaşananları
Hasretini çektikleri sevdayı, anaları, babaları
Mevzilerin içinde, yanlarında, yürekte taşıdılar

Kimi zaman gümbürtüler arasında şakalaştılar
Bir hücum sonra göremediler o arkadaşları
Bir dua ile uğurladılar yanlarında vurulanları
Böğürlerinde gurur, dillerde Kur'an ile ağlaştılar

Mesafe öyle kısaydı ki merminin çıktığı tüfek
Elini uzatsan şuracıkta, hemen tutuluverecek
Birazdan şahadet garanti, hiçbiri titremeyecek
Tek dertleri mevzi tutmak, yüzlerce aslan yürek

Boşalan siperler yeniden doldu Mehmetlerle
Aman demeye vakit yok düşman tez indirilecek
Mehmet şaha kalkmış bir kere kim dur diyecek
Mermi bitmişse ne olmuş ki yürüyorlar süngülerle

Son nefeslerinde mutluluğun ifadesi bir gülümseme
Her birinin önünde duruyordu sanki cennet kapısı
Giysiler, mermi, tüfek, süngü, matara hepsi kul yapısı
Ebedi gerçekle karşılaştılar bu yüzdendir gülümseme

Muhtemel, Efendimiz karşılarında bu yüzdendir sevinç
Bilirler ki, böyle rüya gibi bir ölüme en önden giderler
Bu yiğitler, vatanı, kalplerindeki Allah aşkıyla severler
Ölüm ölüm değil ki Şeb-i Aruz bu, işte öyle bir sevinç

Adın nasıl da inledi düşmanın bağrında acı acı Çanakkale
Mehmetlerle doldun taştın, ulaştın arşın son tepesine
Artık toprağın toprak değil, şehir denmez şehrine
Yedi düvel bilir ya artık, sen Mehmetsin ÇANAKKALE

Haluk GÜR
Türk Eğitim-Sen İzmir 3 No'lu Şube

MEHMETÇİK DESTANI

ANADAN OĞULA:

Hicaz yolu yapılırken doğurdum seni,
Bir yaz günü,
Koyun güderken,
Ceviz ağacının kuytusunda.
Kundaklayıp eve getirdiğimde
Çok sevinmişti rahmetli baban.
Hemen kucaklayıp
Kulağına ilk ezanı okudu
Adını Mehmet koydu.

Sen büyürken kuzularla, ağaçlarla,
Düşlerle beraber;
Her yandan savaş sesleri duyuldu.
Trablus, Balkan, Cihan harbi …
Savaş üstüne savaş…
Seferberlik üstüne seferberlik…
Baban da gitti cepheye.
Bir güz vakti uğurladık bütün köylü
Bir kova umut döktük arkasından.

Aradan uzun zaman geçti,
Ne haberi geldi ne de kendi.
Dönmedi.
Mezarı bile nerde belli değil.
Gerçi pek önemli de değil yattığı toprak,
Yeter ki hür dalgalansın bayrak.
Ey oğul,
Baban bu vatan için diyetini ödedi
Sıra sende.
Çanakkale'ye gâvur dayanmış,
Amaçları yok etmekmiş bizi.
Yaşın küçük ama
Baban da böyle isterdi.
Hadi kuzum, hazırlan
Vedalaş, helalleş konu komşunla
Vatan görevi ihmale gelmez.

OĞUL:
Anam böyle deyince
Bütün umutlarımı bırakarak
Yola çıktım.
Çıkınımda hayaller,
Dilimde suskunluğun çığlığı.

Ve işte Çanakkale…
Gündüzü sıcak, gecesi ayaz.
Ve o güne kadar duymadığımız deniz kokusu.
Ve her an hissettiğimiz ölüm korkusu.

Siperler;
Sayısız hayallerin, korkunun, kuşkunun,
Kurşundan daha hızlı yer değiştirdiği
Siperler.
Bir metrelik çukura;
Cesaretin, sadakatin, dostluğun
Ve yarınların sığdığı siperler…
Siperler:
Elleri, yüzleri, yüreği toprak kokan
Mehmetlerle doluydu.
Pek azı yetişkin, pek çoğu da çocuktu.

Oyun değilmiş savaş,
Gemilerse çam kabuğundan değil.
Etrafı saran kan kokusuyla anladık
Ölenler bize küsmemiş.

Karanlık, ölüm , açlık
Ve her şeye rağmen özgürlük tutkusu.
Ölüm: Kesin
Gazilik: Umut
Kavuşmak: Hayal
Savaş: Uzun
Toplanmış bütün dünya Çanakkale'de
Tek hedefi Türk'ü yok etmek soysuzun.

Savaş, savaş, savaş…
Ve kan kokusu…
Ve binlerce yarını olmayan kızan,
Ve kucak kucağa ölen yiğitler,
Ve binlerce övünülmesi gereken olay:

Övün Seyit övün, kaldırdığın gülleyle
Kaderini değiştirdin Anadolu'nun.

Övün Mehmet'im övün
Kurşunlar yağmur gibi yağarken,
Kucaklayıp teslim ettin
Yaralı Anzak askerini siperlerine,
İnsanlığı öğrettin.

Övün Ahmet'im övün
Öleceğini bile bile
Atladın ölüme…
Ve sayamadığımız nice Mehmetler
Ve nice kahramanlıkları.

OĞULDAN GELECEĞE:
Ey gençlik!
Ey bugünkü nesil!
Düşmanın kirli çizmesini
Çiğnetmediğimiz bu topraklarda
Sen mesaj yazarken eksik harflerle
Biz destan yazdık.

Biz şehit olurken vatan için;
Sen, sadece şahit olma bütün gelişmelere.
Sen dövünürken her şeyin varken
Biz övündük imanımızla.
Biz el kadar ekmekle vatanı kurtardık
Ya siz ne yaptınız bu kadar imkânla!

Ey yeni nesil,
Savaş artık cephede değil.
Savaş;
Eğitimde, teknolojide, demokraside.
Savaş;
Caddede, sokakta, dilde
Giydiğin elbisede,
Yediğin yemekte,
Öğrendiğin bilgide.
Bunu iyi bil.

İdris ÖZLER
Türk Eğitim-Sen Muğla Şubesi

MEHMET'LE HASBİHAL !

Her onsekiz Mart yaşar, gönlüm aynı hisleri
Yüzümde Mehmet'lerin, o ılık nefesleri
Dinlerim yıldırımlar yaratan o sesleri
Derler basıp geçmeyin, dinleyin bizi hele
Nasıl bir destan oldu? Anlayın Çanakkale!

Ölüm emrediyorum, dedi büyük kumandan
Genç yaşta vatan için, geçtik cânandan,candan
Her santime bin mermi, yağıyorken dört yandan
Atıldık düşünmeden, kurbân olduk hilâle
Nasıl bir bir destan oldu? Anlayın Çanakkale!

Gün oldu bir tek öğün, gün oldu hiç yemedik
Neden diye sormadık, niçin böyle demedik
Arslan gibi kükredik, Allahuekber dedik
Tekbirler arşı sardı, düşman sandı zelzele
Nasıl bir destan oldu? Anlayın Çanakkale!

Kum gibi kaynıyorken, bombalardan siperler
Bombaya gülüyordu, o kahraman neferler
Kolay mı kazanıldı, okuduğun zaferler
Bu dağlara ekildik, binlerce kızıl lâle
Nasıl bir destan oldu? Anlayın Çanakkale!

Bugün hatıram kirli, bana dar gelir mezar
Ruhumu incitene, ediyorum intizar
Yağmur yağınca bakın, dağlardan kanım sızar
Boşa mı akıtılıp, o kanlar döndü sele?
Nasıl bir destan oldu? Anlayın Çanakkale!

Ey HARÎMÎ arkamdan, türkü falan yakmayın
Sizlere bıraktığım, hatırayı yıkmayın
TÜRK'LÜK ve İSLAMİYET, çizgisinden çıkmayın
Bu vatanda hakkım var, sakın vermeyin ele
Nasıl bir destan oldu? Anlayın Çanakkale!

Saim BASTIK
Türk Emekli-Sen Tekirdağ Şubesi

MESRUR-U ŞÜHEDALAR

Bu ruy- i zeminde yaşandı kızıl kıyamet,
Yad edende ayyuka çıkar ruhu deşen acılar,
Dört bin mermi kovanı her metrekarede,
Sekiz metre mevziler arası,
Ve yağmur misali sağanak sağanak yağan şarapneller,
Ve ölüme tiz-i reftar giden binlerce nefer…

Mahbubunun vuslatıyla tutuşan on yürek,
Tepenin yüzünde direnen aynı on kişi,
Ayak bastırmadılar karaya,bir gemi dolusu düşmanı,
Kanatlanıp uçacaklar koyverse Yahya Çavuş.
Düşman dimağları hep yorgun hep naçar,
Bir asırdır bu yüzden, tahkik edilir arşivler
Göklerden nuzül eden mermilere duran nefer.

Zifiri karanlığın kör gecesinden gelenler,
Sebep ne ? Neden geldiniz?
Akif'in methettiği Asım'ın nesli karşısında
Kırk günde üç kilometre ilerlemişsin,
Şükür de buna.
Yer yok mu Allah aşkına beni de alın aranıza,,
Elli yedinci alayda saf tutan onlarca nefer.

Ahmet'i,Hasan'ı ,Osman'ı,Haydar'ı,
İkram-ı ilahiyle doğurdu gebe dağlar defalarca,
Namus namlusuna fişek diye sürüldüler,
Vatan aziz,vatan yüce,vatan tek,vatan verilmez,
Gelse de dalga dalga ağzı kin köpüklüler.

Ceddinin mazisi belli,
Sömürge,soygun,katliam,ihtiras…
Yedi düvelle geldin Çanakkale'ye heyhat
Karşında dimdik duracak kim var bilir misin?
Sakaları vurupta kalb-i imanı ıskalayan nefer.

Hakkınız nasıl ödenir?
Ağır vebal boynumuzda,
Sözümüz namus sözü, emanetin candan aziz,
Bırakmayız kurda kuşa…
Rahat uyu, emin ol,inmeyecek bu bayrak ,dinmeyecek bu ezan,
Peygamber aguşunu makber bilen şerefyab nefer.

Cengiz YAĞLI
Türk Eğitim-Sen Ankara 4 No'lu Şube

ÇANAKKALEM

Kar etmedi hain haçlıda ne yüzbaşı ne binbaşı
ikiyüzyetmişaltı kilo kaldırdı Seyit Onbaşı
Dünyaya destan olsun diye pişirdik bizler bu aşı
Türklerin Türklüğünü anlattı Çanakkale Savaşı

Cephe dolu, Conk Bayrı,Anafartalar ve Gelibolu
Gelecek nesil için seçmiş Atalarımız bu yolu
Yoksulluk diz boyu yokmuş ne demir ne de karayolu
Misliyle çok düşmanı yenen Türkün olmaz sağı solu

Hattı müdafa yoktur sathı müdafa vardır asil Türk
O satıh bütün vatandır diyen Komutan Atatürk
Bu savaşta beraber savaşmış Alevi-Çerkez-Kürt-Türk
Unutmayın ecnebiler bizim ecdadımızdır Göktürk

Ey Türkoğlu Türk hiçbir zaman unutma tanı Atanı
Atalarımızın ilk yazdığıdır Oğuzhan Destanı
Binlerce şehit kanıyla kazandık bu güzel vatanı
Asırlarca unutulmayacak Çanakkale Destanı

Karakteridir Türk'ün özgürlük ,zulme hiç boyun eğmez
Bırak Türkiyem,Avrupa Birliğine girmeye değmez
Tarih şahit Türk Milleti düşman karşısında eğilmez
Kahraman şehitlerimiz demiş Çanakkale geçilmez

Muharrem ERKİL
Türk Eğitim-Sen Burdur Şubesi

ÇANAKKALE DESTANI

Canavarca saldırdı yedi düvel dört koldan,
Destursuz geçilmezdi bu boğazdan, bu yoldan…
Bedir'deki dilekler yine döküldü dilden,
Dualarla âminler karışıp döndü sele,
Uğrunda canlar feda cânândır Çanakkale!

Niğbolu'nun gölgesi Gelibolu'ya düştü,
Boğazın sırtlarına nice sırtlan üşüştü…
Şehitlik mertebesi, ne hülya ne de düştü,
Meleklerle şüheda vermiştiler el ele,
Ezel ebed yolunda zamandır Çanakkale!

Namus için kükreyip, vatan deyip koştular,
Gül kokulu dualar, Muhammedi muştular…
Sedd ül Bahir önünde zalimle vuruştular,
Allah Allah sesleri karıştı esen yele,
Yüreklerden yükselen ezandır Çanakkale!

Yıldıztepe, Sulukoy karşılıklı siperdir,
Mecidiye tabyası tekmil er oğlu erdir…
Burası bir neferin cihan olduğu yerdir,
Örüldü etten duvar, Kilitbahir'de bele,
Çile ile yoğrulan mekândır Çanakkale!

Boğazın sularında, kim ki ham hayal kurar,
Mehmetçiğin pençesi adil bir hesap sorar…
Kapıdağ'ın üstünü bir mukaddes nur sarar,
"İnna Fetahna" diye dua başlasın hele,
"Hubb ül vatan" denilen imandır Çanakkale!

Özde harim-i ismet, gözünde hubbü'l-vatan,
Bir ateş çemberinde devrildi bunca fidan…
Karayürek deresi zalime oldu zindan,
Dağlar taşlar ses verdi, bu mukaddes bir çile,
Bir emsali olmayan cihandır Çanakkale!

Yağmur değildi yağan, yanan tonlarca gülle,
Mehmetçiğin göğsünde sönen alevdi gülle…
Yaradanın izniyle geri dönendi gülle,
Şeyda bülbül suskundu ama tutkundu güle,
Toprağı gül kokulu vatandır Çanakkale!

Hedefleri istila, bu tarihin utancı,
Sade insana değil, dağa taşadır hıncı…
Şanlı ordu direnir artar zalimde sancı,
Günbeyli, bunca mihnet bir an gelmezdi dile,
Her hasletin üstünde yamandır Çanakkale!

İman dolu yürekler bilmez ölüm korkusu,
Vatan aşkından doğan beste zafer türküsü…
Bir iman abidesi ve sonsuzluk ülküsü,
Yüreklerden döküldü, mızrap dokundu tele,
Tarihlere yazılan destandır Çanakkale!

Mahmut TOPBAŞLI
Türk Eğitim-Sen İstanbul 3 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Sene, on beşiydi bin dokuz yüzün.
Her yerde keder, her taraf hüzün.
Bu kadar mânâsız, anlamsız sözün;
İçini sen doldur hey Çanakkale!

Sadece bir savaş, yalnız harp değil!
Üşüştü tüm düşman, yalnız garp değil!
Namus davasıdır, yalnız darp değil!
Bahtımızı döndür hey Çanakkale!

Bu aziz milletin, kadim vatanın;
Muhkem kilidisin, açılmaz kapın.
Almaya çalışan imansızların,
Yüzlerine tükür hey Çanakkale!

Düşmanların dizi dizi dizilmiş.
Mezarların hep önceden kazılmış.
Kaderine kahramanlık yazılmış.
Bu akını durdur hey Çanakkale!

Nusret'in var, mayın döşer sessizce.
Askerimde tevekkül İsmailce.
Atılırken ateşe İbrahimce,
Yaralar gül olur hey Çanakkale!

Aleviler, Sünniler, Türkler, Kürtler…
Ali, Osman, Hasan, Veli, Mehmetler…
Kınalı kuzular, mertoğlu mertler!
Hepsi sende yatar hey Çanakkale!

Yaralı düşmanlara su verenler,
İnsanlığı dünyaya öğretenler,
Sende, toprağa gülerek girenler.
Cennete sen kaldır hey Çanakkale!

Neferlerim hep cennetten tanışlar.
Seyit Onbaşılar, Yahya Çavuşlar…
Tarih sizi her an her gün alkışlar.
Bu şan, ne şereftir hey Çanakkale?

Biliyoruz, Çanakkale geçilmez!
Türk, ölmeden vatanından çekilmez!
Künyene bundan başka şey yazılmaz
Senin adın "Zafer" hey Çanakkale!

Mustafa METLİ
Türk Eğitim-Sen Konya 1 No'lu Şube

MÜMKÜN MÜ?

Yüz yıl değil, bin yıl geçse aradan,
Tarih yazdı, unutmamız mümkün mü?
Türk kanına kudret vermiş yaradan,
Bileğini yere bükmek mümkün mü?

Bu yurt için döktüğümüz al kanı,
Şehitlikte şeref ile yatanı,
Dost diye sarıldığımız yılanı,
Unutmadık, unutmamız mümkün mü?

Benzemez Türk, putpereste, Nazi'ye,
Selam durduk kurt bakışlı Gazi'ye,
Bir taş daha diktik şanlı maziye,
Söktürmedik, söktürmemiz mümkün mü?

Çanakkale ilk değildi, son olmaz.
Destan ruhta yaşamazsa can bulmaz.
Vatan için çarpan yürek durulmaz.
Hiç durmadı, durdurmanız mümkün mü?

Kaan AKSUN
Türk Eğitim-Sen İstanbul 9 No'lu Şube

NASİHAT

Evlatlarım;
Okuduğunuz bu destan
Ne gişe rekorları kıran bir film senaryosu
Ne de tüm dünyada oynanan savaş oyunu
Okuduğunuz bu destan;
Yüzyıllık tarihimizin şanlı ÇANAKKALE DESTANI

Bir yanda yenilmez zannedilen düşman birlikleri
Diğer yanda ayağında çarık, karnı aç Türk askeri
Vatan toprağı namustur, değmemeli namert eli
Bir ölür, bin dirilir kahraman Türk askeri
Bir tek şansın var, Seyit Onbaşı hadi ya Bismillah
Hepinize yardım eylesin Allah
Çok şey borçlu Türk gençliği sizlere
Ne olur hakkınızı helal edin bizlere

Evlatlarım;
Silkinip şöyle bir kendinize gelin
BU BAYRAK İNMEZ, BU EZAN DİNMEZ
Şehitlerimize bir söz verin……

Sevgi EKŞİ
Türk Eğitim-Sen Ankara 1 No'lu Şube

ONLAR

I

"Vatan Büyük Tehlikede GEL Dendi."

* *

BİR türküdür Çanakkale BİN destan
Yedi düvel hücum etmiş boğazdan
"Toplan" borusunu çaldı borazan
Vatan borcun namus borcu bildiler
Dalga dalga, koşa koşa geldiler…

Kaç cepheye sancak açıp çıkıldı
Genç ihtiyar serhatlere döküldü
Üstlerine yağlı kurşun sıkıldı
Ne çetin bir imtihandır, bildiler
Kasırgalar aşa aşa geldiler…

"Silah çekmiş kim ki Türk'ün bağrına
Süngümüzü dayamalı böğrüne!.. "
Kurban olsun koç yiğitler uğruna.
Toprağını candan aziz bildiler
Yurt derdine düşe düşe geldiler…

Kara donlu kâfir çıkmış savaşa
Kalk yiğidim yine düştü iş başa
Boyun vermez bozkurt ite, baykuşa
Kurt inine çakal girmez, bildiler
Volkandılar.. taşa taşa geldiler…

Korkmadılar koptu tufan, fırtına
Er oğlu er hepsi tutkun yurduna
Bakmadılar dönüp bir kez ardına
Ölüm yeğdir zillettense, bildiler
"Cenge" deyip coşa coşa geldiler…

* * *

II

"İşte Aduu, Karşısında KAL Dendi."

* *

Tok sesli bir arslan kükrer: "Koman ha,
Bre vurun… Haydi Allah aşkına!"

Pür velvele saldırdılar düşmana
Yürüdüler.. şahlandılar, geldiler
Hayret- haşyet sala sala kaldılar…

Yarım karın yalın kılınç vuruşup
Üçler, kırklar, yedilere karışıp
Can vermeye can atarak yarışıp
Tekbîrlerle tek bir yürek, geldiler
Süngülerin sile sile kaldılar…

Çarık, çizme, potur, yelek yırtıldı
Kabirleri.. karanlıkta örtüldü.
Bin meşekkât vatan namus kurtuldu
Kırık mavzer topal ayak geldiler
Süngü-dipçik çala çala kaldılar…

"Can sağ iken yurt vermeyiz düşmana!"
Türkü buydu.. duyurdular cîhana
Dünya şaştı yazdıkları destana
Bir esrarlı mehabetle geldiler
Ölümlere güle güle kaldılar…

Garbı boğdu akan temiz kanları
Gökler almaz, yere sığmaz şanları
Kanatlanıp arşa çıktı canları
Düğün müydü bayrama mı geldiler?!
Onlar.. burda öle öle kaldılar…
* * *

III
Vatan İçin Gerekirse, ÖL Dendi."
* *
"Ölüm şerbet, şehadettir bizlere!"
Derlerdi hep.. bakıp bakıp göklere.
Karabasan, kâbustular kâfire…
Gözlerinde "korku" olup kaldılar
Düşlerine gire gire öldüler…

Çiğnetmeyip bu mukaddes toprağı
Yükselttiler düşürmeden bayrağı
Töre budur; erlik-mertlik gereği

Söz verdiler dönmek yoktu kaldılar
Göğüslerin gere gere öldüler…

Siperleri cenk türküsü doldurdu
"Hücum!" sesi duyan kalkıp saldırdı
Bir ölürken bin dirilip öldürdü
Mıhlandılar.. tabyalara kaldılar
Kurtlar gibi kıra kıra öldüler…

"Kilitbahir" kilitlendi açılmaz
Küffâr bildi: Türk'e kefen biçilmez.
Haykırdılar: "ÇANAKKALE GEÇİLMEZ!"
Bayraklaşıp ufuklarda, kaldılar
"ALLAH!" deyip vura vura öldüler…

BİN türküdür Çanakkale BİR destan
TÜRK'ün çelik azmi ile yazılan
Ölen şehit kalan gâzi kahraman
Kan döktüler, can verdiler, kaldılar
Dağlar gibi dura dura öldüler…

Muttalip TAŞ
Türk Eğitim-Sen Yozgat Şubesi

RUHUM ÇANAKKALE

Bu sefer yüküm,
Koca Seyit'in yüreği kadar….
Hani insan, bazen dizleri üzerine çöker kalır ya…
Titrer yüreğiyle beraber bacakları da…
İşte öyle bir halde, ruhum Çanakkale'de….
Hakka yürümek için dua eden,
Hani yanından geçerken
Başını okşadığınız yaşlarda,
Küçücük bedenleri,
Yükselmiş yürekleri olanların,
Yanı başındayım…
Nurdan gözlerini kaparken fani dünyaya
Siz zahmet etmeseydiniz Efendim(sav)
Ben Sizin yanınıza geliyordum diyen
Asil bedenleriyle,
Gelibolu'ya, mukaddes şüheda adını veren ecdadıma
Ne götürmeliydim heybemde;
Gözyaşı mı, Yasinler,Fatihalar mı?...
Yıllar sonra,aynı ruhla,
Şehitlik makamına yükselmiş yüreklerin
Ardında bıraktığı,
Dualanmış, bir avuç toprak mı?
Duvarda asılı kalan diplomalar mı?
Bir ana ağıdı mı?
Açılmamış bir duvak,
Koklanmamış bir kundak mı?
Sahi ne götürmeliydim?
Matarasına su yerine kan dolan
Ve o kanla ne sevdaları,
Ne umutları yutan
Ne abi olan, ne baba olma hayali kuran
Adını;Muhammed-ül Emin'den alan,
Mehmedime, borcumu nasıl ödemeliydim sahi……
Bitmeyecek yıl 1915….
Bitmeyecek sevda,
Umutlar, yaşanamayacak baharlara….
Mehmet Besmeleyle, çıkar eşikten,
Bir ağıt yükselir aynalı beşikten,
Yüreğine garip bir hüzün çöker,

Birkaç adım atar, geri döner,
Helalinden, kuru fasulye ister,
Veda eder ve gider…
Gidişiyle,belki gelir ümidiyle,
Yarınsız her gününde,
Aynı yemeği pişiren,
Sessiz çığlıkları yüreğinde,
Her dem zemheride bir eş,
Çocukluğu aynalı beşikte,
Baba diyeceği ve nice hasret çektiği günleri,
Ahirete saklamış, bir evlat bırakır geride…
Doğmaz artık güneş, yüreklerine
Ne hüzünleri diner, ne özlemleri, ne de 1915….
Çanakkale, nice ağıtlar saklı yüreğinde….
Bağrında nice sevdaları yeşerten Çanakkale…
Rıza-i İlahiye gözetilen sevgilerde,
Yürekler helal dairede değsin diye birbirine,
Dualar gönderilirmiş,
Seherlerde,
Sevdanın Sahibine(cc),
Nice Semihleri,Şefikaları, aşk ile dirilten Çanakkale…...
Semih Resim bölümü öğrencisi,
Hani sanatçı ruhlu elinde fırçası
Şefika'nın aşkıyla boyanmış bir hayatı vardı…
Nişanlandılar, duyurdular herkese sevdalarını..
Ancak çok geçmeden,
Semih gönüllü askere yazıldı..
Evet Şefika namusuydu Semih'in
Fakat, Vatan olmasaydı
Ne aşkını günde beş öğün duyuran ezanı
Ne de üzerine imanla titrediği, Bayrağı olacaktı..
Bayrak; ilke edindiği ülkesinin namusu,
Yüreğinin en kutsal sevdasıydı..
Sahi Vatansız sevda nasıl yaşanırdı?
Artık Semih; Tokatlı onbeşliler,
Kayseri'de mezun olamayan, Taş Mektepliler,
Ve nice yürek ehli gençlerle,
1453'ten kalma bir hıncın,
Zulme dönüştüğü yerdeydi;
Çanakkale'de Mehmetti.
Şefika'nın gözlerinin yeşilini düşünerek

Yaptığı tabloları yoktu artık Semih'in..
Bayrağın asil rengini düşünerek
Ön saflarda, şehit olma arzusuyla, savunduğu Vatanı vardı….
Fırçasıyla son mısralarını boyadı;
Ey! Ruhumun ebedi sevdası,
Erişilmez kızıl elması,
Ardımda bırakıp,gittim sanma,
Gücenip,gönül koyma..
Tüm kutsiyetimiz hürmetine beni bağışla…
Sen de ruh buldu, Vatan sevdası..
Elveda, ruhumun Türk-İslam Davası…
Dedi ve Hakka yürüdü
Nice Semihlerle,
Şefikası yüreğinde..
1915 Bitmeyecek sene……..
Yüz yıllık bir hazine
Sene 2015…
Kınalı Hasanlar,Cideli Mahmut Çavuşlar,Bigalı Mehmetler..
Göklerden inip, nice ruhlara yerleştiler..
Seccade başında sabahlayan, İmam Hatipler,
Palandöken semalarında yıldız olan, Teğmenler
Yüksekova'da Bayrak olan, Bordo bereliler
Kutsal sevdası; Vatanı için, şehit olan yiğit erler….
Gelibolu'ya ruh olan, hekimler..
Kara tahta başında elinde beyaz tebeşiriyle,
Umut ve sevda aşılayan suretler,
Öğretmenler…..
Ben de bir öğretmenim,
Vatan sevdasını anlatan dilim,
Sırtında yaralı İngiliz askerini taşıyan,
Merhamet timsali;
Bir neslin evladı,
Dostlukla uzanan elim…..
Koca Seyit'in güllesi kadar yüküm,
Çünkü, insan yetiştiren yüzüm
Onuruyla, Bayrak Bayrak dalgalanacak,
Bir neslin öncüsüyüm..

Hatice YAĞMUR
Türk Eğitim-Sen Niğde Şubesi

SEFANIN ŞANLISINA

Gel diyordu tüm alem-i beşer yavaştan
Sırf cengi, mahşere gösterecek uzaktan
Çakılmıyordu Mehmetçik zırhlı duvara
Koşuyordu Frenkler sininden sabaha.

Peksimet bayat, sular bilmem ne haşattan
Döndürmedi gözü geriye bu çataktan
Al bayraklar çekilecekti bir gün semaya
Azm-i sebata yakın yardım, bel bağlama

Sürünce mermiyi başkumandan yokluktan
Korkmadı düşmandan, bizim olan topraktan
Sarf-i nazar eyledi döndü yavrulara
Korku bilmeyiz, gireriz biz bu batağa.

Zafer sancıları sarmıştı, her taraftan
Garba zulümler gerekti er geç şafaktan
Açıldı eller, lebler başladı duaya
Sulh-u cihan gelecekti bir gün gazaba

Esti gürledi Türk'ün sesi, en ıraktan,
Boş vermedi çekinmedi berg-i dirahtan.
Harice husus söylenecek ulemaya
Kelam oldu bu ses, ongunluktu esasa

Nasip olmadı her istiklale sabahtan,
Her atılan adımda çiğnenen zabitan.
Ünledi kabiliyet, çıktı dün naraya
Halk sesi gürledi, deha bir bir çınlaya.

Kalmadı gamlı yaş akmaz oldu yanaktan
Bir asrı devirdik çıktık yeni kalpaktan
Yenilik gerek, şahadetler yukarıya
Ankara bakıyor, tüm yurt seyr-i sefaya

Baht-ı karaya uğramaz olduk fıtrattan
Biz ki geçit vermedik set kurduk sığnaktan.
Ey sefanın şanlısı dön bak sen buraya
Yine gelse hüsran, dönmeyiz biz sapağa!

Hasan AY
Türk Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube

SEN, ÇANAKKALE

Bakmışlar olmuyor, hepsi toplanmış
Boğaz alçak gemilerle kaplanmış.
Sözde zafer beş çayında kutlanmış,
Kursaklarda hayal oldun, sen Çanakkale!

Zenci gelmiş, Anzak gelmiş dizilmiş,
Vatanıma hain gözler süzülmüş.
Kim dost düşman artık bir bir çözülmüş
Zihinlere ilmek oldun, sen Çanakkale!

Koca Seyit, topa mermi sürüttün,
Ocean'ı boğazda dibe yürüttün.
Düşmanın umduğu düşü çürüttün
Destanlaşan türkü oldun, sen Çanakkale!

Geçilmedi, geçilemez ebedi,
Çanakkale bu vatanın senedi,
Türk, düşmana asla "beyim" demedi
İstiklale simge oldun, sen Çanakkale!

Gürkan ÇANAKÇI
Türk Eğitim-Sen Sivas Şubesi

ÇANAKKALE'DE

Gözlerini kapatmış geriye, gidiyordu kör kurşunlara Mehmetler,
Bir umut yeşersin diye Vatana, bin kurşun yiyordu Mehmetler.
Ayakları çıplak, üstünde bir çul, mermisiz tüfeğinde takılı süngü,
Işıldarken altın ruhu göz kamaştırıyordu zamanlara Mehmetler.
Binlerce kirli ayağı vatana bastığına pişman ediyordu Mehmetler.
Gözlerinde doyulmamış sevdanın aydınlık yüzü,
Vatana dua son nefes veriyordu Mehmetler.

Ne hayatlar önemliydi ne aşklar, kalbur zaman içinde kaldı analar atalar,
Yürekte kor yara yetim kalmış nice evlatlar,
Abdestini almış, son mektubunu yazmış, dostlarıyla helalleşmiş,
Siperde, kulak sızlatan bir uğultu, elinde tüfeği,
Düşmanla hesaplaşmak, şahadet sırası bekliyordu Mehmetler.
Öldüğüne yanmıyordu, düşmanı vatandan kovmaya,
Biraz daha uğraşamadığına yanıyordu Mehmetler.

Düşman toprağa ayak basalı beri,
Zehir olmuştu yediği, içtiği, aldığı nefes her Türk'e,
Yeminliydi hepsi, kovmaya düşmanı toprağının üstünden,
Çoluk çocuk, anne baba, yar, hepsini geride bırakıp gidiyordu,
Çünkü hepsi de biliyordu, vatansız, olmaz onur, namus, yetişmez buğday, okunmaz ezan,
Çünkü hepsi de biliyordu,
Vatansız, Bayraksız, tutsak, ölemez insan, çıkmaz can bedenden,
Ruh huzur bulamaz ebediyen ve hepsi biliyordu,
Ölüm Türk'e ne yapsın, vatan için ölümsüzlüğü tatmışken.

Bir mahşer yeriydi Çanakkale'de cephe, tarif edilemez bir Cehennem,
Düşman kuvvetliydi bizden kat kat üstün,
Sağ, sol, ön, arka her yer ölüm,
Vatan için şahadete erene ölüm bir düğün,
Ancak düşmana kor ateşten bir azaptı ölüm.
Yurdum için sadece savaşmıyor, bedenini siper ediyordu,
Geç kalsın, geçemesin diye düşman,
Geçit vermiyordu alçaklara kahraman Mehmetler,
Beride, kahraman Mustafa Kemal, kahraman orduyla destan yazıyordu.

Çelik zırhını ruhuna giymiş, durdu düşman önünde yüce asker,
Ne kurşunlar devirebildi, ne kaç yüz bin, milyon hasım eller,
Çarptı Türklüğe, imana, geri döndü saplandı düşmana sağanak mermiler,
Gözlerinde hürriyetten, bağımsızlıktan kıpkızıl ateş, Kelime-i Şahadet,
Bayrağı arkadaşına teslim etti, son süngüsünü de sapladı,
Bir düşman daha yıktı yere, eli boş gitmedi son nefesinde vatanına hediye,
Daldı elvan rüyalara, kara toprağa düştü, kanlarıyla nur oldu vatana yüce asker.

Ne destan biter, ne kahramanlık, damarına basılınca Türk'ün,
Dillere destan yurduna yan bakılınca, ne dün ne bugün,
Geçmişte yazmışız, bu gün yine yazarız, yarın yine yazacağız,
Vatanımızda Kıyamete kadar bağımsız ve hür yaşayacağız,
Aldanmasın zavallılar Türk'ün alçakgönüllülüğüne,
Tanıyanlar bilir, gerekirse bir ölür, bin diriliriz,
Durgun bir dere iken, şahlanır çağlayan olur,
Bir Türk'e kalsa bile vatan Bayrak elimizde dalgalanırız,
Hiçbir zincir sıkamaz, hiçbir hançer öldüremez ruhumuzu,
Biz, şanlı, kahraman Türk ırkıyız.

Serap SAĞLAM
Türk Eğitim-Sen Çankırı Şubesi

SESLENİŞ

'Bu vatan kimin?' diye soran şaire
Bir çelebi gösterdi kanlı türabı
İşte dedi, sorduğun bu zor suale
Yüz yıl önce bu kanlar verdi cevabı.

Yüz yıl önce kopmuştu büyük fırtına
Bir yüktü bu, kalkmalı namus uğruna
Binmişti Mehmetçiğin şanlı sırtına
Kanla destan yazanlar gördü hesabı.

Bütün dünya üşüştü aziz vatana
Bekle İstanbul deyip nara atana
Yarın geçeriz deyip caka satana
Mehmetçik unut dedi böyle serabı.

Der hani kimi evli, kimi nişanlı
Dede şehit, baba da, doğuştan şanlı
Kimi Harput, kimi Van, kimi Keşanlı
Giydiler bu genç yaşta, beyaz esvabı.

Bunca yiğit, hepsi de şehitlik diler
Bu pek yüce makama gönül verdiler
Sabahtan dilediler, akşam erdiler
Melekler nasıl yazdı bunca sevabı?

Cennete uzanan yol buradan geçti
Bazısı orucunu cennette açtı
Hamzalar ikram etti, Mehmetler içti
Firdevs çeşmelerinden dökülen abı.

Ulubatlı Hasan'la otur diz dize
Murat Hüdavendigar anlatsın size
Şecaatle bezeli ikliminize
Buyur edin hevesli bunca şebabı.

Nice esrarlı lütuf kuşatsın sizi
Akif kendi okusun şiirinizi
Dinleyin o eskimez musikimizi
Kınalı eller çalsın size rebabı.

Sinan YILMAZ
Türk Eğitim-Sen İstanbul 3 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Çanakkale, bundan bir asır önce
İmânın çeliği yendiği yerdir.
Mehmet'te imânı sonsuz görünce
"Burası geçilmez !" dendiği yerdir.

Mustafa'lar Mehmet'lerin önünde,
Kahhar olan melekleri yanında,
İlkbaharın on sekiz mart gününde
Güneşlerin batıp söndüğü yerdir.

Ana kuzuları, ana kucaksız…
Bedenleri kalmış kolsuz, bacaksız !
Kanla yoğurduğu uçsuz bucaksız
Toprağa Mehmet'in konduğu yerdir.

Boğaz sularına dalıp aradan
Mayınları döşeyerek sıradan
Gemileri suya gömüp oradan
Nusrat'ın zaferle döndüğü yerdir.

İngiliz dünyaya korku salsa da,
Fransız, Yunan'dan destek alsa da,
Ellerinde bin bir silah olsa da
Kâfirin kanının donduğu yerdir.

Haçlının alçakça dehşet saçtığı
Yürekte onulmaz yara açtığı
Arkasına hiç bakmadan kaçtığı
Boğaz'ı Kıyâmet sandığı yerdir.

Yüz binlerce gencim görmedi yarın,
Tadına varmadı kışın, baharın…
Şimdi kanatlanıp aziz rûhların
Orda, kuş misâli döndüğü yerdir.

Süleyman diyor ki: Bastığın o yer
Vatanın ! Uğruna ölmeğe değer !
İçerde birliğin sağlamsa eğer
Türk'ün şehitleri andığı yerdir.

Süleyman ISMAK
Türk Eğitim-Sen Yalova Şubesi

TARİH ÇANAKKALE YAZACAK

Bir asır değil bin asır geçse de,
Tarih her zaman seni yazacak.
Birileri gönlünden silse de,
Tarih, her zaman seni yazacak.

Yeni doğan kundağındaki bebek,
Anası cephede kesti göbek,
Bu vatan için gerekirse can verek,
Tarih her zaman seni yazacak.

Ayağında sallanırken ninnilerle,
Ölürsem şehit, kalırsam gazilerle,
Hep bu dualarla büyüyen bebeklerle,
Tarih her zaman seni yazacak.

Mektepli oldum Çanakkale içinde,
Soğuk sular içemedim testilerde,
Gölgesinde yatamadığım servilerde,
Tarih her zaman seni yazacak.

Bu marşı yazdıran yiğitler,
Duasını esirgemeyen erenler,
Kurşuna göğsünü gerenler,
Tarih her zaman seni yazacak.

Dedem aşkla Hak için cephede,
Babam Tekbirle onun izinde,
Ben de uyuyorum gölgelerinde,
Tarih her zaman seni yazacak.

Yokluk yoksulluk fark etmez,
Onbaşı, yüzbaşı rütbe gerekmez,
Çocuğuyla dedesiyle, yaş geçmez,
Tarih her zaman seni yazacak.

Ey Âdemoğlu millet ve milliyeti,
Egemenliğimiz için Cumhuriyeti,
Vazgeçemediğimiz hürriyeti,
Tarih Çanakkale Destanında yazdı ve yazacak.

Emre ERDOĞAN
Türk Eğitim-Sen Denizli Şubesi

TARİHLER NE SÖYLER

10 Nisan 1915…
16. Alayın 2. Taburu
Mülazımevvel Hamdi;
Kireçtepe burnunda…(1)
Derin bir hüzünle bakıyor
Gencecik neferlerine
Kimi ateş üstündeki tenekeden
Su alıp, çamaşır yıkıyor
Kimi yıkadığını sıkıyor,
Çalıların üstüne
Utanarak asıyor içliğini
Melekler sanki
Yıldızların ardından bakıyor
Kimi de bir köşeye edeple kıvrılmış
Allah kelamını okuyor…
Yarın taarruz günü
Yer ve gök ölüm kokuyor
Çoğu tutacak ölümü ucundan
Taarruz değil ölüm günü
Hâşâ ölüm değil şahadet düğünü
Hazırlık bundan
Gerçek diyara tertemiz varıp
Ak üstüne al kanları sarıp
Hakkın huzuruna öyle çıkmak
Aman Allah'ım bu ne yüce gaye…
Hak verecek elbet onlara paye
…
24 Nisan 1915
Ertuğrul Koyu
Ölüme gülen yiğitler
Destan yazacak
Cihanın görmediği…
Düşmanı beklemedeler
Vatanın gırtlağına çökecek
Tam 3000 düşman…
Üç bin kişiye 67 can
Yeminleri var
Vatana, Allah'a
Yer yarılsa

Gök çökse
Düşman geçmeyecek!
Günlerce vuruşurlar,
Yalnız Hakkı düşünüp
Nihayet Hakka kavuşurlar…
Bütün hesapları bitiren
Generali Nepier'in
Tümen zannettiği yiğitler
Gün sonunda
Cennete kanatlanır birer birer..
…
25 Nisan 1915
Conk Bayırı
Siperlerde neferler
Ölümü bekler
Sadece 8 metre
İki siper arası
Ve kıyamet saati
Kurşun, bomba
Süngü, kafa, göz, el, ayak
Havada yarışıyor
Nidalara feryatlar karışıyor
Şahadete aşkla koşmak
Bunun adı
Ayağı kopmak üzere
Bir İngiliz yüzbaşının
Avaz avaz feryadı
Siperden çıkmak çok zor
İmdadına Mehmed'im koşuyor
Yırtıp gömleğini
Sarıyor yarasını
Kucaklayıp alıyor yerden
Bırakıyor siperine…
Soruyorlar neden bu hediye
"Bir resim düştü yere
Anası olmalı,
Yaşasın ve kavuşsun diye…"
Oysa yaralıdır Mehmed'im
Yarası yumruk büyüklüğünde tam
Ve yarasına ot tıkamış bir tutam(2)
…

Tarih: 15 Mart 2015
Yer: Cennet vatan
Yüzyıl geçmiş aradan
Yüreğimizde asırlık hüzün
Hasret
Gurur ve minnet…
Yüzyıl önce yazılan
Eşsiz destan
İçimizde can
Damarlarımızda akan kan
Ve kalbimizde atan
Sizden yadigâr
Aşk-ı vatan
…
Tarih: 15 Mart 2115
İki asır sonra
Vatan dimdik ayakta
Semalarda al bayrak
Gururla dalgalanmakta
Tebcili, minneti
Hasreti
Emin olun ki
Torunlar yazacak…

(Kasım 2014)
1. Ali Osman Topçuoğlu Anısından(Ses kayıtları mevcuttur.) (Kastamonu ili Araç ilçesi Sıragömü Köyünden. Çanakkale ve ardından Musul-Bağdat cephesinde savaşmış…)
2. Üsteğmen Casey ve Fransız General Guro'nun Anılarından.

Sabri SALMAN
Türk Eğitim-Sen Çorum Şubesi

TARİHİM ÇANAKKALE

Ulaşınca son güce:
Dev oldum sandı cüce.
Hükümsüz hükümdarlar,
Tarih bilmeyen kral.
Hem burundan hem koydan,
Kuyruk kuyruğa girdi;
Sırtlanlarla, çakallar.
Hem şehirden hem köyden,
Kargalar, bulut bulut.
Zifiri karanlıkta,
Kalmamıştı hiç ümit.
Matemim Çanakkale…

İşte böyle bir günde:
Gönüllerde tek umut,
Ufuktaki ilk ışık,
Komutanı, eriyle;
Parlayan Çanakkale.
Soylu, yüce milletin!
Dosta, hasıma karşı:
Vatanım Anadolu,
Tarihim destan dolu,
Diyen yiğitlerinin;
Cephede yankılanan,
Sesidir Çanakkale…

Topa, tüfeğe, tanka
Elindeki süngüyle;
Hem siperde hem düzde
Nasıl durulduğunu,
Karşı koyulduğunu.
Vatan, bayrak uğruna;
Şahadet şerbetini
İçip yere düşerken,
Canlı siper olunan,
Korku bilmeyen yürek;
Bükülmeyen bilektir!
İnançtır Çanakkale…

İstiklal sevdasıyla:
Yedisinden yetmişe,
Şarapnele, gülleye
Gökten yağan mermiye;
Siper etmiş kendini.
Sarsılmayan inancı,
Kudretli imanıyla,
Milli birlik uğruna:
Vatan için can verip,
Destanlaşan ecdadın;
Dedesinden toruna,
Mirastır Çanakkale…

Sakın! Biter sanmayın.
Kemal'lerle, Seyit'ler.
Avuç açıp Allah'a,
Dua eder yiğitler:
Varsın olmayı versin;
Mezarımız, taşımız.
İstiklal sevdasıdır!
Ekmeğimiz, aşımız.
Hem sulh de hem savaşta:
Çaresize, naçara;
Şefkattir, merhamettir.
Tüm aleme ibrettir.
Sabırdır Çanakkale…

Entrika ve oyuna,
Sömürgeci soyuna:
İlk destanım değil bu,
Son destanım hiç olmaz.
Beni, tüm dünya tanır.
Milletim var oldukça,
Sönmedikçe son ocak:
İnmeyecek bu bayrak!
Kanla yoğrulan toprak;
Kanla bölünür ancak.
Bilmiyorsan, duy alçak…
Son sözüm Çanakkale!..

Erol ÜLKER
Türk Eğitim-Sen Eskişehir 1 No'lu Şube

TOPRAĞIN ŞEHADETİ

İttifakın yâri, itilafın ağyarıyım,
Kiminin zaferi, kiminin hüsranıyım.
Bir asır evvel sulandım Mehmet'in kanıyla,
Bir asırdır kucak kucağayım Türk'ün ecdadıyla.
Kilitbahir, Seddülbahir, Arıburnu, Anafarta,
Kabatepe, Alçıtepe, Çanakkale toprağıyım.
Yerde ne var, gökte ne var, kim ne tarafta?
Neler duydum, neler gördüm, gelin hele anlatayım:
Hak: "Ol!" dedi, yaratıldı mahlukat, gök ve yer.
Tohumlar filizlendi sinemde, bedenimde can buldu beşer.
Milyonlarca yıl oldu, evliya da enbiya da geçti yüzümden.
Her şeyi unutur da ruhum, kurtulamaz o harbin zelzelesinden.
İtilaf İstanbul'a göz dikti, niyeti bozuktu zira
İttifakın kalbine, boğazdan ulaşacaktı güya
Bir bahar sabahı koca donanmayla oturdu boğaza,
Tabyaları vurdu, toplarını döktü sırtıma.
Gâvur mayın aradı durdu, suda gemi, gökte tayyare.
Allah zafer yazmış, Nusrat'la Koca Seyit oldu çare.
Öyle bir duygu, öyle bir coşku ki anlatmak ne mümkün?
Bu zaferle başladı kurtuluş mücadelesi Türk'ün.
"Hasta adam" deyip düşman bana saldırdı bu defa,
Koştu Mehmet cepheye, yar koynuna koşarcasına.
Trabzon, Balıkesir, Konya, Kastamonu, Gazzelisi,
Can versem de belki vatan sağ olur, diye geldi binlercesi.
Hane, ocak, ana, baba, yar, sıla kaldı uzakta,
Niceleri üstümdeydi: kimi onbeşli, kimi kırkında.
Zafere gebeydim, binlerce Türk doğurdum,
Acılarına, sevinçlerine, şehadetlerine şahit oldum.
Garip İsmail türküler söyledi gün doğarken,
Ali, anacığının eline yaktığı kınaya baktı kurban olurken.
Su taşıdı Iraz Bacı'nın son umudu Yetim Memiş,
Atasıyla iki ağabeyi Balkan'da can vermiş.
Mürekkebi, diviti, kağıdı koydu geldi Mekteb-i Sultanililer,
Bombacı Mehmet Çavuş, Ezineli Yahya Çavuş ve Harbiyeliler,
Lapsekili Halil, Doktor Tarık, Mehmet Muzaffer ve nice yiğitler;
Yaralarına kum bastılar, el, kol, göz, bacak, can kaybettiler.
Bahar yağmuru misali yağdı günlerce, ölüm kokan mermiler.
Serdiler gül bedenlerini yüzüme, düşman postalına ezdirmediler.
Gökten mermi, bomba yağarken yerden dert fışkırdı adeta.

Hendeklerde türedi: bit, sıtma, tifüs, dizanteri ve kolera.
Ayaklarında yemeni, sırtlarında gömlek, dizde pantolon hani?
Ah o harp yok mu? Evladı anadan, canı canandan ayıran cani.
O nasıl manzaraydı? Daha dün görmüşçesine titretir her zerremi.
Mehmetler budandı, biçildi. Bu bir harp mi yoksa erre mi?
Bomba, mermi yetmedi, gökten zehirli çivi yağdı.
Mehmet'in süngüsü vardı elinde, bir de yüreğinde imanı.
Yürüdüler düşman üstüne, dillerinde Allahu ekber!
Asırlarca galip olanlar mağlup oldu bu sefer.
Hasım dersini aldı, "Hasta Adam" dimdik ayakta.
Binlercesini bağrıma aldım ama milletin oldum sonunda.
Tüm dünya anladı: Türk'ün beli bükülmez!
Can verilir, kan verilir Çanakkale geçilmez!
Işık oldu bu destan karanlık istikbale,
Umut oldu şanlı zafer; hürriyet ve istiklale.
Kurtuluşu gördü ufukta, sarı saçlı mavi gözlü kumandan,
Bağımsız Türkiye doğdu "Hasta Adam"dan.
Bir asır geçti, açıp baksan hala gözümden kan akar, kan!
Sıksan beni, kemik, vücut, Mehmet fışkırır karnımdan.
Bu vatan şühedadan Türk milletine hediye,
Dimağımda ne varsa anlattım, kıssadan hisse alınsın diye,
Çanakkale toprağıyım, çok şükür, elhamdülillah!
Kıyamete kadar Türk'ü benden ayırmasın Allah!

Mukadder AKÇA
Türk Eğitim-Sen Afyonkarahisar Şubesi

ÇANAKKALE

Şehitlikte bekçiyiz, rahat olun şüheda,
Bedenimiz siperdir, ruhumuz Çanakkale.
Canlar feda olsa da vatan edilmez feda,
Canımız siperdir, ruhumuz Çanakkale.

Düşmanlar iyi bilir, devam eder cengimiz,
Vatana sarılmakta yoktur bizim dengimiz,
Bacağımız kopsa da kırılsa da süngümüz,
Vücudumuz siperdir, ruhumuz Çanakkale.

Geçmişimize bakın ibret alın ahmaklar,
Düşkünlere eziyete fırsat kollar korkaklar,
Vatanımız bölünmez duysun hain kulaklar,
Ecdadımız siperdir, ruhumuz Çanakkale.

Fiziğimiz değişse de aynı kalır özümüz,
Bu vatana kurbandır oğlumuzla kızımız,
Al kana boyanmaktır bizim alın yazımız,
Cesedimiz siperdir, ruhumuz Çanakkale.

Yurdumuza yan bakanlar tarihte yemiş sille,
Zaferi kazanan ruhtur, et ve kemik vesile,
Bak nöbet bekliyoruz, koltuğumuzda kelle,
Başımız da siperdir, ruhumuz Çanakkale.

Vatanımız Türk yurdu Çanakkale tüm vatan,
Ecdadının uğruna bu toraklar da yatan,
Ölmeyi emretti sana Büyük Komutan,
Askerimiz siperdir, ruhumuz Çanakkale.

Namus bilir bayrağı vatana âşık olan,
Öper kara toprağı bayrak için şehit olan,
Yurdun her tarafından Çanakkale'ye dolan,
Atalarımız siperdir, ruhumuz Çanakkale.

Vatanımı bahşeden bir Hâkim-i mutlak var,
Üstümüzde bayrak, altımızda toprak var,
Uyan ey Türk evladı istiklale tuzak var,
Türk milleti siperdir, ruhumuz Çanakkale.

Bu ecdadın kanıyla yoğruldu bütün vatan,
Vatan için koştular, Edirne'den, ta Van'dan,
Binlerce şehit verdik Çanakkale'de yatan,
Gençlerimiz siperdir, ruhumuz Çanakkale

Ey bu cennet vatana kanıyla can verenler!
Şahadet bahçesine bir gül gibi girenler!
Size selâm, size dua, ölüp de ölmeyenler!
Mehmetçiğim siperdir, ruhumuz Çanakkale,
Şair seni anlatamaz, yaşanır ÇANAKKALE.

Turgut BAŞAR
Türk Eğitim-Sen Artvin Şubesi

TÜRK'ÜM

Türk'üm, Rabbime şükürler olsun dev gibiyim
Cihana ezber ettim yüzyıllarca şanlı varlığımı
Geçmişe her bakışımda övünçle doldu yüreğim
Ödleri kopar bizden, azıcık göstersem sancağımı

Türk'üm, Allah'ın sevdiği kuluyum en başından
Hilalime kurban olmuş onca kınalı kuzunun torunu
Efelenmeye cüret edenin tutarım nihayet saçından
Yerle bir ederiz evvel Allah, kimse bilemez sonunu

Türk'üm, hazırım, kudretimin kaynağı asil kanımda
Bir kıvılcımla uyanacak keskin kılıçlı bir divaneyim
Genimde Oğuz, Kürşad, zira yaşıyorlar damarımda
Derseniz ver vatanı, ver toprak; tepenizde biteyim.

Türk'üm, ezelden gelmedi hiç kimseye bizden bir illet
Yufkadır yüreğim, ilişmedim benden aman dileyene
Benle yaşadı yetmiş iki millet, saldım her yere adalet
Bu yurtta da diyecek herkes, Ne Mutlu Türk'ün Diyene!

Çanakkale'ye bir sorun, oradaki kızıla çalmış tepelere
Kaç yiğidi bağrına basmış, Evladı Fatihan niyetine
Dur! Demenin en şanlı yolunu buldurdu Türklere
Göğsünü siper etti, bir an evvel Hakk'a ulaşma niyetine

La ilahe illallah! Nerede bu kadar çok tekrar edilmişti
Bilen söylesin, Allah adı hiç söylenmedi bu kadar içli
Allah naralarına kurban olduğum mübarek şehitleri
Ölüme giderken bile her biri ne kadar da çok sevinçli

Türk'üm Rabbime bin şükür, şanlı bayrağım gibiyim
Her yüksek tepede dalgalanırım, geniş ufku izlerim
Aşağılara inemem, Türk'ün özgürlüğüne deli divaneyim
Ders almadıysanız şayet Çanakkale'ye yine beklerim

Haluk GÜR
Türk Eğitim-Sen İzmir 3 No'lu Şube

TÜRKÜN TARİHİNE DESTANLAR DÜŞTÜ

Eserken Şimalden bir hayın rüzgâr
Al bayrağa yeni baştan kan düştü
Şehitliğin remzi oldu Mehmetçik
Ana, baba feryatlarla yan düştü
Şehitler kervanı yükseldi göğe
Topraklara şahbaz, nice can düştü
Mahşerî tufandı, ah! Çanakkale
Kanlarla yoğruldu, yurtta son kale
Kadim tarihlere bir destan düştü

Şehitlik resm'oldu dağlara, taşa
Yüreklere feryat, figanlar düştü
Bayrağa adanmış koçlar içinden
Kabre İsmailler, Şahanlar düştü
Düşerken aşk ile, her biri yere
Türklüğün kalbine, ilhanlar düştü
Bayraktı Seyitler, Kilitbahir'de
Sancaktı Yahyalar, kutlu seherde
Topraklar bağrına civanlar düştü

Memleketin özü, sözüyken Mehmet
Dardonos üstünden mercanlar düştü
Ocaklar büründü bin-bir telâşa
Nice gelinlere hicranlar düştü
Güller soldu ter-ü taze deminde
Mavzerler koynuna pür-canlar düştü
Vatan namus idi, yoktu ötesi
"Allah" dedi Mehmet, çınladı sesi
Fecirler koynuna, gür-canlar düştü

Kuşandı bayraklar kutlu ölümü
Tabutlar kalbine yarenler düştü
Şehitliği düğün sayıp mezara
Korkusuzca Alpler, Erenler düştü
Ana kadar aziz olan vatana
Ruhunu güllerce derenler düştü

Yalnız vatan dedi; Yusuf yüzlüler
Doğdular öldükçe, vatan sözlüler
Vatanın koynuna ergenler düştü

Kara kinle gelen yedi düvelin
Toplarından yılan, çayanlar düştü
Ölüm hoş geldi, sefâ geldi ya
Kutlu sînelere isyanlar düştü
Milletim hürriyet, aşkıyla doldu
O'na kurtaracak vatanlar düştü
Ölüm Türk'e şeref oldu, şan oldu
Şehitlik Mehmet'e son nişan oldu
Kabre kalbi Türkçe, atanlar düştü

Geceler hayındı, düşman hayındı
Yurdun dağlarına mayınlar düştü
Yedi Düvel, yedi yerden kan kustu
Çınarlar devrildi, kayınlar düştü
Düşmanlar demlendi, keyifler çattı
Yurdun baharına hayınlar düştü
Düvelin kurduğu tutmadı rüyâ
Böyle şahlanışı görmedi dünya
Yüreklere Elif, Ayınlar düştü

Yurda adak oldu, Türkü, Kürdü bir
Dillerine tekbir, beyanlar düştü
El ele verdiler, sırt sırta kavi
Kalplere zaferler, ayanlar düştü
Vatan kavgadayken, Lazı, Çerkez'i
Birlik çağrısını duyanlar düştü
Kardeşin kardeşe, desteği ile
Memleket türküsü, dokundu dile
Ay-yıldız üstüne, şayanlar düştü

Çanakkale kızıl kana boyandı
Bayrağa, sancağa nişanlar düştü
Zaferlerin vakti geldi dayandı
Dillere dualı, lisanlar düştü
Düşmanlar çekilip, geri giderken
Kalplere cemreli, nisanlar düştü
Binlerce şehidin mübârek kanı

Memleket uğruna yüceltti şanı
Toprağa Mehmetler, Hasanlar düştü

Çanakkale'de yazıldı bir destan
Vatanın bağrına, gül anlar düştü
Memleket kurtuldu ağıttan, yastan
Gelinlik kızlara fistanlar düştü
Yediden yetmişe coştu yürekler
Hürriyet üstüne, mestanlar düştü
Kimi şehit oldu, kimisi gazi
Geçilmedi Çanakkale Boğazı
Türkün tarihine, destanlar düştü
Berceste

Türkiye 'öz ülke'; oldu sonunda
Bağdarına özden, mihmanlar düştü…

Celâlettin KURT
Türk Emekli Sen

UNUTMAK TÜKENMEKTİR

Türk'ün yurduna dikilen her gözde,
Ufuk ufuk dalgalanacaksın mazide…
Yüz yıl değil, bin yıl geçse de,
Unutulmayacaksın Çanakkale…

Ağacında, denizinde, dağında, taşında,
Bu milletin asil ruhu var her karış toprağında..
Yüzyıllar geçse de, hâlâ hafızamızda o kutlu zafer,
Unutmak tükenmektir, yaşadıkça her bir nefer…

Söz konusu vatan olunca Çanakkale ruhu yeniden dirilir,
Bir ölür, bin diriliriz, bunu en iyi Çanakkale bilir,
Çanakkale denilince, Türk'ün kahramanlığı akla gelir,
Vatan sevdasında, Türk Milleti hep en önde bilinir…

Sarıkamış'ta donan da, Yemen çöllerinde yanan da bizdik,
Çanakkale'de ölüm kusan namlulara da biz dur dedik…
Küllense de bugün bazı cevherlerimiz,
Özümüze çabuk döneriz, şahittir buna tarihimiz….

Fazla değil, Çanakkale den üç yıl önce,
Balkan Savaşlarında Türk ordusu düşmana arkasını dönünce,
Yine öyle olacak sandı yedi düvel ve geldiler Çanakkale önlerine haince,
Yıkıldı küffarın tüm umutları, Çanakkale'de Türk'ün son halini görünce…

Akrebin kıskacında yoğrulan bu milleti,
Döndürmedi, döndürmeyecek ne İngiliz'in, ne Fransız'ın zilleti…
Varsın olsun düşmanda en hayâsız silahlar,
Türk'ün yıkılmaz imanı karşısında neye yarar…

Ölüm kussun en acımasız kruvazörler denizden,
Kimyasal bomba atsın teyyareler en yüksekten,
Şahadet mertebesi için sıra beklerken Mehmetler,
Gönüllerde kelime-i tevhidler, dillerde Allahu Ekber…

57. Alay yüz yıl sonra hatırlanmak için ölmedi topyekûn,
Neferinden, komutanına beklemedi, ne şöhret, ne ün…

Seyit Onbaşı tek başına verirken 275 kiloluk mermiyi namluya,
Adanmıştı ruhu önce Allah'a, sonra vatan denilen kutlu sevdaya…

Rumelilisinden Bağdatlısına, Sinoplusundan Beyrutlusuna,
Bakmadan arkasına, koşup gelirken ortak vatan savunmasına,
Saldırıp bir daha dönmemek vardı hepsinin aklında tam ercesine,
Korkarak, saklanarak ölmek, utançtı, ar'dı onlarda tam
Enver'cesine..

Çanakkale zaferi, tarihten münezzehtir,
Var oldukça dünya, asla silinmeyecektir…
Anafartalar, Conk Bayırı, Kilitbahir ve dahî tarih şahittir,
Unutulmayacak ve unutturulmayacaktır, zira UNUTMAK
TÜKENMETİR…

Zafer TEKİN
Türk Büro-Sen Sakarya Şubesi

UYANIŞ

Bilmemen gerekiyor nereden geldin
Kimin elinden aldın kimlere verdin
Sen doğruluğu pek severdin
Nerden düştü aklına oğul bundan sana ne
Dünden haberin yok bugünden sana ne

Dedelerin İngiliz kitaplar öyle der
Annen baban en çok havyar yemeyi sever
Akşam oturmalarında bira da güzel gider
Bir zaman masal dinlenmiş oğul bundan sana ne
Dünden haberin yok bugünden sana ne

Ataların ne Selçuklu ne de Hunlar
Osmanlıya deden diyor yalancı bunlar
Çanakkale'de suyu boğmuş gözlerden akanlar
Derler, derler oğul bundan sana ne
Dünden haberin yok bugünden sana ne

Seyre geldiler yine dün Sevr'i unutmamışlar
Ne dedilerse o gün sözünü tutmamışlar
Kinlerini çiğneyip henüz yutmamışlar
Onlar amcan olur oğul bundan sana ne
Dünden haberin yok bugünden sana ne

Amerika ve İsveç'te karar alındı
Karınlarındaki gazlar burunlarına salındı
Oysa onlar özgürlükçü çokta yalındı
Demokrasi geliyor oğul bundan sana ne
Dünden haberin yok bugünden sana ne

Senin adın çok söylendi artık susmalı
Binlerce yıldır susanlar artık kusmalı
Bunların âdeti pis görünüşleri yosmalı
Susmalı, susmalı oğul bundan sana ne
Dünden haberin yok bugünden sana ne

Titre ve kendine gel oğul
Bu sen değilsin

Kurşun geçse yüreğinden delik bırakmaz
Dön geri, bir ileri, bu sen değilsin
Hançer değse yaralamaz, kan akmaz
Ağlıyorsun karşımda bu sen değilsin

Sahteler sahte zaten altını sende
Çamurdan çıksa dahi kirlenmez bu desende
Bu gerçeği görmesen, sen bilmesen de
Konuşan gözlerinle bu sen değilsin

Acılar anlatılıyor, derman aranıyor
Bir kuru tebessüme ferman aranıyor
Gözlerine gülecek devran aranıyor
Arayanı görmezsen bu sen değilsin

Mutsuzluğu hak edenler senden uzakta
Bırak onlar bu yola beraber gitsin
Mutluluğu hak edensin, düşler tuzakta
Gerçeğe yalan söyleyen bu sen değilsin

İkiyüzelliüçbin şehit dirildi geldi
Akan kanlar bu toprağa serildi geldi
Giden aklın başına delirdi geldi
Sen gelmediysen eğer bu sen değilsin

Akif çöl toprağına eğdi başını
Ağlamaklı gözleriyle yoldu saçını
Bir tek Kabe'de buldu mezar taşını
Hissetmezsen yüreğinle bu sen değilsin

Peygamberin aguşunda korkar mı ürkek beden
Dönmez mi dediler sana yanlış yollara giden
Dön diye çırpınıyor şehit oğlu şehit deden
Dönmeyen ayaklarını kır bu sen değilsin

Ölü otursan da diril kalk, dön de bir arkana bak
Sağındayım, solundayım, bu sen değilsin
Hani o gerçeklere yürüyen bibak
Söyle gerçekleri de başım eğilsin
Umudunu kaybetme bu sen değilsin

Hasan UZUN
Türk Eğitim-Sen Kocaeli 2 No'lu Şube

VATAN SAĞOLSUN MEHMET

On sekiz Mart kağıda karalanmış gün değil,
Bu gün dağlar, tepeler, rüzgarlar süzgün değil,
Düşman perişan kaçar kendinden emin değil,
Vatan sağolsun Mehmet analar üzgün değil.

Ecdad toprağına düşman, kadem bastırılır mı,
Evliyalar serpilmiş vatan, kolay kaptırılır mı,
Dost dururken düşmana ,neşe saçtırılır mı,
Vatan sağolsun Mehmet , başımız eğik değil.

Erenler hacca gitmedi, toplandı Çanakkale'de
Yiğitler omuz verdi, yaslandı Çanakkale'de,
Bir elinde kılıcıyla şahlandı Çanakkale'de,
Vatan sağolsun Mehmet atamız korkak değil.

Erkek , kadın, çocuk can korkusu nedir bilmez,
Ortalık toz duman göz, göz ile seçilmez,
Kanla kazanılmış her karış değer biçilmez,
Vatan sağolsun Mehmet tarihin taçsız değil.

Çanakkale'de mermi mermiyi deldi de geçti,
Analar kundağa umudu sardı da geçti,
" Hasta adam " derlerdi, dirildi ezdi geçti,
Vatan sağolsun Mehmet ezanlar dinmiş değil.

Aysel BELKAYA KİPECİ
Türk Eğitim-Sen Tokat Şubesi

VATANDIR ÇANAKKALE

Çanakkale'den Mehmed'im geçti bir zaman
Yüz yıllar geçse de silinemez bu destan
Türk milletinin tarihe emridir bu ferman.
Unutmayız bu günü, asırlar geçse bile.
Türk milleti'ne ebedi yurt, vatandır Çanakkale.

Düşümde gördüm dedemi Peygamberle yan yana
Bin canım olsa dedi, feda olsun vatana;
Rabbim cennetler verdi şehit olup yatana
Melekler şahittir, yaşadığımız bu hale
Türk milleti'ne ebedi yurt, vatandır Çanakkale.

Dostumuz, düşmanımız, o günde belli oldu
Mezun vermedi okullar, güllerimiz soldu.
Şehit olduk, gazi olduk lakin vatan kurtuldu.
Tarihe geçti bizimle, bu soylu mücadele.
Türk milleti'ne ebedi yurt, vatandır Çanakkale.

Yurdumun hududunda yedi düvel, düşman var
Bu iman oldukça bizde; düşman gelmiş ne çıkar,
Cümle canlar bir olur, düşmanı yurttan kovar.
Bir karış toprak verilmez, tek Türk kalsa bile,
Türk milleti'ne ebedi yurt, vatandır Çanakkale.

Toplandı Türk milleti; Laz'ı, Kürdü, Çerkez'i,
Ay yıldızlı al bayrak birleştirir herkesi
Çanakkale bu halin uygulanma merkezi.
Bin yıllık kardeşlik, getirildi bak dile.
Türk milleti'ne ebedi yurt, vatandır Çanakkale.

18 Mart sabahı yeni bir gün geliyor
Allah Allah nidaları kulakları deliyor,
Patlayan top mermisi zaferi müjdeliyor.
Düşmanın donanmasını dağıtıyor bu gülle;
Türk milleti'ne ebedi yurt, vatandır Çanakkale.

Kolay kazanılmadı bu zafer, asla kolay değil
Aç susuz savaşıldı; kulak ver dinle, eğil,
Nice kefensiz yatanlar; gururumuz bunu bil.
Anlatırız dinlersen, çekilen onca çile.
Türk milleti'ne ebedi yurt, vatandır Çanakkale

Çanakkale'den yol açılmış, cennete var sefer,
Allahu Ekber sesiyle uğurladık nice nefer
Giderken dediler ki, bu gün Türk'ündür zafer
Şehit olup omuzlarda; gittiler güle güle.
Türk Milleti'ne ebedi yurt, vatandır Çanakkale.

Bu topraklar bizimdir,dedemizden emanet;
Haddi bildirilir elbet; kim ederse ihanet.
Al Bayrak dalgalanacak, üstümüzde ilelebet
Bu bayrak inmeyecek, kimse kapılmasın hayale;
Türk milleti'ne ebedi yurt, vatandır Çanakkale.

Türk'e kefen biçenin, mezarını kazarız.
Vatanıma göz dikenin oyununu bozarız;
Tarihleri biz yazdık; yeniden, tekrar yazarız.
Bu toprak son yurdumuz; verilmez, son kale
Türk milleti'ne ebedi yurt, vatandır Çanakkale.

Süleyman BALABAN
Türk Eğitim-Sen Yozgat Şubesi

YAZILMAMIŞ BİR ÖYKÜ

Siperlerde kefensiz yatmak, top mermilerine karşı;
Namlunun ucundan gelen ateşi cennet kokusu ile,
Süslemek bir haya uğruna, kaç destanda yazılır ki!
Böylesine cehennem denilen gayya kuyularından,
Korkmamak ve yüzleri secdeye sürüp arştan gelen,
Nebi'nin kokusuna inanmak ve iman ederek durmak...

Süngülerin sesini kevser ırmağının bereketi ile duyup,
Allah u ekber nidaları ile sabah ezanına doğru inen
Nuru elleriyle tutup yüzüne süren kahraman asker!
Ecdadının kaderi omuzlarında; şahadet parmağında...
Sen şahadet elini, namlunun ucuna her götürüşünde,
Sivas'ta bir nine, ellerini semaya kaldırarak, yakarır,
Ya Rab! O ellere derman ver, aydınlat gözleri, ışık olsun
Ki Erzurum'daki Ayşe gelin, hayasızlığa boyun eğmesin.
Sakarya eskisi gibi çağlasın, Yunus'lar gezsin kıyısında.
Diyarbakır, aynı anda uyansın tekbirlere, Fırat coşsun.
Çırpınsın Karadeniz, Akdeniz›e doğru dağları yırtarak;
Ege'den Marmara'ya doğru kanla sulanarak, yürüsün.
Arkasından kahraman ordu, semanın tüm kandillerini,
Başına dolayarak çarıklı ayaklarla, ebediyete secde etsin.

Yavuz gibi çölde atından inerek, Resul'u selamlamak...
Mevlana gibi aşka kanat çırparak, O'nun gelişini anmak...
Aşk ile sulandı bu diyarların toprağı, kaynadı yer yüzü.
Patlattı havadaki dumanı, yakarak suyu, indirdi güneşi,

Okyanusların boğaza açıldığı yerde, gün batımı olunca,
Karanlıktan yükselen iniltiler, Malazgirt'e kadar giderek,
Haykırıyordu bombalar ahlaksızca, namert bir itibar ile,
Gemilerden inen kavimlerin uğursuz gölgeleri vardı,
Sinan'ın diktiği kubbelerin en yüksek ve geniş yerlerinde.

Türk yurdu için dualar...Trabzon'da, Van'da, Ağrı'da...
Cepheler yırtılıyordu, sancakların heybetini görünce.
Tarihin sayfaları fırtınalara esir düşüyor bu kıyamette.

Bir kalabalık yığılmış, yakanın birkaç tarafına, izliyordu,
Generaller tonluk mermiler ile hücum emri veriyordu.
Elindeki kurtlanmış bir ekmek, başındaki yırtık miğfer ile,
Kadere iman ederek, bekliyordu şahadetini akşam vaktinde.

Hendeklerin içini nasıl ki nasıl ki akrep ve yılanlar sarmışsa,
Kireçtepe'den bakınca da etrafı rengarenk deriler sarmıştı.
Manzara aynıydı; çakal sürüleri sırtlanlar ile eş, dost olmuş,
Asırlara meydan okuyan bir aslana sinsice meydan okuyordu.

Sarılmıştı aslanın dört bir tarafı her türlü makine ve yük ile,
Önce çakallar, sonra sırtlanlar ve daha ötesi akbaba sürüleri.
Saldırdıkça bağrını kanatıyordu aslanın; ama yıkamıyordu ki!
Onu ayakta tutan güç, etrafını çelik zırhlarla örtmüştü.
Birden ayaklandı ve kükredi aslan, pençelerini açarak koştu.
Hücum ile bağrını deldi; serdi düşmanları yerlerin en dibine.

Şafak sökerken, etrafta derin bir sessizlik, toprak yok yerde...
Kan, et, kopan, parçalanan, kırılan her şey... Taşlar kan, kırmızı...
Yerleri seccade gibi örten şehidin mübarek kokusu ve bedeni...
Her şehidin başına semadan inen melekler ordusu, nur aydınlığı...

Kaplamış alacakaranlık havayı ısıtan abdest suyunun gül kokusu,
Analar yollara dizilmiş, haber beklemekte Mehmed'imin yerinden,
Örtüyor tepeden aşağı inen rüzgar şahadeti bağrına alıp serinden.

Ömer KOZ
Türk Eğitim-Sen Elazığ Şubesi

YIKILMAZ KALE ÇANAKKALE

İmanıma uzanan nâmahreme isyansın
Tarihin yüreğine yazdırılan destansın

İmanım Hira, yüreğim Orhun kadar yüce
Hangi kuvvet mâni olur böylesi bir güce

Adı güzelden aldım bu adı "Mehmet" diye
Âlem bilsin ki o peygamberimden hediye

"Hubbul vatan minel iman"dedi Rasül-Zişan
Bunun için arşa dek uğurlandı onca can

Yedi düvel göz dikmişti cennet vatanına
Çelikten zırhlılarla dayanmıştı kapına

Karşısına dikildi çelik zırhlı bir dünya
Mehmed'imin gözünde vatan denilen hülya

Kadını, çocuğu, erkeği, yaşlısı, genci,
Hep koştu kapıya, yok bunun tarihte dengi

Silah yoksa ne çıkar, kor ateşten âhım var
Elim var, ayağım var, ruhum var, Allah'ım var.

Bombalar, gülleler yağsa da yağmur misali
Bu tehdide gülersin yoktur bunun emsali

Sen ki ölüme gülersin aşk-ı vatan için
Bayrağı bayrak yapan üstündeki kan için

Vatan, bayrak, imandır bence en yüce değer
Bu uğurda candan da serden de geçsek değer,

Şerefle yaşayacak hep tarihlerde adın
Çünkü Ey şanlı millet sen şerefle yaşadın

Miras bırakmadı ki mukaddes yurdu atan
"Emanettir biline" ecdadından bu vatan

Söz aciz kalır yazılsa da bunca methiye
Müjdesidir Nebi'nin bu en güzel hediye

Böyle destan yazılmaz alınmaz bu son kale
Yer çökse gök dökülse geçilmez Çanakkale

Sabri SALMAN
Türk Eğitim-Sen Çorum Şubesi

YIL 1915

Yıl 1915,tarih şahitlik yapıyor!
Müthiş bir savaş oluyor, kıyametler kopuyor!
Düşman topla tüfekle tüm gücüyle saldırıyor,
Mehmetçiğin üzerine bombalar yağdırıyor!
Yıl 1915,tarih şahitlik yapıyor!
Denizdeki donanma, her yeri kuşatıyor!
Düşman Conkbayırı'ndan Mehmetçiği vuruyor!
Çanakkale toprakları kanla dolup taşıyor!
Yıl 1915,tarih şahitlik yapıyor!
Büyük komutan; Arıburnu'ndan orduya, ölmeyi emrediyor!
Mehmetçik vuruluyor. Ama biliyor ki, ölürken
Yerine yeni mehmetçikler, ölmek için geliyor!
Yıl 1915,tarih şahitlik yapıyor!
O da ne? Seyit Onbaşı kocaman bir topu sırtlıyor,
Fırlatıyor! Ve düşmanı tam kalbinden vuruyor.
Düşmanın gemisini denizin derinliklerine gömüyor...
Yıl 1915,tarih şahitlik yapıyor!
Mehmetçik bu toprakları düşmana dar ediyor!
Düşman bozguna uğramış, ardına bakmadan kaçıyor!
Çanakkale›de tarih yeniden yazılıyor...

Mehtap TÜZÜN
Türk Eğitim-Sen İstanbul 5 No'lu Şube

.

ÇANAKKALE DESTANI

Tarihin görmediği zorlu bir savaş,
Yediden yetmişe yaşadı bunu her yaş.
Öyle zorlu ki; kana kan, göze göz,dişe diş…
Olduğundan çok zahmetli ve çetindi bu iş.

Tüfeğe karşı kazma, topa karşı süngüyle,
Tarih yeniden yazılıyordu Türk'ün gücüyle.
Malazgirt'te Anadolu Türk'e olurken vatan,
276 kiloluk mermiyi topa sürüyordu aynı iman.

Yemekleri kuru tayın, bazen bulgur çorbası.
İnanmazsan aç da bak, sırtında boş torbası.
Kara günler son bulacaktı bir gün elbet,
Çünkü tarihte hiç tutsak olmamıştı bu millet.

Şehit olmak için atılıyorlardı en ön safa,
Güveniyorlardı koyunlarında taşıdıkları Mushaf'a.
Unutmuştu siperde açlığı, susuzluğu, sılayı…
Soğuktan donmuş parmakları, düşmüş tırnakları.

Koyun koyuna yatıyor bak Balıkesirli, Antepli.
Bu aynı vatanın evladı olmanın kanıtı değil mi?
Vatanı bir, bayrağı bir, dini bir, kültürü bir…
Buna millet denmez de daha başka ne denir?

Okulunu terk edip cepheye koştu hepsi
Hüseyin'i, Hasan'ı, Ahmet'i, Ali'si
Mezun veremedi okulların hiç birisi
Ne Galatasaray, ne Vefa, ne de Balıkesir Lisesi

Milleti ayakta tutan elbette milli ruhtur.
Bunun verileceği yer medya ve okuldur.
Öğretmezsen nereden bilsin çocuklar bu kahramanları,
Koca Seyitleri, Hatice Bacıları, Nezahat Onbaşıları…

Düşman zırhlılarını boğazın soğuk sularına batırdınız
Dünya devlerine Çanakkale'yi geçilmez kıldınız.
Kınalı kuzular cennet olsun mekanınız.
İnanın cihan durdukça hep yaşayacaktır adınız.

Yusuf YAMAN
Türk Eğitim-Sen Balıkesir 1 No'lu Şube

YAHYA ÇAVUŞLARDANIM

Yahya Çavuşlardanım
Biraz sonra öleceksin deseler,
Yahya Çavuşların kanındanım.
Belki Fatih değilim,
Yavuz değilim,
Ama şüheda gibi,
Göğsünü açıp bekleyenlerdenim…
Beş bin yıllık tarihimi,
Açta bak,
Hain değilim,
Zalim değilim,
Kula kul, hiç değilim…
Biraz sonra öleceksin deseler,
Seyit Onbaşıların kanındanım.
Belki ulu bir hakan,
Büyük bir kurtarıcı değilim…
Ama Çanakkale'de Mehmet'im,
Bosna'da aslanım,
Kafkaslar'da kartalım,
Hep ezilenden, ağlayandan yanayım…

Sırtlan kümesine karşı,
Göğsünü geren iman dolu,
Çelikten bir neferim…
Bir demlik nefesini vereceksin deseler,
Ben de Mehmet'im,
Mehmetlerdenim…
Ateş çemberindeki gül bahçesine,
Korkusuzca girenlerdenim.
Her Türk evladı gibi,
Çanakkale'ye gönül verenlerdenim…

Orhan DEMİREL
Türk Eğitim-Sen Eskişehir 2 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Şu Çanakkale deniz ve kara savaşı,
Madde ile maneviyatın çarpışması,
Bilumum milletlerden kurulu ordu,
İman dolu göğüslere çarpıp durdu.

Her ev en az bir şehit verdi,
Millet; harap, bitap ve fakirdi,
Akıl almaz gelişmiş fenni,
İman denen sihirli güç yendi.

"Çanakkale Geçilmez" dedi tarihler,
İman; teknoloji ile yenilemez dediler,
Boğaza gömülen zırhlı, elit gemiler,
On paralık mayınlara boyun eğdiler.

Allah' ım sen bu milleti koru,
Mehmetçik; koparır tuttuğunu,
Cansiparene savunur yurdunu,
Çünkü bunlar Fatihlerin torunu.

Eyy imanı hesap edemeyen emperyalist,
Eyy Mehmetçiği bilmeyen Siyonist,
Buraların ebedi sahibi Oğuzların Kayı Boyu
Bu vatanın adıdır TÜRK YURDU ANADOLU.

Yaşar ERDEMLİ
Türk Eğitim Sen Afyonkarahisar Şubesi

YÜZ YILLIK DESTAN ÇANAKKALE

Çanakkale, ecdadımın gururu,
Şehitlerin kutsal kanı,
İsmaillerin kınalı başı,
Milletimin pak namusu…
Kaç yiğit girdi toprağa,
Gözünü bile kırpmadan.
Kaç leş kargası girdi sıraya,
Korkmadan, uslanmadan, arlanmadan.
Dört koldan sardı düşman,
Fütursuzca, gözü dönmüş, kahpece.
Denizden gemiler, karadan kan bitleri,
Vatanın kanını emmek için sıraya girdi yüzsüzce.
Çıkıyorlar karaya, şimşek hızıyla,
Önüne çıkanı yakıyor, yıkıyor, acımasızca.
Behey! Ne işin var, ta gelmişsin Okyanus'tan?
Hangi ahlaka sığar bu pervasızlık? Ey gözü dönmüş düşman!
Dile kolay. Geceli, gündüzlü;
Yazlı, kışlı; yağmurlu, fırtınalı…
Güneş bir karış tepede,
Sanki çölde kum fırtınaları esmekte.
Nice taze fidanlar koşup gelmiş dört bir yandan,
Umutlar, sevgiler yarım kalmış, ağlıyor arkalarından.
Sıtma, veba, nice hastalık kol geziyor,
Heyhat! Gören yok mu? Bin bir güneş batıyor!
Cephe kan ağlıyor, acı, harap, hasta,
Bir karabuğday ekmeği, tek bir tas çorba.
Analar, gelinler haber bekler, gözü yolda,
Karışmış birbirine kafa, kol, ayak, herkes yasta.
Ey sırtlan yüzlü düşman! Ne zannettin
Oraya ölmek için gelen aslanları?
Hiç mi hesap edip, düşünmedin?
Kendi kazdığın çukura düştün, sonunu kendin getirdin.
Çanakkale'yi geçirmez "Bedrin Aslanları"
Denizi kana bular, verir canını,
Yine de ezdirmez toprağını düşman çizmesine.
Peygamberin duası üzerinde, kimin gücü yeter buna Allah'ın izniyle?

Rahat uyu şehidim, kanın yerde kalmaz,
Yıllar, asırlar geçse de bu gerçek değişmez.
İçten, dıştan yıkmaya uğraşsalar da aynı soysuzlar,
Senin aziz hatıran, yine hafızalardan silinmez.
Uyan! Kara bulutlar dolaşıyor gökyüzünde.
"Türkün Evladı" seni anıyor her saniye.
Sinsi düşman uzatırsa elini boğazına,
Artık durmak zamanı değil, ayağa kalk! Ayağa kalk!
Ayağa kalk ÇANAKKALE!

Serpil KESKİN
Türk Eğitim-Sen Nevşehir Şubesi

YÜZYILIN DESTANI

Çanakkale'de yazıldı unutulmaz bir destan,
Karadan denizden kuşatılan kutlu vatan,
Canı pahasına savundu Mehmedim durmadan,
Emanete sahip çıkma vaktiydi bu an.

Nasıl ki vatanın dört bir yanından,
Cihada koştular doğudan ve batıdan,
Dönmemeyi göze alarak bu ulvi davadan,
Kahramanca savaşanlarındı bunca akan kan.

Düşman akın akın koşarken sana,
Dört başı mamur güçlü bir orduyla,
Meydan okuyarak açlığa ve yokluğa,
İman gücünü katık yaptın bir yudum suya.

Sana ateş kusan Anzaklara bile,
İnsaniyet bunu gerektirir dercesine,
Kucak açtın bağrında, gönlün ne yüce,
Bu gururla övünmek yakışır Çanakkale.

Yeşille mavinin birleştiği bu yeri,
Kızıla çevirmekti yedi düvelin emeli,
Asırlık yeminini bozar mı Türk milleti?
Bu uğurda feda etti kınalı ellerini.

Yıllar, yüzyıllar geçecek elbet,
Çanakkale'miz bize unutulmaz bir ibret,
Seyit Onbaşı'nın gücüne hayret,
Ezineli Yahya Çavuş'a minnettardır bu millet.

Söz olsun canını feda eden şehitlere,
Aynı ülkü uğrunda ölmek niyetiyle,
"Çanakkale Geçilmez!" yazıldı tarihine,
Bu şeref yeter asırlarca milletime.

Rukiye GÜN
Türk Eğitim-Sen Ağrı Şubesi

YİTMEZ ÇANAKKALE

Çanakkale, sene bin dokuz yüz on beş,
Uyanmış yeniden tek dişi kalan leş.
Ağlamış yine ana kız, bacı kardeş
Nasıl anlatılsa, yetmez Çanakkale.

Gidilmiş arkasından şehit atanın
Amaçlar savunulmasıymış vatanın
Çanakkale'de yaratılan destanın
Tarifi yapılmaz, yitmez Çanakkale.

Yetmemiş körpeyken kesilen fidanlar
Kızıla boyamış arzı akan kanlar
Arşı bile aşmış duyulan figanlar
Çınlar kulağımda, dinmez Çanakkale.

İçimi dökmeye yetmez kelimeler
Dar geliyor nefese yetmiyor ciğer
Bilmeseydi akıllar, görmese gözler
Gönlümün ateşi sönmez Çanakkale

Orhan CAN
Türk Eğitim-Sen Afyohkarahisar Şubesi

GEÇİT YOK ÇANAKKALE 'DEN

Savaş bozunca dünyadaki sulhu
Ecdadım durdurmuş azgın güruhu
Yılmamış öldü sanılan Türk ruhu
Geçit yok düşmana Çanakkale"den

Her milletten gemilere binerek
Gelmişler yurduma dünü silerek
Düşleriymiş İstanbul"a geçerek
Türklüğü bitirmek Çanakkale"den

Mehmetler vatanın kıymetin bilip
Silah alıp, iş başa düştü deyip
Her biri öldükçe tekrar dirilip
Salmamış düşmanı Çanakkale"den

Türk oğluyuz, Türk kızıyız ezelden
Yurt için korkumuz yoktur ecelden
Bakıp öze toplanalım tezelden
Dersimiz alalım Çanakkale"den

Orhan CAN
Türk Eğitim-Sen Afyonkarahisar Şubesi

ZAFER BİZİMDİR

Bir garip hisler çökmeye başladı içime
Milletim emanet etmiş vatanımı kendime
Ölünecek midir bilinmez ki bu uğurda zannetme
Zafer yine bizimdir dünya kabul etmese de

Alparslan ile başladı bize vatan olmaya
Bu güzel topraklar üzerinde kimse durmaya
Kim istemez ki sahip olmayı güzel Anadolu'ya
Zafer yine bizimdir dünya kabul etmese de

Fatih'ler ile olduk biz dünyaya hâkim
Sanmasın ki düşman, bunlar hep bezgin
Varlığımız her zaman söz ile âlim
Zafer yine bizimdir dünya kabul etmese de

Düşmanlar geçmek istedi Çanakkale'den
Dördü beşi bir oldular isteyerekten
Fırsat bulamadı ama yine düşleyen
Zafer yine bizimdir dünya kabul etmese de

Gönüller bir olunca birlik çıkıyor ortaya
İmanımız zorluyor bizi muktedir olmaya
Göğüsleri gere gere vardık biz Gelibolu'ya
Zafer yine bizimdir dünya kabul etmese de

Gönlümüz doymamış vatan, bayrak sevgisine
Dördü beşi bir olup da ulaşmak için menziline
Yıkmak, almak isterse düşman vururuz ensesine
Zafer yine bizimdir dünya kabul etmese de

Mehmet GÜRBÜZ
Türk Eğitim-Sen Osmaniye Şubesi

ÇANAKKALE UNUTMA BENİ

Tuğram var toprağım sende,
Bir kolum var, gark bedenimle,
Sığmayan imanım, ümit verdi,
Çanakkale izimle unutma beni.

Yere yatmış asker sancak elinde,
Son kelimeye şehadet dilinde,
Mustafa Kemal, ya istiklal dedi,
Çanakkale tarihte unutma beni.

Bayrak inmez diyen Mehmet›im
Düşman gemisini yakan Seyit'im,
Yakarışlar sardı, tevhitle dua tepeyi,
Çanakkale, fer dişimle unutma beni.

Sayısız komutanlar, nöbet başında,
Mektupta bir tutam saç göz yaşında,
Parlayan süngülerim inletti yer göğü,
Çanakkale, akan kanımla unutma beni.

Ezelden beri, hür yaşayan Türk›üm,
Ecdadım Allah aşkıyla hep yürüdün,
Atan yüreklerle, kazıyın o beyninizi,
Çanakkale, ,kırılan zincirle unutma beni

Yaşar DUYMUŞ
Türk Sağlık-Sen İstanbul 6 No'lu Şube

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ'NE

Vatana göz diken düşmana karşı,
Sancağın altında toplandı onlar.
Esaret içinde yaşamaktansa,
Ölmek yeğdir deyip şahlandı onlar.

Cepheden cepheye koşup durdular,
Vatan için vuruldular, vurdular.
Bu yolda nicesi şehit oldular,
Kahramanca yurdu savundu onlar.

Özgürlük uğrunda verildi canlar,
Vatan için aktı mübarek kanlar.
Sonunda düşmanı yurttan kovdular,
Milleti düşmandan kurtardı onlar.

Mehtap TÜZÜN
Türk Eğitim-Sen İstanbul 5 No'lu Şube

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

18 Mart cehennemi, Çanakkale ağlıyor
Yürekler bir olmuş hep aynı sızlıyor.
Düşmanlar pusuda fırsat kolluyor,
Gökten nidalar iniyor" Çanakkale geçilmez".

Askeri, komutanı hepsi bir nefer,
Yüreğinde iman, aklında zafer.
Ölürüz biz bu yolda ne bilsin eller,
Gökten nidalar iniyor" Çanakkale geçilmez".

Düşmedi Al Bayrak , düşmez bir kez yere,
Top tüfek işler mi bizim çelik yüreğe?
Conkbayırı, Arıburnu hepsi birer kale,
Gökten nidalar iniyor" Çanakkale geçilmez".

Düşman bir taraftan kapıları zorluyor,
Etraf toz duman, sanki kıyamet kopuyor.
Allah Allah sesleriyle yer gök inliyor,
Gökten nidalar iniyor" Çanakkale geçilmez".

Topunu tüfeğini saran hep gelmiş,
Türkün gücünü akıl bilen edememiş.
Antepli Mehmet, Erzurumlu Memiş,
Gökten nidalar iniyor" Çanakkale geçilmez".

Geldikleri gibi döndüler, en başa , en geriye,
Dur ulan Avrupa! Çanakkale senin neyine?
Bu vatan bizimdir, gayrı bu böyle biline,
Gökten nidalar iniyor" Çanakkale geçilmez".
Bunu da böyle bil dünya: Türk
Eğilmez, bükülmez.

Durmuş Ali YAVUZ
Türk Eğitim-Sen Mersin 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE İÇİNDE

Ölümsüz destanıyla dirilen Çanakkale,
Başlar dik, Türk milleti dirilir, ülküyle,
Şehit kokan toprak, öpülür bin hederle,
Diri diri, gömdüler beni, Çanakkale içinde,

Bir nefer, gürleyen iman dolu sesimizle,
Top, gülle sesleri vızıldıyor, tepelerde,
Nişanımız oldu, bayrak hep yükseklerde,
Sancağımız kuruldu, Çanakkale içinde.

Ser yiğitlerim, yalın kılıç koşuyor, serhatli,
Düşman mavzer gücüyle, tarihe yenildi,
Zafer yazıldı, sırtlara,bitmeyen iniltilerle,
Kara bulutlar dağıldı,Çanakkale içinde.

Kahraman ufkumuz, Mustafa Kemal'le,
Askerimiz, ümit verdi, sevgi seliyle,
Masum yüzler, çelikleşmiş öfkeyle,
Batmayan güneşim, Çanakkale içinde.

Yapraklar dökülür, hazin gönlümde,
Türk'ün gücü birleşti, yanan meşalede,
Çanakkale geçilmez diyen askeriyle,
Hep yitirdiklerim, Çanakkale içinde.

İmkansızlıkla, zor başarıldı, gayretlice,
Bir dilim ekmekle, çarpışan aslanlar,
Bugün yaşatırız o günü ,hece şiirlerle,
Bayrak, vatana sarılır, Çanakkale içinde.

Yaşar DUYMUŞ
Türk Sağlık-Sen İstanbul 6 No'lu Şube

ÇANAKKALE, BU VATANIN KALBİDİR

Kabarır haçlının intikam hırsı,
Kurulur gizlice kurtlar sofrası,
Pay edilir ecdadımın mirası,
Çanakkale, Batı'nın tek ümidi,
Çanakkale, İstanbul'un kilidi.

Boğaz'a gelince mağrur donanma,
Zanneder ordumu kolay bir lokma…
Mehmetçik aldırmaz onca yamyama,
Çanakkale, varlık mücadelesi,
Çanakkale, düşmeyen Türk kalesi.

İlk önce denizden kopar fırtına,
Can dayanır mı bu bombardımana,
Yer ve gök döner bir kor ummanına,
Çanakkale, boyanır kan rengine,
Çanakkale, kıyametten bir sahne.

Her şey bitti derken çıkar bir yiğit,
Besmele, güce güç katar o vakit,
İmkânsıza meydan okur kul Seyit,
Çanakkale, zorlukların adresi,
Çanakkale, tevekkülün zirvesi.

Köpüren imanlar yürekten taşar,
Rüzgâr ve bulutlar yardıma koşar,
Düşman neferleri bu hale şaşar,
Çanakkale, bir zaferden fazlası,
Çanakkale, mucizeler tarlası.

Bedenlerde insanüstü bir gayret,
Gönüllerde dualardan bir demet,
Son nefeste kelime-i şehâdet,
Çanakkale; Bedir'in son ziyâsı,
Çanakkale, mâneviyat deryası.

Mehmetçik davaya ihanet etmez,
Hâlinden memnundur, şikâyet etmez,
Canını verse de yurdu çiğnetmez,
Çanakkale, tarihimin kapısı,
Çanakkale, Türkiye'min tapusu.

Ömer'i, Ahmet'i, Yahya Çavuş'u
Aşarlar, tekbirle zorlu yokuşu,
Rasûl'e olurlar cennette komşu,
Çanakkale, alır nice yiğidi,
Çanakkale, kahramanlar geçidi…

Zaferle, o büyük oyun bozulur,
Milletin kaderi kanla çizilir,
Bu destan, tarihe aşkla yazılır,
Çanakkale, hasma kesilen ceza,
Çanakkale, arza atılan imza.

Ey gençlik! Tarihten ders almak gerek,
Her güçlüğü yener imanlı yürek…
İstikbâl, maziyle şekillenecek…
Çanakkale, bir diriliş harbidir,
Çanakkale, bu vatanın kalbidir.

Ali AĞIR
Türk Eğitim-Sen Karaman Şubesi

ÇANAKKALE GEÇİLMEDİ

Bütün dünya toplanmış, dağ taş düşman kaynıyor.
Dört bir yanı alev sarmış, Çanakkale yanıyor.
Düşman dedi: Geçeriz, kendi gibi sanıyor.
Geçirtmedi koç yiğitler, geçirtmedi düşmanı,
Vermedi namertlere bu kutsal toprağı.

Mehmetçik cephede, göğsünü siper etti.
Kurşunlar gökyüzünde birbirine geçmişti.
Atamızın birçoğu, hak şerbetten içmişti
Şühedanın ruhları geçirtmedi düşmanı,
Vermedi namertlere, candan aziz vatanı.

Melekler ön saflarda, düşman ile savaştı.
Kükredi Mehmetçiğim; sesi, dağları aştı,
Düşmanın birdenbire sanki aklı karıştı.
Bir set oldu önünde, geçirtmedi düşmanı,
Çiğnetmedi namertlere, ay yıldızlı bayrağı.

Çanakkale ruhu, bugün bile yaşıyor.
Büyük zaferin namı, diyarları aşıyor.
Koca Seyit topunu, sanki tekrar taşıyor.
Mehmetçik yalınayak, geçirtmedi düşmanı,
Kendi düştü ancak, düşürmedi sancağı.

Atalarımız bu yurdu, emanet bıraktılar
Ay yıldızlı al bayrağı, tabutlara sardılar.
Bugün de şehitlerim, Çanakkale yolunda;
Baş eğmedi kalleşe, geçirtmedi düşmanı,
Böldürtmedi haine; canını, cananını.

İbrahim KAYA
Türk Eğitim-Sen Malatya Şubesi

ÇANAKKALE GEÇİLEMEZ

Deniz, , toprak, dağlar, taşlar,
Bin dokuz yüz onlu yıllar,
Çanakkale'de düşmanlar,
Yurdumuzda ne ararlar?
Halen engeller bitmedi,
Yürüdüğümüz yollarda,
Düşmanlarla yandaşları,
Yenemezler bizi asla.
Şahlanıyordu Türkiye,
Bin dokuz yüz on sekizde,
Kendileri diyorlardı,
" Geçilemez Çanakkale !.."

Erdoğan ERKORKMAZ
Türk Eğitim-Sen Kırıkkale Şubesi

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Siperler arası sekiz metre, ölüm muhakkak.
Ey şehit oğlu şehit, durma, ayağa kalk!
Uğrunda can verdiğin bu toprak:

Özü iman, adı vatandır, paha biçilmez.
Canlardan geçilir, Çanakkale geçilmez.
* * *
Malazgirt fırtına, Çanakkale tufan olur.
Bayrak olur, şehit olur, Kur'an olur.
Hediyesi vatan, bir ulu kahraman olur.

Ölümü düğün bil! Düşmandan kaçılmaz.
Canlardan geçilir, Çanakkale geçilmez.
* * *
Çanakkale içinde vurulan yiğitler.
Yahya Çavuşlar, Mehmetler, Koca Seyitler.
Ölmeden mezara giren şehitler.

Şehit ölmez, ezan dinmez, bayrak inmez.
Canlardan geçilir, Çanakkale geçilmez.
* * *
Kınalı Hasan'ım, anasının kuzusu.
Nusrat'ın boğaza mayın dizisi.
Şehâdet Türklüğün alın yazısı.

Yiğidin harmanında kader seçilmez.
Canlardan geçilir, Çanakkale geçilmez.
* * *
Müjdeler olsun, onbeşliler geliyor.
Şehâdete yürürken yüzleri gülüyor.
Peygamber'e komşu olacak. Biliyor.

Bu karşılık olmasa, ölüm zehri içilmez.
Canlardan geçilir, Çanakkale geçilmez.
* * *

Yirmi birinci asrın sırtlanları gelse de,
Son ocağımız sönse, son yiğit ölse de,
Hâkk Teâlâ canımızı alsa da,

Bülbül ağlar, gül ağlar ama açılmaz.
Canlardan geçilir, Çanakkale geçilmez.

Mustafa BÜLBÜL
Türk Eğitim-Sen Konya 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE GEÇİLSEYDİ

İstanbul'un fethi cihana değer !
Ne ağır, taşınmaz bir yükmüş meğer…
Gemiler Boğaz'dan geçseydi eğer
Türk'ün mahremine girer giderdi…

Padişah Edward'ı damat alırdı,
Vaftizlenen torunları olurdu,
Ölürken başında papaz bulurdu,
Saltanat öylece sürer giderdi…

Pusmuş artıkları çıkardı bizde
Canlanırdı Pontus Karadeniz'de,
Trabzon başşehir olurdu sözde
Türk'ün defterini dürer giderdi…

Kardeşi Ruslarla olup tek beden
Ermeni Ağrı'da hortlar yeniden,
Türk'ün varlığına şahitlik eden
Tarihi çınarlar kurur giderdi…

Çinli bile hisse kaptığı gibi
Gelirdi ipinden koptuğu gibi
Doğu Türkistan'da yaptığı gibi
Türk'ü hep sırtından vurur giderdi…

Antep tarafında hepten Fransız
Sütçü İmamları asardı kansız,
Minareler suskun kalıp ezânsız
Kurdukları düzen yürür giderdi…

Yunan'a sunulan Ege bir tepsi…
İzmir, Aydın, Muğla… Giderdi hepsi.
Efeler, Zeybekler boylarken hapsi
Köpekler zevkinden ürür giderdi…

Çatlatsa, kudurtsa yine de Fars'ı
Ruslar yönetirdi Erzurum, Kars'ı.
Erzurum'a özel Türklüğün Hars'ı
Ölür, ayağını sürür giderdi…

Gökyüzünden silinirken gün izi
Sam Amca'ya akar petrol denizi,
Asuri'ler mumla arardı bizi,
Kürdistan hayali(!) çürür giderdi…

Bütün Trakya'yı Bulgarlar alır,
Ankara civarı Türk'lere kalır,
Komşu vilayetler akraba olur
Önce pasaport, der, görür giderdi…

Adana kalırdı bacası tüten,
Antalya Alman, Rus, İngiliz zaten
Kesilip ezandan evvelce öten
Horozu, tavuğu verir giderdi…

Süleyman der her taşında harcın var !
Kardeş olmuş Türk, Arnavut, Gürcü'n var !
Atatürk'e ödenmez bir borcun var !
Geçilseydi, Türklük erir giderdi…

Süleyman IRMAK
Türk Eğitim-Sen Yalova Şubesi

ÇANAKKALE HEPİMİZ HEPİMİZ ÇANAKKALEYİZ

Tarihe bir bakın nasıl yazılmış adımız
Türk, Kürt, Alevi, Laz bereberdi ecdadımız
Allah Kur'an aşkına vatana feda canımız
Çanakkale hepimiz, hepimiz Çanakkaleyiz
Destursuz gelip topraklarımıza dalanlar
Zafer kazanacakmış gibi çanlar çalanlar
Vatanı bizlerden kolay alacağını sananlar
Çanakkale hepimiz, hepimiz Çanakkaleyiz
Namertler sizlerin haddinize mi ki almak
Savaş değil bizlere emirdi uğrunda ölmek
Size hediye Memed'imden zafersiz dönmek
Çanakkale hepimiz, hepimiz Çanakkaleyiz
Kalabalıktı düşmanlar gemileriyle geldiler
Atılan kurşunlar havada birbirine girdiler
Seyidimizle Ali gemilerini boğaza gömdüler
Çanakkale hepimiz, hepimiz Çanakkaleyiz
Ezelden bilmez misiniz Türklerdeki cevheri
Unuttunuz mu ki Fatih'i Ulubatlı'yı Mehmed'i
Çakıltaşı verilmez sağ ise Türkün tek ferdi
Çanakkale hepimiz, hepimiz Çanakkaleyiz
Çarıkları delik karavanları kurumuş ekmek
Kınalı kuzulara and düşmanı boğaza dökmek
Hangimizin haddine ki Türkün bileğini bükmek
Çanakkale hepimiz, hepimiz Çanakkaleyiz
Mevzide kılınıyordu namaz, okunuyordu kuran
Bu nasıl bir inanış Allahım Mehmetçikteki iman
Gücümüz yaradandan kimseden dilemeyiz aman
Çanakkale hepimiz, hepimiz Çanakkaleyiz
Savaşa değil cennete koşuyordu, hepsi mücahit
Anzak, Rum , Ermeni, İngiliz nicesi azminize şahit
İnanmışlardı sonunda cennet var olursa şehit
Çanakkale hepimiz, hepimiz Çanakkaleyiz
Topraklar kana doymuş dökülüyordu denize
Çok mu güvenip geldiniz toplu tüfekli halinize
Savaşta dahi insancaydık esirinize ve ölünüze
Çanakkale hepimiz, hepimiz Çanakkaleyiz
Kınalı kuzular küçüktü halleriyse bir garip
Set oldular düşmanlara göğüslerini gerip

Aç susuz çarpışıp düşmanları yerlere serip
Çanakkale hepimiz , hepimiz Çanakkaleyiz
Üstü başı yırttık ne fanilasi var ne de elbise
Azık hazırlamış anası elinde küçük bir kese
Kınalamış ,uğurlamış anası kondurup buse
Çanakkale hepimiz , hepimiz Çanakkaleyiz
Vatan içindi çıktılar yola çocukluk çağında
İzleri hala silinmedi durur tepesinde ,dağında
Sıralanmış mezarları Çanakkale'nin bağrında
Çanakkale hepimiz , hepimiz Çanakkaleyiz
Yüreklerde sevinci de hüznü de çok büyük
Şehidimiz çoktu binlerce vermiştik kayıp
Vermediler vatanı , düşmanı boğazda boğup
Çanakkale hepimiz , hepimiz Çanakkaleyiz

Hikmet BİNGÖL
Türk Eğitim Sen Denizli Şubesi

ÇANAKKALE HİKAYESİ

Tüm dünya toplanmış pay eder beni.
Gemilere doldurmuş türlü erleri.
Görüldü düşmanın topu,tüfeği,
Zafer çığlıkları da kor eder beni.

Karanlık düşünce deniz suyuna,
Nusrat'ım mayın döşer,boğaz yoluna,
Canım feda olsun vatan uğruna,
Yarabbi yardım et mazlum kuluna.

Koca Seyit sen yaptın,Allah aşkına,
Bombayı indirdin düşman tahtına.
Susturdun gemileri,döndüler şaşkına,
Çaldırdın sirenleri matem marşına.

Derelerden akan yağmur değil kan seli,
Ölüm emri gelmiş,asla dönülmez geri.
Conkbayırı,Kanlısırt,ölüm tarlaları...
Mehmetciğin kanlarıyla sulandı.
Öte yandan deniz kızıla boyandı.

Sessiz karanlık çöktü yarım adaya,
Kahramanlar uyanıyor yeni sabaha.
Hani düşman,nerede silah sesleri?
Terk edip gitmişler yaban erleri.

Çanakkale'dir burası toprağı vatan.
Kimbilir kaç bin kişi altında yatan.
"Ya istiklal ya ölüm"duyduk Ata'dan,
Ay yıldızlı namusum durma dalgalan...

Serdal ÖZTÜRK
Türk Eğitim-Sen Balıkesir Şubesi

ÇANAKKALE NEDİR

Türk'ün asil tarihi, şerefli mazisinden,
Bakıp şanlı âtiyi görmektir Çanakkale.
İman ile yazılmış bir destan dizisinden,
Biraz ibret ve şuur dermektir Çanakkale.

Yedi düvel önünde Türk'ün yaman ruhunu,
Maddeyi iman ile suya gömen ruhunu,
Kalplere "Hubb'ül vatan, min'el iman" ruhunu,
İlmek ilmek işlemek, örmektir Çanakkale.

Yeniden tutuşturmak peygamber ocağını,
Nurdan kabir bilmektir Nebî'nin kucağını.
Bedir'de kaldırılan İslam'ın sancağını,
Vatan semalarına germektir Çanakkale.

Sanmayın Çanakkale sade bir il adıdır,
Çanakkale tarihin ikinci miladıdır.
Toprak olmuş iki yüz elli bin gül adıdır,
Gülistan kapısından girmektir Çanakkale.

Kefene sarılmadan toprak olanlar var da,
Ölmeden namazını kendi kılan da burda.
Er kişi niyetiyle tekbir alıp huzurda,
Allah için murada ermektir Çanakkale.

Ora gonca güllerin düşüp solduğu yerdir,
Nice İsmail'lerin kurban olduğu yerdir.
Ora mazlum ellerin ümit bulduğu yerdir,
Zulmün de umudunu kırmaktır Çanakkale.

O bir ahde vefadır, derttir, aşktır, emektir,
Vatan adlı yâr için terk-i can eylemektir.
Ve küfrün karşısında asla eğilmemektir,
Kırılmak ya da dimdik durmaktır Çanakkale.

Ocaklarda göz yaşı, cephede kan selinden,
Bir destan yazılmıştı yiğit neslin elinden.
Toprağına can katıp bir asır evvelinden,
Ebed müddet akacak ırmaktır Çanakkale.

Önce göğüs göğüse çarpışıp kan kusturup,
Sonra can düşmanına merhametin gösterip,
Kendi kanlı göğsüne bir tutam ot bastırıp,
Hasmının yarasını sarmaktır Çanakkale.

Genç, ihtiyar topyekûn; çoluk çocuk her yaştan,
Hak için vuruştular, kaçmadılar savaştan.
Altmış yedi askerden bir de Yahya Çavuş'tan,
Şehadet arzusunu sormaktır Çanakkale.

Bugün ise bölücü bayrağı indirecek,
Türk sadece bakacak, hazmedip sindirecek.
İşte necip milleti aslına döndürecek,
Bir neslin hayalini kurmaktır Çanakkale.

Destanlara sığmazken senin o şanlı adın,
Ey Türk ne hale düştün, uyukluyor evladın!
Yazdığı destan ile o muazzez ecdadın,
Kör gözlere soktuğu parmaktır Çanakkale.

Hainler diş atarken kudurmuş bir it gibi,
Heyhat! Taş mı kesildin ruhsuz bir meyyit gibi?
Son demde doğrularak Onbaşı Seyyit gibi,
Düşmanı tam kalbinden vurmaktır Çanakkale.

Uyan evlad-ı vatan bu gaflet uykusundan!
Bir ol, iri ol, kurtul ayrılık kaygısından.
İdrak ile ders alıp istiklal öyküsünden,
İstikbâle kafayı yormaktır Çanakkale.

Hüsamettin KANDEMİR
Türk Eğitim-Sen Samsun 2 No'lu Şube

ÇANAKKALE NERE?

Zırhlı gemilerin, kruvazörlerin,
Denizaltı ve tayyarelerin,
Obüslerin, mayınların,
Top bataryaları ile makinelilerin,
Lisanını bilmediğimiz insanların,
Kuşattığı yerdir Çanakkale.
Atılan her bir topun,
Sıkılan namert kurşunun,
Saplanan kahpe süngünün,
Patlayan her bombanın,
Mehmetçiğin sinesinde
Söndüğü yerdir Çanakkale.
Şahadet için koşulan,
Namus diye bakılan,
Arkalarına bakmadan atılan,
Babaların, oğulların,
Abilerle kardeşlerin,
Son nefeslerini verdikleri yerdir Çanakkale.
Çarıksız ayakların,
Dermansız kolların,
Esbapsız neferlerin,
Silahsız eratların,
"İki dirhem bir çekirdek" düşmana
Demir yumruğunu patlattığı yerdir Çanakkale.
İslam›ın sancağını,
Şehidinin bayrağını,
Anasının yaşmağını,
Vatanının toprağını,
Göğsündeki imanını,
Çiğnetmediği yerdir Çanakkale.
Müslüman'la, Gayrimüslim'in,
Azak'la, İngiliz'in,
Türk'le Çerkez'in,
Kürt'le Arap'ın,
Alevi ile Sünni'nin,
Birlikte yattığı yerdir Çanakkale.

Arif ERCAN
Türk Eğitim-Sen Konya 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE ORATORYOSU

Sene bin dokuz yüz on beş,
Bıçak kemiğe dayanmıştı,
Boğazın suları kızıla boyanmıştı:

Alpaslan'ın besmeleyle işlediği nakış,
Fatih'in gözündeki muştulu bakış,
Selahaddin Eyyubi'nin kılıcına güç veren iman,
Edebali'nin Domaniç yaylasındaki yüce duman,
Toprağa katılan onca kan,
Haçlı çizmelerine halı olacaktı;
Batı Türk'ün kalbini söküp alacaktı…
Çanakkale alın yazısı olmuştu,
Çanakkale kaderin adı…

Serde ya ölmek vardı artık
Ya yok olmak!
Çünkü
Bıçak kemiğe dayanmıştı,
Boğazın suları kızıla boyanmıştı!

Anadolu yaylalarında kartallar uçardı,
Önleri sıra serçeler kaçardı…
Anadolu yaylalarında çiçekler açardı,
Gelinlik kızlar onları saçlarına takardı…

Anadolu yaylalarında analar erler doğururdu,
Nedendir bilinmez, adları Mehmet olurdu…

Ciğeri aynıydı hepsinin nefesi bir,
Türküsü birdi Mehmetlerin sesi bir…

Ben vatana adanan koç olacağım!
Ben düşmandan alınan öç olacağım!

Ben Ulubatlı'nın surlara diktiği sancağım!
Ben Yunus'un duaları kadar sıcağım!

Ben Mustafa Kemal'in sesiyim;
"Ya istiklâl ya ölüm!"
Ben Conkbayırı'nda ölümün nefesiyim…

Ben Koca Seyit gücün timsali olacağım!
Kahramanlığın hep yaşayan misali olacağım!

Ben Sadık Çavuş yüreğimde vatan vurur;
Akıttığım kanla gelecek hayat bulur…

Ben Konyalı Mehmet adsız kahraman;
Ben ölmeye hazırım her çağ her zaman!

Ben Diyarbakırlı Mehmet kınalı kuzuyum ben,
Tek yürek tek millet olmanın kılavuzuyum ben!

Ben Ardahanlı Mehmet fukaralık belimi bükmüş,
Ben öldükçe öğrendim şehitlik ne büyükmüş!

Ben Edirneli Mehmet koşarak geldim ölüme,
Postalım yırtıktı, elbiselerim lime lime…

Ben Adanalı Mehmet kavruk çocuğuyum güneyin,
Vuruldukça öğrendim anlamını var olmak denen şeyin…

Ben şehit oğlu şehidim peygamber kucağında,
Ben dalgalanan bir hilalim Anadolu ocağında…

Çanakkale'de bin şehide bir mezar kazılırdı;
Yurdun kaderi Mehmetlerle bir yazılırdı…

Biz bayrağa rengini kanımızdan verdik!
İnsanca yaşamanın bedelini canımızdan verdik!

Biz şehadetle çizdik Çanakkale ufuklarını!
Biz ölerek yaşatan bir nesiliz çocuklarını!

Biz Çanakkale'de zaferin adı olduk!
Biz Çanakkale'de yenilginin tadı olduk!
Biz Çanakkale sularında Türk'ün kanıyız,
Biz hürriyetin dostu esaretin düşmanıyız!

Biz muhafızıyız Alpaslan yadigârının!
Biz hürriyet müjdecisiyiz Türk çocuklarının!

Ey Çanakkale anlamın adından büyük oldu!
Ey Çanakkale utancın tarihe bir yük oldu!
Medeniyet senin sularında değerini yitirdi;
Batı insanlığını kıyılarında yedi bitirdi!

Yediden yetmişe ordu milletin kanıyla sulandın,
İki yüz elli bin şehidin kanını içtin öyle uslandın!

Dosta düşmana öğrettin Çanakkale; Türk kimdir!
Bilmeyenler bildi; vatan nasıl yüce bir iklimdir!

Suların kan olmuş içilmez Çanakkale!
Bilsin bu cihan ki geçilmez Çanakkale!

Ali SAÇIKARA
Türk Eğitim-Sen Konya 2 No'lu Şube

ÇANAKKALE
SAADETİMİN BEKÇİSİ

Ziyaret etti atasını,
Okumuştu duasını.
Duygulandı burda gençlik.
Kapattı gözünü, açtı ağzını.
Haykırarak seslendi:
—Dehşet "burda"!
Açlık "burda"!
Yokluk "burda"!
Hasret "burda"!
Evlatların küme küme huzûrunda,
Sen nerdesin, saadetimin bekçisi?

Yeşillendi vadilerim, ağaçlandı tepelerim.
Boy boy oldu nesillerin,
Neredesin, saadetimin bekçisi?

Sen eğer olmasaydın
Gelmeseydin, ölmeseydin;
Masum şark, ve imanımla namusum
Gafil garbın elinden ne melamet çekecekti!
Çektirmedin, saadetimin bekçisi!
Büründünüz açlığa, susuzluğa ve çamura.

Bahâr-ı ömrünüzle
Şehadeti "şah" yaptınız gâvura!
Bu vatanı "taç" yaptınız başlara.
Siz taktınız, saadetimin bekçisi!
Sandılar ki o gâvurlar:

"İslam" bu boğaza mihman.
Siz verdiniz ya canınızı
Yara almaz artık iman,
Okunmakta her dem ezan.
Vatan ki o aziz toprağı
Artık bu ceddime yorgan.
Siz örttünüz, saadetimin bekçisi!
Kim siler ki fezalardan senin adını?

Unutursam kahrolayım
O çileli, aziz yâdını.

Düşmanın bu vatana son biatını
Unutturmam, saadetimin bekçisi!

Bir ümmet ki sağ kaldı
Ruh-ı maneviyatınızda.
Kazdığınız çukurlar
Oldu mezarınız da.
Bir ilâhi hilâl için
Susturmadın, ikram ettin ezanları.
Peygamberin yanında, Hakk'ın yolunda
Sen yürüdün, saadetimin bekçisi!

Deremde balık artık,
Bahçelerimde ağaç.
Vadileri dolaşır ırmaklarım.
Senin evladındır bil ki
Sokağımda gülümseyen çocuklarım.
Ecdâdımsın, saadetimin bekçisi!

İffet verdin analara kızlara.
Çileli öykülerin
Türkü oldu, ağıt oldu bizlere.
Sen söylettin saadetimin bekçisi!

Sana ettiğim her ziyarette,
Mâzilerden sökülüp gelirsin bana.
Yükselir tüm tarihim, atalarım.
O vakit:
Güller kokar Gelibolu'm.
Al al açar çiçeklerim.
Şehit zengini yurdumda,
Bâki kalır emeklerim.
Direğimsin, saadetimin bekçisi!

Yaşlı kollar artık yiğit bileği.
Her can veren neferin,
Sana komşu olmak dileği.
Çektin ya sen o unutulmaz çileyi!
Ben çekmem mi?
Ben çekmem mi , saadetimin bekçisi!

Vahide UĞUR
Türk Eğitim-Sen Gaziantep Şubesi

ÇANAKKALE SEN TANIKSIN

Ey askerim! Çanakkale'desin
Tarihe yazdırdığın kutsal eserdesin
Tüm sevdiklerini arkanda bıraktın
Sen en başından,yüce bir ruh içindesin.

Hiç düşünmüyor doğrusu
Konu memleket konusu
Bu uğurda ölmek var ama
Yaşatmak en büyük arzusu.

Kaldırmış semaya mukaddes başını
Şehadetlik öncesi dualar okuyor
Şanlı bayrağı göğsünde,süngüsü elinde
Ölümün kucağına korkmadan atlıyor.

Göğsünde ki o mermiyle
Ey askerim şehitliğe ulaşırsın
Sen artık bir ananın değil
Koca bir vatanın evladısın.

Senin de her insan gibi
Hayallerin vardı bahar tadında
Erik dalına kırağı vurur gibi
Yaşamın tadı kaldı damağında.

Bilmelisin yüreğinin atışı
Sonsuza kadar sürecek
Bu duyduğun bir mermi sesi
Binlerce yürek sana geri dönecek.

Savaş değil Allahım,cehennem yangınıdır
Denizler alev almış düşman kazanıdır
Yerler,dağlar ağır yaralanmış
Derelerden askerimin kanı akmaktadır.

Çanakkale,kolay olmadı zafer
Kanımızla yazdık tarihe yüce bir eser
Destanlarımız bitmedi,hiç bitmeyecek
Türklerde çok böyle muzafferler.

Çanakkale!Çanakkale sen tanıksın
Her karış toprağının kanla sulandığına
Düşmanın bitmez doyumsuzluğundan anlarsın
Aslında savaşın ne araç,ne amaç olduğuna.

Gülay PAMUK
Türk Sağlık-Sen İzmir 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE SENSİN

Çanakkale alnımın akısın
Yüreğimin gururla atışısın
Tarihe adını altın harflerle
" Kahraman" diye yazdıransın.

Ey askerim!Çanakkale sensin
Her karışta senin kanın
Can verirsin Türk'e durmadan
Sen ilelebet benim damarımdasın.

Bilmeli her Türk milletinin ferdi
Kanının damla damla değerini
Taşımalı tarihten öteye
Kahraman ırkının zaferini.

Sen Bombasırtı'nda eşsiz bir tarih yazdın
Onlarca düşmanla tek başına savaştın
Ölümü bile bile cepheye atıldın
Dünyada emsalin yok yüce askerim.

Benim Mustafa Kemal'im var
Conkbayırı,Kireçtepe,Anafartalar
Hepsi zafer doludur,hepsi kahramanlıklar
"Geldikleri gibi gittiler" bütün düşmanlar.

Zaferin akıbeti senin idarenledir
Mustafa Kemal'im bu nasıl yetenektir!
Askeri dehan,ileri görüşlülüğün
Bu milletin mukadderatına tek sebeptir.

Toprağın,dağın,denizin
Bir dilden konuşuyor mevcudiyetin;
"Ben Çanakkaleyim bilesin,
Beni çok derinden hissetmelisin."

Gülay PAMUK
Türk Sağlık-Sen İzmir 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE TÜRK'ÜN KUTLU DESTANI

Patlayan bombalar, mermi, kızaklar,
Boğazda mayınlar kahpe tuzaklar,
Kopmuş gövdesinden kollar bacaklar,

Tarih yazmamıştır böyle bir anı,
Çanakkale Türk'ün kutlu destanı

Ne bir gam vardı ne de bir hayret,
Dillerde tekbir, tekbirde gayret,
Olmazdı başka türlü nihayet,

Türk ruh kudretinin hayret şayanı
Çanakkale Türk'ün kutlu destanı

Vatan ahvalinin yürek bulduğu,
Hamaset ve azametle dolduğu,
Türk yurduna Türk mührünü vurduğunu

Yedi düvel beş kıtaya fermanı
Çanakkale Türk'ün kutlu destanı

Hindu, Yunan, İngiliz ve Fransız,
Saldırıyor yedi düvel zamansız,
Var olma savaşı verdik amansız,

"Ya istiklal ya ölüm" dizde dermanı,
Çanakkale Türk'ün kutlu destanı

Onca modern gemi, silah, askere,
Onca saldırıya, onca sefere,
Çanakkale vatandı, bilmez kefere,

Vatan sevdasının iman harmanı,
Çanakkale Türk'ün kutlu destanı

İnanmış Atatürk, inanmış nefer,
"Çanakkale geçilmez!!!" Allahu ekber!
Koca Seyit dolu binlerce siper,

Türk evladı peygamberin aslanı,
Çanakkale Türk'ün kutlu destanı

Kocaman yürekler, yazılar vardı,
Yetimler, öksüzler, sızılar vardı,
Aşık Aslan kınalı kuzular vardı,

Kara toprak şehit kanı ummanı,
Çanakkale Türk'ün kutlu destanı

Aslan USLU
Türk Eğitim-Sen Antalya 2 No'lu Şube

ÇANAKKALE YÜZÜNCÜ YIL

Sözde uygarların yanı başında
Kanın derelerden taştığı vatan:
ÇANAKKALE ! Daha çocuk yaşında
Mehmet'in toprağa düştüğü vatan…

Üç günde bir öğün yemek yiyerek
On beş gün çıkmamış potin giyerek
Ölümlere "Allah ! Allah !" diyerek
Mehmet'in şahlanıp koştuğu vatan…

Avrupalı barbar, sırtlandan zâlim;
Karadan denizden yağdırır ölüm !
Görmemiş insanlık böyle bir zulüm !
Dünyanın hayrete düştüğü vatan…

Müzelerde mataralar, kupalar…
Her gece canlanır sohbet yaparlar.
Şu masum denizler, dağlar, tepeler:
Melek ordusunun aştığı vatan…

Türk çocuğu titre, dünü hatırla !
Uçaklara karşı atla, katırla,
Baltayla, kazmayla, tırpan, satırla
Burası milletin coştuğu vatan…

Türk'ü yok etmektir onlarda kanun.
Bilinmez sebebi, izâhı bunun.
Havada çarpışan katil kurşunun
Ana yüreğine düştüğü vatan…

Altı yüz İngiliz bulutta saklı,
Yaşanan gariplik zorluyor aklı;
Görüp tasdik eder elli Anzaklı.
Akılların durup şaştığı vatan…

Bu sessiz yığınlar yürekler yakar,
Sarmalamış toprak şehide bakar.
Toprağı kazdıkça kemikler çıkar;
İmânın imkânı aştığı vatan…

Yok böyle bir millet, böyle bir iman !
Ya gazi, ya şehit hepsi kahraman.
Bu Boğaz Harbi'dir, anlat Süleyman,
Mehmedin toprağa düştüğü vatan !

Süleyman IRMAK
Türk Eğitim-Sen Yalova Şubesi

ÇANAKKALE'DE BAHAR

Yüzyıl önce bir bahar, tohum filizlenmişti,
On binlerce Mehmet, mâkus talihi yenmişti.

O baharda, kan kokusu barutla karışık,
Çanakkale'de yiğitler, ölümle barışık.

Çelikten elleriyle boğazına çökmüştü
Düşman; aylarca denizden alev püskürtmüştü.

Mermiler tepelerden sağnak sağnak iniyor,
Bin yıllık tarih, şimdi yeniden diriliyor.

Siz, arşa yükselerek o bahar, öylece kalın,
Sonsuzluk ve şehitlik sizindir; gidin, alın.

Mavi gökler şahittir büyük destanınıza,
Toprak ve düşman, nihayet doydu kanınıza.

O bahar, âlem duydu yiğitlerin nâmını,
İnönü, Sakarya, sizden aldı ilhâmını.

Mustafa ATİKEBAŞ
Türk Eğitim-Sen Konya 2 No'lu Şube

ÇANAKKALE'DE AKŞAM

Gün ufka yaslanırken hüzne bürünür dağlar
Uzayan gölgelerle kararır billur sular
Gözler ufka kitlenir hedefi gözetlerken
Yüz yıl önceyi yaşar dik yarlar, derin koylar.

Aynı sahne yaşanır on sekiz Mart gününde
Düşman yine Boğaz'da, Çanakkale önünde
Ölüm sessizliği var; fırtınalar kopacak
Toplar ateşe hazır, Mehmetler siperinde.

Akşam serinliğinde kabarırken dalgalar
Birer hayalet olur çelikten armadalar
Son dualar edilir, hücum emri beklenir
Nefesler tutulurken terk edilir uykular.

Her kaya mezar taşı, her çukur bir mezardır
Atılan her kurşunun bir hikâyesi vardır
Ölüm ensede gezer, kimin umurundaki;
Çanakkale Türk için şan, şeref, namus, ardır.

Hiçbir savaş yoktur ki; düşmanı da methetsin
"Hak ettim de yenildim" diye gururla gitsin
Kan ve ateş içinde cehennemi yaşarken
En azılı düşmana dostluğu da öğretsin.

Her gece asumandan arza yıldızlar yağar
Her şehidin başında birer kutlu ay doğar
Çanakkale ezelin ebede armağanı
Hangi tarihçi yazar, hangi tarihe sığar.

Abdurrahman ULU
Türk Eğitim Sen Kocaeli 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE'M, GURURUM

İstanbul'a dikilince düşmanın gözü,
Almak için toplandılar Çanakkale'de.
Milli Mücadelemizin şanlı ön sözü,
Yazıldı ya damar damar Çanakkale'de.

Yüz yıl önce bugünlerde düşman toplandı,
Düşmanların donanması zırhla kaplandı.
Türk Milleti'nin birlik ve beraberliği,
Düşmanın bağrına hançer gibi saplandı.

Birlikte savaştık, yoktu ayrı gayrımız,
Cephe gerisinde yiğit kadınlarımız…
Malazgirt'ten Çanakkale'ye dek her yerde,
Şehitlerimiz ki bizim iftiharımız.

Karaya birlik çıkarıp ettiler akın,
Siperler de birbirine oldukça yakın.
Omuzlamış yaralı düşmanı götürür,
Şu Mehmetçiğin insanlığına bir bakın.

Görülmüş mü ki tarihte böyle bir yiğit?
Tek başına bir batarya Onbaşı Seyit.
Ey şimdi miskin miskin duran Türk Evladı!
Titre, kendine dön! Atanın izinden git!

Çanakkale'm, gururum, Türk'e düğünsün sen;
Milletimin dünyaya saldığı ünsün sen.
Parlak bir güneş gibi Mustafa Kemal'in,
Tarihin sahnesine çıktığı günsün sen.

Ali GÜMÜŞ
Türk Eğitim-Sen Gaziantep Şubesi

ÇANAKKALE'M

Çanakkale'nin o eski yüzü
Ne kışı bellidir ne güzü
Gözlerinin içindeki hüznü
Çözemedim Çanakkale'm

Kalem doğru söylemez yaşamak gerek
Taşında toprağındadır her yürek
Bana vatan sana binlerce şehit gerek
İstedin ve aldın Çanakkale'm

Ey Çanakkale sana mı verildi binlerce şehit?
Ya sev dedin ya da bırak git
Benim altımda yatan binlerce yiğit
Sevgilimdir dedin Çanakkale'm

Nedir kardeşim nedir bu Türklere düşmanlık
Gördünüz Çanakkale 'de nedir kahramanlık
Yaşadınız mı bir daha böyle pişmanlık
Yaşattın ya çok yaşa Çanakkale'm

Sen şehitlerin kanıyla sulandın
Bir bir ana yüreği sızlattın
Geçirmedin ya gönlümüze neşe saçtın
Verdiğin neşeyle çok yaşa Çanakkale'm

Düşman bir değil binlerce olsa
Anaların ciğeri yansa kavrulsa
Senin tek bir dostun bile kalsa
Aldıklarınla çok yaşa Çanakkale'm

O cephe bu cephe gitti de sen gitmedin
Ben bu millete ihanet etmem dedin
Askere onur,cesaret verdin
Cesaretinle çok yaşa Çanakkale'm

Şehidim rahat uyu bizimdir Çanakkale
Hele bir daha gelsin o hergele
Bacıma,kardeşime,anneme
Sözüm var yaşatırım Çanakkale

Hasan KOCAMAZ
Türk Eğitim Sen Nevşehir Şubesi

ÇANAKKALE

İmansız gönüllerin devasa armadalarla geldiği,
İmanlı gönüllerin " Nusrat Mayın Gemisi" ile direndiği,
Et ile kemiğin, çelik zırhlara karşı galip geldiği,
Akla ziyan bir cephedir ÇANAKKALE.

Uçurumun kenarında bir diriliş mücadelesinin verildiği,
Göğsümüze sığmayan nice kahramanlık destanlarının yazıldığı,
Ulusumuzun yüksek karakterinin dünyaca tanındığı,
Zifiri karanlıktan ışığın göründüğü cephedir ÇANAKKALE.

Allah'ın yardımını üzerine alan,
Gül bahçesine atlar gibi ölüme atlayan,
Bu topraklarda bir özgürlük mucizesi yaratan,
Yiğitlerin toprak olduğu cephedir ÇANAKKALE.

Müslüman'ın Müslüman kanı dökmek için getirildiği,
Mevzilerden duyulan tekbir sesleriyle yeryüzünün irkildiği,
Haçlı zihniyetinin tekerrür ettiği,
Taktir-i ilahinin ise tecelli ettiği cephedir ÇANAKKALE.

Düşmanın savaş suçlarını işlediği,
Zehirli çivileri uçaklarıyla pervazsızca indirdiği,
Nice Mehmed'in şehit edildiği,
Anadolu'nun tapusunun alındığı cephedir ÇANAKKALE.

Tarihimi şanla, şerefle anlatıyorsam,
Vatanımda başım dik geziyorsam,
Gökte dalgalanan bayrağımla onur duyuyorsam,
Her şeyimi borçlu olduğum cephedir ÇANAKKALE.

Türk İslam coğrafyasının kartal kayası TÜRKİYE'M!
Sana vatan toprağını emanet eden ecdadını unutma,
"Öl ama geri gelme"diyen anaların kemiklerini sızlatma,
Sakın ha! Vampir sürüsü emellerinden vazgeçti sanma!
Bilesin bir asır önce kınalı kuzuların aslan kesildiği cephedir
ÇANAKKALE!

Ceyhun UZUNER
Türk Eğitim-Sen Trabzon 2 No'lu Şube

İLK KEZ GELİYORSUN ÇANAKKALE'YE KANIMCA

İlk kez geliyorsun Çanakkale'ye kanımca.
-Evet, öyle nereden anladın amca?
Seni daha önce görmedim, neden gelmedin?
Hem daha memleketini de söylemedin.
Daha önce gelirdim fırsat bulsaydım eğer.
Kısmet yüzüncü yılda gelmekmiş meğer.
Memleketim Bayburt bilir misin?
Bilmez olur muyum evlat sen ne söylersin!
Anlatayım sana Çanakkale Harbi'ni.
Burada yatar şehitlerin yüzlerce bini.

Zahmet vermeyeyim size.
Ne zahmeti a evlat hoş geldin mevziimize!

Bak evlat bu öyle bir savaş ki eşi yok.
Askerler körpe silahı yok aşı yok.
Aç-susuz olmak kimin umurunda!
Can vermeli muhakkak vatan uğrunda.
Çanakkale bir gülşen, vardır gülün her rengi,
Böylesi gülistanın az bulunur dengi.
Türk, Kürt, Laz, Çerkez, Zaza…
Hep beraber cephede omuz omuza.
Vatan bir, kitap bir, bayrak bir…
Dillerde parola bir tekbir bir…
Cepheye koştu gencecik erler,
Küçücük elli koca yürekli neferler.

Yurdun dört yanından Çanakkale'ye akın,
Müjdelenmiş zafer elbette yakın.
Metrekaresine altı bin mermi düşen bu yerde,
An oldu ölümle aradan kalktı perde.
Kazmayla, tırnakla siper eşenler,
Eştiği sipere cansız düşenler…
Mermiler, bombalar, şarapneller…
Paşalar, askerler, generaller…
Bu savaşı istiyorsan şayet anlamak
Açıver tarihi Fil Vakası'na bak
Ebrehe'nin filleri var düşmanın gemileri
Allah'ı düşman bilen gidemez ki ileri

Filleri helak etti Ebabil denen kuşlar
Gemileri suya gömdü şanlı çavuşlar
Yüz yıl geçse de hatırası dipdiri.
Ey Türk genci budur ecdadının eseri.
Sonu gelmeli artık gördüğün düşün.
Tarihe bir bak da bugünü düşün.

Amca sen ne çok şey biliyorsun.
Neredesin Amca beni duyuyor musun?
Amca… Amca…!

Arif KÖPRÜCÜ
Türk Eğitim-Sen Bayburt Şubesi

ÇANAKKALE

Yedi düvel küffar bileğinin,
Büküldüğü yerdir Çanakkale.
Vatanıma göz diken salibin,
Söküldüğü yerdir Çanakkale.

Gelinler bağladı karaların,
Her dem duası var anaların,
Körpe kuzulara kınaların,
Yakıldığı yerdir Çanakkale.

Uğramıştık bela ve garaza,
Birikmişti yamyamlar Saros'a,
İngiliz'in Anzak'ın Boğaz'a,
Döküldüğü yerdir Çanakkale.

Allah diye uçtular cennete,
Erdiler şol makama izzete,
Şeref madalyasının Mehmed'e,
Takıldığı yerdir Çanakkale.

Dudaklarda " ve beşşirü'l müminin ",
Erişti himmeti ol Kerim'in,
Türklüğün zafer abidesinin,
Dikildiği yerdir Çanakkale.

Osman KUŞ
Türk Eğitim-Sen Karaman Şubesi

ÇANAKKALE

Bir destan yeridir ÇANAKKALE,
Analaların kuzularını kınalayıp yolladığı,
Düğün yeridir.
Kimimizin evli,
Kimimizin nişanlı olarak geldiği yerdir ÇANAKKALE,
Bir imparatorluğun küllerinden yeniden doğmaktır
ÇANAKKALE,
Haçlı seferlerinin yeniden başladığı,
Yapılan hesapların bozulduğu,
Anafartalar komutanı Mustafa Kemal 'in,
Tarih sahnesine çıktığı yerdir ÇANAKKALE,
Hakkın batıla galebe geldiği,
Nusret mayın gemisinin,
Quin Elizabeth 'i yendiği yerdir ÇANAKKALE,
Haleplinin, Aydınlının, Burdurlunun, Hakkarilinin,
Koyun koyuna yattığı,
Kan kardeşi olduğu yerdir ÇANAKKALE.
Türkün el yapımı mayınlarını,
Mavi atlas üzerinde sergilediği yerdir ÇANAKKALE.
Yarbay Hüseyin Avni Beylerin,
Antepli Mehmet Çavuşların,
Yahya Çavuşların,
Seyit Onbaşıların,
Binlerce Mehmetçiğin
Onur mücadelesi verdiği cenk yeridir ÇANAKKALE.
Kısacası Türkün var olma mücadelesidir ÇANAKKALE.
Vurulup tertemiz alnından uzanıp yatmaktır,
Bir hilâl uğruna batmaktır,
Bu topraklar için toprağa düşmektir ÇANAKKALE.
Bir milyon insanın toplandığı mahşer yeri,
Cennet kapılarının dört bir yandan açıldığı,
Şahadet şerbetinin bolca dağıtıldığı,
57. Alayın ilelebet yerleştiği,
Halen nöbet tutmaya devam ettiği yerdir,
253 bin Mehmetçiğin öyküsüdür ÇANAKKALE,
GEÇİLMEYEN VE GEÇİLMEZ YERDİR ÇANAKKALE.

Ünal KAYA
Türk Eğitim-Sen Burdur Şubesi

ÇANAKKALE

Çanakkale
Ey ruhumun gizindeki kutlu şehir,
Nice ana kuzularını bağrında yatıran mutlu şehir!

Sen ki bir milletin can vere vere çoğaldığı yersin.
Sen ki yüce ecdattan kalan şanlı bir zafersin.

Düğüne gider gibi gitti ölüme mehmedimiz.
Her biri helal süt emmiş binlerce yiğidimiz.

Her karış toprağın şahitlik etti yüz binlerce şehadete.
Tek karış toprağın boyun eğmedi yedi düvelden gelen ihanete.

İngiliz'i, Fransız'ı, Anzak'ı bir olmuş, vurur da vurur,
Oysa bilmezler ki Türk deyince akan sular durur.

Senin toprağında şehit oğlu şehitler yatar;
Çünkü her Türk'ün kalbi vatan diye atar.

Bir davasın cihanda, eşi görülmemiş destanlarla örülü.
Ki her yanın Cevatlar, Nazmiler, Seyitler ve Mustafa Kemallerle bürülü.

"Allah yolunda öldürülenlere ölü demeyin onlar diridirler…*"
Kahraman bir milletin kahraman neferidirler.

Çanakkale
Ey namusunu çiğnetmeyen şanlı şehir
Şu dünyada var mıdır senden bahtiyarı
Girseydi eğer cennete yeryüzünün toprakları
En başta girecekti
Bir Mekke
Bir Medine
Ve bir de Çanakkale …

*Bakara Suresi (154.ayet)

Ahmet FENAR
Türk Eğitim-Sen Eskişehir 1 No'lu Şube

ÇANAKKALEM

Bir yanda Ege bir yanda Marmara
Dayanmış boğaza yenilmez armada
Korkmuyor Mehmedim ,gözü kara
Şehit olmak varmış nasipse vatana .

Seddülbahir karşısı ,Ertuğrul koyu
Toprağımın altı kefensiz şehit dolu.
Destan yazdı Yahya Çavuş ve taburu
Düşmanlar anladı son durak Gelibolu.

Mustafa Kemal ,vuruldu ama yılmadı
Şehidimin cenaze namazı kılınmadı
Mekteb-i Sultani mezun vermedi
Cepheye gidenler geri gelmedi.

Nusret'de Nazmi Bey, bataryada Seyit Onbaşı
Beş çayı içmeye gelenlere mezar oldu dağ başı
Mehmedimin yemeğidir yağsız bulgur aşı
Canı pahasına vermedi bu toprağı bu taşı.

Mehmedimin ayağında çarığı yok
Askerimi sakat bıraktı zehirli ok
Cephede savaşır yarı aç yarı tok
Çoğunun yaşı on sekiz bile yok.

Düşman kafaya koymuş izmihlali
Hangi hain indirebilir bu hilâli
Bu topraklar ki şehidimin emaneti
Yüzyıl geçse de unutur mu Türk milleti.

Erler cepheye gitti, kadınlar ağladı
Gelinlik kızlar karalar bağladı
Yakılan ağıtlar yürekler dağladı
Askerim korkmadı, imanı sağlamdı.

57.Alayın kendi yok, sancağı var
Ölüm kusuyor zırhlı canavar
Okyanus aşıp gelmiş Anzaklar
Geçilmedi, geçilmeyecek bu topraklar.

Cephede imtihan sıtmalı sinekle
Askerim her an tetikte beklemekte
Dünya hayran oldu Mustafa Kemal'e
Burdan çıkış yok, burası Çanakkale.

Cihan KAÇAR
Türk Eğitim-Sen Burdur Şubesi

ÇANAKKALE'DE

Dar, derin Boğaz da bir tarih yatar,
Gün, buzlu sularda titreyip batar,
Allah Allah sesi gökleri tutar
Bir destan yazılır Çanakkale'de

Top sesleri ile titrerken dağlar
Kan ateş içinde kaynıyor sular
Kurşunlar havada birbirin avlar
Dumanlar süzülür Çanakkale'de

Baba oğul aynı safta vuruştu
Bir gülleyle arka arkaya düştü
Dostla düşman birbirine karıştı
Künyeler çizilir Çanakkale'de

Ata orda, evlat orda, yar orda
Ateş orda, duman orda, kar orda
Kocaçimen, Kirte, Conkbayırı'nda
Alaylar düzülür Çanakkale'de

Gökten yağmur değil, şarapnel yağar
Güneş lime lime ufuktan doğar
Ateşi kavurur, dumanı boğar
Şehitler dizilir Çanakkale'de

Gelibolu, Kepez, Nara Burnunda
Seddülbahir, Suğla, Anzak Koyunda
On sekiz mart günü Şubat ayında
Düşmanlar bozulur Çanakkale'de

Sanma Çanakkale yaşandı bitti
Şehitler, gaziler hatırdan gitti
Bir devir açıldı, bir devir battı
Bir destan yazıldı Çanakkale'de

Abdurrahman ULU
TürkEğitim-Sen Kocaeli Şubesi

ÇANAKKALE'DEN GEÇİLMEZ

Ey şanlı mazimizin aziz hatırası
Ecdadımızın onurlu, gururlu mirası
Dünyada yok bu destanın aynısı
Candan geçilir, canandan geçilir, Çanakkale'den geçilmez.

Toplandı yedi düvel Türk'e karşı
Yapılan zulümler titretti alayı, arşı
Ölmeye razı Mehmet'im çalınca hücum marşı
Koldan geçilir, bacaktan geçilir, Çanakkale'den geçilmez.

Bu ne vahşet, bu ne zulüm, bu ne bela,
Toprağa düşerken yiğitler ve okunan sela,
Hayâsızca yapılan işkence, zulüm ve istila
Anadan geçilir, bacıdan geçilir, Çanakkale'den geçilmez.

Ey bu vatan için kan veren yiğitler,
İstiklal uğruna can veren Mehmetler,
Ruhunuz şad, mekânınız cennet olsun şehitler,
Yardan geçilir, serden geçilir, Çanakkale'den geçilmez.

Mehmet OYMAK
Türk Eğitim-Sen Aksaray Şubesi

ÇANAKKALE'MİN SUSKUN TEPELERİ

Engin tepelerde bekleyen bir uğultuydu sessizlik,
Tek bir çıtırtı başlatıyordu kurşunları.
Karaydı gece, kapkaraydı deniz,
Orada şehit oldu binlerce filiz.

Yürekler solmuş, vatan sevgisi dolu,
Yalnızca umut sarmış Anadolu' yu,
Haberler gelmemiş, gözyaşları kurumuş,
Analar, çocuklar vatan demiş sadece susmuş.

Sanma ki nöbetler kolay geçermiş,
Metrelerce ilerde düşman menzildeymiş,
Hayal kurmak bile vatana ihanetmiş,
Kanla sulandı Çanakkale'min suskun tepeleri.

Binlerce kalp bir oldu dua ile,
Omuz omuza savaştı ölümü bile bile,
Kurşunu bitti, süngüyle gitti ölüme,
Kanla sulandı Çanakkale'min suskun tepeleri.

Bir uğultuya karışır ayak sesleri,
Kiminin yüreği yaralı, kiminin elleri,
Zamansız soldu gençlerimin gözleri,
Kanla sulandı Çanakkale'min suskun tepeleri.

Ağlamak çare değil unutmamak önemli olan,
Vatan uğruna verildi binlerce can,
Biz unutmayız sen rahat ol ATAM,
Kanla sulandı Çanakkale'min suskun tepeleri.

Hülya HOYRAZ KUŞ
Türk Eğitim-Sen Denizli Şubesi

ÇARPIŞAN MERMİLER

Düşmanlar geldi yurduma,
Toprak çatladı hırsından,
Deniz kabardı, sarsıldı,
Ağladı sıkıntısından.
Çarpışıyordu mermiler,
Osmanlı perim perişan,
Ölen yüz binlerce gence,
Toprak ağladı yasından.
On beş, yirmi ve yirmi beş,
En yaşlısı bile çok genç,
Anne, baba, sevgili, eş,
Dualarda doğan güneş.
Art arda şehit düşüyor,
Gencecik körpe fidanlar,
Asker, sivil öz yurdunda,
Üzüntüden soluyorlar.
Hey gidi Seyit Onbaşı,
Kuvvet verdi Yüce Allah,
Tüm düşmanlar bir olsa da,
Yıkamayacaklar vallah…

Erdoğan ERKORKMAZ
Türk Eğitim-Sen Kırıkkale Şubesi

ÇANAKKALE RUHU

Vatanım, şehit kokan dağlarım
Ay yıldızım, al renkli bayrağım.
Sen gönlümde yer tutmuşsun,
Toprağı kutsal olan vatanım.

Çanakkale yiğitleri, bağrında saf tutmuş.
Kan yıkamış, her karış toprağını.
Anaların gözyaşlarıyla filiz vermiş,
Cumhuriyeti kuranların fidanları.

Türk eri, Türk yiğidi, siper etmiş gövdesini,
İngiliz'e, Rus'una, bilmem ne belasına.
Ensesinde hissetse de, ölümün nefesini,
Zerre nifak sokmamış, bu büyük sevdasına.

Çanakkale ruhuyla, Akif'in sevdasıyla,
Aynı sevda, aynı yürek çarpması.
Şahadet şerbetini içtiler, aynı sefer tasıyla,
Yine aynı heyecan, aynı yürek yarası.

Geçmişten geleceğe sanki kapı saçılmış,
Oğuz Han'ın, Yavuz'un, Fatih'in askerleri,
Tabur tabur gelmişler Mehmet'in yüreğine
Adsız kahramanlar ve Atatürk'le beraber.

İbrahim KAYA
Türk Eğitim-Sen Malatya Şubesi

ÇANAKKALE SADECE BİZİM DEĞİL

Çanakkale bütün Türklerin coşkusu,
Dünya ezilen milletlerin heyecanı,
Cihan, inananların inancının tazelendiği zuhur,
Düşen bayrakların dalgalandığı, başı eğik insanımızın göğe bakışı,
Yere düşen kanın sevildiği topraktır.
Zincire vurulmuş kalplerin suya kavuştuğu onur,
Çanakkale, bizim değil dünya uluslarının zaferidir.
***

Zalime dur denilen süngünün ışıltısı,
Tonluk topların elle kaldırılan coşkusu,
Haçlı seferlerinin devamı,
Allah diyen iki ordunun karşı karşıya getirilişidir.
Donanma sayısının bilinmediği gücün tükenişi
Haritaların art arda çizilişi,
Çanakkale, sadece bizim değil sessiz çoğunluğun sesidir.
***

Silahın süngüye mağlubu Çanakkale'm
Bugün her zamandan daha fazla mecburum,
Okullarda dersini okumam,
Ruhlarda marşını çalmam gerekir,
Ülkemin şahlanışı senin eserin olacaktır.
Gücün, inanca yenildiğini gösterdin,
Yurdun savunmasına çocuk yaştakileri kattın.
Bana savaşan düşman askerini getir,
Çanakkale'de savaşan Mehmet'imi anlatsın.
Dünyanın akın ettiği savaş zaferini dinlemeli,
Çanakkale, esir milletlerin özgürlük nefesidir.
***
Zafer komutanını hatıralarda resmetsin,
Denizlerin hâkimini, süngülerin şahlanışını dinleyelim.
Kadınlar, zafer çocukları doğursun
Çanakkale Hindu'nun, Afrika'nın zaferi,
Onunla bağımsızlık narası atan milletler,
Kaybolmuş değerlerin hatırlanışıdır.

Yenilmez sanılan armadalar önünde eğildi.
Büyük komutanın yetiştiği siperdir.
Dünyayı dar eden güçlerin tükenişine sillesi,
Çanakkale, inançlı yaşayan milletlerin dirilişidir.

Selami AKYOL
Türk Eğitim-Sen Bursa 1 No'lu Şube

ÖZGÜRLÜKLE NİŞAN TÖRENİ

-sevgilim Gelibolu'ya/ 1915-

I.
siyahtı, ayyuktan baktıydım denize
sen bir kartalın yalnızlığıydın, dilinde kuşların
gezdim, gri parantezli keşmekeşini tarihin
ateşlere sunaktın, goncanın eridiği kül.

biliyordum ve biliyorum; bu sesler, bu duvar, bu kış
Şubat'a erguvan renkli nefesler giydirilmeli
hayat nakışlanmamalı garp iğneleriyle!

yüzümde çığlık, Ege›li bir dilenci şivesi ellerimde lâl
aktıkça çoğalıyor gibi ölmek saltanatı
orada yetim bir masmavinin mendireğinde Marmara
sandala binmiş güzel öyküler kitabı sanki içim
sayfalarını acem tenli annelerin okuduğu, düşlemlerimi
kızıl kanatlarında uluorta bıraktığım!

II.
akşam; sözle tarif edilmedi gerçek, karanlığa
dört nala koşan gazeller gibiyiz ağız dolusu.
zehirli imzalarda, uzaklarda, gün batımlarında
demirden güçleriyle oynaşan bu top sağanaklarında
ince bir kız gibiyken birkaç ay öncesinde Gelibolu
öyle nazik, öyle beyaz, öyle çiçekken Seddülbahir
nazlı rüzgârlar oynaşırken Arıburnu'nda,
Kumkale'de, Karanlık körfezi'nde
her taş unuttu uykusunu, her ağaç şimdi belirsizlik
her yaşam Allah'ın kaleminde mürekkep.

oysa varlık avuç içlerinde çizgidir insanın
biraz da böyledir işte yok olmamanın tarifi
damarlarında candır milletlerin taşıdıkları da.

göğüsleri firdevs edip, sırtları aşınmaz sırat
sürdüydüler dağ olup kalplerini besmelelerle
bir ayet gibi indiğini gördüydüm zincir kırılmalarının
kutsal kitaplara motifti kollarımda süzülen şüheda

put kıran o peygamberin, ebabillerin, secdenin üstüne
and olsun ki güller kanıyordu ve siyahtı su
bir 'ikra' duyuyordum kıyılarda, uçuyordu ses
bu gelen 'ney'de kavrulan gönüllerin hançeri
bu gelen bir ulusa bayraktır belki dedim
altı asırlık bir alışkanlıktır kim bilir unuttuğu.

III.
kan; bir mengeneye sıkışmış gibi suratlar
günlerden ne, aylardan hangisi, zaman kayıp
kum saatinin uğultusunda gizleniyor mevzi
-Ertuğrul'um , Namazgah'ım, Rumeli'nde Hamidiye'm-
düşünme İsmail'im, er mektubunu usulca öp
postalından giren vatan çığlığıdır, bir haykırış
ve yüzüne vuran tokat rüzgâr değil Ahmed'im,
Süleyman'ım, Mehmet çavuş'um, on sekizlik İbrahim'im
yastığın kum, döşeğin kil, yorganın gökyüzü
bu mevsimde vuruşmak sevda gibi keser tenleri
bükülme yiğidim; kader yedi kat tepede açan bir güldür
ah, nasıl da güldür güldür bir inançtır yüreklerdeki
delinmez zırhlara bile yeter sinendeki muhteşem ordu
ecdadın ruhundan miras kalandır sana bileklerdeki.

ah, köpüren bir ilahi sağanak ki bu tevhit
fecrin eteğinde, düşlerde, uykusuz gölgelerde
çıldırmış gibi öksüren gemiler ne ki, birkaç parça demir
serde aşk varsa en inatçı kayalar bile önünde eğilir.

siz ki: Bouvet, Inflexıble, Agamennon, Elizhabet
geniş göğüsleriniz vardı kemikleriniz kırılmadan önce
bitmeyen gururunuz, ince hesaplarınız, şaşaanız
soğuk tenleriyle esmer yüreklere bulaşan emir eri adamlarınız
kirleriniz vardı denizin tuzuyla adamakıllı çitilenen!

siz bilirdiniz Yüzbaşı Hakkı'nın suya ektiği yirmi altı gülü
-"Nusret…" demişti, "dayan oğlum, bu vatan bizim!"-
siz bilirdiniz güllerin sonra nasıl yanık yanık koktuğunu
sizdeki cehaletin bizdeki cesaretten nasıl korktuğunu.

öyle ki Seyid'in bilediği bercesteydi Ocean'ı kanatan hançer
-Havran'lı Seyit Ali ki analar ne aslanlar doğurur-

tam ortasından kestiydi gördüydüm mahmurlu konuşmaları
"Ya Allah" dediydi arafa uzanır gibi o an
dedim ki tunçtan omuzlarda böyle taşınmalı vatan.

IV.
yürek; fışkıran su gibi nabız, takır takır
işlemekte ölüm, bu kollar kimin, bu bacaklar
bu anasını hasretle hatırlayan suratlar kimin
bedensiz ruhlar dolaşmakta tabyalarda, vakit ikindi
ağlamaklı bir ezan sesi geliyor sanki Süleymaniye'den
kaç cüz okunuyor kim bilir semtlerinde inanmışlığın
hangi ayeti yolluyor fakir mahalleler kurtarıcı diye
elif'in ve lam'ın ve mim'in ve o müstesna vav'ın
ellerinden öpülüyor kaç kez yaşlanmış sedirlerde
rahleler ki farkındadır her şeyin, kutsiyettir dudaklardaki
ateşten bir haykırıştır aslında demlenen soğuk mersiyelerde.

İstanbul merakta, -o karanlık payitaht- düşünüyor bencileyin
lanet bir kabus dolaşıyor akıllarda aylardır
denizi tokatlıyor mevsim, usulca iniyor gökyüzü suya
Pera'da bir felaket şivesiyle konuşuyor evler
salkımlı bahçelerde, ıhlamur altlarında, çan tınılarında
bilmem kaçıncı vurgununda gazete haberlerinin.
ama söz bitmedi daha, kanla yazılan aşk dinmedi
dalga dalga püskürttüler Gelibolu›da teslim olmayı
ve dediler ki, gökten 'esaret' diye bir kader inmedi.

V.
fakat; bir şeyler oluyor Seddülbahir'de, yürüyor kum
Sığırini'nde, Tekekoyu'nda, Zığındere'de
İngiliz işi bir bina gibi yükseliyor duman
bir Fransız gırtlağıyla tükürüyor sanki deniz!
Anzak diye bir sözcük geziniyor kulaklarda, devşirilmiş bir hayal
o hayal ki akıllarda boşuna emzirilmiş bir iz!

siperler ayakta, yanıyor gönüllerde çırağan
bir aslan ki tek başına, sessiz ve başı dik
okunuyor gözlerinden dize dize o Selanik'li cesaret
Kocaçimen yüksekten bakarken gururlu Gelibolu›ya
Conkbayırı'nda onurla kesiliyor kirli bilekler
bir devin ismine imza ediliyor Kemalyeri'nde tertemiz yürekler.

işte Anafartalar, işte Ağıldere, işte Kireçtepe
uzun bir efsane gibi anlatılacak ebediyen Çanakkale.

yazmalı, o sevda ile nakşedilen mısraları Akif
yazmalı yıllar sonra kalemini hüngür hüngür ağlatarak.

VI.
artık sona erdi garptan gelen kabus, kesif uğultu
güller ektik Gelibolu'ya, papatyalar ektik
yüz binlerce zambak ektik besmelelerle.

ama olsun, bir bayraktı uğrunda ölünen
şüheda kanlarının tercümesidir bu:
Vatan sağ olsun!

Nevzat KONŞER
Türk Eğitim-Sen Bursa 1 No'lu Şube

ÇANAKKALE VATANDIR

Çanakkale bu yurdun kalbinin attığı yer,
Türk'ün diriliş günü orduları muzaffer,
Haydi gel sende katıl bu orduya genç nefer,
Göster o asil kanı tüm dünyaya bu sefer.

Bizdik koşan ölüme hiç korkmadan el ele,
Atam böyle emretti, ardına bakma bile,
Ana, baba, kardeş, yar oldular Çanakkale
Kahraman Türk evladı haydi git güle güle.

Allahu ekber sesi bir sel oldu akmada,
Korkar mıyız ölümden peygamber var arkada,
Şehitler melek oldu göçtü cennet mekana,
Kanatlanıp uçtular o gül yüzlü sultana.

Dinle Türkün evladı, bu ses senin sevdandır,
Soyun, ceddin her biri bu toprakta yatandır.
Bu topraklar bizimse, bunu yapan atandır,
Ölsek bile dönmeyiz Çanakkale vatandır.

Serdar KÖSEM
Türk Eğitim-Sen Gaziantep Şubesi

İSİMSİZ KAHRAMANLAR

Bundan tam yüzyıl evvel yurdumun semaları,
Kapkara bulutlarla, kederle kaplanmıştı.
Acı, hüzün, göz yaşı her tarafı sarmıştı,
Çünkü aziz vatanı düşmanlar paylaşmıştı.
Düşmanların amacı yurdu parçalamaktı.
Bu milleti kendine kul ve köle yapmaktı.
Fakat bilmiyorlardı en önemli detayı,
Millet ölürdü ama asla esir olmazdı!
Mehmetçik dört bir yandan Çanakkale›ye aktı.
Eskiydi pabuçları, yamalıydı urbası.
Bir gün buğday çorbası, bir gün üzüm hoşafı,
Bazı günse aç, susuz savundu vatanını.
Ne hayatlar tükendi, bağımsızlık uğruna,
Yüzbinlerce genç fidan girdi kara toprağa.
Topla, tüfekle değil, göğsündeki imanla,
Çanakkale geçilmez! Dedirtti tüm Cihan'a.
Ne acılar çekerek kurtardılar vatanı,
Yüce Türk Milleti'nin adsız kahramanları!
Onlara borçluyuz biz, özgürce yaşamayı,
Gönülden sunuyoruz, tüm şükranlarımızı,
Ruhları hep şadolsun, cennetse mekanları...

Mehtap TÜZÜN
Türk Eğitim-Sen İstanbul 5 No'lu Şube

ÇANAKKALE

Efendiler; yıl bin dokuz yüz on beş
Canların kimi yirmi kimi belki on beş.
Bir kurşun düştü kutsalımız toprağa,
Bin can siper oldu şanlı al bayrağa.

Tarihimizdendi kahramanlığımız şanımız.
Yeryüzü zindan gökyüzü hep bayrağımız.
Kurtuluş oldu Çanakkale yüce milletime,
Her gün başka tokat emperyalizm illetine.

Fısıldadı düşman, yoktu Türkün korkusu.
Ruhun şad olsun Atam, ecdadının tutkusu;
Yere düşmeden yüceltmek hilal ile yıldızı,
O yüzden bayrağımız kanımız gibi kırmızı.

Biz ölmedik şehidiz kanlarımız size helal.
Komutan Atatürk, şanlı Mustafa Kemal
Her gün dualarla yad ederiz adını.
Korkmayın vermeyiz namus bildik vatanı.

Hangi milletin tarihi Çanakkale gibi destan?
Mehmedim üzülme, sayende çıktık yastan.
Bir daha olsa bir can veririz diriliriz bin kere.
Ay yıldızlı bayrağım sığmaz yerlere göklere.

İlkay FIRTIN
Türk Eğitim-Sen Kırklareli Şubesi

İMTİHAN

Bu öyle zorlu bir destandı ki.
Ne bir millet yazacak,
Ne de başka bir vatan.
Taarruzdayken hain düşman ;
Kahraman yüreklerde tek bir güç vardı:İman

* * *

Aylardan Mart
Mevsim bahar,
Çanakkale›nin bahardan haberi mi var?
Geride yaşlı gözler bıraksa da yiğitler,
Önlerindeydi tüm dualar, enbiyalar.

* * *

Onlar yorgun,belki yılgın.
Onlar vatanlarına vurgun;
Onlar tek yürek,tek yumruk,belki çılgın,
Onlar savaşırken tek soluktular.

* * *

Allah Allah nidaları yükselmekte,
Gökkubbe sarsılıp ,arz inlemekte
Sırtlanlar az ilerde diş bilemekte.
Mazlumun ahı kalır mı yerde?
Cevabını elbet alacaktı düşmanlar.

* * *

Ettendiler,hem kemikten
Üstlerindeki tek giysiydi kefen;
Kimi muallimdi, kimi öğrenci,
kimi imam idi,kimisi çiftçi
Kimi kimsesizdi, kimisi garip,
Çoğu on beşinde fidan iken eriyip,
Her bir nefer can verirken
Korkmadan savaştılar.

***

Kana susayanlara inat
Tereddüt etmediler;
Emre itaat ettiler
Söz konusu vatandı ,gerisi TEFERRUATTI
Göz bile kırpmadılar.

* * *

Etrafta kan kokusu,irin kokusu
Siperde yoktu tatlı gece uykusu
Ölümde sıra,sırada soru yoktu
Yürekte korku yoktu
Buna dayanmaz dağlar

* * *

Şimdi belki kalmadı arkanızdan ağlayacak,
Duanızda bulunup size ağıt yakacak;
Ama bilin;
Ey Yavuzlar,Kemaller,
Ey Mehmetler,Selimler
Ey şehit oğlu şehitler!
Uykunuz bölünmesin.
Çanakkale hala bizim ve hep öyle KALACAK!

Fazilet ORMANTEPE
Türk Eğitim-Sen Eskişehir 1 No'lu Şube

İŞTE O ZAMAN ÖLÜRÜZ

Hedef Türkiye diyerek topla, tüfekle geldiler
Zannettiler teknolojik güç iman gücünü yener

Oysa söz konusu vatandı gerisi teferruat
Kenetlendik siper olduk Noyan, Rojda, Murat

Bir öldük bin dirildik aman vermedik düşmana
Siz özgür yaşayın diye yatıyoruz yanyana

Biliyoruz gönlünüzde kalbinizde yaşıyoruz
Kuşaktan kuşağa anlatmazsanız bizi işte o zaman ölürüz

Songül REİSOĞLU
Türk Eğitim-Sen Konya 1 No'lu Şube

ŞANLI BİR ZAFERDİR ÇANAKKALE

Bir milletin varoluş yada yokoluş uğruna verdiği,
Akıl almaz direniştir ÇANAKKALE!
Yerin ve göğün kan kustuğu,
Hırs ve namusun çarpıştığı,
Topların hayasızca patladığı,
Mehmetçiğin vatana kurban edilip,
Vatanın bağrında nurlandığı yerdir ÇANAKKALE!

Düşmanda olsa merhamet etmek gerektiğinin,
Tüm dünyanın suratına çarpıldığı yerdir ÇANAKKALE!
Tek kolu kopmuş olduğu halde,
"Ben savaşamayacak kadar aciz miyim?" deyip,
Cepheye koşan yiğitlerin anıtlaştığı yerdir ÇANAKKALE!

Gözlerini kan bürümüş düşmanda ,
Edep yoktu, edep!
Bitmek bilmeyen hırslarıydı bunlara sebep.
Zalimler yaptıklarından utanmamışlardı,
Türk'ü söküp atarız vatanından sanmışlardı.
Ezana hayasızca saldırıyorlardı,
Mehmetçik'in imanına kurşun yağdırıyorlardı.
Oysa ki Muhammed ehli olduklarını,
Allah'a kavuşmak için can attıklarını bilmiyorlardı.

Anaların ruhu vardı orada.
Gözü kara, gönlü yaşlı analarda savaşıyordu aslında.
Türk'ün önderleri yalnız bırakır mıydı hiç evlatlarını?
Sultan Alparslan yine beyazlar giymişti,
Osman Bey kılıcını kuşanıp gelmişti,
Sultan Fatih: "Yettim evlatlarım!" demişti.
Şeyh Edebali dahi oradaydı,
Akşemseddin ile Allah'a yalvarmaktaydı.
Evliyalar Mehmetçik'in etrafını sarmıştı,
İngiliz'i Fransız'ı hayal görüyoruz sanmıştı.

Nasıl kazanılmasındı ki bu savaş?
Yer bizdendi, gök bizden.
Analar bizdendi, dualar bizden.
Efendimiz bizdendi, Yaradan bizden.

Ama açlık vardı her şeye inat,
Yokluk vardı yürekleri dağlayan.
Ve susuzluk insanın içini kavuran.
Nasıl olacaktı, böyle bilinmez,
Susuz, yiyeceksiz, ilaçsız ve silahsız?
Ama oldu,
Olmayacak olan oldu.
Kurşunları yoksa süngüleride mi yoktu?
Bulunurdu elbet her şeye çare,
Lakin bulunamazdı vatansızlığa bir çare!

Kaynıyordu yer, yırtınıyordu gök.
Güneş kavurmuş,
Çatlıyordu toprak.
Kıvranıyordu insanlık,
Şanlı bir zafer bekliyordu kainat!

Ve o cehennemde sıra dışı bir komutan:
Siper et göğsünü! Deyip,
Ölmeyi emrediyordu arslanlarına.
Ve o ses yükseldi : "Allahu Ekber"
Koşmuşlardı hep beraber ölüme.
Ölüm mü onları kucaklamıştı,
Onlar mı ölümü, kimbilir?

Nasıl koşmasınlardı ki?
Dualar gök kubbeyi kuşatmış,
Melekler arşta selam durmuş,
Cennettekiler onları kıskanmış
Ve kucağını açmış bekliyordu Peygamber.

Ya Rab! Bu nasıl bir hayaydı?
Mehmetçik'i gören onlara hayrandı.
Asırlara sığmaz bir tarih yazmışlardı.
Çatla gök, yarıl yer, utan dünya!
Zalimin zulmü ne zaman kazandı ki?
İmanın karşısında hangi hırs ayakta kaldı ki?
Türk'ün vatanına ne zaman ki zillet dayandı,
Garbın putları , işte o gün ayaklar altına alındı!

Melike ÖZKAN
Türk Eğitim-Sen Antalya 2 No'lu Şube

ŞEHADET ŞERBETİNİ İÇENLERE

Çanakkale destanı hiç de kolay yazılmadı .
Bil , öğren ey bu ülkenin evladı!
Atalarımızın kalplerinde yaradanın yüce imanı ,
Direndiler , savaştılar ,vermediler topraklarımızı .

Ne sabahın güneşi vardı, ne de gecenin ayı .
Yedi düvel hayasızca esir almıştı boğazı .
Çanakkale var olmanın ,özgürlüğün miladı.
Usul usul aştı Mehmedim Gelibolu ve Anafartalar'ı.

Bu topraklar uğruna nelere göğüs gerildi .
Bu topraklar uğruna binlerce şehit verildi .
Seyit Onbaşı , Kınalı Ali ve daha niceleri ,
Çanakkale 'de atıyor hepsinin cesur kalbi .
Çanakkale onlara ölümsüzlüğü , sonsuzluğu verdi .

Mustafa Kemal ki Çanakkale'de yeniden doğdu .
Destanlaşan zaferde büyük bir komutan oldu .
Nasıl bir vatan sevgisiydi ki bu ya rab !
Hilal uğruna seve seve canını verecek ,
Allah yolunda korkusuzca şehadet şerbetini içecek.

Al bayrağıma rengini veren o mübarek kanları ,
Unutmam,unutturmam şanlı ecdadları
Ellerinde Kur'an savaşa değil, ölüme gittiler.
Rabbim , şad olsun o yüce insanların ruhları .

Ne kuru ekmeği vardı ne de yeterince silahı,
Yalnızca inancı vardı ve bir de Allah'ı .
Çanakkale bir Türk için namustur,şereftir.
Bu kutsal maziye layık olmak gerekir .

18 Mart sabahı nihayet bizimdi zafer .
Ama toprak değil şehit kokuyordu her yer .
Çanakkale cennetten bir köşe oldu şehitlere,
Bizden selam olsun o ölümsüz yiğitlere.

Şüheda süslemişti boğazın göğünü,
Şehitler ölmez ki bu onların düğünü.
Sen unutma Türk oğlu asla dününü.
Bir daha haykır dünyaya o sözünü:
" ÇANAKKALE GEÇİLMEZ, TÜRK ORDUSU YENİLMEZ"

Fatih FİDAN
Türk Eğitim-Sen Bilecik Şubesi

ŞEHİDİME

Türk adını tarihe yazdırdın,
Çanakkale'yi geçilmez kıldın,
Koskoca mermiyi sırtladın,
Düşmanın yaralıydı kucağında taşıdın,
Eğilmez baş, bükülmez bileğinle,
Destanlar yazdın Çanakkale'de.
Şehitlik mertebesi kutsal mertebe,
Herkese nasip olmaz bu paye,
Bayrak "kutsal" dedin inemez yere,
Sayende indiremedi en güçlü düşman bile.
Aradan yüzyıl değil bin yıl geçsede,
Dalgalandıracağız bayrağımızı göklerde,
Ve anacak adını torunların her yerde,
"ÇANAKKALE GEÇİLMEZ" diye.

Hamide CANBAZ
Türk Eğitim-Sen Ankara 4 No'lu Şube

ŞEHİTLER ŞEHRİ

Çanakkale'yi gezdik anne "Şehitler Şehrini",
Nazlı bayrağım dalgalanıyor salını salını,
Göğsüm kabardı, içim içime sığmadı,
Herkes alıp gelmişti, dört bir yandan oğlunu kızını.

Derste dinlemiştim şanlı destanını,
Merak etmiştim kahraman Şehit Onbaşı'yı
Kaldırmış, zorlanmadan 300 kiloluk mermiyi,
Görünce gözlerim doldu, tutamadım kendimi.

Tek tek, mezar mezar gezdik Şehitlik'i,
Okuduk nice kahramanların isimlerini,
Ne güzel beraberce koyun koyuna yattığını,
Hep böyle olmasını isterdim Kürt'ü, Çerkez'i, Laz'ı.

O an söz verdim, ant içtim kendi kendime,
Giremeyecek hiçbir düşman canım yurduma,
Hafızamda Çanakkale'nin pak hatırası var,
Hak Teâla yardım eder vatanını sevenlere.

Biz Türk çocuğuyuz başımız düşmez yere,
Bir kere kapandık mı düşman çizmesine,
Yer, gök yarılır kıyametler kopar,
Tüm şehitler taş yağdırır gökten üzerimize.

Vatanı olmayan dinini yayamaz,
Her zenginliği olsa da gönlü huzurlu olmaz,
Vermeyiz vatanımızı, alamaz elimizden hiç kimse,
Bu gerçek değişmez, herkes tarafından böyle biline!

Serpil KESKİN
Türk Eğitim-Sen Nevşehir Şubesi

ÇANAKKALE'M

Necip milletimi hasta görenin
Cennet vatanımı pasta görenin
Yaralı gönlümü yasta görenin
Yağdırdın dağına kar Çanakkale'm
Geçilmez unvanın var Çanakkale'm

Asla baş eğmeyip kirli oyuna
Gömdün ecnebiyi Tekke Koyu'na
Şehitlerim yatar koyun koyuna
Meçhul askerime yer Çanakkale'm
Geçilmez unvanın var Çanakkale'm

Tarihe yön veren anı var sende
Zulmetli gecenin tanı var sende
El'yedinci alay şanı var sende
Seni anlamamak ar Çanakkale'm
Geçilmez unvanın var Çanakkale'm

Daha girmemişken on beş yaşına
Nice kuzu verdik her bir taşına
"Tek dişli canavar" hasmın başına
Eyledin dünyayı dar Çanakkale'm
Geçilmez unvanın var Çanakkale'm

Türk'ün tapusuydun evvel ahirde
Üç hilal mühürlü kalen zahirde
Ertuğrul Koyu'nda Seddülbahirde
Dize geldi kral, çar Çanakkale'm
Geçilmez unvanın var Çanakkale'm

Ocean yol alsın diye aradan
Tabyalar dövüldü sudan karadan
Bir Seyit onbaşı verdi Yaradan
Yetişti imdada er Çanakkale'm
Geçilmez unvanın var Çanakkale'm

İhlâs kapısının muhteşem gizi
Yokluğun varlıkla baş eden izi
Tüm dünya bir daha tanıdı bizi
Seni tarif etmek zor Çanakkale'm
Geçilmez unvanın var Çanakkale'm

Gönül ocağımda sönmez ateşsin
Sevda ülkesinde Mekke'ye eşsin
Hürriyet aşkıyla doğan güneşsin
Halaysın, zeybeksin, bar Çanakkale'm
Geçilmez unvanın var Çanakkale'm

Ele ele vererek kadın kız kızan
Conk bayır aşağı yağdırdık suzan
Var mı başka, kanla destanlar yazan
Atatürk gönlünde yar Çanakkale'm
Geçilmez unvanın var Çanakkale'm

Şemsettin AĞAR
Türk Eğitim-sen Adıyaman Şube Başkanı

ŞEHİTLER DİYARI

Gözlerimden dökülen inci gibi yaşlar
Burada can veren Mehmetçik'i alkışlar
Her karış toprakta sayısız şehit kanı
Lanetlemez, bağrına basar akıtanı
Siper dedikleri şu karşıdaki hendek
Açık unutulan bir mezar olsa gerek
"Allah, Allah" nidaları hâlâ duyulur
Ecdadı kahraman yapan, işte bu şuur.
Tepede, bir ihtişamlı abide bekler
Nöbette, rahat uyusun diye şehitler.
Gök, deniz ve toprağı o günlere tanık
Kalelerin bağrı top mermisiyle yanık
Bu diyar Çanakkale, şehitler diyarı
Tarihe yazılmıştır, geçilmez, suları

Çanakkale fırtınadır, apansız kopan
Sadece savaş değil bu, şanlı bir destan
Ey bu destanı yazarken ölen kahraman
Hakkındır, Allah'ın izniyle, cennet mekân.

Erden Ender GÜNER
Türk Eğitim-Sen Tekirdağ Şubesi

ÇANAKKALE

Dünyada bir eşi olmamış yoktur
Yüz yıllık bir destan bu ÇANAKKALE.
Güç üstünde bir güç ararsan Hakk'tır
Yüz yıllık bir destan bu ÇANAKKALE.

İngiliz, Fransız Anzak el ele
Dünyayı toplamış yaparak hile
Boğazı çevirmiş kandan bir göle
Yüz yıllık bir destan bu ÇANAKKALE.

Çorçil destek vermiş Hamilton azmış
İngiliz, Anzak'la hendekler kazmış
Mehmetçik tarihi kanıyla yazmış
Yüz yıllık bir destan bu ÇANAKKALE.

Arıburnu Conkbayır'ı basanlar
Kandırılıp getirilmiş insanlar
Seddülbayır farklı söyler lisanlar
Yüz yıllık bir destan bu ÇANAKKALE.

Kimi kınalanmış koç gibi başı
Kimisinin yirmi dememiş yaşı
Kiminin mezarı bulunmaz taşı
Yüz yıllık bir destan bu ÇANAKKALE.

Ne ağırlık nede korkutmuş çapı
Seyit, Allah deyip sırtlamış topu
Gök yarılmış sanki açılmış kapı
Yüz yıllık bir destan bu ÇANAKKALE.

İlk hedef Akdeniz emir verilmiş
Şüheda yatanda manen dirilmiş
Yedi düvel yeksan olmuş serilmiş
Yüz yıllık bir destan bu ÇANAKKALE.

Asumanda mermi mermiyi öpmüş
Bulutlar ağlayıp gözyaşı dökmüş
Müttefikler Türk'ün önünde çökmüş
Yüz yıllık bir destan bu ÇANAKKALE.

Şevki KAYATURAN
Türk Kültür Sanat-Sen İzmir Şubesi

ŞŞŞ! SESSİZ OLUN!

Şşş! Sessiz olun!
Görmüyor musunuz?
Mehmet'im uyuyor Çanakkale'de
Birazdan Mehmetler gelecek.
Bir damla gözyaşı düşecek toprağa.
Ve Mehmet'im anlatacak, karanfiller ağlayacak

Gri bulutlar kaplamıştı, ülkemin gökyüzünü.
Çanakkale'm gölgene sığınmış sırtlanlar.
Denizin mavisine saklanmış, hilalsiz gemiler.
Karınca misali toplanmış; yedi düvel , bir mahşer günü.

Şşş! Sessiz olun!
Duymuyor musunuz?
Mehmet'im anlatıyor, Çanakkale'de.
Birazdan kuşlar gelecek,
Şarkılar söyleyecek Mehmet'ime.

Durur mu Mehmet'im? Daha onbeşinde.
''Vah '' değil, ''Vatan sağolsun!" dedi anasına.
Yürüdüler, Kars'tan, Erzurum'dan, Trabzon'dan
Gökyüzü ağlamaklı, hüzün düşmüş toprağa.
Oysa Mehmet'im hiç ayrılmadı; anadan babadan.
Ne bir nefes, ne bir uyku; yürüdüler günlerce.

Şşş! Sessiz olun!
Anlamıyor musunuz?
Bağırıyor Çanakkale'de Mehmet'im .
''Sizler devam edin; yoksa bizler kalkalım mı?
Birazdan Anzaklar gelecek,
Başları önde özür dileyecekler Mehmet'imden.

Yürüdü Mehmet'im Çanakkale'ye; yer, gök yürüdü.
Koştular; kadın , erkek, yaşlısı, genci,
Başları dimdik, tek yürek, tek nefes

Sevindi Mehmet'im; sarı saçlı, mavi gözlü Atasını gördü.
''Ben buradayım Mehmet'im, ölmek için ''diyordu.

Şşş! Sessiz olun!
Duymuyor musunuz?
Ezan sesler geliyor minarelerden.
Mehmet'im dinliyor, Mehmet'im ağlıyor.

Mermiler değiyor toprağa, şarapneller,
Nasıl da titriyor yürekler.
Akla sığmayan gövdeler; direniyor küfrün
Mermilerine.
Mustafa Kemal kalkıyor siperden; yürüyor
Düşman üstüne.
Çanakkale'm mucizeler yaşanıyor bağrında.
Gökten saf saf melekler iniyor,
Peygamber duası yayılıyor üzerlerine
Mehmet'im namazda, Mehmet'im arş'ta.
Nasıl da kaldırıyor Koca Seyid, o mermiyi
Nasıl da ikiye bölüyor hilalsiz gemiyi.

Şşş! Sessiz olun!
Mehmet'im sizi bekliyor.
Birazdan çocuklar gelecek, daha Mehmet'imin
Yaşında
Su verecekler , sarılacaklar toprağa.

Neden ağlıyorsun Mehmet'im?
Biliyorum; yetim kaldı, güzel yüzlü bebekler.
Biliyorum; kaç bin hayal söndü, bir gecede?
Ve kaç bin ışık yandı, gökyüzünde yine?

Şşş! Sessiz olun!
Mehmet'im yalnız değil Çanakkale'de.
Binlerce Mehmet, oturmuşlar yan yana.
Birazdan komutanlar gelecek; selam verecekler
Mehmet'ime

Mustafa Kemal:" Ben size dönmeyi değil , ölmeyi
Emrediyorum.' dedi.
Atıldı ileriye Mehmet'im; Mehmetler atıldı.
"Allah Allah!" Sesleri; yer , gök inledi.
Gözleri büyüdü düşmanın, gözleri geriledi.
Her yer duman, her yer barut, her yer kan…

Bitmeyecek gibi zaman, bitmeyecek gibi düşman.
Apansız bir mermi değdi göğsüne Mehmet'imin.
Yıkılmadı yürüdü,
Onlarca mermi yedi, onlarca ateş çekirdekleri
Düşünce toprağa dizleri Fahri Kainat yetişti
Ve hak ile açıldı dudakları;
''Eşhedü Enna İlahe İllallah ve Eşhedü Enna
Muhammedün Resülüllah"

Şşş! Sessiz olun!
Duyuyor sizi Mehmet'im.
Birazdan anası gelecek.
Sarılacak Mehmet'ine
''Gururluyum oğul, gururluyum" diyecek.
''Şehitler ölmez vatan bölünmez!" Mehmet'im
Şehitler ölmez vatan bölünmez

Hakan YUMUŞAK
Türk Eğitim-Sen Osmaniye Şubesi

"YÜZ YILLIK DESTAN ÇANAKKALE" RESİM YARIŞMASI ESERLERİ

SEÇİCİ KURUL

Doç. Birsen ÇEKEN
Gazi Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Öğretim Üyesi

Doç. Dr. Gültekin AKENGİN
Gazi Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Öğretim Üyesi

Yrd. Doç. Dr. Mithat YILMAZ
Gazi Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Öğretim Üyesi

Çanakkale'de 1915 - Ahmet TÜRE / Türk Eğitim-Sen Konya 3 No'lu Şube

Yarışmada İkinci Seçilen Eser

Ya Şehit oldular, Ya Gazi - Fatih BAŞBUĞ / Türk Eğitim-Sen Antalya 1 No'lu Şube

Diriliş - Nurullah ERDOĞAN Türk Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube

Gurur - Ahmet TÜRE / Türk Eğitim-Sen Konya 3 No'lu Şube

An - Duygu SARI / Türk Eğitim-Sen Bursa 2 No'lu Şube

Tek Yürek - Nurullah ERDOĞAN / Türk Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube

Emanet - Barış ERDOĞAN / Türk Eğitim-Sen Karaman Şubesi

Bedel - Mehmet ASLIŞEN / Türk Eğitim-Sen Trabzon 1 No'lu Şube

Çanakkale'de Bir Asır - Semahat KURT / Türk Eğitim-Sen Rize Şubesi

Bayrak - Ali Ertuğrul KÜPELİ/ Türk Eğitim-Sen Ankara 1 No'lu Şube

Zaferin Rengi Mavi - Orhan KAVAK / Türk Eğitim-Sen Amasya Şubesi

Yetim Saz - Volkan ÇOBAN / Türk Eğitim-Sen Kayseri 1 No'lu Şube

Allah'a Teslim Olan Şehitlerimiz - Nurşen AKSAKAL KANTAR / Türk Eğitim-Sen Rize Şubesi

Zafer - Fatma YURTÇU / Türk Eğitim-Sen Bursa 1 No'lu Şube

Bedel - Barış ERDOĞAN / Türk Eğitim-Sen Karaman Şubesi

Mazisi Destanlar Yazan Yiğitler Diyarı : Çanakkale - Barbaros YÜCEER / Türk Eğitim-Sen Kırıkkale Şubesi

Mavi Kan, Özgürlük - Selim CEYLAN / Türk Eğitim-Sen Denizli Şubesi

Gölgedekiler - Mehmet ÇOT / Türk Eğitim-Sen Hatay 2 No'lu Şube

Bastığın Yerleri Toprak Diyerek Geçme. Tanı...
Nilgün KAYA / Türk Eğitim-Sen Osmaniye Şubesi

Mehmetçiğin Gururu - Fahriye ÇITAKLI / Türk Eğitim-Sen İstanbul 7 No'lu Şube

Gelinciklerin Kahır Türküsü - Ömer DEMİRELLİ / Türk Eğitim-Sen İstanbul 8 No'lu Şube

Şimdi Çanakkale - Seyfi GÜLSER / Türk Eğitim-Sen Çanakkale Şubesi

Kırmızı, Benim Adım - Yasemin KARAKIŞLA / Türk Eğitim-Sen Bilecik Şubesi

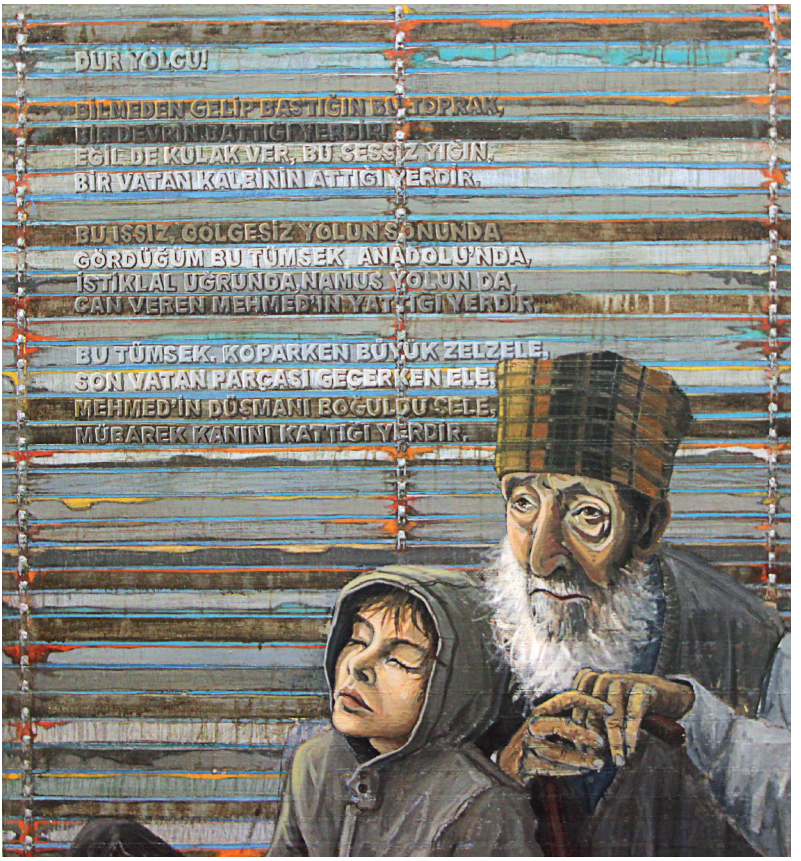
Şah-Mat - M. Tuğba TARAKÇIOĞLU / Türk Eğitim-Sen Yalova Şubesi

Şehitler Ölmez - Murat KÜÇÜKİBRAHİMOĞLU /
Türk Eğitim-Sen Trabzon 1 No'lu Şube

Boğazın Feryadı Çanakkale - Hasan GEZER / Türk Eğitim-Sen Çanakkale Şubesi

Geleceğe Miras - Fatih UĞURLU / Türk Eğitim-Sen Giresun Şubesi

Bastığın Yerleri Toprak Diyerek Geçme Tanı
Tuncer ASAN / Türk Eğitim-Sen İzmir 1 No'lu Şube

Son Bakış - Murat KÜÇÜKİBRAHİMOĞLU / Türk Eğitim-Sen Trabzon 1 No'lu Şube

Bayrak İçin Çanakkale'de - Aykut YILDIRIM / Türk Eğitim-Sen Tokat Şubesi

Minnet - Kani DİNGER / Türk Eğitim-Sen Ağrı Şubesi

"YÜZ YILLIK DESTAN ÇANAKKALE" YARIŞMASI ÖDÜL TÖRENİ'NDEN FOTOĞRAFLAR

1992
KOLİN
Hotel

Yüz Yıllık Destan Çanakkale
Şiir ve Resim Yarışması
Ödül Töreni
14 Mart 2015 ÇANAKKALE
KOLİN

Çanak
eni
org.tr

TÜRKİYE KA
art 2015 ÇA

TÜRK EĞİTİM-SEN
1992
Desta
Resim
14 Mart 2015

Çanakka
maşı

